

משניות סדר נשים

על פי מהדורת הרב דוד אלטאראס ז"ל
שהודפס בשנת ה'תק"ע בעיר פיסא

פה ירושלים יע"א
שנת שלום בין איש לאשתו לפ"ק

הוצאת חטף-סגול

2024

הובא לדפוס באמצעות \LaTeX ע"י שמעון מונטגיו

תפלת ר' נחוניא בן הקנה שחייב לאומרה כל הנכנס לבית המדרש ללמוד
יהי רצון מלפניך יי אלהי שלא יאָרע דְבַר תְּקֻלָּה עַל יָדִי וְלֹא אֶכְשָׁל
בְּדַבֵּר הֶלְכָה וְיִשְׁמַחוּ בִּי חֲבִירֵי וְלֹא אֹמֵר עַל טְהוֹר טָמֵא וְלֹא עַל
טָמֵא טְהוֹר וְלֹא עַל מִתֵּר אֶסּוּר וְלֹא עַל אֶסּוּר מִתֵּר וְלֹא יִכְשְׁלוּ חֲבִירֵי
בְּדַבֵּר הֶלְכָה וְאֶשְׁמַח בָּהֶם:

והאר"י צוק"ל היה אומר אחר תפלה זו שני פסוקים אלו

כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:
גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ:

קודם הלימוד

כתוב בספר תוצאות חיים כשפותח הספר ללמוד בו יאמר

הִנְנִי רוֹצֶה לְלַמֹּד כְּדֵי שְׂבִיאוֹנִי תִלְמוּד זֶה לִידי מַעֲשֶׂה וְלִידי מִדּוֹת
יִשְׁרוֹת וְלִידי יְדִיעַת הַתּוֹרָה וְהִרְיִנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוא וּשְׂבִינְתִּיה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ וְיֵהִי נֹעֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה
יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

משניות סדר נשים

יש בו ז' מסכתות וזהו סדורן

א יבמות טז פרקים ב כתובות יג פרקים ג קדושין
יד פרקים ד גיטין ט פרקים ה סוטה ט פרקים ו נדרים
ז נזיר ט פרקים ח הכל ע"א פרקים:

אבל כפי סדר תוספת יום טוב כך הוא

יבמות כתובות נדרים נזיר סוטה גיטין קדושין

אבל הר"ם סידר גיטין אחר נזיר

ואלו ואלו דברי אלהים חיים:

מסכת יבמות

יום יוד

פרק א

חֲמִשׁ עָשָׂרָה נָשִׁים פּוֹטְרוֹת צְרוּתֵיהֶן וְצָרוֹת צְרוּתֵיהֶן
מִן הַחֲלִיצָה וּמִן הַיָּבוּם עַד סוֹף הָעוֹלָם וְאֵלוֹ הֵן
בִּתּוֹ וְיֵבֶת בִּתּוֹ וְיֵבֶת בְּנוֹ בֵּת אִשְׁתּוֹ וְיֵבֶת בְּנָהּ וְיֵבֶת בִּתְּהָא
חֲמוֹתוֹ וְאִם חֲמוֹתוֹ וְאִם חֲמִיו אַחֲזוֹתוֹ מֵאִמּוֹ וְאִחֲזוֹת
אִמּוֹ וְאִחֲזוֹת אִשְׁתּוֹ וְאִשְׁת׃ אִחִיו מֵאִמּוֹ וְאִשְׁת׃ אִחִיו שֶׁלֹּא
הָיָה בְּעוֹלָמוֹ וְכָלָתוֹ הָרִי אֵלּוֹ פּוֹטְרוֹת צְרוּתֵיהֶן וְצָרוֹת
צְרוּתֵיהֶן מִן הַחֲלִיצָה וּמִן הַיָּבוּם עַד סוֹף הָעוֹלָם וְכָלֵן
אִם מֵתוֹ אוֹ מֵאִנּוֹ אוֹ נִתְּגַרְשׁוֹ אוֹ שֶׁנִּמְצְאוּ אֵילּוּנִיּוֹת
צְרוּתֵיהֶן מִתְּרוֹת וְאִי אֶתָּה יָכוֹל לֹאמַר בְּחֲמוֹתוֹ (וּבְאִם
חֲמוֹתוֹ) וּבְאִם חֲמִיו שֶׁנִּמְצְאוּ אֵילּוּנִיּוֹת אוֹ שֶׁמֵּאִנּוֹ:

ב כֵּיצַד פּוֹטְרוֹת צְרוּתֵיהֶן הֵיטָה בִּתּוֹ אוֹ אֶחָת מִכָּל
הָעֵרִיּוֹת הָאֵלּוֹ נִשְׁוֵאָה לְאִחִיו וְלֹא אִשָּׁה אַחֶרֶת וּמֵת
כֶּשֶׁם שֶׁבִּתּוֹ פְּטוּרָה כֵּךְ צֶרֶתָּהּ פְּטוּרָה הִלָּכָה צֶרֶת בִּתּוֹ
וְנִשְׁוֵאֶת לְאִחִיו הַשֵּׁנִי וְלֹא אִשָּׁה אַחֶרֶת וּמֵת כֶּשֶׁם שֶׁצֶרֶת
בִּתּוֹ פְּטוּרָה כֵּךְ צֶרֶת צֶרֶתָּהּ פְּטוּרָה אִפְּלִיּוֹ הֵן מֵאָה
כֵּיצַד אִם מֵתוֹ צְרוּתֵיהֶן מִתְּרוֹת הֵיטָה בִּתּוֹ אוֹ אֶחָת מִכָּל
הָעֵרִיּוֹת הָאֵלּוֹ נִשְׁוֵאָה לְאִחִיו וְלֹא אִשָּׁה אַחֶרֶת מִתָּה
בִּתּוֹ אוֹ נִתְּגַרְשָׁה וְאַחֵר כֵּךְ מֵת אִחִיו צֶרֶתָּהּ מִתְּרָת וְכָל
הַיָּכוֹלָה לְמֵאֵן וְלֹא מִיֵּאֲנָה צֶרֶתָּה חוֹלָצֶת וְלֹא מִתִּיבֶמֶת:

^א שש עריות חמורות מאלו. מפני שנשואות לאחרים צרותיהן מתרות. אמו. ואשת אביו. ואחות אביו. אחותו מאביו. ואשת אחי אביו. ואשת אחיו מאביו:

^ד בית שמאי מתירין הצרות לאחים. ובית הלל אוסרין. חלצו. בית שמאי פוסלין מן הכהנה. ובית הלל מכשירין. נתיבמו בית שמאי מכשירין. ובית הלל פוסלין. אף על פי שאלו (אוסרין ואלו מתירין. אלו) פוסלין ואלו מכשירין. לא נמנעו בית שמאי מלשא נשים מבית הלל. ולא בית הלל מבית שמאי. כל הטהרות והטמאות שהיו אלו מטהרין ואלו מטמאין. לא נמנעו עושין טהרות. אלו על גבי אלו:

פרק ב

כיצד אשת אחיו שלא היה בעולמו. שני אחים ומת אחד מהם. ונולד להם אח. ואחר כך יבם השני את אשת אחיו ומת. הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו. והשניה משום צרתה. עשה בה מאמר ומת. שניה חולצת ולא מתבימת:

^ב שני אחים ומת אחד מהן. ויבם השני את אשת אחיו. ואחר כך נולד להן אח ומת. הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו. והשניה משום צרתה. עשה בה מאמר ומת. השניה חולצת ולא מתבימת. רבי

שמעון אומר מיבם לאיזו מהן שירצה. או חולץ לאיזו
מהן שירצה:

א כלל אמרו ביבמה. כל שהיא אסורה אסור ערוה
לא חולצת ולא מתיבמת. (אסורה) אסור מצוה ואסור
קדושה. חולצת ולא מתיבמת. אחותה שהיא יבמתה.
חולצת או מתיבמת:

ד אסור מצוה שניות מדברי סופרים. אסור קדושה
אלמנה לכהן גדול. גרושה וחלוצה לכהן הדיוט. ממזרת
ונתינה לישראל. ובת ישראל לנתין וממזר:

ה מי שיש לו אח מכל מקום. זקק את אשת אחיו
ליבום. ואחיו לכל דבר. חוץ ממי שיש לו מן השפחה
ומן הנכרית. מי שיש לו בן מכל מקום. פוטר אשת אביו
מן היבום. וחייב על מכתו ועל קללתו. ובנו לכל דבר.
חוץ ממי שיש לו מן השפחה ומן הנכרית:

ו מי שקדש אחת משתי אחיות. ואינו יודע איזה מהן
קדש. נותן גט לזו וגט לזו. מת ולו אח אחד. חולץ
לשתייהן. היו לו שנים. אחד חולץ ואחד מיבם. קדמו
וכנסו. אין מוציאין מידם:

ז שנים שקדשו שתי אחיות. זה אינו יודע איזו קדש.
וזה אינו יודע איזו קדש. זה נותן שני גטין. וזה נותן שני
גטין. מתו. לזה אח ולזה אח. זה חולץ לשתייהן. וזה חולץ

לשתייהן. לזה אחד. ולזה שנים. היחיד חולץ לשתייהן. והשנים אחד חולץ. ואחד מיבם. קדמו וכנסו. אין מוציאין מידם. לזה שנים ולזה שנים. אחיו של זה חולץ לאחת. ואחיו של זה חולץ לאחת. אחיו של זה מיבם חלוצתו של זה. ואחיו של זה מיבם חלוצתו של זה. קדמו שנים וחלצו. לא ייבמו השנים. אלא אחד חולץ ואחד מיבם. קדמו וכנסו. אין מוציאין מידם:

ח מצוה בגדול ליבם. ואם קדם הקטן זכה. הנטען על השפחה ונשתחררה. או על הנכרית ונתגירה. הרי זה לא יכנס. ואם כנס אין מוציאין מידו. הנטען על אשת איש. והוציאה מתחת ידו. אף על פי שכנס יוציא:

ט המביא גט ממדינת הים ואמר בפני נכתב ובפני נחתם. לא ישא את אשתו. מת. הרגתיו. הרגנהו. לא ישא את אשתו. רבי יהודה אומר הרגתיו. לא תנשא אשתו. הרגנהו. תנשא אשתו:

י החכם שאסר את האשה בנדר על בעלה. הרי זה לא ישאנה. מאנה. או שחלצה בפניו. ישאנה. מפני שהוא בית דין. וכלם שהיו להם נשים ומתו. מותרות לנשא להם. וכלן שנשארו לאחרים ונתגרשו. או שנתאלמנו. מותרות לנשא להן. וכלן מותרות לבניהם. או לאחיהם:

פרק ג

אֲרֻבָּעָה אַחִין שְׁנַיִם מֵהֶן נָשׂוּאִים שְׁתֵּי אָחִיוֹת וּמָתוּ
הַנָּשׂוּאִים אֶת הָאָחִיוֹת הָרִי אֵלָיו חֹלְצוֹת וְלֹא
מִתִּיבָמוֹת וְאִם קָדְמוּ וַכִּנְסוּ יוֹצִיאוּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים יְקִימוּ וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים יוֹצִיאוּ:

ב הָיְתָה אַחַת מֵהֶן אֲסוּרָה עַל אֶחָד אֲסוּר עֲרוּהָ אֲסוּר
בָּהּ וּמוֹתֵר בְּאַחֹתָהּ וְהַשְׁנִי אֲסוּר בְּשִׁתִּיהֶן אֲסוּר מִצּוּהָ
וְאֲסוּר קְדוּשָׁה חֹלְצָת וְלֹא מִתִּיבָמָה:

ג הָיְתָה אַחַת מֵהֶן אֲסוּרָה עַל זֶה אֲסוּר עֲרוּהָ וְהַשְׁנִיָּה
אֲסוּרָה עַל זֶה אֲסוּר עֲרוּהָ הָאֲסוּרָה לָזֶה מִתֵּרָת לָזֶה
וְהָאֲסוּרָה לָזֶה מִתֵּרָת לָזֶה וְזוֹ הִיא שְׁאֵמְרוּ אַחֻתָּהּ
כְּשֶׁהִיא יִבְמָתָהּ אוֹ חֹלְצָת אוֹ מִתִּיבָמָה:

ד שְׁלֹשָׁה אַחִים שְׁנַיִם מֵהֶן נָשׂוּאִין שְׁתֵּי אָחִיוֹת אוֹ אִשָּׁה
וּבִתָּהּ אוֹ אִשָּׁה וּבִת בִּתְהָ אוֹ אִשָּׁה וּבִת בְּנָה הָרִי אֵלָיו
חֹלְצוֹת וְלֹא מִתִּיבָמוֹת וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר הָיְתָה אַחַת
מֵהֶן אֲסוּרָה עָלָיו אֲסוּר עֲרוּהָ אֲסוּר בָּהּ וּמוֹתֵר בְּאַחֻתָּהּ
אֲסוּר מִצּוּהָ אוֹ אֲסוּר קְדוּשָׁה חֹלְצָת וְלֹא מִתִּיבָמָה:

ה שְׁלֹשָׁה אַחִים שְׁנַיִם (מֵהֶן) נָשׂוּאִים שְׁתֵּי אָחִיוֹת וְאֶחָד
מִפְנֵה מֵת אֶחָד מִבְּעָלֵי אָחִיוֹת וְעָשָׂה (בָּהּ) מִפְנֵה מֵאֲמֵר
וְאַחֵר כִּד מֵת אָחִיו הַשְׁנִי בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אֲשֵׁתוֹ עָמָו
וְהִלָּה תִּצָּא מִשּׁוּם אַחֻת אִשָּׁה וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים מוֹצִיא

אֶת אִשְׁתּוֹ בָּגַט וּבְחֲלִיצָהּ וְאִשְׁתּוֹ אָחִיו בְּחֲלִיצָהּ זֶה הִיא
שֶׁאָמְרוּ אוֹי לוֹ עַל אִשְׁתּוֹ וְאוֹי לוֹ עַל אִשְׁתּוֹ אָחִיו:

י שְׁלֹשָׁה אַחִים שְׁנַיִם מֵהֶן נְשׂוּאִין שְׁתֵּי אַחִיוֹת וְאֶחָד נָשׁוּי
נְכָרִית מֵת אֶחָד מִבְּעָלֶי אַחִיוֹת וְכֵּן נָשׁוּי נְכָרִית אֶת
אִשְׁתּוֹ וּמֵת הָרֵאשׁוֹנָה יוֹצֵאָה מְשׁוּם אַחוֹת אִשָּׁה וּשְׁנִיָּה
מְשׁוּם צָרְתָּהּ עֲשֶׂה בָּהּ מֵאָמֵר וּמֵת נְכָרִית חוֹלֶצֶת וְלֹא
מִתִּיבָמֶת שְׁלֹשָׁה אַחִים שְׁנַיִם מֵהֶם נְשׂוּאִים שְׁתֵּי אַחִיוֹת
וְאֶחָד נָשׁוּי נְכָרִית מֵת הַנָּשׁוּי נְכָרִית וְכֵּן אֶחָד מִבְּעָלֶי
אַחִיוֹת אֶת אִשְׁתּוֹ וּמֵת הָרֵאשׁוֹנָה יוֹצֵאָה מְשׁוּם אַחוֹת
אִשָּׁה וּשְׁנִיָּה מְשׁוּם צָרְתָּהּ עֲשֶׂה בָּהּ מֵאָמֵר וּמֵת נְכָרִית
חוֹלֶצֶת וְלֹא מִתִּיבָמֶת:

י שְׁלֹשָׁה אַחִים שְׁנַיִם מֵהֶן נְשׂוּאִים שְׁתֵּי אַחִיוֹת וְאֶחָד
נָשׁוּי נְכָרִית מֵת אֶחָד מִבְּעָלֶי אַחִיוֹת וְכֵּן נָשׁוּי נְכָרִית
אֶת אִשְׁתּוֹ וּמֵתָהּ אִשְׁתּוֹ שֶׁל שְׁנִי וְאַחֲרֵי כֵּן מֵת נָשׁוּי
נְכָרִית הָרִי זֶה אֲסוּרָה עָלָיו עוֹלָמִית הוֹאִיל וְנֶאֱסָרָה עָלָיו
שָׁעָה אַחַת שְׁלֹשָׁה אַחִים שְׁנַיִם מֵהֶן נְשׂוּאִין שְׁתֵּי אַחִיוֹת
וְאֶחָד נָשׁוּי נְכָרִית גֵּרֵשׁ אֶחָד מִבְּעָלֶי אַחִיוֹת אֶת אִשְׁתּוֹ
וּמֵת נָשׁוּי נְכָרִית וְכֵּן הַמְּגֵרֶשׁ וּמֵת זֶה הִיא שֶׁאָמְרוּ
וְכָלֵן שְׁמֵתוֹ אוֹ נִתְּגַרְשׁוּ צְרוּתֵיהֶן מִתְּרוֹת:

ה וְכָלֵן שֶׁהָיוּ בָּהֶן קְדוּשִׁין אוֹ גִּירוּשִׁין בְּסִפְקָ הָרִי אֵלּוּ
(צְרוֹת) חוֹלְצוֹת וְלֹא מִתִּיבָמוֹת בִּיצֵד סִפְק קְדוּשִׁין זֶרֶק
לָהּ קְדוּשִׁין סִפְק קְרוֹב לוֹ סִפְק קְרוֹב לָהּ זֶהוּ סִפְק

קדושין. ספק גירושין. כתב בכתב ידו. ואין עליו עדים.
יש עליו עדים ואין בו זמן. יש בו זמן ואין בו אלא עד
אחד. זהו ספק גירושין:

^ט שלשה אחין נשואין שלש נכריות. ומת אחד מהן.
ועשה בה השני מאמר ומת. הרי אלו חולצות ולא
מתבמות. שנאמר ומת אחד מהם. יבמה יבא עליה.
שעליה זקת יבם אחד. ולא שעליה זקת שני יבמין. רבי
שמעון אומר מיבם לאי זו שירצה. וחולץ לשניה. שני
אחין נשואים לשתי אחיות. ומת אחד מהן. ואחר כך
מתה אשתו של שני. הרי זו אסורה עליו עולמית. הואיל
ונאסרה עליו שעה אחת:

^י שנים שקדשו שתי נשים. ובשעת כניסתן לחפה.
החליפו את של זה לזה. ואת של זה לזה. הרי אלו חייבין
משום אשת איש. ואם היו אחים. משום אשת אח. ואם
היו אחיות. משום אשה אל אחותה. ואם היו נדות. משום
נדה. ומפרישין אותן שלשה חדשים. שמא מעברות הן.
ואם היו קטנות שאינן ראויות לילד. מחזירין אותן מיד.
ואם היו כהנות. נפסלו מן התרומה:

פרק ד

החולץ ליבמתו ונמצאת מעברת וילדה בזמן שהולד
של קימא הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת
בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה אין הולד של קימא
הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן
הכהונה:

ב הכוונס את יבמתו ונמצאת מעברת וילדה בזמן שהולד
של קימא יוציא וחיבין בקרבן ואם אין הולד של קימא
יקיים ספק בן תשעה לראשון ספק בן שבעה לאחרון
יוציא והולד כשר וחיבין באשם תלוי:

ג שזמרת יבם שנפלו לה נכסים מוידים בית שמאי ובית
הלל שמוכרת ונותנת וקיים מתה מה יעשו בכתובתה
ובנכסים הנכנסים ויוצאין עמה בית שמאי אומרים
יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב ובית הלל אומרים
נכסים בחזקתן כתובה בחזקת יורשי הבעל נכסים
הנכנסים ויוצאים עמה בחזקת יורשי האב:

ד כנסה הרי היא כאשתו לכל דבר ובלבד שתהא
כתובתה על נכסי בעלה הראשון:

ה מצוה בגדול ליבם לא רצה מהלכין על כל האחים לא
רצו חוזרין אצל גדול ואומרים לו עליך מצוה או חלוק
או יבם:

י תִּלָּה בַקָּטָן עַד שִׁיגְדִילִי אוֹ בְּגָדוֹל עַד שְׂיָבֵא מִמְּדִינַת
הַיָּם אוֹ בַחֲרֹשׁ אוֹ בַשּׁוֹטָה אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ אֶלָּא אוֹמְרִים
לוֹ עָלֶיךָ מִצְוָה אוֹ חֲלוּץ אוֹ יָבֵם:

י החולץ ליבמתו הרי הוא כְּאֶחָד מִן הָאֲחִים לְנִחְלָה.
וְאִם יֵשׁ שָׁם אָבִי הַנִּכְסִים שֶׁל אָבִי הַכּוֹנֵס אֶת יִבְמָתוֹ זָכָה
בְּנִכְסִים שֶׁל אָחִיו רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ אִם
יֵשׁ שָׁם אָבִי הַנִּכְסִים שֶׁל אָבִי הַחֲלוּץ לִיבְמָתוֹ הוּא אֲסוּר
בְּקִרְוֹבוּתָהּ וְהִיא אֲסוּרָה בְּקִרְוֹבָיו הוּא אֲסוּר בְּאִמָּה
וּבְאִם אִמָּה וּבְאִם אֲבִיהָ וּבְבִתָּהּ וּבְבִת בִּתָּהּ וּבְבִת
בְּנָהּ וּבְאֲחֻתָּהּ בְּזִמְן שֶׁהִיא קַיָּמָה וְהָאֲחִים מוֹתְרִין
וְהִיא אֲסוּרָה בְּאָבִיו וּבְאָבִי אָבִיו (וּבְאָבִי אִמּוֹ) וּבְבָנָיו
וּבְבִתּוֹ בְּנָהּ בְּאָחִיו וּבְבִתּוֹ אָחִיו מוֹתֵר אָדָם בְּקִרְוֹבַת צֶרֶת
חֲלוּצָתוֹ וְאֲסוּר בְּצֶרֶת קִרְוֹבַת חֲלוּצָתוֹ:

י החולץ ליבמתו וְנָשָׂא אָחִיו אֶת אֲחֻתָּהּ וּמָתָה חֲלוּצָתָהּ
וְלֹא מִתִּיבָמָה וְכֵן הַמְּגֵרֶשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְנָשָׂא אָחִיו אֶת
אֲחֻתָּהּ וּמָתָה הִרִי זֶה פְטוּרָה מִן הַחֲלִיצָה וּמִן הַיָּבוּם:

י שוֹמְרֵת יָבֵם שֶׁקִּדַּשׁ אָחִיו אֶת אֲחֻתָּהּ מִשּׁוּם רַבִּי יְהוּדָה
(בֶּן בֶּתִּירָא) אָמְרוּ אוֹמְרִים לוֹ הִמָּתֵן עַד שִׁיעֲשֶׂה אָחִיד
הַגָּדוֹל מַעֲשֶׂה חֲלָץ לָהּ אָחִיו אוֹ כִנְסָהּ יִכְנוֹס אֶת אִשְׁתּוֹ
מִתָּה הַיָּבָמָה יִכְנוֹס אֶת אִשְׁתּוֹ מִתּוֹ יָבֵם יוֹצִיא אֶת אִשְׁתּוֹ
בְּגֵט וְאִשְׁתּוֹ אָחִיו בְּחֲלִיצָה:

י' הַיָּבָמָה לֹא תַחְלוֹץ וְלֹא תִתֵּיבֵם. עַד שֶׁיְהִיוּ לָהּ שְׁלֹשָׁה
 חֳדָשִׁים. וְכֵן שָׂאָר כָּל הַנָּשִׁים. לֹא יִתְאַרְסוּ וְלֹא יִנָּשְׂאוּ.
 עַד שֶׁיְהִיוּ לָהֶן שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים. אֶחָד בְּתוּלוֹת וְאֶחָד
 בְּעוּלוֹת. אֶחָד גְּרוּשׁוֹת וְאֶחָד אֱלֻמָּנוֹת. אֶחָד נִשְׁוֹאוֹת
 וְאֶחָד אָרוּסוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הַנִּשְׁוֹאוֹת יִתְאַרְסוּ.
 וְהָאָרוּסוֹת יִנָּשְׂאוּ. חוּץ מִן הָאָרוּסוֹת שֶׁבִּיהוּדָה. מִפְּנֵי
 שֶׁלְבוּ גַם בָּהּ. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר כָּל הַנָּשִׁים יִתְאַרְסוּ. חוּץ
 מִן הָאֱלֻמָּנָה. מִפְּנֵי הָאֵבּוֹל:

י"א אַרְבָּעָה אַחִים נִשְׁוֹאִים אַרְבַּע נָשִׁים וּמָתוּ. אִם רָצָה
 הַגָּדוֹל שֶׁבָּהֶם לִיבֵם אֶת כָּלָן. הָרְשׁוֹת בִּידּוֹ. מִי שֶׁהָיָה
 נָשׁוּי שְׁתֵּי נָשִׁים וּמָתָה בִּיאָתָהּ אוֹ חֲלִיצָתָהּ שֶׁל אַחַת מֵהֶן.
 פּוֹטֵרֶת צָרְתָּהּ. הָיָתָה אַחַת כְּשָׂרָה וְאַחַת פְּסוּלָה. אִם הָיָה
 חוֹלֵץ חוֹלֵץ לַפְּסוּלָה. וְאִם הָיָה מִיָּבֵם מִיָּבֵם לַכְּשָׂרָה:

י"ב הַמַּחְזִיר גְּרוּשָׁתוֹ. וְהַנּוֹשֵׂא תְלוּצָתוֹ. וְהַנּוֹשֵׂא קְרוֹבָת
 תְלוּצָתוֹ. יוֹצִיא וְהוֹלֵךְ מִמָּזֹר. דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. וְחֻכְמִים
 אוֹמְרִים אֵין הוֹלֵךְ מִמָּזֹר. וּמוֹדִים בְּנוֹשֵׂא קְרוֹבָת גְּרוּשָׁתוֹ.
 שֶׁהוֹלֵךְ מִמָּזֹר:

י"ג אֵיזָהוּ מִמָּזֹר. כָּל שָׂאָר בֶּשֶׁר שֶׁהוּא בְּלֹא יָבִיא. דְּבָרֵי
 רַבִּי עֲקִיבָא. שֶׁמַּעֲזוֹן הִתִּימָנִי אוֹמֵר כָּל שֶׁחִיבִין עָלָיו כֶּרֶת
 בִּידֵי שָׂמִים. וְהִלָּכָה כְּדְבָרָיו. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר כָּל שֶׁחִיבִין
 עָלָיו מִיתַת בֵּית דִּין. אָמַר רַבִּי שֶׁמַּעֲזוֹן בֶּן עֲזַאי מַצְאֵתִי
 מִגִּלְתָּ יוֹחֲסִין בִּירוּשָׁלַיִם. וְכָתוּב בָּהּ. אִישׁ פְּלוֹנִי מִמָּזֹר

מֵאִשֶּׁת אִישׁ לְקַיִם דְּבָרֵי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֲשֶׁתוֹ שְׁמָתָה מוֹתֵר
בְּאַחֲוֹתֶיהָ גֵּרְשָׁהּ וּמָתָה מוֹתֵר בְּאַחֲוֹתֶיהָ נִשְׂאָת לְאַחֵר
וּמָתָה מוֹתֵר בְּאַחֲוֹתֶיהָ יִבְמָתוֹ שְׁמָתָה מוֹתֵר בְּאַחֲוֹתֶיהָ
חָלָץ לָהּ וּמָתָה מוֹתֵר בְּאַחֲוֹתֶיהָ נִשְׂאָת לְאַחֵר וּמָתָה
מוֹתֵר בְּאַחֲוֹתֶיהָ:

פרק ה

רַבִּין גְּמִלְיָאֵל אוֹמֵר אֵין גֵּט אַחֵר גֵּט. וְלֹא מֵאֵמֶר אַחֵר
מֵאֵמֶר. וְלֹא בְּעִילָה אַחֵר בְּעִילָה. וְלֹא חֲלִיצָה אַחֵר
חֲלִיצָה. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים יֵשׁ גֵּט אַחֵר גֵּט. וַיֵּשׁ מֵאֵמֶר אַחֵר
מֵאֵמֶר. אֲבָל לֹא אַחֵר בְּעִילָה. וְלֹא אַחֵר חֲלִיצָה. כָּלוּם:

^א כִּי־צִדְּ עָשָׂה מֵאֵמֶר בִּיבְמָתוֹ. וְנָתַן לָהּ גֵּט. צְרִיכָה הֵימָנוּ
חֲלִיצָה. עָשָׂה מֵאֵמֶר וְחָלָץ. צְרִיכָה הֵימָנוּ גֵּט. עָשָׂה מֵאֵמֶר
וּבָעַל. הֲרִי זֶה כְּמַצּוֹתֶיהָ:

^א נָתַן גֵּט וְעָשָׂה מֵאֵמֶר. צְרִיכָה גֵּט וְחֲלִיצָה. נָתַן גֵּט וּבָעַל.
צְרִיכָה גֵּט וְחֲלִיצָה. נָתַן גֵּט וְחָלָץ. אֵין אַחֵר חֲלִיצָה כָּלוּם.
חָלָץ וְעָשָׂה מֵאֵמֶר. נָתַן גֵּט וּבָעַל. אוֹ בָּעַל וְעָשָׂה מֵאֵמֶר.
נָתַן גֵּט וְחָלָץ. אֵין אַחֵר חֲלִיצָה כָּלוּם. אֶחָד יִבְמָה אֶחָת
לִיבָם אֶחָד. וְאֶחָד שְׁתֵּי יִבְמוֹת לִיבָם אֶחָד:

^ד כִּי־צִדְּ עָשָׂה מֵאֵמֶר בָּזוּ וּמֵאֵמֶר בָּזוּ. צְרִיכוֹת שְׁנֵי גִטִּין
וְחֲלִיצָה. מֵאֵמֶר בָּזוּ וְגִט בָּזוּ. צְרִיכָה גֵּט וְחֲלִיצָה. מֵאֵמֶר
בָּזוּ וּבָעַל אֶת זֶה. צְרִיכוֹת שְׁנֵי גִטִּין וְחֲלִיצָה. מֵאֵמֶר בָּזוּ

וְחָלַץ לְזוֹ. הָרֵאשׁוֹנָה צָרִיכָה גֵט. גֵּט לְזוֹ וְגֵט לְזוֹ. צָרִיכוֹת
הֵימָנוּ חֲלִיצָה. גֵּט לְזוֹ. וּבָעַל אֶת זוֹ. צָרִיכָה גֵט וְחֲלִיצָה. גֵּט
לְזוֹ וּמֵאֲמָר לְזוֹ. צָרִיכָה גֵט וְחֲלִיצָה. גֵּט לְזוֹ וְחָלַץ לְזוֹ. אֵין
אַחַר חֲלִיצָה כָּלוּם:

ה' חָלַץ וְחָלַץ אוֹ חָלַץ וְעָשָׂה מֵאֲמָר. נָתַן גֵּט וּבָעַל. אוֹ
בָּעַל וּבָעַל. אוֹ בָּעַל וְעָשָׂה מֵאֲמָר. נָתַן גֵּט וְחָלַץ. אֵין אַחַר
חֲלִיצָה כָּלוּם. בֵּין יָבֵם אֶחָד לְשֵׁתִי יְבָמוֹת. בֵּין שְׁנֵי יְבָמִין
לִיבָמָה אֶחָת:

י' חָלַץ וְעָשָׂה מֵאֲמָר. נָתַן גֵּט וּבָעַל אוֹ בָּעַל וְעָשָׂה מֵאֲמָר.
וְנָתַן גֵּט וְחָלַץ. אֵין אַחַר חֲלִיצָה כָּלוּם. בֵּין בִּתְחִילָה.
בֵּין בְּאַמְצַע. בֵּין בְּסוֹף. וְהַבְּעִילָה בְּזִמָּן שֶׁהִיא בִּתְחִילָה
אֵין אַחֲרֶיהָ כָּלוּם. בְּאַמְצַע וּבְסוֹף יֵשׁ אַחֲרֶיהָ כָּלוּם. רַבִּי
נְחֻמִּיאַ אֹמֵר אַחַת בְּעִילָה וְאַחַת חֲלִיצָה. בֵּין בִּתְחִילָה בֵּין
בְּאַמְצַע בֵּין בְּסוֹף. אֵין אַחֲרֶיהָ כָּלוּם:

פרק ו

הָבֵא עַל יְבָמָתוֹ בֵּין בְּשׁוּגֵג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאִנּוּס בֵּין
 בְּרִצּוֹן אֲפִילוּ הוּא שׁוּגֵג וְהִיא מְזִידָה הוּא מְזִיד
 וְהִיא שׁוּגֵגָת הוּא אִנּוּס וְהִיא לֹא אִנּוּסָה הִיא אִנּוּסָה
 וְהוּא לֹא אִנּוּס אֶחָד הַמַּעֲרָה וְאֶחָד הַגּוֹמֵר קָנָה וְלֹא
 חָלַק בֵּין בִּיאָה לְבִיאָה:

ב וְכֵן הָבֵא עַל אַחַת מִכָּל הָעֲרִיּוֹת שֶׁבַתּוֹרָה אוֹ פְּסוּלוֹת
 כְּגוֹן אֶלְמָנָה לְכַהֵן גָּדוֹל גְּרוּשָׁה וְחִלּוּצָה לְכַהֵן הַדִּיּוֹט
 מִמְּזֵר וּנְתִינָה לְיִשְׂרָאֵל בֵּת יִשְׂרָאֵל לְמִמְזֵר וּלְנִתְּיָן
 פְּסָלָה וְלֹא חָלַק בֵּין בִּיאָה לְבִיאָה:

ג אֶלְמָנָה לְכַהֵן גָּדוֹל גְּרוּשָׁה וְחִלּוּצָה לְכַהֵן הַדִּיּוֹט מִן
 הָאֲרוּסִין לֹא יֹאכְלוּ בְּתֵרוֹמָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי שְׁמַעוֹן
 מְכַשִּׁירִין נִתְאַרְמְלוּ אוֹ נִתְגַּרְשׁוּ מִן הַנְּשׂוּאִין פְּסוּלוֹת מִן
 הָאֲרוּסִין כְּשֵׁרוֹת:

ד כֹּהֵן גָּדוֹל לֹא יֵשֵׂא אֶלְמָנָה בֵּין אֶלְמָנָה מִן הָאֲרוּסִין
 בֵּין אֶלְמָנָה מִן הַנְּשׂוּאִין וְלֹא יֵשֵׂא אֶת הַבּוֹגֶרֶת רַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי שְׁמַעוֹן מְכַשִּׁירִין בְּבוֹגֶרֶת וְלֹא יֵשֵׂא אֶת
 מַכַּת עֵץ אֲרֵס אֶת הָאֶלְמָנָה וְנִתְמַנָּה לְהִיּוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל
 יִכְנוּס וּמַעֲשֶׂה בִּיהוּשָׁע בֶּן גִּמְלָא שֶׁקִּדַּשׁ אֶת מִרְתָּא בֵּת
 בִּיתוֹס וּמִנָּהוּ הַמֶּלֶךְ לְהִיּוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל וּכְנָסָה שׁוֹמֶרֶת יָבָם
 שֶׁנִּפְלָה לִפְנֵי כֹהֵן הַדִּיּוֹט וְנִתְמַנָּה לְהִיּוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל אַף עַל

פִּי שֶׁעָשָׂה בָּהּ מֵאֹמֶר הָרִי זֶה לֹא יִכְנוּס. כֹּהֵן גָּדוֹל שָׁמַת
אָחִיו. חוֹלֵץ וְלֹא מִיָּבָם:

ה' כֹּהֵן גָּדוֹל לֹא יִשָּׂא אִילּוּנִית. אֶלֶּא אִם בֶּן יֵשׁ לוֹ אִשָּׁה
וּבָנִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִף עַל פִּי שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה וּבָנִים.
לֹא יִשָּׂא אִילּוּנִית. שֶׁהִיא זֹנָה הָאֻמּוֹרָה בְּתוֹרָה. וְחֻכָּמִים
אוֹמְרִים אֵין זֹנָה אֶלֶּא גִיּוֹרֶת וּמִשְׁחַרְרֶת. וְשֹׁנְבַעֲלָה
בְּעִילַת זָנוֹת:

י' לֹא יִבְטֹל אָדָם מִפְּרִיָּה וּרְבִיָּה. אֶלֶּא אִם בֶּן יֵשׁ לוֹ בָּנִים.
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים שְׁנֵי זָכָרִים. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים זָכָר
וּנְקֵבָה. שֶׁנֶּאֱמַר זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָא־ם. נָשָׂא אִשָּׁה וְשָׁהָה
עִמָּה עֶשֶׂר שָׁנִים וְלֹא יֵלְדָה. אֵינוֹ רִשְׁאִי לְבָטֹל. גִּרְשָׁה
מוֹתֶרֶת לְנִשְׂא לְאַחֵר. וְרִשְׁאִי הַשְּׁנִי לְשִׁהוּת עִמָּה עֶשֶׂר
שָׁנִים. וְאִם הִפִּילָה מִזֶּנֶּה מִשְׁעָה שֶׁהִפִּילָה. הָאִישׁ מַצֵּנָה
עַל פְּרִיָּה וּרְבִיָּה אֲבָל לֹא הָאִשָּׁה. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָא
אוֹמֵר עַל שְׁנֵיהֶם הוּא אוֹמֵר. וַיִּבְרַךְ אוֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ:

פרק ז

אֶלְמָנָה לָכֶּהֶן גָּדוֹל. גְּרוּשָׁה וְחִלּוּצָה לָכֶהֶן הִדְיוּט.
הַכְּנִיסָה לוֹ עֲבָדֵי מְלוֹג וְעֲבָדֵי צֹאן בְּרִזָּל. עֲבָדֵי
מְלוֹג לֹא יֵאָכְלוּ בִּתְרוּמָה. עֲבָדֵי צֹאן בְּרִזָּל יֵאָכְלוּ. וְאֵלוֹ
הֵן עֲבָדֵי מְלוֹג. אִם מֵתוּ מֵתוּ לָהּ. וְאִם הִוְתִּירוּ הִוְתִּירוּ
לָהּ. אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא חַיִּיב בְּמִזְוֹנוֹתֶיךָ. הֲרִי אֵלָיו לֹא יֵאָכְלוּ
בִּתְרוּמָה. וְאֵלוֹ הֵן עֲבָדֵי צֹאן בְּרִזָּל. אִם מֵתוּ מֵתוּ לוֹ. וְאִם
הִוְתִּירוּ הִוְתִּירוּ לוֹ. הִזְאִיל וְהוּא חַיִּיב בְּאַחֲרֵיּוֹתֶיךָ. הֲרִי אֵלָיו
יֵאָכְלוּ בִּתְרוּמָה:

ב בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁאֵאת לָכֶהֶן. וְהַכְּנִיסָה לוֹ עֲבָדִים. בֵּין עֲבָדֵי
מְלוֹג. בֵּין עֲבָדֵי צֹאן בְּרִזָּל. הֲרִי אֵלָיו יֵאָכְלוּ בִּתְרוּמָה. וּבֵת
כֹּהֵן שֶׁנִּשְׁאֵאת לְיִשְׂרָאֵל. וְהַכְּנִיסָה לוֹ בֵּין עֲבָדֵי מְלוֹג. בֵּין
עֲבָדֵי צֹאן בְּרִזָּל. הֲרִי אֵלָיו לֹא יֵאָכְלוּ בִּתְרוּמָה:

ג בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁאֵאת לָכֶהֶן. וּמֵת וְהִנִּיחָהּ מְעַבְרָת. לֹא
יֵאָכְלוּ עֲבָדֶיהָ בִּתְרוּמָה מִפְּנֵי חֻלְקוֹ שֶׁל עֶבֶר. שֶׁהָעֶבֶר
פּוֹסֵל וְאֵינוֹ מֹאכִיל. דְּבָרֵי רַבִּי יוֹסִי. אָמְרוּ לוֹ מֵאַחֵר
שֶׁהָעֵדֻת לָנוּ עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל לָכֶהֶן. אֵף בֵּית כֹּהֵן לָכֶהֶן.
וּמֵת וְהִנִּיחָהּ מְעַבְרָת. לֹא יֵאָכְלוּ עֲבָדֶיהָ בִּתְרוּמָה מִפְּנֵי
חֻלְקוֹ שֶׁל עֶבֶר:

ד הָעֶבֶר. וְהַיֵּבֶם. וְהָאֲרוּסִין. וְהַחֲרָשׁ. וּבֶן תִּשְׁעַ שָׁנִים וַיּוֹם
אֶחָד. פּוֹסְלִין וְלֹא מֹאכִילִין. סָפֵק שֶׁהוּא בֶּן תִּשְׁעַ שָׁנִים
וַיּוֹם אֶחָד. סָפֵק שֶׁאֵינוֹ. סָפֵק הֵבִיא שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת. וְסָפֵק

שְׁלֹא הֵבִיא נֶפֶל הַבֵּית עָלָיו וְעַל בֵּת אָחִיו וְאִין יְדוּעַ אֵיזָה
מֵהֶם מֵת רֹאשׁוֹן צָרְתָּה חוֹלְצָת וְלֹא מִתִּיבָמֶת:

ה' הָאוֹנֵס וְהַמִּפְתֵּה וְהַשּׁוֹטֶה לֹא פוֹסֵלִים וְלֹא מֵאֲכִילִים.
וְאִם אֵינָם רְאוּיִין לָבֵא בְּיִשְׂרָאֵל הָרִי אֵלּוּ פוֹסְלִין בִּיצֵד.
יִשְׂרָאֵל שָׂבֵא עַל בֵּת כֹּהֵן תֹּאכַל בְּתֵרוּמָה עֲבָרָה לֹא
תֹאכַל בְּתֵרוּמָה נִחְתָּד הָעֶבֶר בְּמַעֲיָה תֹאכַל כֹּהֵן שָׂבֵא
עַל בֵּת יִשְׂרָאֵל לֹא תֹאכַל בְּתֵרוּמָה עֲבָרָה לֹא תֹאכַל.
יִלְדָּה תֹאכַל נִמְצָא כָחוּ שֶׁל בֶּן גָּדוֹל מִשָּׁל אָבִי הָעֶבֶד
פוֹסֵל מִשּׁוּם בִּיאָה וְאִינוּ פוֹסֵל מִשּׁוּם זֶרַע בִּיצֵד בֵּת
יִשְׂרָאֵל לִכְהֵן וּבֵת כֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל וְיִלְדָּה הֵימָנוּ בֶּן וְהִלְךְ
הֵבֶן וְנִכְבָּשׁ עַל הַשִּׁפְחָה וְיִלְדָּה הֵימָנוּ בֶּן הָרִי זֶה עֶבֶד.
הֵיטָה אִם אָבִיו בֵּת יִשְׂרָאֵל לִכְהֵן לֹא תֹאכַל בְּתֵרוּמָה.
בֵּת כֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל תֹּאכַל בְּתֵרוּמָה מִמְּזֹר פוֹסֵל וּמֵאֲכִיל.
בִּיצֵד בֵּת יִשְׂרָאֵל לִכְהֵן וּבֵת כֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל וְיִלְדָּה הֵימָנוּ
בֵּת וְהִלְכָה הַבֵּת וְנִשְׁאֵת לְעֶבֶד אוֹ לְנִכְרִי וְיִלְדָּה הֵימָנוּ
בֶּן הָרִי זֶה מִמְּזֹר הֵיטָה אִם אָמוֹ בֵּת יִשְׂרָאֵל לִכְהֵן תֹּאכַל
בְּתֵרוּמָה בֵּת כֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל לֹא תֹאכַל בְּתֵרוּמָה:

י כֹּהֵן גָּדוֹל פְּעָמִים שֶׁהוּא פוֹסֵל בִּיצֵד בֵּת כֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל
וְיִלְדָּה הֵימָנוּ בֵּת וְהִלְכָה הַבֵּת וְנִשְׁאֵת לִכְהֵן וְיִלְדָּה הֵימָנוּ
בֶּן הָרִי זֶה רְאוּי לֵהִיּוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמִשְׁמֵשׁ עַל גְּבִי
הַמִּזְבֵּחַ מֵאֲכִיל אֶת אָמוֹ וּפוֹסֵל אִם אָמוֹ וְזֹאת אוֹמֶרֶת
לֹא כִבְנֵי כֹהֵן גָּדוֹל שֶׁהוּא פוֹסְלֵנִי מִן הַתֵּרוּמָה:

פרק ח

הָעֶרֶל וְכָל הַטְּמְאִים. לֹא יֹאכְלוּ בִּתְרוּמָהּ. וְנִשְׁיֶהֱן
וְעִבְדֵיהֶן. יֹאכְלוּ בִּתְרוּמָהּ. פָּצוּעַ דָּכָא וּכְרוּת
שְׁפָכָה. הֵן וְעִבְדֵיהֶן יֹאכְלוּ. וְנִשְׁיֶהֱן לֹא יֹאכְלוּ. וְאִם לֹא
יִדְעָה מִשְׁנַעֲשֶׂה פָצוּעַ דָּכָא וּכְרוּת שְׁפָכָה. הֲרִי אֵלּוּ
יֹאכְלוּ:

^ב אֵיזָהוּ פָצוּעַ דָּכָא. כָּל שֶׁנִּפְצָעוּ הַבָּצִים שָׁלוּ. וְאֶפִּילוּ
אֶחָת מֵהֶן. וּכְרוּת שְׁפָכָה כָּל שֶׁנִּכְרַת הַגִּיד. וְאִם נִשְׁתִּיר
מִהֶעֱטָרָה אֶפִּילוּ כְחוּט הַשְּׁעָרָה כָּשֶׁר. פָּצוּעַ דָּכָא וּכְרוּת
שְׁפָכָה מוֹתָרִין בְּגִיזוֹת וּמִשְׁחָרְרֵת. וְאֵינָן אֲסוּרִין אֲלָא
מִלְּבֹא בִקְהֵל. שֶׁנֶּאֱמַר לֹא יָבֹא פָצוּעַ דָּכָא וּכְרוּת שְׁפָכָה
בִּקְהֵל יי:

^ג עֲמוּנֵי וּמוֹאֲבֵי אֲסוּרִים וְאֲסוּרִין אֲסוּר עוֹלָם. אֲבָל
נִקְבוֹתֵיהֶם מוֹתָרוֹת מִיד. מִצָּרִי וְאֲדוּמֵי אֵינָם אֲסוּרִין אֲלָא
עַד שְׁלֹשָׁה דוֹרוֹת. אֶחָד זָכָרִים וְאֶחָד נְקִיבוֹת. רַבִּי שִׁמְעוֹן
מִתִּיר אֶת הַנִּקְבוֹת מִיד. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן קֵל וְחֹמֶר
הַדְּבָרִים. וְמָה אִם בְּמָקוֹם שֶׁאִסֹּר אֶת הַזָּכָרִים אֲסוּר
עוֹלָם. הִתִּיר אֶת הַנִּקְבוֹת מִיד. מָקוֹם שֶׁלֹּא אִסֹּר אֶת
הַזָּכָרִים. אֲלָא עַד שְׁלֹשָׁה דוֹרוֹת. אֵינּוּ דִין שֶׁנִּתִּיר אֶת
הַנִּקְבוֹת מִיד. אָמְרוּ לֹא אִם הִלְכָה נִקְבָּל. וְאִם לִדִּין יֵשׁ
תְּשׁוּבָה. אָמַר לָהֶם לֹא כִי הִלְכָה אֲנִי אוֹמֵר. מִמְּזִרִים

וְנִתְּנִים אֲסוּרִין וְאֲסוּרִין אֲסוּר עוֹלָם אֶחָד זְכָרִים וְאֶחָד
נְקִבוֹת:

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ שְׁמַעְתִּי שֶׁהַסָּרִיס חוֹלֵץ וְחוֹלְצִין
לְאִשְׁתּוֹ וְהַסָּרִיס לֹא חוֹלֵץ וְלֹא חוֹלְצִין לְאִשְׁתּוֹ וְאִין לִי
לְפָרֶשׁ אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא אֲנִי אֶפְרָשׁ סָרִיס אָדָם חוֹלֵץ
וְחוֹלְצִין לְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי שֶׁהֵיְתָה לוֹ שַׁעַת הַכָּשֶׁר סָרִיס
חֲמָה לֹא חוֹלֵץ וְלֹא חוֹלְצִין לְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי שֶׁלֹא הֵיְתָה לוֹ
שַׁעַת הַכָּשֶׁר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר לֹא כִּי אֵלָּא סָרִיס חֲמָה
חוֹלֵץ וְחוֹלְצִין לְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי שֶׁיֵּשׁ לוֹ רְפוּאָה סָרִיס אָדָם
לֹא חוֹלֵץ וְלֹא חוֹלְצִין לְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי שֶׁאִין לוֹ רְפוּאָה הַעֲיֵד
רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן בְּתִירָא עַל בֶּן מְגוּסָת שֶׁהָיָה בִירוּשָׁלַיִם
סָרִיס אָדָם וַיְבִמּוּ אֶת אִשְׁתּוֹ לְקַיָּים דְּבַרִּי רַבִּי עֲקִיבָא:

הַסָּרִיס לֹא חוֹלֵץ וְלֹא מֵיבֵם וְכֵן אֵילּוֹנִית לֹא חוֹלְצָת
וְלֹא מִתִּיבֶמֶת הַסָּרִיס שֶׁחָלַץ לִיבֻמָּתוֹ לֹא פָסְלָה בְּעִלָּה
פָּסְלָה מִפְּנֵי שֶׁהָיָה בְּעִילָת זָנוֹת וְכֵן אֵילּוֹנִית שֶׁחָלְצוּ לָהּ
אֲחִים לֹא פָסְלוּהָ בְּעִלּוּהָ פָסְלוּהָ מִפְּנֵי שֶׁהָיָה בְּעִילָת
זָנוֹת:

סָרִיס חֲמָה כֹּהֵן שֶׁנֶּשֶׂא בֵּת יִשְׂרָאֵל מֵאֲכִילָה בִּתְרוּמָה
רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמְרִים אֲנִדְרוּגִינוֹס כֹּהֵן שֶׁנֶּשֶׂא בֵּת
יִשְׂרָאֵל מֵאֲכִילָה בִּתְרוּמָה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר טוֹמְטוֹם
שֶׁנֶּקְרַע וְנִמְצָא זָכָר לֹא יִחְלוּץ מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּסָרִיס:

אֲנִדְרוּגִינוֹס נוֹשֵׂא אָבֵל לֹא נִשָּׂא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר
אֲנִדְרוּגִינוֹס חִיִּיבִים עָלָיו סְקִילָה בְּזָכֶר:

פרק ט

יֵשׁ מוֹתָרוֹת לְבַעֲלֶיהֶן וְאַסּוּרוֹת לִיבְמֵיהֶן. מוֹתָרוֹת
לִיבְמֵיהֶן וְאַסּוּרוֹת לְבַעֲלֵיהֶן. מוֹתָרוֹת לְאֵלּוּ וּלְאֵלּוּ.
וְאַסּוּרוֹת לְאֵלּוּ וּלְאֵלּוּ. וְאֵלּוּ מוֹתָרוֹת לְבַעֲלֵיהֶן וְאַסּוּרוֹת
לִיבְמֵיהֶן. כֹּהֵן הַדִּיּוֹט שֶׁנִּשָּׂא אֶת הָאֵלְמָנָה. וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד כֹּהֵן
גָּדוֹל. חָלָל שֶׁנִּשָּׂא כְּשֶׁרָה. וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד כָּשֶׁר. יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשָּׂא
בֵּת יִשְׂרָאֵל. וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד מִמְּזֹר. מִמְּזֹר שֶׁנִּשָּׂא מִמְּזֹרֶת. וַיֵּשׁ
לוֹ אֶחָד יִשְׂרָאֵל. מוֹתָרוֹת לְבַעֲלֵיהֶן וְאַסּוּרוֹת לִיבְמֵיהֶן:

ב וְאֵלּוּ מוֹתָרוֹת לִיבְמֵיהֶן וְאַסּוּרוֹת לְבַעֲלֵיהֶן. כֹּהֵן גָּדוֹל
שֶׁקָּדַשׁ אֶת הָאֵלְמָנָה. וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד כֹּהֵן הַדִּיּוֹט. כָּשֶׁר שֶׁנִּשָּׂא
חָלָל. וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד חָלָל. יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשָּׂא מִמְּזֹרֶת. וַיֵּשׁ
לוֹ אֶחָד מִמְּזֹר. מִמְּזֹר שֶׁנִּשָּׂא בֵּת יִשְׂרָאֵל. וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד
יִשְׂרָאֵל. מוֹתָרוֹת לִיבְמֵיהֶן וְאַסּוּרוֹת לְבַעֲלֵיהֶן. אֲסוּרוֹת
לְאֵלּוּ וּלְאֵלּוּ. כֹּהֵן גָּדוֹל שֶׁנִּשָּׂא אֶת הָאֵלְמָנָה. וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד
כֹּהֵן גָּדוֹל אוֹ כֹּהֵן הַדִּיּוֹט. כָּשֶׁר שֶׁנִּשָּׂא חָלָל. וַיֵּשׁ לוֹ
אֶחָד כָּשֶׁר. יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשָּׂא מִמְּזֹרֶת. וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד יִשְׂרָאֵל.
מִמְּזֹר שֶׁנִּשָּׂא בֵּת יִשְׂרָאֵל. וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד מִמְּזֹר. אֲסוּרוֹת לְאֵלּוּ
וּלְאֵלּוּ. וְשָׂאֵר כָּל הַנָּשִׁים. מוֹתָרוֹת לְבַעֲלֵיהֶן וְלִיבְמֵיהֶן:

ג שְׁנֵי מִדְּבָרֵי סוֹפְרִים. שְׁנֵיהֶם לִבְעַל וְלֹא שְׁנֵיהֶם לִיבָם.
אֲסוּרָה לִבְעַל וּמוֹתָרֶת לִיבָם. שְׁנֵיהֶם לִיבָם וְלֹא שְׁנֵיהֶם לִבְעַל.

אסורה ליבם ומוותרת לבעל. שניה לזה ולזה. אסורה לזה ולזה. אין לה לא כתובה. ולא פירות. ולא מזונות. ולא בלאות. והולד כשר. וכופין אותו להוציא. אלמנה לכהן גדול. גרושה וחלוצה לכהן הדיוט. ממזרת ונתניה לישׂראל. בת ישׂראל לנתין ולממזר. יש להן כתובה:

ד בת ישׂראל מאורסת לכהן. מעברת מכהן. שומרת יבם לכהן. וכן בת כהן לישׂראל. לא תאכל בתרומה. בת ישׂראל מאורסת ללוי. מעברת מלוי. שומרת יבם ללוי. וכן בת לוי לישׂראל. לא תאכל במעשר. בת לוי מאורסת לכהן. מעברת מכהן. שומרת יבם לכהן. וכן בת כהן ללוי. לא תאכל. לא בתרומה ולא במעשר:

ה בת ישׂראל שנשאת לכהן. תאכל בתרומה. מת ולזה הימנו בן. תאכל בתרומה. נשאת ללוי. תאכל במעשר. מת ולזה הימנו בן. תאכל במעשר. נשאת לישׂראל. לא תאכל. לא בתרומה ולא במעשר. מת ולזה הימנו בן. לא תאכל. לא בתרומה ולא במעשר. מת בנה מישׂראל. תאכל במעשר. מת בנה מלוי. תאכל בתרומה. מת בנה מכהן. לא תאכל. לא בתרומה ולא במעשר:

ו בת כהן שנשאת לישׂראל. לא תאכל בתרומה. מת ולזה הימנו בן. לא תאכל בתרומה. נשאת ללוי. תאכל במעשר. מת ולזה הימנו בן. תאכל במעשר. נשאת לכהן. תאכל בתרומה. מת ולזה הימנו בן. תאכל בתרומה. מת

בְּנֵה מִכֶּהֱן לֹא תֹאכַל בִּתְרוֹמָה מֵת בְּנֵה מְלוֹי לֹא תֹאכַל
בַּמַּעֲשֵׂר מֵת בְּנֵה מִיִּשְׂרָאֵל חוֹזֶרֶת לְבֵית אָבִיהָ וְעַל זֶה
נֶאֱמַר וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנַעֲוִיָּה מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹאכַל:

פרק י

הָאִשָּׁה שֶׁהִלְךָ בְּעֵלָהּ לְמַדִּינַת הַיָּם וּבָאוּ וְאָמְרוּ לָהּ
מֵת בְּעֵלֶיךָ וְנִשְׁאֵת וְאַחֵר כֵּךְ בָּא בְּעֵלָהּ תֵּצֵא
מִזֶּה וּמִזֶּה וְצָרִיכָה גֵט מִזֶּה וּמִזֶּה וְאִין לָהּ כְּתוּבָה וְלֹא
פִּירוֹת וְלֹא מְזוֹנוֹת וְלֹא בְּלָאוֹת לֹא עַל זֶה וְלֹא עַל זֶה אִם
נָטְלָה מִזֶּה וּמִזֶּה תַּחֲזִיר וְהוּלָד מִמָּזֵר מִזֶּה וּמִזֶּה וְלֹא זֶה
וְזֶה מִטְּמֵאִין לָהּ וְלֹא זֶה וְזֶה זָכָאִי לֹא בִּמְצִיאתָהּ וְלֹא
בַּמַּעֲשֵׂה יָדֶיהָ וְלֹא בַּהֲפָרַת נְדָרֶיהָ הֵיתָה בֵּת יִשְׂרָאֵל
נִפְסְלָה מִן הַכְּהוֹנֵה וּבֵת לִוִּי מִן הַמַּעֲשֵׂר וּבֵת כֹּהֵן מִן
הַתְּרוֹמָה וְאִין יוֹרְשִׁים שֶׁל זֶה וְיוֹרְשִׁים שֶׁל זֶה יוֹרְשִׁים אֶת
כְּתוּבָתָהּ וְאִם מֵתוּ אָחִיו שֶׁל זֶה וְאָחִיו שֶׁל זֶה חוֹלְצִין
וְלֹא מִיִּבְמִין רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר כְּתוּבָתָהּ עַל גִּבְסֵי בְּעֵלָהּ
הָרֵאשׁוֹן רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר הָרֵאשׁוֹן זָכָאִי בִּמְצִיאתָהּ
וּבַמַּעֲשֵׂה יָדֶיהָ וּבַהֲפָרַת נְדָרֶיהָ רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר בִּיאָתָה
אוֹ חֲלִיצָתָה מֵאָחִיו שֶׁל רֵאשׁוֹן פּוֹטְרֵת צֶרֶתָהּ וְאִין הוּלָד
מִמֶּנּוּ מִמָּזֵר וְאִם נִשְׁאֵת שְׁלֹא בְּרִשׁוֹת מוֹתֶרֶת לַחֲזוֹר לוֹ:

ב נִשְׁאֵת עַל פִּי בֵּית דִּין תֵּצֵא וּפְטוּרָה מִן הַקֶּרְבֵּן שְׁלֹא עַל
פִּי בֵּית דִּין תֵּצֵא וְחִיבָת בְּקֶרְבֵּן יָפָה כַּח בֵּית דִּין שְׁפוֹטֶרֶת

מִן הַקֶּרְבֵּן. הוֹרוּהָ בֵּית דִּין לַנָּשָׂא וְהִלָּכָה וּמִלְקָלָה חֵיבָתָּה
בְּקֶרְבֵּן. שְׁלֹא הִתִּירוּהָ אֶלָּא לַנָּשָׂא:

ג' הָאִשָּׁה שֶׁהִלָּךְ בַּעֲלָהּ וּבָנָה לַמְּדִינָת הָיִם. וּבָאוּ וְאָמְרוּ
לָהּ מֵת בַּעֲלֶיךָ. וְאַחֲרַיִךְ כֵּךְ מֵת בְּגֶד וְנִשְׂאָתָּ. וְאַחֲרַיִךְ כֵּךְ
אָמְרוּ לָהּ חֲלוּף הָיוּ הַדְּבָרִים. תֵּצֵא וְהוֹלֵךְ הָרָאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן
מִמָּזוֹר. אָמְרוּ לָהּ מֵת בְּגֶד. וְאַחֲרַיִךְ כֵּךְ מֵת בַּעֲלֶיךָ. וְנִתְיַבְּמָה.
וְאַחֲרַיִךְ כֵּךְ אָמְרוּ לָהּ חֲלוּף הָיוּ הַדְּבָרִים. תֵּצֵא וְהוֹלֵךְ
רָאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִמָּזוֹר. אָמְרוּ לָהּ מֵת בַּעֲלֶיךָ וְנִשְׂאָתָּ. וְאַחֲרַיִךְ
כֵּךְ אָמְרוּ לָהּ קָיָם הָיָה וּמֵת. תֵּצֵא וְהוֹלֵךְ רָאשׁוֹן מִמָּזוֹר.
וְהָאֲחֵרוֹן אֵינוֹ מִמָּזוֹר. אָמְרוּ לָהּ מֵת בַּעֲלֶיךָ. וְנִתְקַדְּשָׁה.
וְאַחֲרַיִךְ כֵּךְ בָּא בַּעֲלָהּ. מוֹתֶרֶת לַחֲזוֹר לוֹ. אֵף עַל פִּי שְׁנֵתָן
לָהּ אַחֲרוֹן גָּט. לֹא פָסְלָה מִן הַכְּהוֹנָה. אֵת זֶה דֶּרֶשׁ רַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּן מֹתֵיָא וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה. וְלֹא מֵאִישׁ שְׂאִינוֹ
אִשָּׁה:

ד' מִי שֶׁהִלָּכָה אֶשְׁתּוֹ לַמְּדִינָת הָיִם. וּבָאוּ וְאָמְרוּ לוֹ מֵתָה
אֶשְׁתֶּךָ. וְנִשְׂאָתָּ אֵת אַחֻתָּהּ. וְאַחֲרַיִךְ כֵּךְ בָּאת אֶשְׁתּוֹ. מוֹתֶרֶת
לַחֲזוֹר לוֹ. הוּא מוֹתֵר בְּקִרְבּוֹת שְׁנֵיָהּ. וּשְׁנֵיָהּ מוֹתֶרֶת
בְּקִרְבּוֹתָיו. וְאִם מֵתָה רָאשׁוֹנָה. מוֹתֵר בְּשְׁנֵיָהּ. אָמְרוּ לוֹ
מֵתָה אֶשְׁתֶּךָ. וְנִשְׂאָתָּ אֵת אַחֻתָּהּ. וְאַחֲרַיִךְ כֵּךְ אָמְרוּ לוֹ קִיַּמְתָּ
הֵיטֵהּ וּמֵתָה. הוֹלֵךְ רָאשׁוֹן מִמָּזוֹר. וְהָאֲחֵרוֹן אֵינוֹ מִמָּזוֹר.
רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר כָּל שְׁפוּסֵל עַל יְדֵי אַחֲרִים. פּוֹסֵל עַל יְדֵי
עַצְמוֹ. וְכָל שְׂאִינוֹ פּוֹסֵל עַל יְדֵי אַחֲרִים. אֵינוֹ פּוֹסֵל עַל יְדֵי
עַצְמוֹ:

ה אמרו לו מתה אשתך. ונשא אחותה מאביה. מתה ונשא אחותה מאמה. מתה ונשא אחותה מאביה. מתה ונשא אחותה מאמה. ונמצאו כלן קימות. מתר בראשונה בשלישית ובחמישית. ופטרות צרותיהן. ואסור בשניה וברביעית. ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה. ואם בא על השניה לאחר מיתת הראשונה. מותר בשניה וברביעית. ופטרות צרותיהן. ואסור בשלישית ובחמישית. ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה:

ו בן תשע שנים ויום אחד. הוא פוסל על ידי אחין. והאחין פוסלין על ידו. אלא שהוא פוסל תחלה. והאחים פוסלין תחלה וסוף. כיצד בן תשע שנים ויום אחד. שבא על יבמתו. פסל על ידי אחין. באו אחין עליה ועשו בה מאמר. נתנו גט או חלצו פסלו על ידו:

ז בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו. ואחר כך בא עליה אחיו. שהוא בן תשע שנים ויום אחד. פסל על ידו. רבי שמעון אומר לא פסל:

ח בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו. ואחר כך בא על צרתה. פסל על ידי עצמו. רבי שמעון אומר לא פסל. בן תשע שנים ויום אחד. שבא על יבמתו ומת. חולצת ולא מתיבמת. נשא אשה ומת. הרי זו פטורה:

ט בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו. ומשהגדיל נשא אשה אחרת ומת. אם לא ידע את הראשונה

משהגדיל. הראשונה חולצת ולא מתבבמת. והשניה או
חולצת או מתבבמת. רבי שמעון אומר מיבם לאיזו
שירצה. וחולץ לשניה. אחד שהוא בן תשע שנים ויום
אחד. ואחד שהוא בן עשרים שנה. שלא הביא שתי
שערות:

פרק יא

נושאין על האנוסה ועל המפתה. האונס והמפתה על
הנשואה חייב. נושא אדם אנוסת אביו ומפתת
אביו. אנוסת בנו ומפתת בנו. רבי יהודה אוסר באנוסת
אביו ומפתת אביו:

^ב הגזירת שנתגירו בניה עמה. לא חולצין ולא מיבמין.
אפילו הורתו של ראשון שלא בקדושה ולידתו בקדושה.
והשני הורתו ולידתו בקדושה. וכן שפחה שנשתחררו
בניה עמה:

^ג חמש נשים שנתערבו ולדותיהן. הגדילו התערבות
ונשאו נשים ומתו. ארבעה חולצין לאחת. ואחד מיבם
אותה. הוא ושלושה. חולצין לאחת. ואחד מיבם. נמצאו
ארבע חליצות ויבום. לכל אחת ואחת:

^ד האשה שנתערב ולדה בולד כלתה. הגדילו התערבות
ונשאו נשים ומתו. בני הכלה חולצין ולא מיבמין. שהוא
ספק אשת אחיו. וספק אשת אחי אביו. ובני הזקנה.

או חולצין או מיבמין. שהוא ספק אשת אחיו ואשת בן
אחיו. מתו הפשרים בני התערובות לבני הזקנה. חולצין
ולא מיבמין. שהוא ספק אשת אחיו ואשת אחי אביו.
ובני הפלה אחד חולץ ואחד מיבם:

ה' כהנת שנתערב ולדה בולד שפחתה. הרי אלו אכלים
בתרומה וחולקים חלק אחד בגרן. ואינן מטמאין למתים.
ואין נושאין נשים. בין כשרות בין פסולות. הגדילו
התערובות ושחררו זה את זה. נושאין נשים ראויות
לכהונה. ואינן מטמאין למתים. ואם נטמאו אין סופגין
את הארבעים. ואינן אוכלים בתרומה. ואם אכלו אין
משלמים קרן וחמש. ואינן חולקין על הגרן. ומוכרין את
התרומה והדמים שלהם. ואינן חולקים בקדשי המקדש.
ואין נותנין להם קדשים. ואין מוציאין שלהם מידם.
ופטורים מן הזרוע ומן הלחיים ומן הקבה. ובכורן יהא
רועה עד שיסתאב. ונותנין עליהם חמרי כהנים וחמרי
ישראלים:

י' מי שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים. ונשאת
וילדה. ואין ידוע אם בן תשעה לראשון. אם בן שבעה
לאחרון. היו לה בנים מן הראשון ובנים מן השני. חולצין
ולא מיבמין. וכן הוא להם חולץ ולא מיבם. היו לו אחים
מן הראשון ואחים מן השני. שלא מאותה האם. הוא
חולץ ומיבם. והם אחד חולץ ואחד מיבם:

י' הִיָּה אֶחָד יִשְׂרָאֵל וְאֶחָד כֹּהֵן. נוֹשֵׂא אִשָּׁה רְאוּיָה לִכְהֵן. וְאִינוּ מְטַמֵּא לַמֵּתִים. וְאִם נָטְמָא אִינוּ סוֹפֵג אֶת הָאֲרָבָעִים. וְאִינוּ אוֹכֵל בִּתְרוּמָה. וְאִם אָכַל אִינוּ מְשַׁלֵּם קֶרֶן וְחֹמֶשׁ. וְאִינוּ חוֹלֵק עַל הַגֶּרֶן. וּמוֹכֵר (הַתְּרוּמָה) וְהַדָּמִים שָׁלוּ. וְאִינוּ חוֹלֵק בְּקִדְשֵׁי הַמִּקְדָּשׁ. וְאִין נֹתְנִים לוֹ (אֶת) הַקִּדְשִׁים וְאִין מוֹצִיאִין אֶת שָׁלוּ מִיָּדוֹ. וּפְטוֹר מִן הַזֵּרוּעַ וְהַלְחִיִּים וְהַקֶּבֶה. וּבְכוּרוֹ יִהְיֶה רוּעָה עַד שְׂיִסְתָּאב. וְנֹתְנִין עָלָיו חֲמֵרִי כֹהֲנִים וְחֲמֵרִי יִשְׂרָאֵלִים. הֵיוּ שְׁנֵיהֶם כֹּהֲנִים. הוּא אוֹנֵן עֲלֵיהֶם. וְהֵם אוֹנֵנִין עָלָיו. הוּא אִינוּ מְטַמֵּא לָהֶם. וְהֵם אִינָם מְטַמְּאִין לוֹ. הוּא אִינוּ יוֹרֵשׁ אוֹתָן. אָבֵל הֵם יוֹרְשִׁין אוֹתוֹ. וּפְטוֹר עַל מִכְתּוֹ וְעַל קִלְלָתוֹ שֶׁל זֶה וְשֶׁל זֶה. וְעוֹלָה בְּמִשְׁמְרוֹ שֶׁל זֶה וְשֶׁל זֶה. וְאִינוּ חוֹלֵק. וְאִם הֵיוּ שְׁנֵיהֶם בְּמִשְׁמֵר אֶחָד. נוֹטְלִין חֵלֶק אֶחָד:

פרק יב

מִצְוֹת חֲלִיצָה בְּשִׁלְשָׁה דִּינִין. וְאֶפִּילוּ שְׁלֹשָׁתָן הִדְיוּטוֹת. חֲלִיצָה בְּמִנְעַל חֲלִיצָתָהּ בְּשָׂרָה. בְּאַנְפְּלִיא חֲלִיצָתָהּ פְּסוּלָה. בְּסִנְדֵּל שִׁישׁ לוֹ עֶקֶב כָּשֶׁר. וְשֹׂאִין לוֹ עֶקֶב פְּסוּל. מִן הָאֲרָבּוּבָה וְלִמְטָה. חֲלִיצָתָהּ בְּשָׂרָה. מִן הָאֲרָבּוּבָה וְלִמְעֵלָה חֲלִיצָתָהּ פְּסוּלָה:

ב' חֲלִיצָה בְּסִנְדֵּל שֶׁאִינוּ שָׁלוּ. אוּ בְּסִנְדֵּל שֶׁל עֵץ. אוּ בְּשֶׁל שְׂמָאל בִּימִין. חֲלִיצָתָהּ בְּשָׂרָה. חֲלִיצָה בְּגָדוֹל שֶׁהוּא יָכוֹל לְהַלֹּךְ בוֹ. אוּ בְּקִטָּן שֶׁהוּא חוֹפֶה אֶת רוֹב רִגְלוֹ. חֲלִיצָתָהּ

כְּשֶׁרָהּ. חֲלָצָה בְּלִילָהּ. חֲלִיצָתָה כְּשֶׁרָהּ. וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר
פּוֹסֵל בְּשִׁמְאֹל חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה. וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְכַשֵּׁיר:

^ג חֲלָצָה וְרִקְקָה אֲבָל לֹא קָרְאָהּ. חֲלִיצָתָה כְּשֶׁרָהּ. קָרְאָהּ
וְרִקְקָה אֲבָל לֹא חֲלָצָה. חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה. חֲלָצָה וְקָרְאָהּ
אֲבָל לֹא רִקְקָהּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה. רַבִּי
עֲקִיבָא אוֹמֵר חֲלִיצָתָה כְּשֶׁרָהּ. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר כָּכָה
יַעֲשֶׂה. כָּל דְּבַר שֶׁהוּא מַעֲשֶׂה מַעֲבֵב. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא
מִשֶּׁם רְאִיָּה. כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ. כָּל דְּבַר שֶׁהוּא מַעֲשֶׂה
בְּאִישׁ:

^ד הַחֲרַשׁ שֶׁנִּחְלַץ וְהַחֲרַשֶּׁת שֶׁחֲלָצָה. וְהַחוֹלְצֵת לְקָטָן.
חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה. קָטָנָה שֶׁחֲלָצָה. תַּחֲלוּץ מִשְׁתַּגְּדִיל. וְאִם
לֹא חֲלָצָה. חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה:

^ה חֲלָצָה בְּשָׁנִים אוֹ בְּשִׁלְשָׁה. וְנִמְצָא אֶחָד מֵהֶן קָרוֹב
אוֹ פְּסוּל. חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי יוֹחָנָן
הַסַּנְדֵּלָר מְכַשִּׁירִין. וּמַעֲשֶׂה בְּאֶחָד שֶׁחֲלַץ בֵּינוֹ לְבֵינָה
בְּבֵית הָאֲסוּרִים. וְכֹא מַעֲשֶׂה לְפָנֵי רַבִּי עֲקִיבָא וְהַכֹּשֵׁיר:

^ו מִצּוֹת חֲלָצָה. בָּא הוּא וַיִּבְמְתוּ לְבֵית דִּין. וְהֵן מְשִׁיאִין
לוֹ עֵצָה הַהוּגָגָת לֹא. שֶׁנֶּאֱמַר וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי עִירוֹ וְדִבְרוּ
אֵלָיו. וְהִיא אוֹמֶרֶת מֵאֵן יִבְמִי לְהִקִּים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל
לֹא אָבָה יִבְמִי. וְהוּא אוֹמֵר לֹא חֲפָצְתִּי לְקַחְתָּהּ. וּבִלְשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ הָיוּ אוֹמְרִים. וְנִגְשָׁה יִבְמְתוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזִּקְנִים.
וְחֲלָצָה נִעְלָו מֵעַל רִגְלוֹ. וַיִּרְקָה בְּפָנָיו רוֹק הַנִּרְאָה לְדִינָם.

וְעִנְתָּהּ וְאָמְרָהּ כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית
אָחִיו עַד כָּאן הָיוּ מְקַרִּין וּכְשֶׁהֱקָרָא רַבִּי הוֹרְקָנוֹס תַּחַת
הָאֵלָה בְּכַפֵּר עֵיטָם וְגָמַר אֶת כָּל הַפְּרָשָׁה הַחֲזָקוּ לִהְיוֹת
גּוֹמְרִין כָּל הַפְּרָשָׁה וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ
הַנֶּעֱלֹ מִצְוָה בְּדִינָן וְלֹא מִצְוָה בְּתַלְמִידִים רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר מִצְוָה עַל כָּל הָעוֹמְדִים שֵׁם לוֹמֵר חֲלוּץ הַנֶּעֱלֹ חֲלוּץ
הַנֶּעֱלֹ חֲלוּץ הַנֶּעֱלֹ:

פרק יג

בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אֵין מִמָּאֲנִין אֶלָּא אַרוֹסוֹת וּבֵית הֵלֵל
אוֹמְרִים אַרוֹסוֹת וּנְשׁוֹאוֹת בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים
בְּבַעַל וְלֹא בֵּיבָם וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים בְּבַעַל וּבֵיבָם בֵּית
שְׁמַאי אוֹמְרִים בְּפָנָיו וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים בְּפָנָיו וְשֵׁלֹא
בְּפָנָיו בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים בְּבֵית דִּין וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים
בְּבֵית דִּין וְשֵׁלֹא בְּבֵית דִּין אָמְרוּ לָהֶן בֵּית הֵלֵל לְבֵית
שְׁמַאי מִמָּאֲנָתָהּ וְהִיא קִטְנָה אֶפִּילוּ אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה
פְּעָמִים אָמְרוּ לָהֶן בֵּית שְׁמַאי אֵין בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַפְּקָרָה
אֶלָּא מִמָּאֲנָתָהּ וּמִמִּתְנָתָה עַד שֶׁתִּגְדִּיל וְתִמָּאֵן וְתִנָּשֵׂא:

^ב אֵיזָה הִיא קִטְנָה שְׁצָרִיכָה לְמָאֵן כָּל שֶׁהִישִׂיאוּהָ אִמָּה
וְאָחִיהָ לְדַעְתָּהּ הִשִּׂיאוּהָ שֵׁלֹא לְדַעְתָּהּ אִינָה צָרִיכָה
לְמָאֵן רַבִּי חֲנִינָא בֶן אֲנָטִיגְנוֹס אוֹמֵר כָּל תַּנּוּקָת שְׂאִינָה
יְכוּלָה לְשִׁמּוֹר קְדוּשִׁיהָ אִינָה צָרִיכָה לְמָאֵן רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר אֵין מַעֲשֶׂה קִטְנָה כְּלוֹם אֶלָּא כַּמִּפְתָּה בֵּת יִשְׂרָאֵל

לכהן לא תאכל בתרומה. בת כהן לישראל תאכל
בתרומה:

ג רבי אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האיש.
כאלו היא אשתו. וכל עכבה שאינה מן האיש כאלו אינה
אשתו:

ד הממאנת באיש הוא מותר בקרובותיה. והיא מותרת
בקרוביו. ולא פסלה מן הכהונה. נתן לה גט הוא אסור
בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הכהונה. נתן
לה גט והחזירה מאנה בו ונשאת לאחר. ונתארמלה או
נתגרשה. מותרת לחזור לו. מאנה בו והחזירה. נתן לה
גט ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה. אסורה לחזור
לו. זה הכלל. גט אחר מאן אסורה לחזור לו. מאן אחר
גט מותרת לחזור לו:

ה הממאנת באיש. נשאת לאחר וגרשה. (לאחר ומאנה
בו.) (לאחר וגרשה. זה הכלל. כל שיוצאת הימנו בגט
אסורה לחזור לו. במאן מותרת לחזור לו:

ו המגרש את האשה והחזירה. מותרת ליבם. ורבי
אליעזר אוסר. וכן המגרש את היתומה והחזירה.
מותרת ליבם. ורבי אליעזר אוסר. קטנה שהשיאה אביה
ונתגרשה כיתומה בחיי האב. החזירה דברי הכל אסורה
ליבם:

י שני אחין נשואין לשתי אחיות (יתומות) קטנות ומת בעלה של אחת מהן. תצא משום אחות אשה. וכן שתי חרשות גדולה וקטנה. מת בעלה של קטנה. תצא הקטנה משום אחות אשה. מת בעלה של גדולה. רבי אליעזר אומר מלמדן את הקטנה שתמאן בו. רבן גמליאל אומר אם מאנה מאנה. ואם לאו תמתין עד שתגדיל. ותצא הלזו משום אחות אשה. רבי יהושע אומר אי לו על אשתו. ואי לו על אשת אחיו. מוציא את אשתו בגט. ואשת אחיו בחליצה:

ח מי שהיה נשוי לשתי יתומות קטנות ומת. ביאתה או חליצתה של אחת מהן. פוטרת צרתה. וכן שתי חרשות. קטנה וחרשת אין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה. פקחת וחרשת ביאת הפקחת פוטרת החרשת. ואין ביאת החרשת פוטרת את הפקחת. גדולה וקטנה. ביאת הגדולה פוטרת את הקטנה. ואין ביאת הקטנה פוטרת את הגדולה:

ט מי שהיה נשוי לשתי יתומות קטנות ומת. בא יבם על הראשונה וחזר ובא על השנייה. או שבא אחיו על השנייה. לא פסל את הראשונה. וכן שתי חרשות. קטנה וחרשת. בא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת. או שבא אחיו על החרשת. לא פסל את הקטנה. בא יבם על החרשת. וחזר ובא על הקטנה. או שבא אחיו על הקטנה פסל את החרשת:

י פקקת וחרשת. בא יבם על הפקקת. וחזר ובא על
החרשת. או שבא אחיו על החרשת. לא פסל את
הפקקת. בא יבם על החרשת. לא פסל את הפקקת. בא
יבם על החרשת. וחזר ובא על הפקקת. או שבא אחיו
על הפקקת. פסל את החרשת:

י"ג גדולה וקטנה. בא יבם על הגדולה. וחזר ובא על
הקטנה. או שבא אחיו על הקטנה. לא פסל את הגדולה.
בא יבם על הקטנה. וחזר ובא על הגדולה. או שבא אחיו
על הגדולה. פסל את הקטנה. רבי אלעזר אומר (בבבלין)
מלמדין הקטנה שתמאן בו:

י"ד יבם קטן שבא על יבמתו קטנה. יגדלו זה עם זה. בא על
יבמה גדולה תגדלנו. היבמה שאמרה בתוך שלשים יום
לא נבעלתי. כופין אותו שיחלוץ לה. לאחר שלשים יום
מבקשים הימנו שיחלוץ לה. ובזמן שהוא מודה. אפילו
לאחר שנים עשר חדש. כופין אותו שיחלוץ לה:

י"ה הנודרת הנאה מיבמה בחיי בעלה. כופין אותו שיחלוץ
לה. לאחר מיתת בעלה. מבקשין הימנו שיחלוץ לה. ואם
נתכוננה לכך אפילו בחיי בעלה. מבקשין הימנו שיחלוץ
לה:

פרק יד

חֲרֵשׁ שֶׁנִּשְׂא פְקָחַת וּפְקָח שֶׁנִּשְׂא חֲרֶשֶׁת. (אם רָצָה יוֹצִיא) וְאִם רָצָה יְקִיִּים כְּשֶׁם שֶׁהוּא כּוֹנֵס בְּרַמְיָה כֵּךְ הוּא מוֹצִיא בְּרַמְיָה. פְּקָח שֶׁנִּשְׂא פְקָחַת וְנִתְחַרְשָׁה. אִם רָצָה יוֹצֵא וְאִם רָצָה יְקִיִּים נִשְׁתַּתֵּת. לֹא יוֹצִיא. נִתְחַרֵּשׁ הוּא אוֹ נִשְׁתַּתֵּה. אֵינוֹ מוֹצִיאָה עוֹלָמִית. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי מִפְּנֵי מָה הָאִשָּׁה שֶׁנִּתְחַרְשָׁה יוֹצֵאָה. וְהָאִישׁ שֶׁנִּתְחַרֵּשׁ אֵינוֹ מוֹצִיא. אָמְרוּ לוֹ אֵינוֹ דּוֹמָה הָאִישׁ הַמִּגְרֵשׁ לָאִשָּׁה הַמִּתְגַּרֶּשֶׁת. שֶׁהָאִשָּׁה יוֹצֵאָה לְרִצּוֹנָה וְשֶׁלֹּא לְרִצּוֹנָה. הָאִישׁ אֵינוֹ מוֹצִיא אֲלָא לְרִצּוֹנוֹ:

ב הַעֲדִיד רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן גּוֹדְגָדָה עַל הַחֲרֶשֶׁת שֶׁהִשְׂיָאָה אֲבִיהָ. שֶׁהִיא יוֹצֵאָה בְּגֵט. אָמְרוּ לוֹ אַף זֶה כּוֹצֵא בָּהּ:

ג שְׁנֵי אַחִים חֲרָשִׁים נִשְׂוֵאִים לְשְׁתֵּי אַחִיּוֹת חֲרָשׁוֹת. אוֹ לְשְׁתֵּי אַחִיּוֹת פְּקָחוֹת אוֹ לְשְׁתֵּי אַחִיּוֹת אַחַת חֲרָשֶׁת וְאַחַת פְּקָחַת. אוֹ שְׁתֵּי אַחִיּוֹת חֲרָשׁוֹת נִשְׂוֵאוֹת לְשְׁנֵי אַחִים פְּקָחִים. אוֹ לְשְׁנֵי אַחִין חֲרָשִׁים. אוֹ לְשְׁנֵי אַחִים אֶחָד חֲרֵשׁ וְאֶחָד פְּקָח. הָרִי אֵלּוֹ פְּטוּרוֹת מִן הַחֲלִיצָה וּמִן הַיְבוּם. וְאִם הָיוּ נְכָרִיּוֹת יִכְנָסוּ. וְאִם רָצוּ לְהוֹצִיא יוֹצִיאוּ:

ד שְׁנֵי אַחִים אֶחָד חֲרֵשׁ וְאֶחָד פְּקָח. נִשְׂוֵאִים לְשְׁתֵּי אַחִיּוֹת פְּקָחוֹת. מֵת חֲרֵשׁ בְּעַל הַפְּקָחַת מָה יַעֲשֶׂה פְּקָח בְּעַל הַפְּקָחַת. תֵּצֵא מִשּׁוּם אַחֻת אִשָּׁה. מֵת פְּקָח בְּעַל

הַפְּקָחַת־מֶה יַעֲשֶׂה חֵרֵשׁ בֶּעַל פְּקָחַת־מוֹצִיא אֶשְׁתּוֹ בִּגְט־
וְאִשָּׁת אָחִיו אֲסוּרָה לְעוֹלָם:

^ה שְׁנֵי אָחִים פְּקָחִים נִשְׁוֹאִים לְשִׁתִּי אַחִיוֹת־אֶחָת חֲרָשֶׁת־
וְאֶחָת פְּקָחַת־מֵת פְּקַח בֶּעַל חֲרָשֶׁת־מֶה יַעֲשֶׂה פְּקַח בֶּעַל
פְּקָחַת־תֵּצֵא מִשּׁוּם אַחוֹת אִשָּׁה־מֵת פְּקַח בֶּעַל פְּקָחַת־
מֶה יַעֲשֶׂה פְּקַח בֶּעַל הַחֲרָשֶׁת־מוֹצִיא אֶת אֶשְׁתּוֹ בִּגְט־
וְאֵת אִשָּׁת אָחִיו בַּחֲלִיצָה:

^ו שְׁנֵי אָחִים אֶחָד חֵרֵשׁ וְאֶחָד פְּקַח נִשְׁוֹאִים לְשִׁתִּי אַחִיוֹת־
אֶחָת חֲרָשֶׁת וְאֶחָת פְּקָחַת־מֵת חֵרֵשׁ בֶּעַל חֲרָשֶׁת־מֶה
יַעֲשֶׂה פְּקַח בֶּעַל פְּקָחַת־תֵּצֵא מִשּׁוּם אַחוֹת אִשָּׁה־מֵת
פְּקַח בֶּעַל פְּקָחַת־מֶה יַעֲשֶׂה חֵרֵשׁ בֶּעַל חֲרָשֶׁת־מוֹצִיא
אֶשְׁתּוֹ בִּגְט־וְאִשָּׁת אָחִיו אֲסוּרָה לְעוֹלָם:

^ז שְׁנֵי אָחִים אֶחָד חֵרֵשׁ וְאֶחָד פְּקַח נִשְׁוֹאִים לְשִׁתִּי נִכְרִיוֹת
פְּקָחוֹת־מֵת חֵרֵשׁ בֶּעַל פְּקָחַת־מֶה יַעֲשֶׂה פְּקַח בֶּעַל
פְּקָחַת־אוֹ חוֹלֵץ אוֹ מִיָּבֵם־מֵת פְּקַח בֶּעַל פְּקָחַת־מֶה
יַעֲשֶׂה חֵרֵשׁ בֶּעַל פְּקָחַת־כּוֹנֵס וְאִינוּ מוֹצִיא לְעוֹלָם:

^ח שְׁנֵי אָחִים פְּקָחִים נִשְׁוֹאִים לְשִׁתִּי נִכְרִיוֹת־אֶחָת פְּקָחַת
וְאֶחָת חֲרָשֶׁת־מֵת פְּקַח בֶּעַל חֲרָשֶׁת־מֶה יַעֲשֶׂה פְּקַח
בֶּעַל פְּקָחַת־כּוֹנֵס־וְאִם רָצָה לְהוֹצִיא יוֹצִיא־מֵת פְּקַח
בֶּעַל הַפְּקָחַת־מֶה יַעֲשֶׂה פְּקַח בֶּעַל חֲרָשֶׁת־אוֹ חוֹלֵץ אוֹ
מִיָּבֵם:

ט שְׁנֵי אָחִים אֶחָד חָרַשׁ וְאֶחָד פֶּקַח. נְשׂוּאִים לְשֵׁתִי
נִכְרִיּוֹת. אַחַת חֲרָשֶׁת וְאַחַת פֶּקַחַת. מֵת חָרַשׁ בְּעַל
חֲרָשֶׁת. מָה יַעֲשֶׂה פֶקַח בְּעַל פֶּקַחַת. כּוֹנֵס. וְאִם רָצָה
לְהוֹצִיא יוֹצִיא. מֵת פֶּקַח בְּעַל פֶּקַחַת. מָה יַעֲשֶׂה חָרַשׁ
בְּעַל חֲרָשֶׁת. כּוֹנֵס וְאִינוּ מוֹצִיא לְעוֹלָם:

פרק טו

הָאִשָּׁה שֶׁהִלְכָה הִיא וּבְעָלָהּ לְמַדִּינַת הָיִם. שְׁלוֹם בֵּינוּ
לְבֵינָהּ וְשְׁלוֹם בְּעוֹלָם. וּבָאתָה וְאַמְרָה מֵת בְּעָלִי
תִּנְשָׂא. מֵת בְּעָלִי תִתְיַבֵּם. שְׁלוֹם בֵּינוּ לְבֵינָהּ. וּמִלְחָמָה
בְּעוֹלָם. קִטְטָה בֵּינוּ לְבֵינָהּ. וְשְׁלוֹם בְּעוֹלָם. וּבָאתָה וְאַמְרָה
מֵת בְּעָלִי. אֵינָה נֶאֱמָנֶת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לְעוֹלָם אֵינָה
נֶאֱמָנֶת. אֲלֹא אִם כֵּן בָּאתָה בּוֹכָה וּבִגְדִיהָ קְרוּעִין. אָמְרוּ
לֹא אַחַת זֹו וְאַחַת זֹו תִנְשָׂא:

ב בית הַלֵּל אוֹמְרִים לֹא שָׁמַעְנוּ אֲלֹא בְּבֹאָה מִן הַקָּצִיר
בְּלִבָּד (וּבָאוּתָה הַמְּדִינָה וְכִמְעָשָׂה שֶׁהָיָה) אָמְרוּ לָהֶם
בֵּית שְׁמַאי אַחַת הַבָּאָה מִן הַקָּצִיר וְאַחַת הַבָּאָה מִן
הַיָּתִים. (וְאַחַת הַבָּאָה מִן הַבְּצִיר.) וְאַחַת הַבָּאָה מִמְּדִינָה
לְמַדִּינָה. לֹא דִבְרוּ חֲכָמִים בְּקָצִיר אֲלֹא בַּהוֹזָה. חֲזָרוּ בֵּית
הַלֵּל לְהוֹרוֹת כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי:

ג בית שְׁמַאי אוֹמְרִים תִּנְשָׂא וְתִטּוֹל כְּתוּבָתָהּ. וּבֵית הַלֵּל
אוֹמְרִים תִּנְשָׂא וְלֹא תִטּוֹל כְּתוּבָתָהּ. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית
שְׁמַאי הִתְרַתְּם עֲרוּהָ חֲמוּרָה לֹא תִתִּירוּ אֶת הַמָּמוֹן הַקָּל.

אָמְרוּ לָהֶן בֵּית הַלֵּל מְצִינוּ שְׂאִין הָאֲחִים נִכְנָסִים לְנִחְלָה
עַל פִּיהָ. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית שְׁמַאי וְהֵלֵא מִסְפָּר כְּתוּבָתָהּ
נִלְמֹד. שֶׁהוּא כּוֹתֵב לָהּ. שְׁאֵם תְּנַשְׂאִי לְאַחַר תְּטִילִי מֵה
שְׁכֶתוֹב לִיכִי. וַחֲזָרוּ בֵּית הַלֵּל לְהוֹרוֹת כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי:

ד' הַכֹּל נֶאֱמַנִין לְהַעֲידָהּ. חוּץ מִחֲמוּתָהּ. וּבֵת חֲמוּתָהּ.
וְצָרָתָהּ. וְיִבְמָתָהּ. וּבֵת בַּעֲלָהּ. מֵה בֵּין גֵּט לְמִיתָהּ. שֶׁהַכֶּתֵּב
מוֹכִיחַ. עַד אוֹמֵר מֵת וְנִשְׁאֵת. וְבֹא אַחֵר וְאָמַר לֹא מֵת.
הֲרִי זֶה לֹא תֵצֵא. עַד אוֹמֵר מֵת. וְשָׁנִים אוֹמְרִים לֹא מֵת.
אֶף עַל פִּי שְׁנֵשֵׁאֵת תֵּצֵא. שָׁנִים אוֹמְרִים מֵת. וְעַד אוֹמֵר
לֹא מֵת. אֶף עַל פִּי שֶׁלֹּא נִשְׁאֵת תִּנָּשֵׂא:

ה' אַחַת אוֹמֶרֶת מֵת. וְאַחַת אוֹמֶרֶת לֹא מֵת. זֶה שְׁאוּמֶרֶת
מֵת תִּנָּשֵׂא וְתִטּוֹל כְּתוּבָתָהּ. וְזֶה שְׁאוּמֶרֶת לֹא מֵת לֹא
תִנָּשֵׂא וְלֹא תִטּוֹל כְּתוּבָתָהּ. אַחַת אוֹמֶרֶת מֵת. וְאַחַת
אוֹמֶרֶת נִהְרָג. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר הוֹאִיל וּמִכְחִישוֹת זֶה אֵת
זֶה הֲרִי אֵלּוּ לֹא תִנָּשְׂאוּ. רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמְרִים
הוֹאִיל זֶה וְזֶה מוֹדוֹת שְׂאִינוּ קִיָּם הֲרִי אֵלּוּ תִנָּשְׂאוּ. עַד אוֹמֵר
מֵת. וְעַד אוֹמֵר לֹא מֵת. אִשָּׁה אוֹמֶרֶת מֵת. וְאִשָּׁה אוֹמֶרֶת
לֹא מֵת. הֲרִי זֶה לֹא תִנָּשֵׂא:

י' הָאִשָּׁה שֶׁהִלְכָה הִיא וּבַעֲלָהּ לְמַדִּינַת הָיִם. וּבָאָה וְאָמְרָה
מֵת בַּעֲלִי תִנָּשֵׂא וְתִטּוֹל כְּתוּבָתָהּ וְצָרָתָהּ אֲסוּרָה. הֵיתָה
בֵּת יִשְׂרָאֵל לִכְהֵן. תֹּאכַל בְּתֵרוּמָה. דְּבָרֵי רַבִּי טַרְפוֹן. רַבִּי

עקיבא אומר אין זו דרך מוציאתה מידי עבירה. עד
שתהא אסורה לנשא. ואסורה מלאכול בתרומה:

אמרה מת בעלי ואחר כך מת חמי. תנשא ותטול
כתובתה. וחמותה אסורה. היתה בת ישראל לכהן תאכל
בתרומה. דברי רבי טרפון. רבי עקיבא אומר אין זו דרך
מוציאתה מידי עבירה עד שתהא אסורה לנשא ואסורה
מלאכול בתרומה. קדש אחת מחמש נשים ואינו יודע
איזו קדש. כל אחת אומרת אותי קדש. נותן גט לכל אחת
ואחת. ומניח כתובה ביניהן ומסתלק. דברי רבי טרפון.
רבי עקיבא אומר אין זו דרך מוציאתו מידי עבירה. עד
שיתן גט וכתובה לכל אחת ואחת. גזל אחד מחמשה
ואינו יודע מאיזה גזל. כל אחד אומר אותי גזל מניח גזילה
ביניהן ומסתלק. דברי רבי טרפון. רבי עקיבא אומר אין זו
דרך מוציאתו מידי עבירה. עד שישלם גזילה לכל אחד
ואחד:

האשה שהלכה היא ובעלה ובנה (עמהם) למדינת
הים. ובאה ואמרה מת בעלי. ואחר כך מת בני. נאמנת.
מת בני ואחר כך מת בעלי. אינה נאמנת. וחוששים
לדבריה וחולצת ולא מתיבמת:

נתן לי בן במדינת הים ואמרה מת בני ואחר כך מת
בעלי. נאמנת. מת בני ואחר כך מת בעלי. אינה נאמנת
וחוששים לדבריה וחולצת ולא מתיבמת:

י נתן לי יבם במדינת הים אמרה מת בעלי ואחר כך
(מת) יבמי יבמי ואחר כך בעלי נאמנת הלכה היא
ובעלה ויבמה למדינת הים אמרה מת בעלי ואחר כך
מת יבמי יבמי ואחר כך בעלי אינה נאמנת שאין האשה
נאמנת לומר מת יבמי שתנשא ולא מתה אחותי שתכנס
לביתה ואין האיש נאמן לומר מת אחי שייבם אשתו
ולא מתה אשתי שישא אחותה:

פרק טז

האשה שהלך בעלה וצרתה למדינת הים ובאו ואמרו
לה מת בעליך לא תנשא ולא תתיבם עד
שתדע שמא מעברת היא צרתה היתה לה חמות אינה
חוששת יצתה מליאה חוששת רבי יהושע אומר אינה
חוששת:

ב שתי יבמות זו אומרת מת בעלי וזו אומרת מת בעלי זו
אסורה מפני בעלה של זו וזו אסורה מפני בעלה של זו
לזו עדים ולזו אין עדים את שיש לה עדים אסורה ואת
שאין לה עדים מותרת לזו בנים ולזו אין בנים את שיש
לה בנים מותרת ואת שאין לה בנים אסורה נתיבמו
ומתו היבמין אסורות להנשא רבי אלעזר אומר הואיל
והתרו ליבמין התרו לכל אדם:

ג אין מעידין אלא על פרוצוף פנים עם החטם אף על
פי שיש סימנין בגופו ובכליו אין מעידין אלא עד שתצא

נִפְשׁוּ וְאַפִּילוּ רְאוּהוּ מְגוּיָד אוֹ צְלוּב וְחִיָּה אוֹכֶלֶת בּוֹ אֵין
מְעִידִין אֶלָּא עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּבְאֵי אֹמֵר
לֹא כָּל הָאָדָם וְלֹא כָּל הַמְּקוֹמוֹת וְלֹא כָּל הַשָּׁעוֹת שׁוֹין:

י' נֶפֶל לַמַּיִם בֵּין שֵׁשׁ לָהֶן סוּף בֵּין שָׁאִין לָהֶם סוּף אֲשֶׁתוֹ
אֲסוּרָה אָמַר רַבִּי מֵאִיר מַעֲשֶׂה בְּאַחַד שְׁנֵפֶל לְבוֹר הַגָּדוֹל
וְעָלָה לְאַחַר שְׁלֹשָׁה יָמִים אָמַר רַבִּי יוֹסִי מַעֲשֶׂה בְּסוּמָא
שֶׁיָּרַד לְטָבֹול בַּמַּעֲרָה וַיֵּרַד מוֹשְׁכוֹ אַחֲרָיו וְשָׁהוּ כְּדִי
שֶׁתֵּצֵא נֶפֶשׁ וְהִשְׁיִאוּ נְשׁוֹתֵיהֶם וְשׁוּב מַעֲשֶׂה בְּעֶסְיָא
בְּאַחַד שְׁשִׁלְשֻׁלוֹהוּ לַיִם וְלֹא עָלָה בְּיָדָם אֶלָּא רָגְלוֹ אָמְרוּ
חֲכָמִים מִן הָאֲרַכָּבָה וּלְמַעַלָּה תִּנְשֵׂא מִן הָאֲרַכָּבָה וּלְמַטָּה
לֹא תִנְשֵׂא:

ה' אֶפִּילוּ שָׁמַע מִן הַנָּשִׁים אוֹמְרוֹת מֵת אִישׁ פְּלוֹנִי דִּיּוֹ
רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר אֶפִּילוּ שָׁמַע מִן הַתְּנוּקוֹת אוֹמְרִים הֲרִי
אָנוּ הוֹלְכִין לְסִפּוּד וְלִקְבוּרָה אֶת אִישׁ פְּלוֹנִי (דִּיּוֹ) בֵּין
שֶׁהוּא מִתְּכַוֵּין וּבֵין שֶׁאִינוֹ מִתְּכַוֵּין רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּבְאֵי
אֹמֵר בְּיִשְׂרָאֵל אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא מִתְּכַוֵּין וּבִגְוִי אִם הָיָה
מִתְּכַוֵּין אֵין עֵדוּתוֹ עֵדוּת:

י' מְעִידִין לְאֹזֶר הַנֶּר וּלְאֹזֶר הַלְּבָנָה וּמִשְׁיֵאִין עַל פִּי בֵּת קוֹל
מַעֲשֶׂה בְּאַחַד שְׁעָמֵד עַל רֹאשׁ הָהָר וְאָמַר אִישׁ פְּלוֹנִי
בֶּן פְּלוֹנִי מִמְּקוֹם פְּלוֹנִי מֵת הָלַכוּ וְלֹא מָצְאוּ שֵׁם אָדָם
וְהִשְׁיִאוּ אֶת אֲשֶׁתּוֹ וְשׁוּב מַעֲשֶׂה בְּצִלְמוֹן בְּאַחַד שְׁאָמַר

אָנִי אִישׁ פְּלוֹנִי בֶן אִישׁ פְּלוֹנִי (מִמָּקוֹם פְּלוֹנִי) נִשְׁכַּנִּי נָחַשׁ
וְהֵרִי אֹנִי מֵת וְהָלְכוּ וְלֹא הִפְרִירוּהוּ וְהֵשִׂיאוּ אֶת אִשְׁתּוֹ:

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא כְּשִׁירְדָתִי לְנִהְרָדְעָא לְעֵבֶר הַשָּׁנָה
מִצְאֵנִי נְחֻמְיָה אִישׁ בֵּית דָּלִי וְאָמַר לִי שְׁמַעְתִּי שְׂאִין
מִשְׂאִין אֶת הָאִשָּׁה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל עַל פִּי עַד אֶחָד
אֶלָּא רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּבְאִי וְנוֹמִיתִי לוֹ כֵּן הַדְּבָרִים אָמַר
לִי אֲמֹר לָהֶם מִשְׁמִי אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁהַמְדִּינָה הַזֹּאת
מִשְׁבֹּשֶׁת בְּגִיסוֹת מְקַבְּלֵנִי מִרְבֵּן גְּמְלִיאֵל הַזֶּקֶן שְׁמִשְׂאִין
אֶת הָאִשָּׁה עַל פִּי עַד אֶחָד וְכִשְׁבָּאתִי וְהִרְצִיתִי הַדְּבָרִים
לִפְנֵי רִבֵּן גְּמְלִיאֵל שְׁמַח לְדַבְּרִי וְאָמַר מִצְאֵנוּ חֵבֶר לְרַבִּי
יְהוּדָה בֶּן בֶּבְאִי מִתּוֹךְ הַדְּבָרִים נִזְכָּר רִבֵּן גְּמְלִיאֵל שֶׁנֶּהְרָגוּ
הַרוֹגִים בְּתֵל אֶרְזָא וְהֵשִׂיאוּ רִבֵּן גְּמְלִיאֵל (הַזֶּקֶן) נִשְׁוֹתֵיהֶם
עַל פִּי עַד אֶחָד (וְהַחֲזִקוּ לִהְיוֹת מִשְׂאִין עַל פִּי עַד אֶחָד)
וְהַחֲזִקוּ לִהְיוֹת מִשְׂאִין עַד מִפִּי עַד מִפִּי אִשָּׁה מִפִּי
שְׁפָחָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמְרִים אֵין מִשְׂאִין אֶת
הָאִשָּׁה עַל פִּי עַד אֶחָד רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר לֹא עַל פִּי אִשָּׁה
וְלֹא עַל פִּי עֶבֶד וְלֹא עַל פִּי שְׁפָחָה וְלֹא עַל פִּי קְרוֹבִים
אָמְרוּ לוֹ מַעֲשֵׂה בְּבִנִי לוֹי שֶׁהָלְכוּ לְצוּעֵר עִיר הַתְּמָרִים
וְחָלָה אֶחָד מֵהֶם בְּדֶרֶךְ וְהִבִּיאוּהוּ בַּפֶּנֶדֶק וּבַחֲזִרְתָּם
אָמְרוּ לַפֶּנֶדֶקִית אֵיהָ חֲבִירָנוּ אָמְרָה לָהֶם מֵת וּקְבַרְתִּיו
וְהֵשִׂיאוּ אֶת אִשְׁתּוֹ אָמְרוּ לוֹ וְלֹא תֵּהָא כְּהֵנָּה כַּפֶּנֶדֶקִית
אָמַר לָהֶם לִכְשֶׁתֵּהָא פֶּנֶדֶקִית נֶאֱמָנָה הַפֶּנֶדֶקִית הוֹצִיָּאָה
לָהֶם מִקְלוֹ וְתִרְמִילוֹ וְסֵפֶר תּוֹרָה שֶׁהָיָה בִּידּוֹ: סליק

מסכת כתובות

פרק א

בְּתוּלָה נִשְׂאת לַיּוֹם הָרְבִיעִי וְאַלְמָנָה לַיּוֹם חֲמִישִׁי.
שְׁפַעַמִּים בְּשֶׁבֶת בְּתִי דִינִין יוֹשְׁבִין בְּעֶרְיוֹת בַּיּוֹם
הַשֵּׁנִי וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי שֶׁאִם הָיָה לוֹ טַעַנַּת בְּתוּלִים הָיָה
מִשְׁכִּים לְבֵית דִּין:

ב בְּתוּלָה כְּתוּבָתָהּ מְאֵתִים וְאַלְמָנָה מִנָּה בְּתוּלָה אֲלֻמָּנָה
גְּרוּשָׁה וְחִלוּצָה מִן הָאֲרוּסִין כְּתוּבָתָן מְאֵתִים וַיֵּשׁ לָהֶן
טַעַנַּת בְּתוּלִים הַגִּזְרֶת וְהַשְׁבוּיָה וְהַשְׁפָּחָה שֶׁנִּפְדּוּ
וְשֶׁנִּתְּגִירוּ וְשֶׁנִּשְׁתַּחֲרָרוּ פְּחוּתוֹת מִבָּנוֹת שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַיּוֹם
אֶחָד כְּתוּבָתָן מְאֵתִים וַיֵּשׁ לָהֶן טַעַנַּת בְּתוּלִים:

ג הַגְּדוֹל שְׁבָא עַל הַקָּטָנָה וְהַקָּטָן שְׁבָא עַל הַגְּדוֹלָה וּמִכַּת
עץ כְּתוּבָתָן מְאֵתִים דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר וְחֲכָמִים אוֹמְרִים
מִכַּת עֵץ כְּתוּבָתָהּ מִנָּה:

ד בְּתוּלָה אֲלֻמָּנָה גְּרוּשָׁה וְחִלוּצָה מִן הַנִּשְׁוֹאִין כְּתוּבָתָן
מִנָּה וְאִין לָהֶן טַעַנַּת בְּתוּלִים הַגִּזְרֶת וְהַשְׁבוּיָה וְהַשְׁפָּחָה
שֶׁנִּפְדּוּ וְשֶׁנִּתְּגִירוּ וְשֶׁנִּשְׁתַּחֲרָרוּ יְתִירוֹת עַל בָּנוֹת שְׁלֹשׁ
שָׁנִים וַיּוֹם אֶחָד כְּתוּבָתָן מִנָּה וְאִין לָהֶן טַעַנַּת בְּתוּלִים:

ה הָאוֹכֵל אֶצֶל חָמִיו בִּיהוּדָה שֶׁלֹּא בְּעֵדִים אֵינּוּ יָכוֹל לְטַעֵן
טַעַנַּת בְּתוּלִים מִפְּנֵי שֶׁמִּתְיַחַד עָמָה אַחַת אֲלֻמָּנָת יִשְׂרָאֵל

וְאַחַת אֲלֻמֶּנֶת כֹּהֵן כְּתוּבָתָהּ מָנָהּ בֵּית דִּין שֶׁל כֹּהֲנִים
גֻּבֵּין לְבַתּוּלָה אַרְבַּע מֵאוֹת זָוִי וְלֹא מִיחוּ בִידָם חֻכָּמִים:

^י הַנוֹשֵׂא אֶת הָאִשָּׁה וְלֹא מֵצָא לָהּ בְּתוּלִים הִיא אוֹמֶרֶת
מִשְׁאֲרֶסֶתָּנִי נֶאֱנַסְתִּי וְנִסְתַּחֲפָה שְׂדֵךְ וְהָלָה אוֹמֵר לֹא כִי
אֶלָּא עַד שֶׁלֹּא אֲרִסְתִּיד וְהָיָה מִקְחִי מִקַּח טְעוֹת רַבֵּן
גְּמְלִיאֵל וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמְרִים נֶאֱמַנְתָּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר
לֹא מִפִּיהָ אָנוּ חִיִּין אֶלָּא הֲרִי זֶה בְּחֻזְקָת בְּעוּלָה עַד שֶׁלֹּא
תִּתְאַרֵּס וְהִטְעַתּוּ עַד שֶׁתִּבְיָא רְאִיָּה לְדַבְּרֶיהָ:

^י הִיא אוֹמֶרֶת מִכֶּת עַץ אָנִי וְהוּא אוֹמֵר לֹא כִי אֶלָּא
דְּרוֹסַת אִישׁ אֶת רַבֵּן גְּמְלִיאֵל וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמְרִים
נֶאֱמַנְתָּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר לֹא מִפִּיהָ אָנוּ חִיִּין אֶלָּא הֲרִי
זֶה בְּחֻזְקַת דְּרוֹסַת אִישׁ עַד שֶׁתִּבְיָא רְאִיָּה לְדַבְּרֶיהָ:

^ח רְאוּהָ מְדַבֶּרֶת עִם אֶחָד בְּשׁוּק אָמְרוּ לָהּ מַה טָבוּ
שֶׁל זֶה אִישׁ פְּלוּנִי וְכֵהֵן הוּא רַבֵּן גְּמְלִיאֵל וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמְרִים נֶאֱמַנְתָּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר לֹא מִפִּיהָ אָנוּ חִיִּין
אֶלָּא הֲרִי זֶה בְּחֻזְקַת בְּעוּלָה לְנִתִּין וּלְמִמְזֹר עַד שֶׁתִּבְיָא
רְאִיָּה לְדַבְּרֶיהָ:

^ט הִיָּתָה מְעַבְּרַת וְאָמְרוּ לָהּ מַה טָבוּ שֶׁל עֶבֶר זֶה
מֵאִישׁ פְּלוּנִי וְכֵהֵן הוּא רַבֵּן גְּמְלִיאֵל וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמְרִים
נֶאֱמַנְתָּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר לֹא מִפִּיהָ אָנוּ חִיִּין אֶלָּא הֲרִי זֶה
בְּחֻזְקַת מְעַבְּרַת מִנִּתִּין וּמִמְזֹר עַד שֶׁתִּבְיָא רְאִיָּה לְדַבְּרֶיהָ:

אמר רבי יוסי מעשה בתינוקת שירדה למלאת מים מן העין ונאנסה אמר רבי יוחנן בן נורי אם רוב אנשי העיר משיאים לכהונה הרי זו תנשא לכהונה:

פרק ב

האשה שנתארמלה או שנתגרשה והיא אומרת בתולה נשאתני והוא אומר לא כי אלא אלמנה נשאתיך אם יש עדים שיצאת בהינומא וראשה פרוע כתובתה מאתים רבי יוחנן בן ברוקא אומר אף חלוק קליות ראה:

ב ומודה רבי יהושע באומר לחבירו שדה זו של אביך היתה ולקחתיה הימנו שהוא נאמן שהפה שאסר הוא הפה שהתיר ואם יש עדים שהיתה של אביו והוא אומר לקחתיה הימנו אינו נאמן:

ג העדים שאמרו כתב ידינו הוא זה אבל אנוסים היינו קטנים היינו פסולי עדות היינו הרי אלו נאמנים ואם יש עדים שהוא כתב ידם או שהיה כתב ידם יוצא ממקום אחר אינן נאמנים:

ד זה אומר זה כתב ידי וזה כתב ידו של חברי וזה אומר זה כתב ידי וזה כתב ידו של חברי הרי אלו נאמנים זה אומר זה כתב ידי וזה אומר זה כתב ידי צריכים לצרף

עמהם אחר דברי רבי. וחכמים אומרים אינם צריכים
לצרף עמהם אחר. אלא נאמן אדם לומר זה כתב ידי:

ה האשה שאמרה אשת איש הייתי וגרושה אני. נאמנת.
שהפה שאסר הוא הפה שהתיר. ואם יש עדים שהיתה
אשת איש. והיא אומרת גרושה אני. אינה נאמנת.
אמרה נשבתי וטהורה אני. נאמנת. שהפה שאסר הוא
הפה שהתיר. ואם יש עדים שנשבית. והיא אומרת
טהורה אני. אינה נאמנת. ואם משנשאת באו העדים
הרי זו לא תצא:

י שתי נשים שנשבו. זאת אומרת נשבתי וטהורה אני.
וזאת אומרת נשבתי וטהורה אני. אינן נאמנות. ובזמן
שהן מעידות זו את זו. הרי אלו נאמנות:

י' וכן שני אנשים. זה אומר כהן אני. וזה אומר כהן אני.
אינן נאמנין. ובזמן שהן מעידין זה את זה. הרי אלו
נאמנין:

ח רבי יהודה אומר אין מעלין לכהונה על פי עד אחד.
אמר רבי אלעזר אימתי במקום שיש עוררין. אבל במקום
שאין עוררין מעלין לכהונה על פי עד אחד. רבן שמעון בן
גמליאל אומר משום רבי שמעון בן הסגן. מעלין לכהונה
על פי עד אחד:

ט האשה שנחבשה בידי גוים על ידי ממון. מותרת
 לבעלה. על ידי נפשות. אסורה לבעלה. עיר שנחבשה
 ברכוס. כל הכהנות שנמצאו בתוכה. פסולות. ואם יש
 להן עדים. אפילו עבד. אפילו שפחה. הרי אלו נאמנין.
 ואין נאמן אדם על ידי עצמו. אמר רבי זכריה בן הקצב
 המעון הזה לא זוהי ידה מתוך ידי משעה שנכנסו גוים
 לירושלים ועד שיצאו. אמרו לו אין אדם מעיד על ידי
 עצמו:

ו' ואלו נאמנין להעיד בגדלן. מה שראו בקטנן. נאמן אדם
 לומר זה כתב ידו של אבא. וזה כתב ידו של רבי. וזה
 כתב ידו של אחי. זכור אני בפלונית שיצתה בהינומא
 וראשה פרוע. ושהיה איש פלוני יוצא מבית הספר.
 לטבול לאכול בתרומה. ושהיה חולק עמנו על הגרן.
 ושהמקום הזה בית הפרס. ועד כאן היינו באין בשבת.
 אבל אין אדם נאמן לומר דרך היה לפלוני במקום הזה.
 מעמד ומושב ומספד. היה לפלוני במקום הזה:

יום יא

פרק ג

אֵלּוּ נִעְרוֹת שֵׁישׁ לָהֶן קִנְסֵי הָבֵא עַל הַמַּמְזֵרֶת וְעַל
הַנְּתִינָה וְעַל הַכּוֹתִיטִי הָבֵא עַל הַגִּיזֵרֶת וְעַל
הַשְּׁבוּיָה וְעַל הַשִּׁפְחָה שֶׁנִּפְדּוּ וְשֶׁנִּתְּגִירוּ וְשֶׁנִּשְׁתַּחֲרָרוּ
פְּחוּתוֹת מִבָּנוֹת שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְיוֹם אֶחָד הָבֵא עַל אַחוֹתָיו
וְעַל אַחוֹת אָבִיו וְעַל אַחוֹת אִמּוֹ וְעַל אַחוֹת אִשְׁתּוֹ וְעַל
אִשֶּׁת אָחִיו וְעַל אִשֶּׁת אָחִי אָבִיו וְעַל הַנָּדָה יֵשׁ לָהֶן קִנְסֵי
אֵף עַל פִּי שֶׁהֵן בִּהְפֹּרֶת אֵין בָּהֶן מִיתַת בֵּית דִּין:

^ב וְאֵלּוּ שֶׁאֵין לָהֶן קִנְסֵי הָבֵא עַל הַגִּיזֵרֶת וְעַל הַשְּׁבוּיָה
וְעַל הַשִּׁפְחָה שֶׁנִּפְדּוּ וְשֶׁנִּתְּגִירוּ וְשֶׁנִּשְׁתַּחֲרָרוּ יִתְרִירוֹת
עַל בָּנוֹת שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְיוֹם אֶחָד רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר שְׁבוּיָה
שֶׁנִּפְדִּית הִרִי הִיא בְּקִדּוּשָׁתָהּ אֵף עַל פִּי שֶׁגְּדוּלָּהּ הָבֵא
עַל בִּתּוֹ וְעַל בֵּת בִּתּוֹ וְעַל בֵּת בְּנוֹ וְעַל בֵּת אִשְׁתּוֹ וְעַל בֵּת
בָּנָה וְעַל בֵּת בָּתָה אֵין לָהֶן קִנְסֵי מִפְּנֵי שֶׁמִּתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ
שֶׁמִּיתָתוֹ בִּידֵי בֵּית דִּין וְכָל הַמִּתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ אֵינוֹ מְשַׁלֵּם
מִמּוֹן שֶׁנֶּאֱמַר אִם לֹא יִהְיֶה אֶסּוֹן עָנוּשׁ יַעֲנֶשׁ:

^ג נִעְרָה שֶׁנִּתְאַרְסָה וְנִתְגַּרְשָׁה רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר אֵין
לָהּ קִנְסֵי רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר יֵשׁ לָהּ קִנְסֵי וּקְנָסָה לְעַצְמָהּ:

^ד הַמִּפְתָּה נוֹתֵן שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָאוֹנֵס אַרְבָּעָה הַמִּפְתָּה
נוֹתֵן בִּשְׁתֵּי וּפָגָם וּקְנָס מוֹסִיף עָלָיו הָאוֹנֵס שְׁנוֹתֵן אֶת

הַצֵּעֵר. מֵהַ בֵּין הָאוֹנֵס לַמִּפְתָּה. הָאוֹנֵס נוֹתֵן אֶת הַצֵּעֵר.
הַמִּפְתָּה אֵינוֹ נוֹתֵן אֶת הַצֵּעֵר. הָאוֹנֵס נוֹתֵן מִיד. וְהַמִּפְתָּה
לְכַשְׁיוּצִיא. הָאוֹנֵס שׁוֹתֶה בַּעֲצִיצוֹ. וְהַמִּפְתָּה אִם רָצָה
לְהוּצִיא מוּצִיא:

ה' בִּיצֵד שׁוֹתֶה בַּעֲצִיצוֹ. אֶפִּילוּ הִיא חֲגֵרֶת. אֶפִּילוּ הִיא
סוּמָא. וְאֶפִּילוּ הִיא מִכֶּת שְׁחִין. נִמְצָא בָּהּ דְּבַר עֲרוּה. אוֹ
שְׂאִינָה רְאוּיָה לְבֹא בִּישְׂרָאֵל. אֵינוֹ רֹשָׁאֵי לְקִימָה. שְׁנֹאמֵר
וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה אִשָּׁה הִרְאוּיָה לוֹ:

י יִתּוּמָה שְׁנִתְאַרְסָה וְנִתְגַּרְשָׁה. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר הַמִּפְתָּה
פְּטוּר. וְהָאוֹנֵס חַיִּיב:

י' אֵיזָהוּ בִשְׁת. הַכֹּל לְפִי הַמְבִּישׁ וְהַמְתַּבִּישׁ. פָּגֶם רוֹאִין
אוֹתָהּ כְּאִלוּ הִיא שְׂפָחָה נִמְכַּרְתָּ. כִּמָּה הָיְתָה יָפָה. וְכִמָּה
הִיא יָפָה. קִנְס שׁוֹה בְּכָל אָדָם. וְכָל שֵׁישׁ לוֹ קִצְבָּה מִן
הַתּוֹרָה שׁוֹה בְּכָל אָדָם:

ח כָּל מְקוֹם שֵׁישׁ מְכָר אֵין קִנְס. וְכָל מְקוֹם שֵׁישׁ קִנְס אֵין
מְכָר. קִטְנָה יֵשׁ לָהּ מְכָר וְאֵין לָהּ קִנְס. נַעֲרָה יֵשׁ לָהּ קִנְס
וְאֵין לָהּ מְכָר. הַבּוֹגֶרֶת אֵין לָהּ לֹא מְכָר וְלֹא קִנְס:

ט הָאוֹמֵר פְּתִיתִי אֶת בֵּתוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי. מְשַׁלֵּם בִּשְׁת וּפָגֶם
עַל פִּי עֲצָמוֹ. וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם קִנְס. הָאוֹמֵר גִּנְבֹּתִי (וְטַבַּחְתִּי
וּמְכַרְתִּי). מְשַׁלֵּם אֶת הַקֶּרֶן עַל פִּי עֲצָמוֹ. וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם
תְּשֻׁלוּמֵי כָּפֶל. וְתְשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה. הַמִּית שׁוּרֵי אֶת

פְּלוּזִי. או שזורו של פְּלוּזִי. הרי זה מְשֻׁלָּם על פי עֲצָמוֹ.
המית שזרי עבדו של פְּלוּזִי. אינו מְשֻׁלָּם על פי עֲצָמוֹ. זה
הַכֶּלֶל. כָּל הַמְשֻׁלָּם יֵתֵר על מה שְׁהוֹזִיק אינו מְשֻׁלָּם על פי
עֲצָמוֹ:

פרק ד

נֶעְרָה שֶׁנִּתְפַּתְתָּהּ. בְּשִׁתָּהּ וּפְגָמָה וּקְנָסָה שֶׁל אָבִיהָ.
וְהִצְעֵר בַּתְּפוּסָה. עֲמָדָה בְּדִין עַד שֶׁלֹּא מֵת הָאָב.
הֲרִי הֵן שֶׁל אָב. מֵת הָאָב. הֲרִי הֵן שֶׁל אֲחִים. לֹא הִסְפִּיקָה
לְעֵמּוּד בְּדִין עַד שְׁמֵת הָאָב. הֲרִי הֵן שֶׁל עֲצָמָה. רַבִּי
שִׁמְעוֹן אוֹמֵר אִם לֹא הִסְפִּיקָה לְגִבּוֹת עַד שְׁמֵת הָאָב.
הֲרִי הֵן שֶׁל עֲצָמָה. עֲמָדָה בְּדִין עַד שֶׁלֹּא בִּגְרָה. הֲרִי הֵן
שֶׁל אָב. מֵת הָאָב. הֲרִי הֵן שֶׁל אֲחִים. לֹא הִסְפִּיקָה לְעֵמּוּד
בְּדִין עַד שִׁבְגָּרָה. הֲרִי הֵן שֶׁל עֲצָמָה. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר אִם
לֹא הִסְפִּיקָה לְגִבּוֹת עַד שְׁמֵת הָאָב. הֲרִי הֵן שֶׁל עֲצָמָה.
מַעֲשֵׂה יָדֶיהָ וּמַצִּיאָתָה אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא גָבְתָה. מֵת הָאָב.
הֲרִי הֵן שֶׁל אֲחִים:

^ב הַמֵּאֲרִס אֶת בֵּתוֹ וְגִרְשָׁהּ. אֲרִסָּה וְנִתְאֲרַמְלָה כְּתוּבָתָה
שָׁלוּ. הַשִּׁיאָה וְגִרְשָׁהּ. הַשִּׁיאָה וְנִתְאֲרַמְלָה כְּתוּבָתָה
שָׁלָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הִרְאֵשׁוּנָה שֶׁל אָב. אָמְרוּ לוֹ
(מִשֵּׁה־שִׁיאָה) אֵין לְאָבִיהָ רְשׁוֹת בָּהּ:

^ג הַגִּיזְרֵת שֶׁנִּתְגִּירָה בָּתָה עָמָה וְזִנְתָהּ. הֲרִי זוֹ בְּחֻנְקָא. אֵין
לָהּ לֹא פֶתַח בֵּית הָאָב. וְלֹא מֵאָה סֵלַע. הֵיתָה הוֹרְתָה

שלא בקדושה ולידתה בקדושה. הרי זו בסקילה. אין לה לא פתח בית האב ולא מאה סלע. היתה הורתה ולידתה בקדושה. הרי היא כבת ישראל לכל דבר. יש לה אב ואין לה פתח בית האב. יש לה פתח בית האב ואין לה אב. הרי זו בסקילה. לא נאמר פתח בית אביה אלא למצוה:

ד האב זכאי בבתו בקדושיה. בכסף בשטר ובביאה. וזכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה. ומקבל את גטה. ואינו אוכל פרות בחייה. נשאת. יתר עליו הבעל שאוכל פירות בחייה וחיוב במזונותיה. בפרקונה ובקבורתה. רבי יהודה אומר אפילו עני שבישראל. לא יפחות משני חלילים ומקוננות:

ה לעולם היא ברשות האב עד שתפנס לרשות הבעל לנשואין. מסר האב לשלוחי הבעל. הרי היא ברשות הבעל. הלך האב עם שלוחי הבעל. או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל. הרי היא ברשות האב. מסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל. הרי היא ברשות הבעל:

י האב אינו חייב במזונות בתו. זה מדרש דרש רבי אלעזר בן עזריה לפני חכמים בפרס בבינה. הבנים יירשו והבנות יזונו. מה הבנים אינם יורשים. אלא לאחר מיתת אביהן. אף הבנות אינן נזונות אלא לאחר מיתת אביהן:

י' לא כתב לה כתובה. בתולה גובה מאתים. ואלמנה מנה. מפני שהוא תנאי בית דין. כתב לה שדה שוה מנה תחת מאתים. ולא כתב לה כל נכסים דאית לי אחראין לכתובתיך. חייב שהוא תנאי בית דין:

ח' לא כתב לה. אם תשתבאי אפרקינך ואותבינך לי לאנתו. ובפנהנת אהדרינך למדינתך חייב שהוא תנאי בית דין:

ט' נשבית חייב לפדותה. ואם אמר הרי גטה וכתובתה תפדה את עצמה. אינו רשאי לקתה חייב לרפאתה. אמר הרי גטה וכתובתה תרפא את עצמה רשאי:

י' לא כתב לה בגין דכרין דיהוון ליכי מנאי. אינון ירתון כסף כתובתיך. יתר על חולקהון דעם אחוהון. חייב שהוא תנאי בית דין:

יא' בגן נוקבן דיהוין ליכי מנאי. יהוין יתבן בביתי. ומתזנן מנכסי עד דתנסבן לגברין. חייב שהוא תנאי בית דין:

יב' את תהא יתבא בביתי ומתזנא מנכסי. כל ימי מיגד אלמנותיך בביתי. חייב שהוא תנאי בית דין. כך היו אנשי ירושלים כותבין. ואנשי גליל היו כותבין באנשי ירושלים. אנשי יהודה היו כותבין עד שיירצו היורשין לתן ליד כתובתיך. לפיכך אם רצו יורשין נותנין לה כתובתה. ופוסרין אותה:

פרק ה

אף על פי שאמרו בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה.
 אם רצה להוסיף אפילו מאה מנה יוסיף. נתארמלה
 או נתגרשה. בין מן הארוסין בין מן הנשואין. גובה את
 הכל. רבי אלעזר בן עזריה אומר מן הנשואין גובה את
 הכל. מן הארוסין בתולה גובה מאתים. ואלמנה מנה.
 שלא כתב לה אלא על מנת לכונסה. רבי יהודה אומר
 אם רצה כותב לבתולה שטר של מאתים. והיא כותבת
 התקבלתי ממך מנה. ואלמנה מנה. והיא כותבת
 התקבלתי ממך חמשים וזו. רבי מאיר אומר כל הפוחת
 לבתולה ממאתים. ואלמנה ממנה. הרי זו בעילת זנות:

ב נותנין לבתולה שנים עשר חדש משתבעה הבעל
 לפרנס את עצמה. וכשם שנותנין לאשה. כך נותנין לאיש
 לפרנס את עצמו. ואלמנה שלשים יום. הגיע זמן ולא
 נשאו אוכלות משלו. ואוכלות בתרומה. רבי טרפון אומר
 נותנין לה הכל תרומה. רבי עקיבא אומר מחצה חולין
 ומחצה תרומה:

ג היבם אינו מאכיל בתרומה. עשתה ששה חדשים בפני
 הבעל. וששה חדשים בפני היבם. ואפילו כלן בפני הבעל.
 חסר יום אחד בפני היבם. או כלן בפני היבם. חסר
 יום אחד בפני הבעל אינה אוכלת בתרומה. זו משנה

ראשונה: בית דין של אחריהן אמרו אין האשה אוכלת
בתרומה עד שתכנס לחפה:

ד המקדיש מעשה ידי אשתו. הרי זו עושה ואוכלת.
המותר רבי מאיר אומר הקדש. רבי יוחנן הסנדלר אומר
חולין:

ה אלו מלאכות שהאשה עושה לבעלה. טוחנת ואופה
ומכבסת ומבשלת ומניקה את בנה. ומצעת לו המטה.
ועושה בצמר הכניסה לו שפחה אחת. לא טוחנת. ולא
אופה. ולא מכבסת. שתיים אינה מבשלת. ואינה מניקה
את בנה. שלש אינה מצעת (לו) המטה. ואינה עושה
בצמר. ארבע יושבת בקתדרא. רבי אליעזר אומר אפילו
הכניסה לו מאה שפחות כופה לעשות בצמר. שהבטלה
מביאה לידי זמה. רבן שמעון בן גמליאל אומר אף
המדיר את אשתו מלעשות מלאכה. יוציא ויתן כתובה.
שהבטלה מביאה לידי שיעמום:

י המדיר את אשתו מתשמיש המטה. בית שמאי
אומרים שתי שבתות. בית הלל אומרים שבת אחת.
התלמידים יוצאים לתלמוד תורה שלא ברשות שלשים
יום. הפועלים שבת אחת. העונה האמורה בתורה.
הטילין בכל יום. הפועלים שתיים בשבת. החמרים אחת
בשבת. הגמלים אחד לשלשים יום. הספגים אחת
לששה חודשים דברי רבי אליעזר:

י המורדת על בעלה פוחתין לה מכתובתה שבעה דינרין בשבת. רבי יהודה אומר שבעה טרפעיקים. עד מתי הוא פוחת. עד כנגד כתובתה. רבי יוסי אומר לעולם הוא פוחת והולך שפא תפול לה ירושה ממקום אחר. ויחזור ויגבה הימנה. וכן המורד על אשתו מוסיפין לה על כתובתה שלשה דינרים בשבת. רבי יהודה אומר שלשה טרפעיקין:

ח המשרה את אשתו על ידי שליח לא יפחות לה משני קבין חטין. או מארבע קבין שעורים. אמר רבי יוסי לא פסק לה שעורים אלא רבי ישמעאל שהיה סמוך לאדום. ונותן לה חצי קב קטנית. וחצי לוג שמן. וקב גרוגרות או מנה דבילה. ואם אין לו. פוסק לעמתן פירות ממקום אחר. ונותן לה מטה ומפץ ומחצלת. ונותן לה כפה לראשה. וחגור למתניה. ומנעלים ממועד למועד. וכלים של חמשים זוז משנה לשנה. ואינו נותן לה לא חדשים בימות החמה. ולא שחקים בימות הגשמים. אלא נותן לה כלים של חמשים זוז בימות הגשמים. והיא מתכסה בבלאותיהן בימות החמה. והשחקים שלה:

ט נותן לה מעה כסף לצרכיה. ואוכלת עמו מלילי שבת ללילי שבת. ואם אין נותן לה מעה כסף לצרכיה. מעשה ידיה שלה. ומה היא עושה לו. משקל חמש סלעים שתי ביהודה. שהן עשרים סלעים בגליל. או משקל עשר סלעים ערב ביהודה. שהן עשרים סלעים בגליל. ואם

הִיטָה מְנִיקָה פּוֹחֲתִין לָהּ מִמַּעֲשֵׂה יָדֶיהָ וּמוֹסִיפִין לָהּ עַל
מְזוֹנוֹתֶיהָ בָּמָה דְּבָרִים אֲמֹרִים בְּעָנִי שְׂבִישָׁרְאֵל אֲבָל
בְּמַכְבֵּד הַכֹּל לְפִי כְבוֹדוֹ:

פרק ו

מְצִיאת האשה ומַעֲשֵׂה יָדֶיהָ לְבַעֲלָהּ וִירוּשָׁתָהּ הוּא
אוֹכֵל פִּירוֹת בְּחֵייהָ בְּשָׂתָהּ וּפְגָמָהּ שְׁלָהּ רַבִּי
יְהוּדָה בֶּן בֶּתִירָא אוֹמֵר בְּזִמְן שֶׁבִסְתֵּר לָהּ שְׁנֵי חֲלָקִים וְלוֹ
חֶלֶק אֶחָד וּבְזִמְן שֶׁבִגְלוּי לֹא שְׁנֵי חֲלָקִים וְלָהּ אֶחָד שְׁלֹ
יִנְתֵּן מִיָּד וְשְׁלָה יִלְקַח בָּהֶן קָרְקַע וְהוּא אוֹכֵל פִּירוֹת:

^א הַפּוֹסֵק מַעוֹת לַחֲתָנּוֹ וּמֵת חֲתָנּוֹ אֲמָרוּ חֲכָמִים יָכוֹל הוּא
שִׁיאֲמַר לְאַחִידָה הָיִיתִי רוֹצֵה לָתֵן וְלֹךְ אִי אֶפְשִׁי לָתֵן:

^ג פֶּסְקָה לְהַכְנִיס לוֹ אֶלֶף דִּינָר הוּא פּוֹסֵק כְּגִגְדֵן חֲמִשָּׁה
עָשָׂר מָנָה וּכְגִגְדֵן הַשּׁוֹם הוּא פּוֹסֵק פָּחוֹת חֲמִשׁ שׁוֹם
בְּמָנָה וְשׁוֹה מָנָה אֵין לוֹ אֶלָּא מָנָה שׁוֹם בְּמָנָה הִיא נוֹתֶנֶת
שְׁלֹשִׁים וְאַחַד סָלַע וְדִינָר וּבְאַרְבַּע מֵאוֹת הִיא נוֹתֶנֶת
חֲמֵשׁ מֵאוֹת מֵה שֶׁחֲתָן פּוֹסֵק הוּא פּוֹסֵק פָּחוֹת חֲמִשׁ:

^ד פֶּסְקָה לְהַכְנִיס לוֹ כֶּסֶּפִּים סָלַע (כֶּסֶף) נַעֲשֶׂה שְׁשֶׁה
דִּינָרִים הַחֲתָן מְקַבֵּל עָלָיו עֲשָׂרָה דִּינָרִין לְקַפָּה לְכֹל מָנָה
וּמָנָה רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַכֹּל כְּמִנְהַג הַמִּדְיָנָה:

^ה הַמִּשְׁיָא אֶת בֵּתוֹ סֶתֶם לֹא יִפְחוֹת לָהּ מִחֲמִשִּׁים זוּזֵי
פֶּסֶק לְהַכְנִיסָה עָרוּמָה לֹא יֹאמַר הַבַּעַל כְּשֶׁתְּבֹא לְבֵיתִי

אֶכְסָנָה בְּכִסּוּתֵי אֶלָּא מְכַסָּה וְעוֹדָה בְּבֵית אָבִיהָ וְכֵן
הַמְשִׁיאִין אֶת הַיְתוּמָּה לֹא יִפְתְּחוּ לָהּ מַחְמָשִׁים זָוִי אִם
יֵשׁ בָּכִים מִפְּרִנְסִין אוֹתָהּ לְפִי כְבוֹדָה:

י יְתוּמָה שֶׁהִשְׁיֵאוּהָ אִמָּה אוֹ אַחִיהָ מַדְעֵתָהּ וְכָתְבוּ לָהּ
בְּמֵאָה אוֹ בַּחֲמִשִּׁים זָוִי יְכוּלָה הִיא מִשְׁתַּגְּדִיל לְהוֹצִיא
מִיָּדָן מֶה שֶׁרָאוי לְהִנָּתֵן לָהּ רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם הִשְׁיֵא
אֶת הַבֵּת הָרֵאשׁוֹנָה יִנָּתֵן לַשֵּׁנִיָּה כְּדָרְךְ שֶׁנָּתַן לְרֵאשׁוֹנָה
וְחֻכְמִים אוֹמְרִים פְּעָמִים שְׁאֵדָם עָנִי וְהַעֲשִׂיר אוֹ עֲשִׂיר
וְהָעָנִי אֶלָּא שְׁמִין אֶת הַנִּכְסִים וְנוֹתֵנִין לָהּ:

י הַמְשָׁלִישׁ מְעוֹת לְבֵתוֹ וְהִיא אוֹמֶרֶת נֶאֱמַן בְּעָלִי עָלִי
יַעֲשֶׂה הַשָּׁלִישׁ מֶה שֶׁהִשְׁלֵשׁ בִּידּוֹ דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר רַבִּי
יוֹסִי אוֹמֵר וְכִי אֵינָהּ אֶלָּא שְׂדֵה הִיא רוֹצָה לְמוֹכְרָהּ הָרִי
הִיא מְכוּרָה מֵעַכְשָׁיו בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּגִדּוּלָהּ אֲבָל
בְּקֻטְנָה אֵין מַעֲשֶׂה קֻטְנָה כָּלוּם:

פרק ז

הַמִּדִּיר אֶת אִשְׁתּוֹ מִלִּהְנוֹת לוֹ עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם יַעֲמִיד
פֶּרֶנֶס יֵתֵר מִכֵּן יוֹצִיא וְיִתֵּן כְּתוּבָה רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר בְּיִשְׂרָאֵל חֹדֶשׁ אֶחָד יָקִים וּשְׁנַיִם יוֹצִיא וְיִתֵּן
כְּתוּבָה וּבִכְהֻנָּה שְׁנַיִם יָקִים וּשְׁלֹשָׁה יוֹצִיא וְיִתֵּן כְּתוּבָה:

^ב הַמִּדִּיר אֶת אִשְׁתּוֹ שֶׁלֹא תִטְעוּס אֶחָד מִכָּל הַפִּירוֹת
יוֹצִיא וְיִתֵּן כְּתוּבָה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בְּיִשְׂרָאֵל יוֹם אֶחָד
יָקִים שְׁנַיִם יוֹצִיא וְיִתֵּן כְּתוּבָה וּבִכְהֻנָּה שְׁנַיִם יָקִים
שְׁלֹשָׁה יוֹצִיא וְיִתֵּן כְּתוּבָה:

^ג הַמִּדִּיר אֶת אִשְׁתּוֹ שֶׁלֹא תִתְקַשֵּׁט בְּאֶחָד מִכָּל הַמִּינִין
יוֹצִיא וְיִתֵּן כְּתוּבָה רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר בְּעֻזּוֹת שֶׁלֹא נָתַן
קֶצֶבָה וּבְעֻשִׁירוֹת שְׁלֹשִׁים יוֹם:

^ד הַמִּדִּיר אֶת אִשְׁתּוֹ שֶׁלֹא תִלָּךְ לְבֵית אָבִיהָ בְּזִמָּן שֶׁהוּא
עֹמֶה בְּעִיר חֹדֶשׁ אֶחָד יָקִים שְׁנַיִם יוֹצִיא וְיִתֵּן כְּתוּבָה
וּבְזִמָּן שֶׁהוּא בְּעִיר אַחֶרֶת רִגְלֵ אֶחָד יָקִים שְׁלֹשׁ יוֹצִיא
וְיִתֵּן כְּתוּבָה:

^ה הַמִּדִּיר אֶת אִשְׁתּוֹ שֶׁלֹא תִלָּךְ לְבֵית הָאָבֶל אוֹ לְבֵית
הַמִּשְׁתָּה יוֹצִיא וְיִתֵּן כְּתוּבָה מִפְּנֵי שְׁנוּעֵל בְּפִנְיָהּ וְאִם הָיָה
טוֹעֵן מִשּׁוּם דָּבָר אַחֵר רָשָׁאִי אָמַר לָהּ עַל מִנַּת שְׁתֵּאמְרִי
לְפָלוּנִי מָה שְׁאִמְרַתְּ לִי אוֹ מָה שְׁאִמְרַתִּי לָךְ אוֹ שְׁתֵּהא
מִמֶּלֶאָה וּמִמְעָרָה לְאַשְׁפָּה יוֹצִיא וְיִתֵּן כְּתוּבָה:

י ואילו יוצאות שלא בכתובה. העוברת על דת משה ויהודית. ואיזה היא דת משה. מאכילתו שאינו מעשר. ומשמשו נדה ולא קוצה לה חלה. ונודרת ואינה מקימת. ואיזו היא דת יהודית. יוצאה וראשה פרוע. וטוה בשוק. ומדברת עם כל אדם. אבא שאול אומר אף המקללת יולדיו בפניו. רבי טרפון אומר אף הקולגית. ואיזו היא קולגית כל שהיא מדברת בתוך ביתה. ושכניה שומעין קולה:

י המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים. ונמצאו עליה נדרים. אינה מקדשת. כנסה סתם. ונמצאו עליה נדרים. תצא שלא בכתובה. על מנת שאין בה מומין ונמצאו בה מומין. אינה מקדשת. כנסה סתם ונמצאו בה מומין. תצא שלא בכתובה. כל המומין הפוסלים בפהנים. פוסלין בנשים:

י"ה היו בה מומין ועודה בבית אביה. האב צריך להביא ראיה שמשנתארסה נולדו בה מומין הללו. ונסתחפה שדהו. נכנסה לרשות הבעל. הבעל צריך להביא ראיה שעד שלא נתארסה. היו בה מומין אלו. והיה מקחו מקח טעות. דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים במה דברים אמורים במומין שבסתר. אבל במומין שבגלוי. אינו יכול לטעון. ואם יש מרחץ באותה העיר. אף מומין שבסתר אינו יכול לטעון מפני שהוא בודק בקרובותיו:

ט האיש שנולדו בו מומין אין כופין אותו להוציא אמר רבן שמעון בן גמליאל במה דברים אמורים במומין הקטנים אבל במומין הגדולים כופין אותו להוציא:

וואלו שכופין אותו להוציא מכה שחין ובעל פוליוס והמקמץ והמצרף נחשת והברסי בין שהיו בם עד שלא נשאו ובין משנשאו נולדו ועל כלן אמר רבי מאיר אף על פי שהתנה עמה יכולה היא שתאמר סבורה הייתי שאני יכולה לקבל ועכשיו איני יכולה לקבל וחכמים אומרים מקבלת היא על כרחיה חוץ ממכה שחין מפני שממיקתו מעשה בצידון בברסי אחד שמת והיה לו אח ברסי אמרו חכמים יכולה היא שתאמר לאחיך הייתי יכולה לקבל ולך איני יכולה לקבל:

פרק ח

האשה שנפלו לה נכסים עד שלא תתארס מודים בית שמאי ובית הלל שמוכרת ונותנת וקיים נפלו לה משנתארסה בית שמאי אומרים תמכור ובית הלל אומרים לא תמכור אלו ואלו מודים שאם מכרה ונתנה קיים אמר רבי יהודה אמרו לפני רבן גמליאל הואיל וזכה באשה לא יזכה בנכסים אמר להם על החדשים אנו בושין אלא שאתם מגלגלין עלינו את הישנים נפלו לה משנשאת אלו ואלו מודים שאם מכרה ונתנה שהבעל מוציא מיד הלקוחות עד שלא

נשאת ונשאת רבן גמליאל אומר אם מכרה ונתנה קיים.
אמר רבי חנינא בן עקיבא אמרו לפני רבן גמליאל הואיל
וזכה באשה לא יזכה בנכסים. אמר להם על החדשים
אנו בושין. אלא שאתם מגלגלין עלינו את הישנים:

^ב רבי שמעון חולק בין נכסים לנכסים. נכסים הידועים
לבעל לא תמכור. ואם מכרה ונתנה בטל. שאינו ידועים
לבעל לא תמכור. ואם מכרה ונתנה קיים:

^ג נפלו לה כספים. ילקח בהן קרקע. והוא אוכל פירות.
פירות התלושין מן הקרקע. ילקח בהן קרקע והוא אוכל
פירות. והמחברין בקרקע. אמר רבי מאיר שמיין אותן
כמה הן יפין בפירות. וכמה הן יפין בלא פירות. והמוזתר
ילקח בהן קרקע. והוא אוכל פירות. וחכמים אומרים
המחברין לקרקע שלו והתלושין מן הקרקע שלה. וילקח
בהן קרקע והוא אוכל פירות:

^ד רבי שמעון אומר מקום שיפה כחו בכניסתה הורע
כחו ביצאתה. מקום שהורע כחו בכניסתה. יפה כחו
ביצאתה. (כיצד) פירות המחברין לקרקע. בכניסתה
שלו. וביצאתה שלה. והתלושין מן הקרקע. בכניסתה
שלה. וביצאתה שלו:

^ה נפלו לה עבדים ושפחות זקנים. ימכרו וילקח בהן
קרקע. והוא אוכל פירות. רבן שמעון בן גמליאל אומר
לא תמכור. מפני שהן שבח בית אביה. נפלו לה זיתים

וּגְפָנִים זָקָנִים יִמְכְּרוּ לְעֵצִים וְיִלְקַח בָּהֶן קָרְקַע וְהוּא אוֹכֵל פִּירוֹת רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לֹא תִמְכּוּר מִפְּנֵי שֶׁהֵן שָׁבַח בֵּית אֲבִיהֶּהּ הַמוֹצִיא הוֹצִיאוֹת עַל נָכְסֵי אִשְׁתּוֹ הוֹצִיא הֶרְבֵּה וְאָכַל קִמְעָא קִמְעָא וְאָכַל הֶרְבֵּה מֵה שֶׁהוֹצִיא הוֹצִיא וּמֵה שֶׁאָכַל אָכַל הוֹצִיא וְלֹא אָכַל יִשְׁבַּע כַּמָּה הוֹצִיא וְיִטּוֹל:

י שׁוֹמֶרֶת יָבֵם שֶׁנִּפְּלוּ לָהּ נָכְסִים מוֹדִים בֵּית שְׁמַאי וּבֵית הַלֵּל שֶׁמוֹכְרֶת וְנוֹתֶנֶת וְקִיִּים מֵתָה מֵה יַעֲשׂוּ בְּכַתּוּבָתָהּ וּבְנָכְסִים הַנִּכְנָסִין וְהַיּוֹצֵאִין עָמָה בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים יִחְלֹקוּ יוֹרְשֵׁי הַבַּעַל עִם יוֹרְשֵׁי הָאָב וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים נָכְסִים בְּחֻזְקָתָן וּכְתוּבָה בְּחֻזְקַת יוֹרְשֵׁי הַבַּעַל נָכְסִים הַנִּכְנָסִים וְהַיּוֹצֵאִים עָמָה בְּחֻזְקַת יוֹרְשֵׁי הָאָב:

י הַנִּיחַ אֶחָיו מְעוֹת יִלְקַח בָּהֶן קָרְקַע וְהוּא אוֹכֵל פִּירוֹת פִּירוֹת הַתְּלוּשִׁין מִן הַקָּרְקַע יִלְקַח בָּהֶן קָרְקַע וְהוּא אוֹכֵל פִּירוֹת הַמִּחְבְּרִין בַּקָּרְקַע אָמַר רַבִּי מֵאִיר שְׁמִין אוֹתָן כַּמָּה הֵן יָפִין בִּפְיֹת וְכַמָּה הֵן יָפִין בְּלֹא פִירוֹת וְהַמּוֹתֵר יִלְקַח בָּהֶן קָרְקַע וְהוּא אוֹכֵל פִּירוֹת וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים פִּירוֹת הַמִּחְבְּרִין בַּקָּרְקַע שְׁלוֹ וְהַתְּלוּשִׁין מִן הַקָּרְקַע כָּל הַקּוֹדֵם זָכָה בָּהֶן קֹדֵם הוּא זָכָה קֹדֵמָה הִיא יִלְקַח בָּהֶן קָרְקַע וְהוּא אוֹכֵל פִּירוֹת כְּנֶסֶה הָרִי הִיא כְּאִשְׁתּוֹ לְכָל דְּבָר וּבִלְבָד שֶׁתִּהְיֶה כְּתוּבָתָהּ עַל נָכְסֵי בַּעְלָהּ הָרֵאשׁוֹן:

ח לא יאמר לה הרי כתובתיך מנחת על השלחן. אלא כל נכסיו אחראין לכתובתה. (וכן לא יאמר אדם לאשתו הרי כתובתיך מנחת על השלחן. אלא כל נכסיו אחראין לכתובתה.) גרשה אין לה אלא כתובתה. החזירה הרי היא ככל הנשים. ואין לה אלא כתובתה בלבד:

פרק ט

הכותב לאשתו דין ודברים אין לי בנכסיך. הרי זה אוכל פירות בחייה. ואם מתה יורשה. אם בן למך כתב לה דין ודברים. אין לי בנכסיך. שאם מכרה ונתנה קיים. כתב לה דין ודברים אין לי בנכסיך. ובפירותיהן. הרי זה אינו אוכל פירות בחייה. ואם מתה יורשה. רבי יהודה אומר לעולם אוכל פירי פירות עד שיכתוב לה דין ודברים. אין לי בנכסיך. ובפירותיהן. ובפירי פירותיהן עד עולם. כתב לה דין ודברים אין לי בנכסיך. ובפירותיהן (ובפירי פירותיהן) בחייה ובמותיה. אינו אוכל פירות בחייה. ואם מתה אינו יורשה. רבן שמעון בן גמליאל אומר אם מתה ירשנה מפני שהתנה על מה שכתוב בתורה. וכל המתנה על מה שכתוב בתורה. תנאו בטל:

ב מי שמת והניח אשה ובעל חוב ויורשין. והיה לו פקדון או מלוה ביד אחרים. רבי טרפון אומר ינתנו לכושל שבהן. רבי עקיבא אומר אין מרחמין בדין. אלא

יִנָּתְנוּ לַיּוֹרְשִׁין שְׁכָלָן צְרִיכִין שְׁבוּעָה וְאִין הַיּוֹרְשִׁין צְרִיכִים
שְׁבוּעָה:

ג' הֵנִיחַ פִּירוֹת תְּלוּשִׁין מִן הַקֶּרֶקַע כָּל הַקּוֹדֵם בָּהֶן זָכָה
בָּהֶן זָכָתָה אִשָּׁה יוֹתֵר עַל כְּתוּבָתָהּ וּבַעַל חוֹב יוֹתֵר
עַל חוּבוֹ הַמּוֹתֵר רַבִּי טְרַפּוֹן אוֹמֵר יִנָּתְנוּ לְכוֹשֵׁל שְׁבָהֶן
רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר אֵין מִרְחָמִין בְּדִין אֶלָּא יִנָּתְנוּ לַיּוֹרְשִׁין
שְׁכָלָם צְרִיכִים שְׁבוּעָה וְאִין הַיּוֹרְשִׁים צְרִיכִין שְׁבוּעָה:

ד' הַמוֹשִׁיב אֶת אִשְׁתּוֹ חֲנוּנִית אוֹ שְׁמָנָה אֶפּוֹטְרוֹפָא הֵרִי
זֶה מִשְׁבִּיעָה כָּל זְמַן שִׁירְצָהּ רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר אֶפִּילוּ עַל
פְּלָכָה וְעַל עֶסְתָּה:

ה' כָּתַב לָהּ גֵּדֵר וּשְׁבוּעָה אֵין לִי עָלֶיךָ אֵינּוּ יָכוֹל לְהַשְׁבִּיעָה
אֲבָל מִשְׁבִּיעַ הוּא אֶת יוֹרְשִׁיהָ וְאֶת הַבָּאִים בְּרִשּׁוֹתָהּ גֵּדֵר
וּשְׁבוּעָה אֵין לִי עָלֶיךָ וְעַל יוֹרְשֶׁיךָ וְעַל הַבָּאִים בְּרִשּׁוֹתֶיךָ
אֵינּוּ יָכוֹל לְהַשְׁבִּיעָה לֹא הִיא וְלֹא יוֹרְשִׁיהָ וְלֹא הַבָּאִים
בְּרִשּׁוֹתָהּ אֲבָל יוֹרְשֵׁיוּ מִשְׁבִּיעִין אוֹתָהּ וְאֶת יוֹרְשִׁיהָ וְאֶת
הַבָּאִים בְּרִשּׁוֹתָהּ גֵּדֵר וּשְׁבוּעָה אֵין לִי וְלֹא לַיּוֹרְשִׁין וְלֹא
לְבָאִים בְּרִשּׁוֹתֶיךָ עָלֶיךָ וְעַל יוֹרְשֶׁיךָ וְעַל הַבָּאִים בְּרִשּׁוֹתֶיךָ
אֵינּוּ יָכוֹל לְהַשְׁבִּיעָה לֹא הוּא וְלֹא יוֹרְשֵׁיוּ וְלֹא הַבָּאִים
בְּרִשּׁוֹתוֹ לֹא אוֹתָהּ וְלֹא אֶת יוֹרְשִׁיהָ וְלֹא אֶת הַבָּאִים
בְּרִשּׁוֹתָהּ:

ו' הֵלָכָה מִקְבֵּר בַּעֲלָהּ לְבֵית אָבִיהָ אוֹ שִׁחְזָרָה לְבֵית חֲמִיהָ
וְלֹא נַעֲשִׂית אֶפּוֹטְרוֹפָא אֵין הַיּוֹרְשִׁין מִשְׁבִּיעִין אוֹתָהּ:

וְאִם נִעְשִׂית אֶפּוֹטְרוֹפָא • (הַיּוֹרְשִׁים) מִשְׁבִּיעִין אוֹתָהּ עַל
הָעֵתִיד לָבֹא וְאֵין מִשְׁבִּיעִין אוֹתָהּ עַל מֶה שֶׁעָבַר:

י' הַפּוֹגֶמֶת בְּתוֹבָתָה לֹא תִפְרַע אֶלָּא בִשְׁבוּעָה • עַד אֶחָד
מֵעֵידָה שֶׁהִיא פְּרוּעָה לֹא תִפְרַע אֶלָּא בִשְׁבוּעָה • מִנְכָּסִי
יְתוּמִים וּמִנְכָּסִים מִשְׁעָבְדִין וְשֹׁלָא בְּפָנָיו לֹא תִפְרַע אֶלָּא
בִשְׁבוּעָה:

י"א הַפּוֹגֶמֶת בְּכְתוּבָתָהּ • כִּי־צַד • הֵיְתָה כְּתוּבָתָהּ אֶלֶף
זוֹז • וְאָמַר לָהּ הַתְּקַבְּלִתְ כְּתוּבָתֶיךָ • וְהִיא אוֹמֶרֶת לֹא
הַתְּקַבְּלִתִּי אֶלָּא מִנָּה • לֹא תִפְרַע אֶלָּא בִשְׁבוּעָה • עַד
אֶחָד מֵעֵידָה שֶׁהִיא פְּרוּעָה • כִּי־צַד • הֵיְתָה כְּתוּבָתָהּ אֶלֶף
זוֹז • וְאָמַר לָהּ הַתְּקַבְּלִתְ כְּתוּבָתֶיךָ • וְהִיא אוֹמֶרֶת לֹא
הַתְּקַבְּלִתִּי • וְעַד אֶחָד מֵעֵידָה שֶׁהִיא פְּרוּעָה • לֹא תִפְרַע
אֶלָּא בִשְׁבוּעָה • מִנְכָּסִים מִשְׁעָבְדִים • כִּי־צַד • מִכָּר נִכְסֵי
לְאַחֲרִים • וְהִיא גִפְרַעַת מִן הַלְקוּחוֹת • לֹא תִפְרַע אֶלָּא
בִשְׁבוּעָה • מִנְכָּסִי יְתוּמִים כִּי־צַד • מֵת וְהִנִּיחַ נִכְסֵי לְיְתוּמִים •
וְהִיא גִפְרַעַת מִן הַיְתוּמִים • לֹא תִפְרַע אֶלָּא בִשְׁבוּעָה •
וְשֹׁלָא בְּפָנָיו • כִּי־צַד • הַלֵּךְ לוֹ לְמַדִּינַת הַיָּם • וְהִיא גִפְרַעַת
שֹׁלָא בְּפָנָיו • לֹא תִפְרַע אֶלָּא בִשְׁבוּעָה • רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר
כָּל זְמַן שֶׁהִיא תוֹבַעַת כְּתוּבָתָהּ • הַיּוֹרְשִׁים מִשְׁבִּיעִין אוֹתָהּ •
וְאִם אֵינָה תוֹבַעַת כְּתוּבָתָהּ • אֵין הַיּוֹרְשִׁין מִשְׁבִּיעִין אוֹתָהּ:

ט' הוֹצִיָּאָה גֵט וְאֵין עִמּוֹ כְּתוּבָה • גּוֹבָה כְּתוּבָתָהּ • כְּתוּבָה
וְאֵין עִמָּה גֵט • הִיא אוֹמֶרֶת נֶאֱבַד גֵּטִי • וְהוּא אוֹמֵר נֶאֱבַד

שׁוֹבְרִי. וְכֵן בַּעַל חֹב שֶׁהוֹצִיא שְׁטֵר חֹב. וְאִין עֲמוּ
פְּרוֹזְבוֹל. הָרִי אֵלּוּ לֹא יִפְרְעוּ. רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר
מִן הַסִּכָּנָה וְאֵילָף. אִשָּׁה גֹבֶה כְּתוּבָתָהּ שְׁלֹא בָּגַט. וּבַעַל
חֹב גֹּבֶה שְׁלֹא בִפְרוֹזְבוֹל. שְׁנֵי גִטִּין וּשְׁתֵּי כְּתוּבוֹת. גֹּבֶה
שְׁתֵּי כְּתוּבוֹת. שְׁתֵּי כְּתוּבוֹת וְגִט אֶחָד. אוֹ כְּתוּבָה וּשְׁנֵי
גִטִּין. אוֹ כְּתוּבָה וְגִט וּמִיתָה. אֵינָה גֹבֶה אֲלֵא כְּתוּבָה
אֶחָת. שֶׁהִמְגִּיר אֶת אִשְׁתּוֹ וְהִחְזִירָהּ. עַל מְנַת כְּתוּבָה
הָרֵאשׁוֹנָה מִחְזִירָהּ. קָטָן שֶׁהִשְׁאִי אָבִיו כְּתוּבָתָהּ קִיָּמָת.
שֶׁעַל מְנַת כֵּן קִיָּמָה. גֵּר שֶׁנִּתְגִּיר וְאִשְׁתּוֹ עֲמוּ. כְּתוּבָתָהּ
קִיָּמָת שֶׁעַל מְנַת כֵּן קִיָּמָה:

פרק י

מִי שֶׁהָיָה נָשׁוּי שְׁתֵּי נָשִׁים וּמָת. הָרֵאשׁוֹנָה קוֹדֶמֶת
לְשֵׁנִיָּה. וְיֹרְשֵׁי הָרֵאשׁוֹנָה קוֹדְמִין לְיֹרְשֵׁי שֵׁנִיָּה. נָשָׂא
אֶת הָרֵאשׁוֹנָה וּמָתָה. נָשָׂא שֵׁנִיָּה וּמָת הוּא. שֵׁנִיָּה וְיֹרְשֵׁיהָ
קוֹדְמִין לְיֹרְשֵׁי הָרֵאשׁוֹנָה:

^א מִי שֶׁהָיָה נָשׁוּי שְׁתֵּי נָשִׁים וּמָתוּ. וְאַחֵר כָּךְ מָת הוּא.
וּיְתוּמִים מִבְּקָשִׁים כְּתוּבַת אִמָּן. וְאִין שָׁם אֲלֵא כִּדִּי שְׁתֵּי
כְּתוּבוֹת. חוֹלְקִין בְּשִׁוְהָ. הָיָה שָׁם מוֹתֵר דִּינָר. אֵלּוּ נוֹטְלִין
כְּתוּבַת אִמָּן. וְאֵלּוּ נוֹטְלִין כְּתוּבַת אִמָּן. אִם אָמְרוּ יְתוּמִים.
אֲנַחְנוּ מַעֲלִין עַל נְכָסֵי אֲבִינוּ יֵתֵר דִּינָר. כִּדִּי שִׁיטְלוּ כְּתוּבַת
אִמָּן. אִין שׁוֹמְעִין לָהֶן אֲלֵא שְׁמִין אֶת הַנְּכָסִים בְּבֵית דִּין:

ג' הָיוּ שָׁם גִּבְסִים בְּרָאוּי אֵינָן כְּבִמְחִזָּק. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר
אֲפִילוּ יֵשׁ שָׁם גִּבְסִים שְׂאִין לָהֶם אַחֲרִיּוֹת אֵינָן כְּלוּם
עַד שֶׁיְהִיוּ שָׁם גִּבְסִים שֵׁשׁ לָהֶן אַחֲרִיּוֹת. יוֹתֵר עַל שְׁתֵּי
הַכְּתוּבוֹת דִּינָר:

ד' מִי שֶׁהָיָה נָשׁוּי שְׁלֹשׁ נָשִׁים וּמֵת. כְּתוּבָתָהּ שֶׁל זֶה זֶה מָנָה.
וְשֶׁל זֶה מֵאֲתִים. וְשֶׁל זֶה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת. וְאֵין שָׁם אֶלָּא מָנָה
חֻלְקוֹת בְּשָׁוָה. הָיוּ שָׁם מֵאֲתִים שֶׁל מָנָה נוֹטֶלֶת חֲמִשִּׁים.
שֶׁל מֵאֲתִים וְשֶׁל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשָׁה שְׁלֹשָׁה שֶׁל זָהָב. הָיוּ
שָׁם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת. שֶׁל מָנָה נוֹטֶלֶת חֲמִשִּׁים. וְשֶׁל מֵאֲתִים
מָנָה. וְשֶׁל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשָׁה שֶׁל זָהָב. וְכֵן שְׁלֹשָׁה שֶׁהִטִּילוּ
לְכִיס פָּחַתוּ אוֹ הוֹתִירוּ בְּדָ הֵן חֻלְקִין:

ה' מִי שֶׁהָיָה נָשׁוּי אַרְבַּע נָשִׁים וּמֵת. הָרֵאשׁוֹנָה קוֹדֶמֶת
לְשֵׁנִיָּה. וְשֵׁנִיָּה לְשִׁלִּישִׁית. וְשִׁלִּישִׁית לְרַבִּיעִית. הָרֵאשׁוֹנָה
נִשְׁבַּעַת לְשֵׁנִיָּה. וְשֵׁנִיָּה לְשִׁלִּישִׁית. וְשִׁלִּישִׁית לְרַבִּיעִית.
וְהָרַבִּיעִית נִפְרַעַת שְׁלֹא בְּשָׁבוּעָה. בֶּן נָנֶס אוֹמֵר וְכִי
מִפְּנֵי שֶׁהָיָה אַחֲרוֹנָה נִשְׁכָּרֶת. אֵף הִיא לֹא תִפְרָע אֶלָּא
בְּשָׁבוּעָה. הָיוּ יוֹצְאוֹת כָּלָן בְּיוֹם אֶחָד. כָּל הַקּוֹדֶמֶת
לְחֻבְרָתָהּ. אֲפִילוּ שְׁעָה אַחַת זָכָתָהּ. וְכֹדֶה הָיוּ כּוֹתְבִין
בִּירוֹשָׁלַיִם שְׁעוֹת. הָיוּ כָּלָן יוֹצְאוֹת בְּשְׁעָה אַחַת. וְאֵין שָׁם
אֶלָּא מָנָה. חֻלְקוֹת בְּשָׁוָה:

ו' מִי שֶׁהָיָה נָשׁוּי שְׁתֵּי נָשִׁים. וּמָכַר אֶת שְׁדֵהוּ. וְכָתְבָהּ
רֵאשׁוֹנָה לְלוֹקַח דִּין וּדְבָרִים אֵין לִי עִמָּךְ. הַשְּׁנִיָּה מוֹצִיאָה

מֵהִלּוּקָח. וְרֹאשׁוֹנָה מִן הַשְּׁנִיָּה. וְהִלּוּקָח מִן הָרִאשׁוֹנָה
וְחִזְזוֹת חִלְיָה. עַד שִׁיעֲשׂוּ פֶשֶׁרָה בֵּינֵהֶם. וְכֵן בַּעַל חוּב.
וְכֵן אִשָּׁה בַּעֲלַת חוּב:

פרק יא

אֶלְמָנָה גְּזוּנָת מִנְכָּסֵי יְתוּמִים. וּמַעֲשֵׂה יָדֶיהָ שְׁלֶהֶן.
וְאִין חִיִּיבִין בְּקִבּוּרָתָהּ. יוֹרְשִׁיהָ יוֹרְשִׁי כְּתוּבָתָהּ.
חִיִּיבִין בְּקִבּוּרָתָהּ:

^א אֶלְמָנָה בֵּין מִן הָאִירוֹסִין. בֵּין מִן הַנִּשְׁוֹאִין. מוֹכֶרֶת שְׁלֵא
בְּבֵית דִּין. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר מִן הַנִּשְׁוֹאִין מוֹכֶרֶת שְׁלֵא
בְּבֵית דִּין. מִן הָאִירוֹסִין לֹא תִּמְכּוֹר. אֶלָּא בְּבֵית דִּין. מִפְּנֵי
שָׂאִין לָהּ מְזוֹנוֹת. וְכָל שָׂאִין לָהּ מְזוֹנוֹת. לֹא תִּמְכּוֹר אֶלָּא
בְּבֵית דִּין:

^ב מִכְרָה כְּתוּבָתָהּ אוֹ מְקַצָּתָהּ. מִשְׁכָּנָה כְּתוּבָתָהּ אוֹ
מְקַצָּתָהּ. נִתְּנָה כְּתוּבָתָהּ לְאַחֵר אוֹ מְקַצָּתָהּ. לֹא תִּמְכּוֹר
אֶת הַשָּׂאֵר אֶלָּא בְּבֵית דִּין. וְחֲכָמִים אֹמְרִים מוֹכֶרֶת הִיא
אֶפִּילוֹ אַרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה פְּעָמִים. וּמוֹכֶרֶת לְמְזוֹנוֹת שְׁלֵא
בְּבֵית דִּין. וְכוּתֶבֶת לְמְזוֹנוֹת מִכְרָתִי. וְגֵרוּשָׁה לֹא תִּמְכּוֹר
אֶלָּא בְּבֵית דִּין:

^ד אֶלְמָנָה שֶׁהִיְתָה כְּתוּבָתָהּ מֵאֲתִים. וּמִכְרָה שְׁוֶה מָנָה
בְּמֵאֲתִים. אוֹ שְׁוֶה מֵאֲתִים בְּמָנָה. נִתְּקַבְּלָה כְּתוּבָתָהּ.
הִיְתָה כְּתוּבָתָהּ מָנָה. וּמִכְרָה שְׁוֶה מָנָה וְדִינָר בְּמָנָה.

מכרה בטל. אפילו היא אומרת אחזיר דינר ליורשים.
 מכרה בטל. רבן שמעון בן גמליאל אומר לעולם מכרה
 קיים עד שתהא שם כדי שתשיר בשדה. בית תשעה קבין.
 ובגנה בת חצי קב. וכדברי רבי עקיבא בית רובע. היתה
 כתובתה ארבע מאות זוז. ומכרה לזה במנה. ולזה במנה.
 ולאחרון יפה מנה ודינר במנה. של אחרון בטל. ושל כלם
 מכרן קיים:

ה שום הדיינים שפחתו שתות. או הוסיפו שתות. מכרן
 בטל. רבן שמעון בן גמליאל אומר מכרן קיים. אם בן מה
 כח בית דין יפה. אבל אם עשו אגרת בקורת. אפילו
 מכרו שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה. מכרן
 קיים:

י הממאנת. והשניה. והאילונית. אין להן כתובה. ולא
 פירות. ולא מזונות. ולא בלאות. ואם מתחלה נשאת
 לשם אילונית. יש לה כתובה. אלמנה לכהן גדול. גרושה
 וחלוצה לכהן הדיוט. ממזרת ונתניה לישראל. בת
 ישראל לנתין ולממזר. יש להן כתובה:

פרק יב

הַנוּשָׂא אֶת הָאִשָּׁה וּפְסָקָה עִמּוֹ כְּדִי שְׂיִזוֹן אֶת בִּתָּהּ
 חֲמֵשׁ שָׁנִים חַיִּיב לְזוּנָה חֲמֵשׁ שָׁנִים נִשְׂאָת
 לְאַחֵר וּפְסָקָה עִמּוֹ כְּדִי שְׂיִזוֹן אֶת בִּתָּהּ חֲמֵשׁ שָׁנִים חַיִּיב
 לְזוּנָה חֲמֵשׁ שָׁנִים לֹא יֹאמֵר הָרָאשׁוֹן לְכַשְׁתָּבֵּא אֶצְלִי
 אֶזְזוּנָה אֲלֵא מוֹלִיד אֶת מְזוּנוֹתֶיהָ לְמָקוֹם (שֶׁהִיא) אָמָּה
 וְכֵן לֹא יֹאמְרוּ שְׁנֵיהֶם הִרִי אָנוּ זָנִין אוֹתָהּ בְּאַחַד אֲלֵא
 אֶחָד זָנָה וְאַחַד נֹתֵן לָהּ דָּמֵי מְזוּנוֹת:

^ב נִשְׂאָת הַבֶּעַל נֹתֵן לָהּ מְזוּנוֹת וְהֵן נֹתְנִים לָהּ דָּמֵי
 מְזוּנוֹת מֵתוֹ בְּנֹתֶיהֶן נְזוּנוֹת מִנְכָּסִים בְּנֵי חוֹרִין וְהִיא
 נְזוּנָת מִנְכָּסִים מִשְׁעֲבָדִים מִפְּנֵי שֶׁהִיא כְּבַעֲלָת חוֹב
 הַפְּקָחִים הֵיוּ כּוֹתְבִין עַל מַנֶּת שְׂאֵזוֹן אֶת בִּתְּךָ חֲמֵשׁ שָׁנִים
 כָּל זְמַן שְׂאֵת עִמִּי:

^ג אֲלֵמָנָה שְׂאֵמָרָה אִי אֶפְשִׁי לְזוּז מִבֵּית בַּעְלִי אִין הַיּוֹרְשִׁין
 יְכוּלִין לֹאמֹר לָהּ לְכִי לְבֵית אָבִיךָ וְאָנוּ זָנִין אוֹתְךָ אֲלֵא זָנִין
 אוֹתָהּ בְּבֵית בַּעְלָהּ וְנוֹתְנִין לָהּ מְדוֹר לְפִי כְּבוֹדָהּ אֵמָרָה
 אִי אֶפְשִׁי לְזוּז מִבֵּית אָבִא יְכוּלִים הַיּוֹרְשִׁים לֹאמֹר לָהּ אִם
 אֶת אֶצְלָנוּ יֵשׁ לִיד מְזוּנוֹת וְאִם אִין אֶת אֶצְלָנוּ אִין לִיד
 מְזוּנוֹת אִם הִיתָה טוֹעֵנָת מִפְּנֵי שֶׁהִיא יֹלְדָה וְהֵן יֹלְדִים
 זָנִין אוֹתָהּ וְהִיא בְּבֵית אָבִיהָ:

^ד כָּל זְמַן שֶׁהִיא בְּבֵית אָבִיהָ גּוֹבָה כְּתוּבָתָהּ לְעוֹלָם כָּל
 זְמַן שֶׁהִיא בְּבֵית בַּעְלָהּ גּוֹבָה כְּתוּבָתָהּ עַד עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ

שָׁנִים. שֵׁשׁ בְּעָשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים שֶׁתַּעֲשֶׂה טוֹבָה כְּנֶגֶד
כְּתוּבָתָהּ. דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר שֶׁאָמַר מִשּׁוּם רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן
גַּמְלִיאֵל. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים כָּל זְמַן שֶׁהִיא בְּבֵית בַּעֲלָהּ.
גוֹבָה כְּתוּבָתָהּ לְעוֹלָם. כָּל זְמַן שֶׁהִיא בְּבֵית אָבִיהָ. גוֹבָה
כְּתוּבָתָהּ עַד עָשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים. מִתָּהּ יוֹרְשִׁיהָ מוֹכְרִים
כְּתוּבָתָהּ. עַד עָשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים:

פרק יג

שְׁנֵי דִינֵי גִזְרוֹת הָיוּ בִירוּשָׁלַיִם. אֲדָמוֹן וְחֲנַן בֶּן אֲבִישָׁלוֹם.
חֲנַן אוֹמֵר שְׁנֵי דְבָרִים. אֲדָמוֹן אוֹמֵר שְׁבַעָה. מִי
שֶׁהִלֵּךְ לְמַדִּינַת הָיִם וְאַשְׁתּוֹ תוֹבַעַת מְזוֹנוֹת. חֲנַן אוֹמֵר
תִּשְׁבַּע בְּסוּף וְלֹא תִשְׁבַּע בְּתַחֲלָה. נִחְלְקוּ עָלָיו בְּנֵי כְהֻנִּים
גְּדוּלִים. וְאָמְרוּ. תִּשְׁבַּע בְּתַחֲלָה וּבְסוּף. אָמַר רַבִּי דוֹסָא
בֶּן הֶרְפְּנֵס כְּדַבְּרֵיהֶם. אָמַר רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זְכָאִי יָפָה אָמַר
חֲנַן. לֹא תִשְׁבַּע אֲלָא בְּסוּף:

^ב מִי שֶׁהִלֵּךְ לְמַדִּינַת הָיִם וְעָמַד אַחֵר וּפְרָגַס אֶת אִשְׁתּוֹ.
חֲנַן אָמַר אֲבִיד אֶת מַעוֹתָיו. נִחְלְקוּ עָלָיו בְּנֵי כְהֻנִּים גְּדוּלִים
וְאָמְרוּ יִשְׁבַּע כִּמָּה הוֹצִיא וַיִּטּוֹל. אָמַר רַבִּי דוֹסָא בֶּן
הֶרְפְּנֵס כְּדַבְּרֵיהֶם. אָמַר רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זְכָאִי יָפָה אָמַר חֲנַן.
הִנֵּיחַ מַעוֹתָיו עַל קֶרֶן הַצְּבִי:

^ג אֲדָמוֹן אוֹמֵר שְׁבַעָה. מִי שֶׁמַּת וְהִנִּיחַ בָּנִים וּבָנוֹת. בְּזִמָּן
שֶׁהִנְכָּסִים מֵרַבִּין. הַבָּנִים יוֹרְשִׁין וְהַבָּנוֹת גְּזוּנוֹת. וּבְנִכְסִים
מוֹעָטִים. הַבָּנוֹת יִזְנוּ וְהַבָּנִים יַחֲזְרוּ עַל הַפְּתָחִים. אֲדָמוֹן

אומר בשביל שאני זכר הפסדתי. אמר רבן גמליאל
רואה אני את דברי אדמון:

ד' הטוען את חברו כדי שמן והודה בקנקנים. אדמון
אומר הואיל והודה. במקצת הטענה ישבע. וחכמים
אומרים אין זו הודאה ממין הטענה. אמר רבן גמליאל
רואה אני את דברי אדמון:

ה' הפוסק מעות לחתנו. ופשט לו את הרגל. תשוב עד
שתלבין ראשה. אדמון אומר יכולה היא שתאמר אלו
אני פסקתי לעצמי. אשב עד שילבין ראשי. עכשיו שאבא
פסק עלי. מה אני יכולה לעשות. או כנוס או פטור. אמר
רבן גמליאל רואה אני את דברי אדמון:

י' העורר על השדה והוא חתום עליה בעד. אדמון אומר
יכול הוא שיאמר. השני נוח לי והראשון קשה הימנו.
וחכמים אומרים אבד את זכותו. עשאה סימן לאחר.
אבד את זכותו:

י' מי שהלך למדינת הים ואבדה דרך שדהו. אדמון אומר
ילך בקצרה. וחכמים אומרים יקנה לו דרך במאה מנה.
או יפרח באויר:

ח' המוציא שטר חוב על חברו. והלה מוציא שמכר לו
את השדה. אדמון אומר יכול הוא שיאמר אלו הייתי
חייב לך. היה לך להפרע את שלך. כשמכרת לי את

השָׁדֶה. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים זֶה הִיא פֶּקַח שְׁמֵכָר לוֹ אֵת
הַקֶּרֶקַע. מִפְּנֵי שֶׁהוּא יָכוֹל לְמַשְׁכְּנוֹ:

^ט שְׁנַיִם שֶׁהוֹצִיאוּ שְׁטֵר חוֹב זֶה עַל זֶה. אֲדַמּוֹן אוֹמֵר אֵלּוּ
הָיִיתִי חַיִּיב לָךְ בִּיצֵד אֶתָּה לָזֶה מִמֶּנִּי. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים זֶה
גּוֹבֶה שְׁטֵר חוֹבוֹ. וְזֶה גּוֹבֶה שְׁטֵר חוֹבוֹ:

^י שְׁלֹשׁ אֲרָצוֹת לְנִשְׁוֹאִין. יְהוּדָה. וְעֵבֶר הִירְדֵּן. וְהַגָּלִיל. אֵין
מוֹצִיאִין מֵעִיר לְעִיר. וּמִכְרֶךְ לְכְרֶךְ. אֲבָל בְּאוֹתָהּ הָאָרֶץ
מוֹצִיאִין מֵעִיר לְעִיר. וּמִכְרֶךְ לְכְרֶךְ. אֲבָל לֹא מֵעִיר לְכְרֶךְ.
וְלֹא מִכְרֶךְ לְעִיר. מוֹצִיאִין מִנְּוֹה הָרַע לְנְוֹה הַיִּפֶּה. אֲבָל לֹא
מִנְּוֹה הַיִּפֶּה לְנְוֹה הָרַע. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר אִף
לֹא מִנְּוֹה הָרַע לְנְוֹה הַיִּפֶּה. מִפְּנֵי שֶׁהַנְּוֹה הַיִּפֶּה בּוֹדֵק:

^{יא} הַכֹּל מַעֲלִין לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְאֵין הַכֹּל מוֹצִיאִין. הַכֹּל
מַעֲלִין לִירוּשָׁלַיִם. וְאֵין הַכֹּל מוֹצִיאִין. אֶחָד הָאֲנָשִׁים.
וְאֶחָד הַנָּשִׁים. (וְאֶחָד עֲבָדִים). נָשָׂא אִשָּׁה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
וְגִרְשָׁה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. נוֹתֵן לָהּ מִמַּעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
נָשָׂא אִשָּׁה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְגִרְשָׁה בְּקַפּוֹטְקִיָּא. נוֹתֵן לָהּ
מִמַּעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. נָשָׂא אִשָּׁה בְּקַפּוֹטְקִיָּא. וְגִרְשָׁה
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. נוֹתֵן לָהּ מִמַּעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. רַבֵּן שְׁמַעוֹן
בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר נוֹתֵן לָהּ מִמַּעוֹת קַפּוֹטְקִיָּא. נָשָׂא
אִשָּׁה בְּקַפּוֹטְקִיָּא. וְגִרְשָׁה בְּקַפּוֹטְקִיָּא. נוֹתֵן לָהּ מִמַּעוֹת
קַפּוֹטְקִיָּא: סליק

מסכת קידושין

פרק א

האִשָּׁה נִקְנִית בְּשִׁלְשָׁה דְּרָכִים וְקוֹנָה אֶת עַצְמָהּ בְּשֵׁתִי
דְּרָכִים. נִקְנִית בְּכֶסֶף בְּשִׁטָּר וּבִבְיָאָה. בְּכֶסֶף
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים בְּדִינָר וּבְשִׁוָּה דִּינָר. וּבֵית הַלֵּל
אוֹמְרִים בְּפִרוּטָה וּבְשִׁוָּה פְּרוּטָה. וְכַמָּה הִיא פְּרוּטָה.
אֶחָד מִשְׁמָנָה בְּאִיסָר הָאֵטְלָקִי וְקוֹנָה אֶת עַצְמָהּ בְּגִט.
וּבְמִיתַת הַבַּעַל. הַיָּבָמָה נִקְנִית בְּבִיָּאָה וְקוֹנָה אֶת עַצְמָהּ
בְּחִלְצָה. וּבְמִיתַת הַיָּבָם:

^ב עֶבֶד עֲבָרִי נִקְנָה בְּכֶסֶף וּבְשִׁטָּר. וְקוֹנָה אֶת עַצְמוֹ
בְּשָׁנִים וּבִיּוֹבֵל. וּבִגְרָעוֹן כֶּסֶף. יְתִירָה עָלָיו הָאָמָה הָעֲבָרִיָּה.
שְׁקוֹנָה אֶת עַצְמָהּ בְּסִימָנֶיךָ. הַנֶּרְצָע נִקְנָה בְּרָצִיעָה. וְקוֹנָה
אֶת עַצְמוֹ בִּיּוֹבֵל. וּבְמִיתַת הָאָדוֹן:

^ג עֶבֶד כְּנַעֲנִי נִקְנָה בְּכֶסֶף וּבְשִׁטָּר וּבַחֲזָקָה. וְקוֹנָה אֶת
עַצְמוֹ בְּכֶסֶף. עַל יָדֵי אֲחֵרִים. וּבְשִׁטָּר עַל יָדֵי עַצְמוֹ. דְּבָרֵי
רַבִּי מֵאִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים בְּכֶסֶף עַל יָדֵי עַצְמוֹ. וּבְשִׁטָּר
עַל יָדֵי אֲחֵרִים. וּבִלְבָד שְׁיָהָא הַכֶּסֶף מִשָּׁל אֲחֵרִים:

^ד בְּהֵמָה גִּסָּה נִקְנִית בְּמִסִּירָה. וְהַדָּקָה בְּהַגְבָּהָה. דְּבָרֵי רַבִּי
מֵאִיר וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים בְּהֵמָה דָּקָה נִקְנִית
בְּמִשְׁיכָה:

ה נכסים שיש להם אחריות. נקנים בכסף ובשטר ובחזקה. ושאין להם אחריות. אין נקנין אלא במשיכה. נכסים שאין להם אחריות. נקנין עם נכסים שיש להם אחריות. בכסף ובשטר ובחזקה. וזוקקין נכסים שאין להן אחריות את הנכסים שיש להן אחריות. לשבע עליהן:

י כל הנעשה דמים באחר. כיון שזכה זה נתחייב זה בחליפיו. כיצד. החליף שור בפרה. או חמור בשור. כיון שזכה זה. נתחייב זה בחליפיו. רשות הגבוהה בכסף ורשות ההדיוט בחזקה. אמירתו לגבוהה. כמסירתו להדיוט:

י כל מצות הבן על האב. אנשים חייבין ונשים פטורות. וכל מצות האב על הבן. אחד אנשים ואחד נשים חייבים. וכל מצות עשה שהזמן גרמה. אנשים חייבים ונשים פטורות. וכל מצות עשה שלא הזמן גרמה. אחד אנשים ואחד נשים חייבים. וכל מצות לא תעשה. בין שהזמן גרמה בין שלא הזמן גרמה. אחד אנשים ואחד נשים חייבין. חוץ מכל תשחית. וכל תקיף. וכל תטמא למתים:

ח הסמיכות והתנופות. וההגשות והקמיצות. וההקטרות והמליקות. וההזאות והקבלות. נוהגין באנשים ולא בנשים. חוץ ממנחת סוטה ונזירה. שהן מניפות:

ט כל מצוה שאינה תלויה בארץ. נוהגת בארץ ובחוץ לארץ. וכל המצוה שהיא תלויה בארץ. אינה נוהגת אלא

בְּאֶרֶץ חוּץ מִן הָעֶרְלָה וְכֻלָּאִים רַבִּי אֶלְיעָזֶר אוֹמֵר אִף מִן
הַחֹדֶשׁ:

י כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת מְטִיבִין לוֹ וּמַאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו
וְנוֹחַל אֶת הָאֶרֶץ וְכָל שְׂאִינוֹ עוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת אֵין
מְטִיבִין לוֹ וְאֵין מַאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְאֵינוֹ נוֹחַל אֶת הָאֶרֶץ
וְכָל שְׂיִשְׁנוֹ בַּמִּקְרָא בַּמִּשְׁנָה וּבַדֶּרֶךְ אֶרֶץ לֹא בַּמִּהְרָה הוּא
חוּטֵא שְׁנֵאמֵר וְהַחוּט הַמְּשָׁלֵשׁ לֹא בַּמִּהְרָה יִנָּתֵק וְכָל
שְׂאִינוֹ לֹא בַּמִּקְרָא וְלֹא בַּמִּשְׁנָה וְלֹא בַּדֶּרֶךְ אֶרֶץ אֵינוֹ מִן
הַיָּשׁוּב:

פרק ב

הָאִישׁ מְקַדֵּשׁ בּוֹ וּבִשְׁלוּחוֹ הָאִשָּׁה מִתְקַדְּשֶׁת בָּהּ
וּבִשְׁלוּחָהּ הָאִישׁ מְקַדֵּשׁ אֶת בִּתּוֹ כְּשֶׁהִיא נִעְרָה
בּוֹ וּבִשְׁלוּחוֹ הָאוֹמֵר לָאִשָּׁה הִתְקַדְּשִׁי לִי בַת־מָרָה זֹו
הִתְקַדְּשִׁי לִי בְּזֹו אִם יֵשׁ בְּאַחַת מֵהֶן שְׂוֵה פְרוּטָה מְקַדְּשֶׁת
וְאִם לֹא אֵינָהּ מְקַדְּשֶׁת בְּזֹו וּבְזֹו אִם יֵשׁ שְׂוֵה פְרוּטָה
בְּכָלֵן מְקַדְּשֶׁת וְאִם לֹא אֵינָהּ מְקַדְּשֶׁת הִיתָה אוֹכֶלֶת
רֵאשׁוֹנָה רֵאשׁוֹנָה אֵינָהּ מְקַדְּשֶׁת עַד שֶׁיְהִי בְּאַחַת מֵהֶן
שְׂוֵה פְרוּטָה:

ב הִתְקַדְּשִׁי לִי בְּכּוֹס זֶה שֶׁל יַיִן וְנִמְצָא שֶׁל דְּבִשׁ שֶׁל דְּבִשׁ
וְנִמְצָא שֶׁל יַיִן בְּדִינָר זֶה שֶׁל כֶּסֶף וְנִמְצָא שֶׁל זָהָב שֶׁל
זָהָב וְנִמְצָא שֶׁל כֶּסֶף עַל מִנֹּת שְׂאֲנֵי עֲשִׂיר וְנִמְצָא עֲנִי

עני וּנְמָצָא עֲשִׂיר־אֵינָהּ מְקַדֶּשֶׁת־רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר אִם
הִטָּעָה לְשִׁבַּח מְקַדֶּשֶׁת:

ג' עַל מִנַּת שְׂאֵנִי כֹהֵן וּנְמָצָא לוֹי־לוֹי וּנְמָצָא כֹהֵן־נָתִין
וּנְמָצָא מִמְזֹר־מִמְזֹר וּנְמָצָא נָתִין־בֶּן עֵיר וּנְמָצָא בֶּן כְּרֶדֶךְ־
בֶּן כְּרֶדֶךְ וּנְמָצָא בֶּן עֵיר־עַל מִנַּת שְׁבִיטִי קְרוֹב לְמִרְחָץ־
וּנְמָצָא רְחוּק־רְחוּק וּנְמָצָא קְרוֹב־עַל מִנַּת שֵׁישׁ לִי בֵּת
אוֹ שְׁפָחָה גּוֹדֶלֶת וְאֵין לוֹ־אוֹ עַל מִנַּת שְׂאֵין לִי וְיֵשׁ לוֹ־עַל
מִנַּת שְׂאֵין לִי בָנִים וְיֵשׁ לוֹ־אוֹ עַל מִנַּת שֵׁישׁ לִי וְאֵין לוֹ־
עַל כָּל־אֶף עַל פִּי שְׁאִמְרָה בְּלִבִּי הִיא לְהִתְקַדֵּשׁ לוֹ־אֶף
עַל פִּי כֵּן אֵינָהּ מְקַדֶּשֶׁת־וְכֵן הִיא שֶׁהִטָּעָתוּ:

ד' הָאוֹמֵר לְשְׁלוּחוֹ־צֵא וְקִדַּשׁ לִי אִשָּׁה פְּלוֹנִית בְּמָקוֹם
פְּלוֹנִי־וְהִלֵּךְ וְקִדְּשָׁהּ בְּמָקוֹם אַחֵר־אֵינָהּ מְקַדֶּשֶׁת־הִרִי
הִיא בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי־וְקִדְּשָׁהּ בְּמָקוֹם אַחֵר־הִרִי זֶה מְקַדֶּשֶׁת:

ה' הַמְּקַדֵּשׁ אֶת הָאִשָּׁה עַל מִנַּת שְׂאֵין עָלֶיהָ נְדָרִים־וּנְמָצָאוּ
עָלֶיהָ נְדָרִים־אֵינָהּ מְקַדֶּשֶׁת־כְּנָסָה סֶתֶם וּנְמָצָאוּ עָלֶיהָ
נְדָרִים־תֵּצֵא שְׁלֵא בְּכַתוּבָּה־עַל מִנַּת שְׂאֵין בָּהּ מוֹמִין־
וּנְמָצָאוּ בָּהּ מוֹמִין אֵינָהּ מְקַדֶּשֶׁת־כְּנָסָה סֶתֶם־וּנְמָצָאוּ בָּהּ
מוֹמִין־תֵּצֵא שְׁלֵא בְּכַתוּבָּה־כָּל הַמוֹמִין הַפּוֹסְלִים בַּפְּהִגִּים־
פּוֹסְלִים בְּנָשִׁים:

ו' הַמְּקַדֵּשׁ שְׁתֵּי נָשִׁים בְּשׁוּה פְּרוּטָה־אוֹ אִשָּׁה אַחַת
בְּפָחוֹת מְשׁוּה פְּרוּטָה־אֶף עַל פִּי שְׁשַׁלַּח סְבִלּוֹנוֹת לְאַחֵר

מכאן אינה מקדשת שמחמת קדושין הראשונים שלח.
וכן קטן שקדש:

^י המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה באחת אינן
מקדשות ומעשה בחמש נשים ובהן שתי אחיות ולקט
אחד כלכלה של תאנים ושלם היתה ושל שביעית
היתה ואמר הרי כלכם מקדשות לי בכלכלה זו וקבלתה
אחת מהן על ידי כלן ואמרו חכמים אין האחיות
מקדשות:

^ח המקדש בחלקו בין קדשי קדשים בין קדשים קלים
אינה מקדשת במעשר שני בין שוגג בין מזיד לא קדש.
דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בשוגג לא קדש במזיד
קדש ובהקדש במזיד קדש ובשוגג לא קדש דברי רבי
מאיר רבי יהודה אומר בשוגג קדש במזיד לא קדש:

^ט המקדש בערלה ובכלאי הכרם בשור הנסקל ובעגלה
ערופה בצפורי מצורע ובשער נזיר ובפטר חמור
ובבשר בחלב ובחולין שנשחטו בעזרה אינה מקדשת
מכרן וקדש בדמיהן מקדשת:

^י המקדש בתרומות ובמעשרות ובמתנות ובמי חטאת
ובאפר חטאת הרי זו מקדשת ואפילו ישראל:

פרק ג

הָאוֹמֵר לַחֲבִירוֹ צֵא וְקִדַּשׁ לִי אִשָּׁה פְּלוֹנִית. וְהִלֵּךְ
וְקִדְּשָׁהּ לְעַצְמוֹ. מְקַדְּשֶׁת לְשָׁנִי. וְכֵן הָאוֹמֵר
לְאִשָּׁה הָרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי לְאַחַר שְׁלֹשִׁים יוֹם וּבֵא
אַחֵר וְקִדְּשָׁהּ בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים יוֹם. מְקַדְּשֶׁת לְשָׁנִי. בֵּת
יִשְׂרָאֵל לִכְהֵן תֹּאכֹל בְּתִירוּמָה. מֵעַכְשָׁיו וּלְאַחַר שְׁלֹשִׁים
יוֹם. וּבֵא אַחֵר וְקִדְּשָׁהּ בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים יוֹם. מְקַדְּשֶׁת. וְאֵינָהּ
מְקַדְּשֶׁת. בֵּת יִשְׂרָאֵל לִכְהֵן אוֹ בֵּת כֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל. לֹא
תֹאכֹל בְּתִירוּמָה:

ב הָאוֹמֵר לְאִשָּׁה הָרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי. עַל מִנַּת שְׁאֵתָן
לֵךְ מֵאֵתִים זוּזֵי הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת וְהוּא יֵתֵן. עַל מִנַּת שְׁאֵתָן
לֵךְ מִכָּאן וְעַד שְׁלֹשִׁים יוֹם. נָתַן לָהּ בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים יוֹם.
מְקַדְּשֶׁת. וְאִם לֹא אֵינָהּ מְקַדְּשֶׁת. עַל מִנַּת שֵׁשׁ לִי
מֵאֵתִים זוּזֵי הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת וַיֵּשׁ לוֹ. עַל מִנַּת שְׁאֵרְאָד
מֵאֵתִים זוּזֵי הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת וַיִּרְאֶה לָהּ. וְאִם הִרְאָה עַל
הַשְּׁלֶחָן אֵינָהּ מְקַדְּשֶׁת:

ג עַל מִנַּת שֵׁשׁ לִי בֵּית כּוֹר עֶפֶר הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת וַיֵּשׁ לוֹ.
עַל מִנַּת שֵׁשׁ לִי בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי. אִם יֵשׁ לוֹ בְּאוֹתוֹ מָקוֹם
מְקַדְּשֶׁת. וְאִם לֹא אֵינָהּ מְקַדְּשֶׁת. עַל מִנַּת שְׁאֵרְאָד בֵּית
כּוֹר עֶפֶר. הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת וַיִּרְאֶנָּה. וְאִם הִרְאָה בְּבִקְעָה
אֵינָהּ מְקַדְּשֶׁת:

י רבי מאיר אומר כל תנאי שאינו כתנאי בני גד ובני ראובן אינו תנאי שנאמר ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן וכתוב ואם לא יעברו חלוצים רבי חנינא בן גמליאל אומר צריך היה הדבר לאמרו שאלמלא כן יש במשמע שאפילו בארץ כנען לא ינחלו:

ה המקדש את האשה ואמר בסבור הייתי שהיא כהנת והרי היא לויה לויה היא כהנת עניה והרי היא עשירה עשירה היא עניה הרי זו מקדשת מפני שלא הטעתו האומר לאשה הרי את מקדשת לי לאחר שאתגר או לאחר שתתגירי לאחר שאשתחרר או לאחר שתשתחררי לאחר שימות בעליך או לאחר שתמות אחותיך לאחר שיחלוץ לך יבמיד אינה מקדשת וכן האומר לחבירו אם ילדה אשתך נקבה הרי היא מקדשת לי אינה מקדשת (אם הייתה אשת חבירו מעברת והכר עוברת דבריו קימין ואם ילדה נקבה מקדשת):

י האומר לאשה הרי את מקדשת לי על מנת שאדבר עליך לשלטון ואעשה עמך כפועל דבר עליה לשלטון ועשה עמה כפועל מקדשת ואם לאו אינה מקדשת על מנת שירצה אבא רצה האב מקדשת ואם לאו אינה מקדשת מת האב הרי זו מקדשת מת הבן מלמדין האב לומר שאינו רוצה:

י קדשתי את בתי ואיני יודע למי קדשתי. ובא אחר ואמר אני קדשתי נאמן. זה אמר אני קדשתי. וזה אמר אני קדשתי שניהם נותנים גט. ואם רצו אחד נותן גט. ואחד כונס:

ח קדשתי את בתי קדשתי וגרשתי כשהיא קטנה. והרי היא קטנה נאמן. קדשתי וגרשתי כשהיא קטנה. והרי היא גדולה אינו נאמן. נשביית ופדיתיה. בין שהיא קטנה בין שהיא גדולה אינו נאמן. מי שאמר בשעת מיתתו יש לי בנים נאמן. יש לי אחים אינו נאמן. המקדש את בתו סתם. אין בוגרת בכלל:

ט מי שיש לו שתי כתי בנות משתי נשים. ואמר קדשתי את בתי הגדולה. ואיני יודע אם גדולה שבגדולות. או גדולה שבקטנות. או קטנה שבגדולות. שהיא גדולה מן הגדולה שבקטנות. כלן אסורות. חוץ מן הקטנה שבקטנות דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר כלן מותרות. חוץ מן הגדולה שבגדולות. קדשתי את בתי הקטנה. ואיני יודע אם קטנה שבקטנות. או קטנה שבגדולות. או גדולה שבקטנות. שהיא קטנה מן הקטנות שבגדולות. כלן אסורות. חוץ מן הגדולה שבגדולות דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר כלן מותרות. חוץ מן הקטנה שבקטנות:

י האומר לאשה קדשתיך. והיא אומרת לא קדשתיני. הוא אסור בקרובותיה. והיא מתרת בקרוביו. היא

אמרת קדשתני. והוא אומר לא קדשתיך. הוא מותר בקרובותיה. והיא אסורה בקרוביו. קדשתיך. והיא אומרת לא קדשת אלא בתי. הוא אסור בקרובות גדולה. וגדולה מתרת בקרוביו. הוא מותר בקרובות קטנה. וקטנה מתרת בקרוביו:

א" קדשתי את בתך. והיא אומרת לא קדשת אלא אותי. הוא אסור בקרובות קטנה. וקטנה מתרת בקרוביו. הוא מותר בקרובות גדולה. וגדולה אסורה בקרוביו:

ב כל מקום שיש קדושין ואין עברה. הולד הולך אחר הזכר. ואיזו זו כהנת לוייה וישראלית שנשאנו לכהן וללוי ולישראל. וכל מקום שיש קדושין ויש עברה. הולד הולך אחר הפגום שבשניהם. ואיזו זו אלמנה לכהן גדול. גרושה וחלוצה לכהן הדיוט. ממזרת ונתינה לישראל. בת ישראל לממזר ולנתינ. וכן מי שאין לה עליו קדושין. אבל יש לה על אחרים קדושין הולד ממזר. ואיזה זה הבא אל אחד מכל העריות שבתורה. וכל מי שאין לה. לא עליו ולא על אחרים קדושין הולד כמותה. ואי זה זה ולד שפחה ונכרית:

ג רבי טרפון אומר יכולים ממזרים לטהר. ביצד. ממזר שנשא שפחה. הולד עבד. שחררו. נמצא הבן בן חורין. רבי אליעזר אומר הרי זו עבד וממזר:

פרק ד

עֲשָׂרָה יוֹחֲסִין עָלוּ מִבֶּבֶל. כֹּהֲנֵי לְוִי. יִשְׂרָאֵלִי. חֲלָלִי.
 גִּירִי. וְחֲרוּרִי. מִמְּזֵרִי. נְתִינִי. שְׁתּוּקִי. וְאַסּוּפִי.
 כֹּהֲנֵי לְוִי וְיִשְׂרָאֵלִי מוֹתְרִים לָבֵא זֶה בְּזֶה. לְוִי יִשְׂרָאֵלִי.
 חֲלָלִי גִירִי. וְחֲרוּרִי מוֹתְרִים לָבֵא זֶה בְּזֶה. גִּירִי. וְחֲרוּרִי.
 מִמְּזֵרִי. וְנְתִינִי. שְׁתּוּקִי. וְאַסּוּפִי (כָּלֶן) מוֹתְרִין לָבֵא זֶה
 בְּזֶה:

^ב וְאֵלּוּ הֵם. שְׁתּוּקִי. כֹּל שֶׁהוּא מְכִיר אֶת אִמּוֹ. וְאֵינּוּ מְכִיר
 אֶת אָבִיו. אֲסוּפִי כֹל שֶׁנֶּאֱסַף מִן הַשּׁוּק. וְאֵינּוּ מְכִיר לֹא
 אָבִיו וְלֹא אִמּוֹ. אָבִא שָׂאוֹל הִיא קוֹרֵא לְשְׁתּוּקִי בְּדוּקִי:

^ג כֹּל הָאֲסוּרִים לָבֵא בִקְהָל. מוֹתְרִים לָבֵא זֶה בְּזֶה. רַבִּי
 יְהוּדָה אוֹסֵר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר וְדָאן בּוֹדָאן מוֹתֵר. וְדָאן
 בְּסַפִּיקוֹן וְסַפִּיקוֹן בּוֹדָאן וְסַפִּיקוֹן בְּסַפִּיקוֹן אֲסוּר. וְאֵלּוּ הֵן
 הַסַּפִּיקוֹת שְׁתּוּקִי וְאַסּוּפִי וְכוּתִי:

^ד הַנּוֹשֵׂא אִשָּׁה כֹּהֲנֶת צָרִיךְ לְבַדּוֹק אַחֲרֶיהָ אַרְבַּע אִמָּהוֹת.
 שֶׁהֵן שְׂמֹנֶה. אִמָּה וְאִם אִמָּה. וְאִם אָבִי אִמָּה. וְאִמָּה. וְאִם
 אָבִיהָ. וְאִמָּה. וְאִם אָבִי אָבִיהָ. וְאִמָּה. לְוִיָּהּ וְיִשְׂרָאֵלִית
 מוֹסִיפִין עָלֶיהָ עוֹד אַחַת:

^ה אֵין בּוֹדֵקִין לֹא מִן הַמִּזְבֵּחַ וְלִמְעָלָה. וְלֹא מִן הַדּוֹכָן
 וְלִמְעָלָה. וְלֹא מִן סִנֵּה־דָרִין וְלִמְעָלָה. וְכֹל שֶׁחֲזָקוֹ אֲבוֹתָיו
 מְשוֹטְרֵי הָרַבִּים וְגִבָּאֵי הַצִּדְקָה. מְשִׂיאִין לְכַהוֹנָה. וְאֵין

צריך לבדוק אחריהן. רבי יוסי אומר אף מי שהיה חתום עד בעורכי הישנה של צפורי. רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר אף מי שהיה מכתב באסטרטיא של מלך:

י בת חלל זכר. פסולה מן הכהנה לעולם. ישראל שנשא חללה. בתו כשרה לכהנה. חלל שנשא בת ישראל בתו פסולה לכהנה. רבי יהודה אומר בת גר זכר כבת חלל זכר:

י רבי אליעזר בן יעקב אומר ישראל שנשא גיורת. בתו כשרה לכהונה. וגר שנשא בת ישראל בתו כשרה לכהנה. אבל גר שנשא גיורת. בתו פסולה לכהנה. אחד גרים ואחד עבדים משחררים. אפילו עד עשרה דורות. עד שתהא אמן מישראל. רבי יוסי אומר אף גר שנשא גיורת. בתו כשרה לכהנה:

האומר בני זה ממזר. אינו נאמן. ואפילו שניהם אומרים על העובר שבמעיה ממזר הוא. אינם נאמנים. רבי יהודה אומר נאמנים:

ט מי שנתן רשות לשלוחו לקדש את בתו. והלך הוא וקדשה. אם שלח קדמו קדושיו קדושין. ואם שלח שלוחו קדמו. קדושיו קדושין. ואם אינו ידוע. שניהם נותנים גט. ואם רצו אחד נותן גט ואחד כונס. וכן האשה שנתנה רשות לשלוחה לקדשה. והלכה וקדשה את עצמה. אם שלח קדמו קדושיה קדושין. ואם שלח שלוחה קדמו

קדושיו קדושין. ואם אינו ידוע שניהם נותנים גט. ואם רצו אחד נותן (לה) גט ואחד כוונס:

י' מי שיצא הוא ואשתו למדינת הים. ובא הוא ואשתו ובניו ואמר. אשה שיצאת עמי למדינת הים. הרי היא זו ואלו בניה. אין צריך להביא ראיה. לא על האשה ולא על הבנים. מתה ואלו בניה. מביא ראיה על הבנים ואינו מביא ראיה על האשה:

יא אשה נשאתי במדינת הים הרי היא זו ואלו בניה. מביא ראיה על האשה. ואין צריך להביא ראיה על הבנים. מתה ואלו בניה. צריך להביא ראיה על האשה ועל הבנים:

יב לא יתיחד איש אחד עם שתי נשים. אבל אשה אחת מתיחדת עם שני אנשים. רבי שמעון אומר אף איש אחד מתיחד עם שתי נשים. בזמן שאשתו עמו. וישן עמהם בפנדקי מפני שאשתו משמרתו. מתיחד אדם עם אמו ועם בתו. וישן עמהם בקרוב בשר. ואם הגדילו זו ישנה בכסותה. וזה ישן בכסותו:

יג לא ילמד אדם רוק סופרים. ולא תלמד אשה סופרים. רבי אליעזר אומר אף מי שאין לו אשה לא ילמד סופרים:

יד רבי יהודה אומר לא ירעה רוק בהמה. ולא יישנו שני רוקים בטלית אחד. וחכמים מתירין. כל שעסקו עם הנשים לא יתיחד עם הנשים. ולא ילמד אדם את

בְּנוֹ אוֹמְנוֹת בֵּין הַנָּשִׁים רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר לְעוֹלָם יִלְמַד
אָדָם אֶת בְּנוֹ אוֹמְנוֹת נִקְיָה וְקָלָה וַיִּתְּפֹלֵל לָמִי שֶׁהַעֲשֶׂר
וְהַנֶּכְסִים שָׁלוּ שְׂאִין אוֹמְנוֹת שְׂאִין בָּהּ עֲנִיּוֹת וְעֲשִׁירוֹת
שֶׁלֹּא עֲנִיּוֹת מִן הָאוֹמְנוֹת וְלֹא עֲשִׁירוֹת מִן הָאוֹמְנוֹת אֵלֶּא
הַכֹּל לְפִי זְכוּתוֹ רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן אֱלֵעָזָר אוֹמֵר רְאִיתִי מִיָּמַי
חֲיָה וְעוֹף שֵׁשׁ לָהֶם אוֹמְנוֹת וְהֵן מִתְּפָרְנִסִּים שֶׁלֹּא בָּצֵעַר
וְהֵלֵא לֹא נִבְרָאוּ אֵלֶּא לְשִׁמְשֹׁנִי וְאֲנִי נִבְרָאתִי לְשִׁמֶשׁ
אֶת קוֹנִי (וְמָה אֵלּוֹ שֶׁנִּבְרָאוּ לְשִׁמְשֹׁנִי הֵם מִתְּפָרְנִסִּין
שֶׁלֹּא בָּצֵעַר אֲנִי שֶׁנִּבְרָאתִי לְשִׁמֶשׁ אֶת קוֹנִי) אֵינִי דִין
שֶׁאֵתְּפָרְנִס שֶׁלֹּא בָּצֵעַר אֵלֶּא שֶׁהִרְעוֹתִי מַעֲשֵׂי וְקִפְחָתִי
אֶת פְּרָנְסָתִי אָבָא גּוֹרִין אִישׁ צִידָן אוֹמֵר מִשּׁוּם אָבָא
גּוֹרִיא לֹא יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ חֹמֶר גָּמֹל סֶפֶר סֶפֶן
רוֹעָה וְחֲנוּנִי שְׁאוֹמְנוֹתָן אוֹמְנוֹת לִסְטִים רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר מִשּׁוּמוֹ הַחֹמְרִים רַבֵּן רִשְׁעִים הַגָּמְלִים רַבֵּן כְּשָׂרִים
הַסֶּפֶגִין רַבֵּן חֲסִידִים טוֹב שֶׁבְּרוּפָאִים לְגִהָנָם וְהַכָּשֶׁר
שֶׁבִּטְבָּחִים שׁוֹתְפוֹ שֶׁל עַמְלָק

מסכת גיטין

פרק א

הַמְּבִיא גֵט מִמְּדִינַת הַיָּם. צָרִיד שִׁיאָמַר בְּפָנַי נִכְתָּב
וּבְפָנַי נִחְתָּם. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר אֵף הַמְּבִיא
מִן הָרֶקֶם וּמִן הַחֲגָר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אֶפִּילוּ מִכַּפֵּר
לוֹדִים לָלוּד. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים אֵינוֹ צָרִיד שִׁיאָמַר בְּפָנַי
נִכְתָּב וּבְפָנַי נִחְתָּם. אֲלֵא הַמְּבִיא מִמְּדִינַת הַיָּם. וְהַמּוֹלִיד
וְהַמְּבִיא מִמְּדִינָה לְמְדִינָה בְּמְדִינַת הַיָּם. צָרִיד שִׁיאָמַר
בְּפָנַי נִכְתָּב וּבְפָנַי נִחְתָּם. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר
אֶפִּילוּ מִהַגְמוּנִיָּא לְהַגְמוּנִיָּא:

ב רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר מֶרְקָם לְמַזְרַח. וְרֶקֶם כְּמַזְרַח.
מֵאֲשָׁקְלוֹן לְדָרוֹם. וְאֲשָׁקְלוֹן כְּדָרוֹם. מֵעֵבֹ לְצָפוֹן. וְעֵבֹ
כְּצָפוֹן. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר עֵבֹ כְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְגִטִּין:

ג הַמְּבִיא גֵט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל. אֵינוֹ צָרִיד שִׁיאָמַר בְּפָנַי
נִכְתָּב וּבְפָנַי נִחְתָּם. אִם יֵשׁ עָלָיו עוֹרָרִים. יִתְקַים בְּחוֹתָמָיו.
הַמְּבִיא גֵט מִמְּדִינַת הַיָּם. וְאֵינוֹ יָכוֹל לוֹמַר בְּפָנַי נִכְתָּב
וּבְפָנַי נִחְתָּם. אִם יֵשׁ עָלָיו עֵדִים יִתְקַים בְּחוֹתָמָיו:

ד אֶחָד גִּטִּי נָשִׁים. וְאֶחָד שְׁחֲרוּרֵי עֲבָדִים. שְׁוִין לְמוֹלִיד
וְלַמְּבִיא. וְזוֹ אַחַת מִן הַדְּרָכִים שֶׁשְׁוִי נָשִׁים לְשְׁחֲרוּרֵי
עֲבָדִים:

ה כל גט שיש עליו עד כותי פסול. חוץ מגטי נשים
 ושחרורי עבדים. מעשה שהביאו לפני רבן גמליאל
 לכפר עותנאי גט אשה. והיו עדיו עדי כותים והכשיר.
 כל השטרות העולים בערכאות של נכרים. אף על פי
 שחזתמיהם נכרים. כשרים. חוץ מגטי נשים ושחרורי
 עבדים. רבי שמעון אומר אף אלו כשרים. לא הזכירו אלא
 בזמן שנעשו בהדיוט:

י האומר תנו גט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי.
 אם רצה לחזור בשניהן יחזור דברי רבי מאיר. וחכמים
 אומרים בגטי נשים. אבל לא בשחרורי עבדים. לפי שזכין
 לאדם שלא בפניו. ואין חבין לו אלא בפניו. שאם ירצה
 שלא לזון את עבדו רשאי. ושלא לזון את אשתו אינו
 רשאי. אמר להם והרי הוא פוסל את עבדו מן התרומה.
 בשם שהוא פוסל (את) אשתו. אמרו לו מפני (שהוא)
 קנינו. האומר תנו גט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי
 ומת. לא יתנו לאחר מיתה. תנו מנה לאיש פלוני ומת.
 יתנו לאחר מיתה:

פרק ב

הַמְּבִיא גֵט מִמְּדִינַת הַיָּם וְאָמַר בְּפָנַי נִכְתָּב אֲבָל לֹא
 בְּפָנַי נִחְתָּם בְּפָנַי נִחְתָּם אֲבָל לֹא בְּפָנַי נִכְתָּב
 בְּפָנַי נִכְתָּב כָּלֹּ וּבְפָנַי נִחְתָּם חֲצִי בְּפָנַי נִכְתָּב חֲצִי וּבְפָנַי
 נִחְתָּם כָּלֹּ פָּסוּל אֶחָד אוֹמֵר בְּפָנַי נִכְתָּב וְאֶחָד אוֹמֵר
 בְּפָנַי נִחְתָּם פָּסוּל שְׁנַיִם אוֹמְרִים בְּפָנֵינוּ נִכְתָּב וְאֶחָד
 אוֹמֵר בְּפָנַי נִחְתָּם פָּסוּל וְרַבִּי יְהוּדָה מְכַשִּׁיר אֶחָד אוֹמֵר
 בְּפָנַי נִכְתָּב וּשְׁנַיִם אוֹמְרִים בְּפָנֵינוּ נִחְתָּם כָּשֵׁר:

^ב נִכְתָּב בַּיּוֹם וְנִחְתָּם בַּיּוֹם בְּלֵילָה וְנִחְתָּם בְּלֵילָה בְּלֵילָה
 וְנִחְתָּם בַּיּוֹם כָּשֵׁר בַּיּוֹם וְנִחְתָּם בְּלֵילָה פָּסוּל רַבִּי שְׁמַעוֹן
 מְכַשִּׁיר שֶׁהָיָה רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר כָּל הַגִּטִּין שֶׁנִּכְתְּבוּ בַּיּוֹם
 וְנִחְתָּמוּ בְּלֵילָה פָּסוּלִין חוּץ מִגִּטֵּי נָשִׁים:

^ג בְּכָל כּוֹתֵבִין בְּדִיּוֹ בֶּסֶם בְּסִקְרָא וּבִקְוֹמוֹס וּבִקְנֻקְנָתוֹס
 וּבְכָל דְּבָר שֶׁהוּא שֶׁל קִימָא אֵין כּוֹתֵבִין לֹא בְּמִשְׁקִין וְלֹא
 בְּמִי פִירוֹת וְלֹא בְּכָל דְּבָר שֶׁאֵינוֹ שֶׁל קִימָא עַל הַכֹּל
 כּוֹתֵבִין עַל הָעֵלָה שֶׁל זֵית וְעַל הַקֶּרֶן שֶׁל פֶּרֶה וְנוֹתֵן לָהּ
 אֶת הַפֶּרֶה עַל יָד שֶׁל עֶבֶד וְנוֹתֵן לָהּ אֶת הָעֶבֶד רַבִּי יוֹסִי
 הַגָּלִילִי אוֹמֵר אֵין כּוֹתֵבִין לֹא עַל דְּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ רוּחַ חַיִּים
 וְלֹא עַל הָאוֹכְלִים:

^ד אֵין כּוֹתֵבִין בְּמַחְבֵּר לְקֶרְקַע כְּתָבוֹ בְּמַחְבֵּר תִּלְשׁוֹ
 וְנִחְתָּמוֹ וְנִתְּנוֹ לָהּ כָּשֵׁר רַבִּי יְהוּדָה פּוֹסֵל עַד שֶׁתֵּהָא
 כְּתִיבָתוֹ וְנִחְתָּמוֹ בְּתִלוּשׁ רַבִּי יְהוּדָה בֵּין בְּתִירָא אוֹמֵר

אין כותבין לא על הנר המחוק. ולא על הדפתרא מפני
שהוא יכול להזדיף. וחכמים מכשירין:

ה הכל כשרין לכתוב את הגט. אפילו חרש שוטה וקטן.
האשה כותבת את גטה. והאיש כותב את שוברו. שאין
קיום הגט אלא בחותמיו. הכל כשרין להביא את הגט.
חוץ מחרש שוטה וקטן וסומא ונכרי:

י קבל הקטן והגדיל. חרש ונתפקח. סומא ונתפתח.
שוטה ונשתפה. נכרי ונתגיר פסול. אבל פקח ונתחרש.
וחזר ונתפקח. פתוח ונסתמא וחזר ונתפתח. שפוי
ונשתטה וחזר ונשתפה כשר. זה הכלל כל שתחלתו
וסופו בדעת. כשר:

י אף הנשים שאינן נאמנות לומר מת בעלה. נאמנות
להביא את גטה. חמותה ובת חמותה. וצרתה ויבמתה
ובת בעלה. מה בין גט למיתה. שהכתב מוכיח. האשה
עצמה מביאה את גטה. ובלבד שהיא צריכה לומר בפני
נכתב ובפני נחתם

פרק ג

כָּל גֵּט שֶׁנִּכְתָּב שְׁלֹא לְשׁוּם אִשָּׁה פָּסוּל כִּי־צַד הָיָה עוֹבֵר
 בְּשׁוּק וְשָׁמַע קוֹל סוֹפְרִים מְקַרִּין אִישׁ פְּלוֹנִי מִגֶּרֶשׁ
 אֶת פְּלוֹנִית מִמָּקוֹם פְּלוֹנִי וְאָמַר זֶה שְׁמִי וְזֶה שֵׁם אִשְׁתִּי
 פָּסוּל לְגֶרֶשׁ בּוֹ יִתֵּר מִכֵּן כָּתַב לְגֶרֶשׁ (בּוֹ) אֶת אִשְׁתּוֹ
 וְנִמְלֵךְ מִצָּאוֹ בֶּן עִירוֹ וְאָמַר לוֹ שְׁמִי כְּשֶׁמָּדָּ וְשֵׁם אִשְׁתִּי
 כְּשֵׁם אִשְׁתְּךָ פָּסוּל לְגֶרֶשׁ בּוֹ יִתֵּר מִכֵּן הָיוּ לוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים
 וְשִׁמּוּתֵיהֶן שְׁווֹת כָּתַב לְגֶרֶשׁ בּוֹ אֶת הַגְּדוּלָּה לֹא יִגֶּרֶשׁ בּוֹ
 אֶת הַקִּטְנָה יִתֵּר מִכֵּן אָמַר לְלִבְלָר כָּתוּב לְאִיזָה שְׁאֲרָצָה
 אֲגֶרֶשׁ פָּסוּל לְגֶרֶשׁ בּוֹ:

ב הַכּוֹתֵב טוֹפְסִי גִטִּין צָרִיד שִׁינִיחַ מְקוֹם הָאִישׁ וּמְקוֹם
 הָאִשָּׁה וּמְקוֹם הַזְּמַן שְׁטָרִי מְלוּה צָרִיד שִׁינִיחַ מְקוֹם
 הַמְּלוּה מְקוֹם הַלְוּוּה מְקוֹם הַמַּעוֹת וּמְקוֹם הַזְּמַן שְׁטָרִי
 מְקַח צָרִיד שִׁינִיחַ מְקוֹם הַלּוֹקַח וּמְקוֹם הַמוֹכֵר וּמְקוֹם
 הַמַּעוֹת וּמְקוֹם הַשְּׂדֵה וּמְקוֹם הַזְּמַן מִפְּנֵי הַתְּקֵנָה רַבִּי
 יְהוּדָה פּוֹסֵל בְּכֶלֶן רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְכַשִּׁיר בְּכֶלֶן חוּץ מִגִּטֵּי
 נָשִׁים שֶׁנֶּאֱמַר וְכָתַב לָהּ (לְשִׁמָּה):

ג הַמְּבִיא גֵט וְנֶאֱבַד הַיָּמִינוֹ מִצָּאוֹ לְאַלְתֵּר כָּשֶׁר וְאִם
 לֹא פָּסוּל מִצָּאוֹ בַּחֲפִיסָה אוֹ בְּדִלְסָקְמָא אִם מִכִּירוֹ
 כָּשֶׁר הַמְּבִיא גֵט וְהִנִּיחוֹ זָקֵן אוֹ חוּלָה נֹתְנֵנוּ לָהּ
 בְּחֻזְקַת שְׁהוּא קָיָם בֵּת יִשְׂרָאֵל הַנִּשְׁוָאָה לִכְהֵן וְהִלָּךְ
 בַּעֲלָהּ לַמְּדִינָה הֵיטָּם אוֹכֵלֶת בְּתֵרוּמָה בְּחֻזְקַת שְׁהוּא קָיָם

השולח חטאתו ממדינת הים מקריבין אותה בחזקת
שהוא קים:

י שלשה דברים אמר רבי אלעזר בן פרטא לפני חכמים.
וקימו את דבריו. על עיר שהקיפה פרקום. ועל הספינה
המטרפת בים. ועל היוצא לדון שהן בחזקת קימין. אבל
עיר שכבשה פרקום. וספינה שנאבדה בים. והיוצא
להרג. נותנים עליהם חמרי חיים וחמרי מיתים. בת
ישראל לכהן ובת כהן לישראל. לא תאכל בתרומה:

ה המביא גט בארץ ישראל וחלה. הרי זה משלחו ביד
אחר. ואם אמר לו טול לי הימנה חפץ פלוני. לא ישלחנו
ביד אחר. שאין רצונו שיהא פקדונו ביד אחר:

י המביא גט ממדינת הים וחלה. עושה בית דין ומשלחו.
ואומר לפניהם בפני נכתב ובפני נחתם. ואין שליח אחרון
צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אלא אומר שליח
בית דין אני:

י המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני. להיות
מפריש עליהן מחלקן. מפריש עליהן בחזקת שהן קימין.
ואינו חושש שמא מת הכהן. או הלוי. או העשיר העני.
מתו. צריך לטול רשות מן היורשין. אם הלזה בפני בית
דין. אינו צריך לטול רשות מן היורשין:

ה' המניח פירות להיות מפריש עליהן תרומה ומעשרות.
 מעות להיות מפריש עליהן מעשר שני. מפריש עליהן
 בחזקת שהן קימין. אם נאבדו. הרי זה חושש מעת לעת.
 דברי רבי אלעזר בן שמוע. רבי יהודה אומר בשלשה
 פרקים בודקין את היין. בקדים של מוצאי החג. ובהוצאת
 סמדר. ובשעת כניסת מים בבסר:

יום יב

פרק ד

השולח גט לאשתו והגיע בשליח. או ששלח אחריו
 שליח. ואמר לו גט שנתי לך בטל הוא. הרי
 זה בטל. קדם אצל אשתו. או ששלח אצלה שליח. ואמר
 לה גט ששלחתי לך בטל הוא. הרי זה בטל. אם משהגיע
 גט לידה. שוב אינו יכול לבטלו:

ב' בראשונה היה עושה בית דין במקום אחר ומבטלו.
 התקין רבן גמליאל הזקן שלא יהו עושין בן מפני תקון
 העולם. בראשונה היה משנה שמו ושמה. שם עירו ושם
 עירה. התקין רבן גמליאל הזקן שיהא כותב איש פלוני.
 וכל שם שיש לו. אשה פלונית וכל שם שיש לה. מפני
 תקון העולם:

ג' אין אלמנה נפרעת מנכסי יתומים. אלא בשבועה. נמנעו
 מלהשביעה. התקין רבן גמליאל הזקן שתהיה נודרת

ליתומים כל מה שירצו וגובה כתובתה העדים חותמים
על הגט מפני תקון העולם הלל התקין פרוזבול מפני
תקון העולם:

ד עבד שנשבה ופדאוהו אם לשום עבד ישתעבד אם
לשום בן חורין לא ישתעבד רבן שמעון בן גמליאל אומר
בין כך ובין כך ישתעבד עבד שעשאו רבו אפותיקי
לאחרים ושחררו שורת הדין אין העבד חייב כלום אלא
מפני תקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין
וכותב שטר על דמיו רבן שמעון בן גמליאל אומר אינו
כותב אלא משחררו:

ה מי שחציו עבד וחציו בן חורין עובד את רבו יום אחד
ואת עצמו יום אחד דברי בית הלל אמרו להן בית שמאי
תקנתם את רבו ואת עצמו לא תקנתם לישא שפחה
אינו יכול שפכר חציו בן חורין בת חורין אינו יכול שפכר
חציו עבד לבטל והלא לא נברא העולם אלא לפריה
ורביה שנאמר לא תהו בראה לשבת יצרה אלא מפני
תקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין וכותב
שטר על חצי דמיו וחזרו בית הלל להורות כדברי בית
שמאי:

ו המוכר עבדו לנכרי או לחוצה לארץ יצא בן חורין אין
פודין את השבויים יתר על כדי דמיהן מפני תקון העולם
ואין מבריחין את השבויין מפני תקון העולם רבן שמעון

בן גמליאל אומר מפני תקנת השבויין אין לזקחין ספרים
תפלין ומזוזות מן הנכרי יותר על כדי דמיהן מפני תקון
העולם:

^ז המוציא את אשתו משום שם רע לא יחזיר. משום
גדר לא יחזיר. רבי יהודה אומר כל גדר שיזעו בו רבים
לא יחזיר. ושלם ידעו בו רבים יחזיר. רבי מאיר אומר
כל גדר שצריך חקירת חכם לא יחזיר. ושאנו צריך
חקירת חכם יחזיר. אמר רבי אליעזר לא אסרו זה אלא
מפני זה. אמר רבי יוסי בר יהודה מעשה בצידון באחד
שאמר לאשתו קונם (אם) איני מגרשך וגרשה. והתירו
לו חכמים שיחזירה מפני תקון העולם:

^ח המוציא את אשתו משום אילונית. רבי יהודה אומר לא
יחזיר וחכמים אומרים יחזיר. נשאת לאחר והיו לה בנים
הימנו והיא תובעת כתובתה. אמר רבי יהודה אומר לה
שתקו תיד יפה ליד מדבוריך:

^ט המוכר את עצמו ואת בניו לנכרים אין פודין אותו.
אבל פודין את הבנים לאחר מיתת אביהן. המוכר את
שדהו לנכרים (וחזר ולקחה ממנו ישראל) הלוקח מביא
(ממנו) בכורים. מפני תקון העולם:

פרק ה

הַנִּזְקִים שְׁמִין לָהֶם בְּעִידִית. וּבַעַל חֹזֵב בְּבִינוּנִית.
וּכְתוּבָת אִשָּׁה בְּזִבּוּרִית. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֶף
כְּתוּבַת אִשָּׁה בְּבִינוּנִית:

^א אֵין נִפְרָעִין מִנִּכְסִים מְשַׁעֲבָדִים. בְּמָקוֹם שֵׁישׁ נִכְסִים בְּנִי
חֹרִין. וְאִפְּלוּ הֵן זִבּוּרִית. אֵין נִפְרָעִין מִנִּכְסֵי יְתוּמִים. אֶלָּא
מִן הַזִּבּוּרִית:

^ג אֵין מוֹצִיאִין לֶאֱכִילַת פִּירוֹת. וּלְשִׁבַּח קִרְקָעוֹת. וְלִמְזוֹן
הָאִשָּׁה וְהַבָּנוֹת. מִנִּכְסִים מְשַׁעֲבָדִים. מִפְּנֵי תִקּוֹן הָעוֹלָם.
הַמוֹצִיא מְצִיָּאָה לֹא יִשְׁבַּע מִפְּנֵי תִקּוֹן הָעוֹלָם:

^ד יְתוּמִים שֶׁסָּמְכוּ אֶצֶל בַּעַל הַבֵּית. אוֹ שֶׁמָּנָה לָהֶן אֲבִיהֶן
אֶפְסָרוֹפּוֹס. חֵיִיב לַעֲשׂוֹת פִּירוֹתֵיהֶם. אֶפְסָרוֹפּוֹס שֶׁמָּנָהוּ
אָבִי יְתוּמִים יִשְׁבַּע. מְנוּהוּ בֵּית דִּין לֹא יִשְׁבַּע. אָבִא
שָׂאוֹל אוֹמֵר חֲלוּף הַדְּבָרִים. הַמְטֵמָא וְהַמְדַּמַּע וְהַמְנַסֵּךְ.
בְּשׁוּגָג פָּטוֹר. בְּמִזִּיד חֵיִיב. הַפְּהָגִים שֶׁפָּגְלוּ בְּמִקְדָּשׁ מִזִּידִין
חֵיִיבִין:

^ה הָעֵיד רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן גִּדְגָּדָה. עַל הַחֲרָשֶׁת שֶׁהִשְׁיָאָה
אָבִיהָ שֶׁהָיָא יוֹצֵאָה בְּגֵט. וְעַל קִטְנָה בַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁאָת
לִכְהֵן שְׂאוּכֶלֶת בְּתָרוּמָה. וְאִם מֵתָה. בַּעֲלָהּ יוֹרְשָׁהּ. וְעַל
הַמְרִישׁ הַגָּזוּל שֶׁבִּנְאוֹ בִּבְרִיה. שֶׁיִּטּוֹל אֶת דָּמּוֹ מִפְּנֵי

תִּקְנַת הַשְּׁבִים. וְעַל חֲטָאת הַגְּזוּלָה שֶׁלֹּא נֹדְעָה לְרַבִּים
שֶׁהִיא מִכִּפָּרַת מִפְּנֵי תִקּוּן הַמִּזְבֵּחַ:

י לֹא הָיָה סִקְרִיקוֹן בִּיהוּדָה בַּהֲרוּגֵי הַמִּלְחָמָה. מִהֲרוּגֵי
הַמִּלְחָמָה וְאֵילָךְ יֵשׁ בָּהּ סִקְרִיקוֹן. בִּיצֵד. לָקַח מִסִּקְרִיקוֹן
וְחָזַר וְלָקַח מִבַּעַל הַבֵּית. מִקְחוֹ בָטֹל. מִבַּעַל הַבֵּית וְחָזַר
וְלָקַח מִסִּקְרִיקוֹן. מִקְחוֹ קָיָם. לָקַח מִן הָאִישׁ. וְחָזַר וְלָקַח
מִן הָאִשָּׁה. מִקְחוֹ בָטֹל. מִן הָאִשָּׁה. וְחָזַר וְלָקַח מִן הָאִישׁ.
מִקְחוֹ קָיָם. זֶה מִשְׁנֵה רֵאשׁוֹנָה. בֵּית דִּין שֶׁל אַחֲרֵיהֶן אָמְרוּ.
הַלּוֹקֵחַ מִסִּקְרִיקוֹן נוֹתֵן לְבָעָלִים רְבִיעַ. אִימָתִי. בְּזִמָּן שֶׁאֵין
בִּידָן לָקַח. אֲבָל יֵשׁ בִּידָן לָקַח. הֵן קוֹדֵמִין לְכָל אָדָם. רַבִּי
הוֹשִׁיב בֵּית דִּין וְנִמְנָו שֶׁאֵם שֶׁהָתָה בְּפָנֵי סִקְרִיקוֹן שְׁנַיִם
עָשָׂר חֹדֶשׁ כָּל הַקּוֹדֵם (לָקַח) זֹכֶה. אֲבָל נוֹתֵן לְבָעָלִים
רְבִיעַ:

י חֲרַשׁ רוֹמֵז וְנִרְמֵז. בֶּן בְּתִירָא אוֹמֵר קוֹפֵץ וְנִקְפָּץ
בְּמַטְלָטָלִים. הַפְּעוּטוֹת מִקְחָן מִקְחָן וּמִמִּכְרָן מִמִּכְרָן
בְּמַטְלָטָלִים:

י" וְאֵלּוּ דְּבָרִים אָמְרוּ מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. כֹּהֵן קוֹרֵא רֵאשׁוֹן.
וְאַחֲרָיו לוֹי. וְאַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל. מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. מְעַרְבִין
בְּבֵית יִשָּׁן מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. בּוֹר שֶׁהוּא קְרוֹב לְאַמָּה.
מִתְמַלֵּא רֵאשׁוֹן מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. מְצוּדוֹת חֲתָה וְעוֹפּוֹת
וְדָגִים. יֵשׁ בָּהֶם מְשׁוּם גָּזֵל. מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. רַבִּי יוֹסִי
אוֹמֵר גָּזֵל גָּמוֹר. מְצִיאַת חֲרַשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן יֵשׁ בָּהֶם מְשׁוּם

גִּזְלִי. מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר גִּזְלִי גָמּוּר. עֲנִי
הַמִּנְקֶף בְּרֹאשׁ הַזֵּית מֵה שֶׁתַּחֲתִיו גִּזְלִי. מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם.
רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר גִּזְלִי גָמּוּר. אֵין מִמָּחִין בִּיד עֲנִי גוֹיִם. בְּלָקֻט
שְׂכָחָה וּפָאָה. מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם:

^ט מִשְׁאֲלַת אִשָּׁה לַחֲבֵרְתָּהּ הַחֲשׂוּדָה עַל הַשְּׂבִיעִית נִפְה
וּכְבָּרָה וְרִיחִים וְתִנּוּר. אֲבָל לֹא תָבוּר וְלֹא תִטָּחֵן עִמָּה.
אִשָּׁת חֵבֶר מִשְׁאֲלַת לְאִשָּׁת עִם הָאָרֶץ נִפְה וּכְבָּרָה.
וּבִזְרָת וְטוֹחֲנָת וּמִרְקָדָת עִמָּה. אֲבָל מִשְׁתַּטִּיל הַמַּיִם לֹא
תִגַּע אֶצְלָהּ לְפִי שֶׁאֵין מִחֲזִיקִין יָדֵי עוֹבְדֵי עֲבִירָה. וְכֵלָן
לֹא אָמְרוּ אֶלָּא מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. וּמִחֲזִיקִין יָדֵי נָכָרִים
בְּשִׁבְעִית. אֲבָל לֹא יָדֵי יִשְׂרָאֵל. וְשׂוֹאֲלִין בְּשִׁלּוּמֵן מִפְּנֵי
דְרָכֵי שְׁלוֹם:

פרק ו

הָאֹמֵר הִתְקַבֵּל גִּט זֶה לְאִשְׁתִּי. אוֹ הוֹלֵךְ גִּט זֶה לְאִשְׁתִּי.
אִם רָצָה לְהַחֲזִיר יַחֲזִיר. הָאִשָּׁה שְׂאֻמָּרָה
הִתְקַבֵּל לִי גִטִּי. אִם רָצָה לְהַחֲזִיר לֹא יַחֲזִיר. לְפִיכָךְ אִם
אָמַר לוֹ הַבֵּעַל אֵי אִפְשִׁי שֶׁתִּתְקַבֵּל לָהּ. אֶלָּא הוֹלֵךְ וְתָן לָהּ.
אִם רָצָה לְהַחֲזִיר יַחֲזִיר. רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר אִף
הָאֻמָּרָת טוֹל לִי גִטִּי. אִם רָצָה לְהַחֲזִיר לֹא יַחֲזִיר:

^כ הָאִשָּׁה שְׂאֻמָּרָה הִתְקַבֵּל לִי גִטִּי. צָרִיכָה שְׁתֵּי כֶּתִי עֲדִים.
שְׁנַיִם שְׂאֻמָּרִים בְּפָנֵינוּ אֻמָּרָה. וְשְׁנַיִם שְׂאֻמָּרִים בְּפָנֵינוּ
קִבֵּל וְקָרַע. אֶפִּילוּ הֵן הָרָאשׁוֹנִים וְהֵן הָאַחֲרוֹנִים. אוֹ אֶחָד

מן הראשונים ואחד מן האחרונים ואחד מצטרף עמהן.
נערה המאורסה היא ואביה מקבלין את גטה. רבי יהודה
אומר אין שתי ידים זוכות באחת. אלא אביה מקבל את
גטה בלבד. וכל שאינה יכולה לשמור את גטה. אינה
יכולה להתגרש:

א קטנה שאמרה התקבל לי גטי. אינו גט עד שיגיע
גט לידה. לפיכך אם רצה הבעל להחזיר יחזיר. שאין
קטן עושה שליח. אבל אם אמר לו אביה. צא והתקבל
לבתי גטה. אם רצה להחזיר לא יחזיר. האומר תן גט זה
לאשתי במקום פלוני. ונתנו לה במקום אחר פסול. הרי
היא במקום פלוני. ונתנו לה במקום אחר פשוט. האשה
שאמרה התקבל לי גטי במקום פלוני. וקבלו לה במקום
אחר פסול. רבי אליעזר מכשיר. הבא לי גטי במקום
פלוני. והביאו לה במקום אחר פשוט:

ד הבא לי גטי. אוכלת בתרומה עד שיגיע גט לידה.
התקבל לי גטי. אסורה לאכול בתרומה מיד. התקבל לי
גטי במקום פלוני. אוכלת בתרומה עד שיגיע גט לאותו
מקום. רבי אליעזר אוסר מיד:

ה האומר כתבו גט ותנו לאשתי. גרשוה. כתבו אגרת
ותנו לה. הרי אלו יכתבו ויתנו. פטרוה. פרנסוה. עשו
לה בנימוס. עשו לה כראוי. לא אמר כלום. בראשונה
היו אומרים היצא בקולר. ואמר כתבו גט לאשתי. הרי

אלו יכתבו ויתנו. חזרו לומר אף המפרש והיוצא בשירא.
רבי שמעון שזורי אומר אף המסכן:

י מי שהיה משלך בבור. ואמר כל השומע את קולי יכתוב
גט לאשתי. הרי אלו יכתבו ויתנו. הבריא שאמר כתבו
גט לאשתי. רצה לשחק בה. מעשה בבריא אחד שאמר
כתבו גט לאשתי ועלה לראש הגג ונפל ומת. אמר רבן
שמעון בן גמליאל אמרו חכמים אם מעצמו נפל. הרי זה
גט. אם הרוח דחאתו אינו גט:

י אמר לשנים. תנו גט לאשתי. או לשלשה. כתבו גט
ותנו לאשתי. הרי אלו יכתבו ויתנו. אמר לשלשה תנו גט
לאשתי. הרי אלו יאמרו לאחרים ויכתבו. מפני שעשאן
בית דין. דברי רבי מאיר. וזו הלכה העלה חנניה איש
אונז מביית האסורין מקבל אני באומר לשלשה. תנו גט
לאשתי שיאמרו לאחרים ויכתבו. מפני שעשאן בית דין.
אמר רבי יוסי גומינו לשליח אף אנו מקבלין. שאפילו
אמר לבית דין הגדול שבירושלים. תנו גט לאשתי
שילמדו ויכתבו ויתנו לה. אמר לעשרה כתבו גט לאשתי.
אחד כותב ושנים חותמין. כלכם כתבו. אחד כותב וכלם
חותמין. לפיכך אם מת אחד מהן. הרי זה גט בטל:

פרק ז

מי שֶׁאַחֲזוּ קֶרְדִּיקוֹס וְאָמַר כְּתָבוּ גִט לְאִשְׁתִּי לֹא אָמַר
 כָּלוּם אָמַר כְּתָבוּ גִט לְאִשְׁתִּי וְאַחֲזוּ קֶרְדִּיקוֹס וְחִזְרָא
 וְאָמַר אֵל תִּכְתְּבוּ אֵין דְּבָרֵיו הָאֲחֵרוֹנִים כָּלוּם גִּשְׁתַּתְק
 וְאָמְרוּ לוֹ נִכְתּוּב גִּט לְאִשְׁתֶּךָ וְהִרְכִּין בְּרָאשׁוֹ בּוֹדֵקִין אוֹתוֹ
 שְׁלֹשָׁה פְעָמִים אִם אָמַר עַל לֹא לֹא וְעַל הֵן הֵן הִרִי אֵלָיו
 יִכְתְּבוּ וְיִתְּנוּ:

ב אָמְרוּ לוֹ נִכְתּוּב גִּט לְאִשְׁתֶּךָ וְאָמַר לָהֶן כְּתוּבוּ אָמְרוּ
 לְסוֹפֵר וְכָתַב וְלַעֲדִים וְחִתְמוּ אִף עַל פִּי שְׁכַתְבוּהוּ
 וְחִתְמוּהוּ וְנִתְּנוּהוּ לוֹ וְחִזְרָא וְנִתְּנוּ לָהּ הִרִי הִגִּט בְּטֵל עַד
 שִׁיאֲמַר לְסוֹפֵר כְּתוּב וְלַעֲדִים חִתּוּמוֹ:

ג זֶה גִּטְךָ אִם מֵתִי זֶה גִּטְךָ אִם מֵתִי מִחֲלִי זֶה זֶה גִּטְךָ
 לְאַחֵר מִיָּתָהּ לֹא אָמַר כָּלוּם מֵהַיּוֹם אִם מֵתִי מֵעַכְשָׁיו
 אִם מֵתִי הִרִי זֶה גִּט מֵהַיּוֹם וְלְאַחֵר מִיָּתָהּ גִּט וְאֵינוּ גִט
 וְאִם מֵת חוֹלָצֶת וְלֹא מִתְּיַבֶּמֶת זֶה גִּטְךָ מֵהַיּוֹם אִם מֵתִי
 מִחֲלִי זֶה וְעַמֵּד וְהִלֵּךְ בְּשׁוּק וְחָלָה וּמֵת אוֹמְדִין אוֹתוֹ אִם
 מִחֲמַת חֲלִי הִרְאֵשׁוֹן מֵת הִרִי זֶה גִּט וְאִם לֹא אֵינוּ גִט:

ד לֹא תִתִּיחַד עֲמוֹ אֶלָּא בְּפָנֵי עֲדִים אֶפִּילוּ עֶבֶד אֶפִּילוּ
 שְׁפָחָה חוּץ מִשְׁפַּחְתָּהּ מִפְּנֵי שְׁלֵבָה גָּס בָּהּ מֵה הִיא
 בְּאוֹתָן הַיָּמִים רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כְּאִשְׁתִּי אִישׁ לְכָל דְּבָרֶיהָ
 רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר מְגוּרֶשֶׁת וְאֵינָה מְגוּרֶשֶׁת:

ה הרי זה גטף על מנת שתתני לי מאתים וזו הרי זו מגורשת ותתן על מנת שתתני לי מכאן ועד שלשים יום אם נתנה לו בתוך שלשים יום מגורשת ואם לאו אינה מגורשת אמר רבן שמעון בן גמליאל מעשה בצידון באחד שאמר לאשתו הרי זה גטף על מנת שתתני לי אצטליתי ואבדה אצטליתו ואמרו חכמים תתן לו את דמיה:

י הרי זה גטף על מנת שתשמשי את אבא על מנת שתניקי את בני כמה היא מניקתו שתי שנים רבי יהודה אומר שמונה עשר חודש מת הבן או שמת האב הרי זה גטף הרי זה גטף על מנת שתשמשי את אבא שתי שנים על מנת שתניקי את בני שתי שנים מת הבן (או שמת האב) או שאמר האב אי אפשי שתשמשי שלא בהקפדה אינו גטף רבן שמעון בן גמליאל אומר כזה גטף כלל אמר רבן שמעון בן גמליאל כל עכבה שאינה הימנה הרי זה גטף:

י הרי זה גטף אם לא באתי מכאן עד שלשים יום והיה הולך מיהודה לגליל הגיע לאנטיפטרס וחזר בטל תנאו הרי זה גטף אם לא באתי מכאן עד שלשים יום והיה הולך מגליל ליהודה והגיע לכפר עותנאי וחזר בטל תנאו הרי זה גטף אם לא באתי מכאן עד שלשים יום והיה הולך למדינת הים והגיע לעכו וחזר בטל תנאו הרי זה גטף:

זֶה גִּטָּךְ כָּל זְמַן שְׁאֵעָבֹר מִכְּנֻגְד פְּנִיךְ שְׁלֹשִׁים יוֹם. הִיָּה הוֹלֵךְ וּבָא הוֹלֵךְ וּבָא. הוֹאִיל וְלֹא נִתְיַחַד עִמָּה הָרִי זֶה גִּט:

ח הָרִי זֶה גִּטָּךְ אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן וְעַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ. וּמֵת בְּתוֹךְ שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ אֵינוֹ גִּט. הָרִי זֶה גִּטָּךְ מֵעַכְשָׁיו אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן וְעַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ וּמֵת בְּתוֹךְ שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ הָרִי זֶה גִּט:

ט אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן עַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ. כָּתְבוּ וּתְנוּ גִט לְאִשְׁתִּי. כָּתְבוּ גִט בְּתוֹךְ שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ. וְנָתַנּוּ לְאַחֵר שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ. אֵינוֹ גִּט. כָּתְבוּ וּתְנוּ גִט לְאִשְׁתִּי. אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן עַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ. כָּתְבוּ בְּתוֹךְ שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ. וְנָתַנּוּ לְאַחֵר שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ. אֵינוֹ גִּט. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר כֵּזָה גִּט. כָּתְבוּ בְּתוֹךְ שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ. וְנָתַנּוּ לְאַחֵר שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ וּמֵת. אִם הִגִּט קֹדֶם לְמִיתָה הָרִי זֶה גִּט. וְאִם מִיתָה קֹדְמָה לְגִט. אֵינוֹ גִּט. וְאִם אֵין יָדוּעַ זֶה הִיא שְׁאֵמְרוּ מְגוּרָשֶׁת וְאֵינָה מְגוּרָשֶׁת:

פרק ח

הַזֹּרֵק גֵּט לְאִשְׁתּוֹ וְהָיָא בְּתוּךְ בֵּיתָהּ אִם בְּתוּךְ חֲצָרָהּ
הָרִי זֶה מְגוּרֶשֶׁת זֶרֶק לָהּ בְּתוּךְ בֵּיתוֹ אִם בְּתוּךְ
חֲצָרוֹ אֲפִילוּ הוּא עָמָה בְּמִטָּה אֵינָה מְגוּרֶשֶׁת לְתוּךְ
חִיקָה אִם לְתוּךְ קִלְתָּהּ הָרִי זֶה מְגוּרֶשֶׁת:

ב אָמַר לָהּ כְּנָסִי שְׂטֵר חֹב זֶה אִם שֶׁמֶצְאָתוֹ מֵאֲחוֹרָיו
קוֹרְאָה וְהָרִי הוּא גְטָה אֵינִי גֵט עַד שִׁיאֲמַר לָהּ הָא גִּטִּי
נָתַן בִּידָה וְהָיָא יִשְׁנָה נְעוּרָה קוֹרְאָה וְהָרִי הוּא גְטָה אֵינִי
גֵט עַד שִׁיאֲמַר לָהּ הָא גִּטִּי הֵיטָה עוֹמֶדֶת בְּרִשּׁוֹת הַרְבִּים
וְזָרְקוּ לָהּ קְרוֹב לָהּ מְגוּרֶשֶׁת קְרוֹב לֹא אֵינָה מְגוּרֶשֶׁת
מִחֲצָה עַל מִחֲצָה מְגוּרֶשֶׁת וְאֵינָה מְגוּרֶשֶׁת:

ג וְכֵן לְעֵנִין קְדוּשִׁין וְכֵן לְעֵנִין הַחֹב אָמַר לוֹ בְּעַל חֹבּוֹ
זֶרֶק לִי חֹבִי וְזָרְקוּ לוֹ קְרוֹב לְמַלְוָה זָכָה הַלְוָה קְרוֹב
לְלוֹהַ הַלְוָה חֵיִב מִחֲצָה עַל מִחֲצָה שְׁנֵיהֶם יִחְלֹקוּ הֵיטָה
עוֹמֶדֶת עַל רֹאשׁ הַגֶּג וְזָרְקוּ לָהּ כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ לְאֹוִיר הַגֶּג
הָרִי זֶה מְגוּרֶשֶׁת הוּא מְלֻמָּעָה וְהָיָא מְלֻמָּטָה וְזָרְקוּ לָהּ
כִּיּוֹן שֶׁיֵּצֵא מִרִשּׁוֹת הַגֶּג נִמְחַק אִם נִשְׂרַף הָרִי זֶה מְגוּרֶשֶׁת:

ד בֵּית שְׁמָאִי אוֹמְרִים פּוֹטֵר אָדָם אֶת אִשְׁתּוֹ בְּגֵט יֶשֶׁן
וּבֵית הֵלֵל אוֹסְרִין וְאִיזְהוּ גֵט יֶשֶׁן כָּל שְׁנַתִּיחַד עָמָה אַחֵר
שֶׁכָּתְבוּ לָהּ:

ה כתב לשום מלכות שאינה הוגנת. לשום מלכות מדי. לשום מלכות יון. לבגן הבית. לחרבן הבית. היה במזרח וכתב במערב. במערב וכתב במזרח. תצא מזה ומזה. וצריכה גט מזה ומזה. ואין לה לא כתובה. ולא פירות. ולא מזונות. ולא בלאות. לא על זה ולא על זה. אם נטלה מזה ומזה תחזיר. והולד ממזר מזה ומזה. ולא זה וזה מטמאין לה. ולא זה וזה זכאין. לא במציאתה ולא במעשה ידיה. ולא בהפרת נדריה. היתה בת ישראל נפסלת מן הכהנה. בת לוי מן המעשר. בת כהן מן התרומה. ואין יורשיו של זה ויורשיו של זה. יורשין כתובתה. ואם מתו. אחיו של זה ואחיו של זה. חולצין ולא מיבמין. שנה שמו ושמה. שם עירו ושם עירה. תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו בה:

י כל העריות שאמרו צרותיהן מותרות. הלכו הצרות האלו ונשארו. ונמצאו אלו אילוניות תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו בה:

י הכונס את יבמתו. והלכה צרתה ונשאת לאחר. ונמצאת זאת שהיא אילונית. תצא מזה ומזה. וכל הדרכים האלו בה:

ח כתב סופר גט לאיש ושובר לאשה. וטעה ונתן גט לאשה ושובר לאיש. ונתנו זה לזה. ולאחר זמן הרי הגט יוצא מיד האיש. ושובר מיד האשה. תצא מזה ומזה. וכל

הַדְּרָכִים הָאֵלּוּ בָּהּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אִם לְאַלְתֵּר יֵצֵא
 אֵין זֶה גֵּט. וְאִם לְאַחֵר זָמַן יֵצֵא. הֲרִי זֶה גֵּט. לֹא כָּל הַיָּמֵנוּ
 מִן הָרֵאשׁוֹן לְאַבֵּד זְכוּתוֹ שֶׁל שְׁנִי. כָּתַב לְגֶרֶשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ
 וְנִמְלַךְ. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים פְּסָלָה מִן הַכֹּהֲנָה. וּבֵית הַלֵּל
 אוֹמְרִים אֵף עַל פִּי שֶׁנִּתְּנוּ לָהּ עַל תְּנָאִי. וְלֹא נַעֲשֶׂה הַתְּנָאִי
 לֹא פְסָלָה מִן הַכֹּהֲנָה:

ט הַמְּגֵרֶשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ. וְלָנָה עֲמוּ בְּפִנְדָּקִי. בֵּית שְׁמַאי
 אוֹמְרִים אֵינָה צְרִיכָה הַיָּמֵנוּ גֵּט שְׁנִי. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים
 צְרִיכָה הַיָּמֵנוּ גֵּט שְׁנִי. אֵימָתִי בְּזָמַן שֶׁנִּתְּגַרְשָׁה מִן
 הַנְּשׁוּאִין. וּמוֹדִים בְּנִתְּגַרְשָׁה מִן הָאִירוּסִין שְׁאֵינָה צְרִיכָה
 הַיָּמֵנוּ גֵּט שְׁנִי. מִפְּנֵי שֶׁאֵין לָבוּ גֵּט בָּהּ. כְּנֶסֶה בְּגֵט קֶרַח.
 תֵּצֵא מִזֶּה וּמִזֶּה. וְכָל הַדְּרָכִים הָאֵלּוּ בָּהּ:

י גֵּט קֶרַח. הַכֹּל מִשְׁלִימִין עָלָיו. דְּבָרֵי בֶן נָנֶס. רַבִּי עֲקִיבָא
 אוֹמֵר אֵין מִשְׁלִימִין עָלָיו אֲלָא קְרוּבִים הָרֵאשׁוֹן לְהַעֲדִיד
 בְּמָקוֹם אַחֵר. וְאֵיזָהוּ גֵט קֶרַח. כָּל שֶׁקִּשְׁרִיו מִרְבִּין מֵעֲדִיו:

פרק ט

הַמְגֵרֵשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ. וְאָמַר לָהּ הֲרִי אֶת מִתְרַת לְכָל
 אָדָם אֲלֵא לְפִלּוּגֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מִתִּיר. וְחֻכָּמִים
 אוֹסְרִין. בִּצִּיד יַעֲשֶׂה. יִטְלֶנּוּ הַיִּמָּנָה וַיַּחֲזֹר וַיִּתְּנֶנּוּ לָהּ.
 וַיֹּאמֶר לָהּ הֲרִי אֶת מִתְרַת לְכָל אָדָם. וְאִם כָּתְבוּ בְּתוֹכּוֹ.
 אֵף עַל פִּי שְׁחָזַר וּמַחֲקוּ פָּסוּל:

ב הֲרִי אֶת מִתְרַת לְכָל אָדָם. אֲלֵא לְאָבָא וּלְאָבִיד. לְאָחִי
 וּלְאָחִיד. לְעֶבֶד וּלְנִכְרִי. וּלְכָל מִי שֶׁאֵין לָהּ עָלָיו קְדוּשִׁין
 כְּשֶׁר. הֲרִי אֶת מִתְרַת לְכָל אָדָם. אֲלֵא אֶלְמָנָה לְכַהֵן גָּדוֹל.
 גְּרוּשָׁה וְחִלּוּצָה לְכַהֵן הַדְּיוּט. מִמְּזֵרָה וּנְתִינָה לְיִשְׂרָאֵל.
 בֵּת יִשְׂרָאֵל לְמִמְזֹר וּלְנִתִּין. וּלְכָל מִי שֶׁיֵּשׁ לָהּ עָלָיו קְדוּשִׁין.
 אֲפִילוּ בַּעֲבִירָה פָּסוּל:

ג גּוֹפּוֹ שֶׁל גֵּט. הֲרִי אֶת מִתְרַת לְכָל אָדָם. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר
 וְדִין דִּיהֵי לִיכִי מִנְּאִי. סֵפֶר תְּרוּכִין וְאַגְרָת שְׁבוּקִין וְגֵט
 פְּטוּרִין. לְמַהֲדָּה לְהַתְנַסְכָּא לְכָל גִּבֵּר דְּתַצְבִּיין. גּוֹפּוֹ שֶׁל גֵּט
 שְׁחָרוּר. הֲרִי אֶת בֶּן חוֹרִין. הֲרִי אֶת לְעֶצְמָד:

ד שְׁלֹשָׁה גִטִּין פְּסוּלִין. וְאִם נִשְׁאֵת הַיּוֹלֵד כְּשֶׁר. כָּתְבָהּ בְּכֶתֶב
 יָדוֹ וְאֵין עָלָיו עֵדִים. יֵשׁ עָלָיו עֵדִים וְאֵין בּוֹ זָמֶן. יֵשׁ בּוֹ זָמֶן
 וְאֵין בּוֹ אֲלֵא עַד אֶחָד. הֲרִי אֵלּוּ שְׁלֹשָׁה גִטִּין פְּסוּלִין. וְאִם
 נִשְׁאֵת הַיּוֹלֵד כְּשֶׁר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אֵף עַל פִּי שֶׁאֵין עָלָיו
 עֵדִים אֲלֵא שֶׁנִּתְּנָה לָהּ בְּפָנֵי עֵדִים כְּשֶׁר. וְגוֹבָה מִנְּכֻסִּים

מִשְׁעֲבָדִים שֶׁאֵין הָעֲדִים חֹתְמִין עַל הַגֵּט אֲלָא מִפְּנֵי תְּקוּן
הָעוֹלָם:

ה' שְׁנַיִם שֶׁשָּׁלְחוּ שְׁנֵי גִטִּין שְׁוִין וְנִתְעַרְבוּ. נֹתֵן שְׁנֵיהֶם לְזוֹ
וְשְׁנֵיהֶם לְזוֹ. לְפִיכָךְ אִם נֶאֱבַד אֶחָד מֵהֶן. הָרִי הַשְּׁנִי בְטֵל.
חֻמְשָׁה שֶׁכָּתְבוּ כָּלֵל בְּתוֹךְ הַגֵּט. אִישׁ פְּלוֹנִי מְגֵרֵשׁ פְּלוֹנִית.
וּפְלוֹנִי פְּלוֹנִית וְהָעֲדִים מְלֻמָּטָה. כֵּלָן כְּשֶׁרִין. וְיִנָּתֵן לְכָל
אֶחָת וְאֶחָת. הִיא כְּתוּב טַפָּס לְכָל אֶחָת וְאֶחָת וְהָעֲדִים
מְלֻמָּטָה. אֵת שֶׁהָעֲדִים נִקְרִין עֲמוּ כָּשֶׁר:

י' שְׁנֵי גִטִּין שֶׁכָּתְבָן זֶה בְּצַד זֶה. וְשְׁנֵי עֲדִים עֲבָרִים בָּאִים
מִתַּחַת זֶה לְתַחַת זֶה. וְשְׁנֵי עֲדִים יְוֹנִים בָּאִים מִתַּחַת זֶה
לְתַחַת זֶה. אֵת שֶׁהָעֲדִים הָרֵאשׁוֹנִים נִקְרָאִים עֲמוּ כָּשֶׁר.
עַד אֶחָד עֲבָרִי וְעַד אֶחָד יְוֹנִי. וְעַד אֶחָד עֲבָרִי וְעַד אֶחָד
יְוֹנִי. בָּאִין מִתַּחַת זֶה לְתַחַת זֶה שְׁנֵיהֶם פְּסוּלִין:

י' שִׁיר מְקַצֵּת הַגֵּט. וְכָתְבוּ בְּדֶף הַשְּׁנִי וְהָעֲדִים מְלֻמָּטָה
כְּשֶׁר. חֲתָמוּ עֲדִים בְּרֹאשׁ הַדֶּף. מִן הַצֵּד וּמֵאַחֲרָיו. בְּגֵט
פָּשוּט פְּסוּל. הַקִּיף רֹאשׁוֹ שֶׁל זֶה בְּצַד רֹאשׁוֹ שֶׁל זֶה.
וְהָעֲדִים בְּעֻמָּצָה שְׁנֵיהֶם פְּסוּלִים. סוּפוֹ שֶׁל זֶה בְּצַד סוּפוֹ
שֶׁל זֶה. וְהָעֲדִים בְּאַמְצָה. אֵת שֶׁהָעֲדִים נִקְרִין עֲמוּ כָּשֶׁר.
רֹאשׁוֹ שֶׁל זֶה בְּצַד סוּפוֹ שֶׁל זֶה. וְהָעֲדִים בְּאַמְצָה. אֵת
שֶׁהָעֲדִים נִקְרִין בְּסוּפוֹ כָּשֶׁר:

ה' גֵּט שֶׁכָּתְבוּ עֲבָרִית וְעֲדִיו יְוֹנִית. יְוֹנִית וְעֲדִיו עֲבָרִית. עַד
אֶחָד עֲבָרִי וְעַד אֶחָד יְוֹנִי. כָּתַב סוּפֵר וְעַד. כְּשֶׁר. אִישׁ

פְּלוֹנִי עַד כָּשֶׁר בֶּן אִישׁ פְּלוֹנִי (עַד כָּשֶׁר אִישׁ פְּלוֹנִי
 בֶּן אִישׁ פְּלוֹנִי) וְלֹא כָּתַב עַד כָּשֶׁר וְכָד הָיוּ נִקְיֵי הַדַּעַת
 שְׁבִירוּשָׁלַיִם עוֹשִׂין כָּתַב חֲנִיכָתוֹ וְחִנִּיכָתָהּ כָּשֶׁר גִּט
 מַעֲשֶׂה בְּיִשְׂרָאֵל כָּשֶׁר וּבִנְכָרִים פָּסוּל וּבִנְכָרִים חוֹבְטִין
 אוֹתוֹ וְאוֹמְרִים לוֹ עֲשֵׂה מָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל אוֹמְרִים לָךְ וְכָשֶׁר:

^ט יֵצֵא שָׁמָּה בְּעִיר מְקֻדָּשֶׁת הָרִי זֶה מְקֻדָּשֶׁת מְגוּרָשֶׁת
 הָרִי זֶה מְגוּרָשֶׁת וּבִלְבָד שְׁלֹא יִהְיֶה שָׁם אִמְתָּלָא אִיזוּ הִיא
 אִמְתָּלָא גֵרֵשׁ אִישׁ פְּלוֹנִי אֶת אִשְׁתּוֹ עַל תְּנָאִי זֶרֶק לָהּ
 קְדוּשָׁיָהּ סָפֵק קְרוֹב לָהּ סָפֵק קְרוֹב לוֹ זֶה הִיא אִמְתָּלָא:

י בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים לֹא יִגְרֹשׁ אָדָם אֶת אִשְׁתּוֹ אֶלָּא
 אִם כֵּן מֵצֵא בָּהּ דְּבַר עֲרוּהָ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי מֵצֵא בָּהּ עֲרוּת
 דְּבַר וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים אֶפִּילוּ הַקְדִּיחָהּ תִּבְשִׁילוּ שֶׁנֶּאֱמַר
 כִּי מֵצֵא בָּהּ עֲרוּת דְּבַר רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר אֶפִּילוּ מֵצֵא
 אַחֲרֵת נָאָה הֵימָּנָה שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה אִם לֹא תִמָּצֵא חֵן
 בְּעֵינָיו: סליק

מסכת סוטה

פרק א

הַמִּקְנָא לְאַשְׁתּוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מִקְנָא לָהּ עַל פִּי שְׁנַיִם וּמִשְׁקָה עַל פִּי עַד אֶחָד אוֹ עַל פִּי עֶצְמוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר מִקְנָא לָהּ עַל פִּי שְׁנַיִם וּמִשְׁקָה עַל פִּי שְׁנַיִם:

^א בִּיצֵד מִקְנָא לָהּ אָמַר לָהּ בִּפְנֵי שְׁנַיִם אֶל תִּדְבְּרִי עִם אִישׁ פְּלוֹנִי וְדַבְּרָה עִמּוֹ עַדִּין הִיא מִתְּרַת לְבֵיתָהּ וּמִתְּרַת לְאֹכֹל בְּתֵרוּמָה נִכְנָסָה עִמּוֹ לְבֵית הַסֵּתֶר וְשָׁהָתָה עִמּוֹ כְּדִי טְמֵאָה אֲסוּרָה לְבֵיתָהּ וְאֲסוּרָה לְאֹכֹל בְּתֵרוּמָה וְאִם מֵת חוֹלָצַת וְלֹא מִתִּיבַמַּת:

^ג וְאִלּוּ אֲסוּרוֹת מִלְּאֹכֹל בְּתֵרוּמָה הָאוֹמֶרֶת טְמֵאָה אֲנִי לָךְ וְשָׁבָאוּ עֲדִים שֶׁהִיא טְמֵאָה וְהָאוֹמֶרֶת אֲנִי שׁוֹתָהּ וְשִׁבְעָלָהּ אֵינּוּ רוֹצֶה לְהַשְׁקוֹתָהּ וְשִׁבְעָלָהּ בָּא עָלֶיהָ בְּדֶרֶךְ בִּיצֵד עוֹשָׂה לָהּ מוֹלִיכָה לְבֵית דִּין שֶׁבָּאוּתוֹ מְקוֹם וּמוֹסְרִין לוֹ שְׁנֵי תַלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁמָּא יָבֹא עָלֶיהָ בְּדֶרֶךְ רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בֶּעָלָה נֶאֱמַן עָלֶיהָ:

^ד הָיוּ מַעֲלִין אוֹתָהּ לְבֵית דִּין הַגָּדוֹל שֶׁבִירוּשָׁלַיִם וּמֵאֵימִין עָלֶיהָ בְּדֶרֶךְ שֶׁמֵּאֵימִין עַל עַדִי נִפְשׁוֹת וְאוֹמְרִים לָהּ בְּתִי הִרְבָּה יֵין עוֹשָׂה הִרְבָּה שְׁחוֹק עוֹשָׂה הִרְבָּה יִלְדוֹת עוֹשָׂה הִרְבָּה שְׂכָנִים הִרְעִים עוֹשִׂים עָשִׂי לְשִׁמּוֹ הַגָּדוֹל שֶׁנִּכְתָּב

בְּקִדְשָׁהּ שֶׁלֹא יִמָּחַה עַל הַמִּים. וְאוֹמְרִים לְפָנֶיהָ דְּבָרִים
שֶׁאֵינָהּ כְּדִי לְשׁוּמְעָן. הִיא וְכָל מִשְׁפַּחַת בֵּית אָבִיהָ:

ה' אִם אָמְרָה טְמֵאָה אָנִי. שׁוֹבֶרֶת כְּתוּבָתָהּ וְיוֹצֵאתָ.
וְאִם אָמְרָה טְהוֹרָה אָנִי. מַעֲלִין אוֹתָהּ לְשַׁעַר הַמִּזְרָח.
שֶׁעַל פֶּתַח שַׁעַר נִקְנָוֹר. שֶׁשָּׁם מִשְׁקִין אֶת הַסּוֹטוֹת.
וּמִטְהַרִּין אֶת הַיּוֹלְדוֹת. וּמִטְהַרִּין אֶת הַמִּצְוֹרְעִים. וְכֵהֵן
אוֹחִז בְּבִגְדֶיהָ. אִם נִקְרָעוּ נִקְרָעוּ. וְאִם נִפְרָמוּ נִפְרָמוּ. עַד
שֶׁהוּא מְגַלָּה אֶת לְבָהּ. וְסוֹתֵר אֶת שַׁעְרָהּ. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר אִם הָיָה לְבָהּ נָאָה. לֹא הָיָה מְגִלָּהּ. וְאִם הָיָה שַׁעְרָהּ
נָאָה. לֹא הָיָה סוֹתֵרוֹ:

י' הֵייתָ מְכַסֶּה בְּלִבְנִים. מְכַסֶּה בְּשַׁחְזִירִים. הָיָה עָלֶיהָ
כָּלִי זָהָב וְקַטְלִיאוֹת. נִזְמִים וְטַבָּעוֹת. מַעֲבִירִם מִמֶּנָּה כְּדִי
לְנוֹלָה. וְאַחֵר כֵּךְ מִבִּיא חֶבֶל מִצָּרִי וְקוֹשֵׁר לְמַעֲלָה מִדֻּדֶיהָ.
וְכָל הַרוֹצֶה לְרֹאוֹת. בָּא לְרֹאוֹת חוּץ מִעֲבֻדֶיהָ וְשִׁפְחוֹתֶיהָ.
מִפְּנֵי שֶׁלִּבָּהּ גָּס בָּהֶן. וְכָל הַנָּשִׁים מִתְּרוֹת לְרֹאוֹתָהּ.
שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּנּוֹסְרוּ כָּל הַנָּשִׁים וְלֹא תַעֲשִׂינָה כְּזֹמַתְכָּנָה:

י' בַּמָּדָה שֶׁאָדָם מוֹדֵד בָּהּ מוֹדֵדִין לוֹ. הִיא קִשְׁטָה אֶת
עַצְמָהּ לַעֲבִירָה. הַמָּקוֹם נוֹלָה. הִיא גִלְתָּה אֶת עַצְמָהּ
לַעֲבִירָה. הַמָּקוֹם גִּלָּה עָלֶיהָ. הִירָד הַתַּחֲלִילָה בַּעֲבִירָה
תַּחֲלָה. וְאַחֵר כֵּךְ הַבֶּטֶן. וְשֶׁאֵר כָּל הַגּוֹף לֹא פִּלֵּט:

ח' שֶׁמִּשּׁוֹן הֵלֶךְ אַחֵר עֵינָיו. לְפִיכֵךְ נִקְרָו פְּלִשְׁתִּים אֶת עֵינָיו.
שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּאֲחִזּוּהוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּנְקְרוּ אֶת עֵינָיו. אֲבָשָׁלוּם

נִתְּנָאָה בְּשַׁעְרוֹ לְפִיכָךְ נִתְּלָה בְּשַׁעְרוֹ וּלְפִי שָׁבָא עַל
 עֶשֶׂר פְּלִגְשֵׁי אָבִיו לְפִיכָךְ נִתְּנוּ בּוֹ עֶשֶׂר לְנָבִיאוֹת שֶׁנֶּאֱמַר
 וַיִּסְבוּ עֶשְׂרֵה נְעָרִים נוֹשְׂאֵי כְּלֵי יוֹאֵב וּלְפִי שְׁגָנָב שְׁלֹשָׁה
 לְבָבוֹת לֵב אָבִיו וְלֵב בֵּית דִּין וְלֵב יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּגְנֹב
 אֲבִשְׁלוֹם אֶת לֵב אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ נִתְּקְעוּ בּוֹ שְׁלֹשָׁה
 שְׁבָטִים שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה שְׁבָטִים בְּכַפּוֹ וַיִּתְּקֵם בָּלֵב
 אֲבִשְׁלוֹם:

ט וְכֵן לַעֲנִין הַטּוֹבָה מְרִים הַמְּתִינָה לְמֹשֶׁה שְׁעָה אַחַת
 שֶׁנֶּאֱמַר וַתִּתְּצַב אַחוֹתָיו מֵרְחוֹק לְפִיכָךְ נִתְּעַכְּבוּ לָהּ
 יִשְׂרָאֵל שְׁבָעָה יָמִים בְּמִדְבָּר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָעָם לֹא נָסַע עַד
 הָאֶסָּף מְרִים יוֹסֵף זָכָה לְקַבּוֹר אֶת אָבִיו וְאַיִן בְּאַחֲיוֹ גְּדוֹל
 מִמֶּנּוּ שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעַל יוֹסֵף לְקַבּוֹר אֶת אָבִיו וְגוֹמֵר וַיַּעַל עִמּוֹ
 גַּם רָכַב וְגַם פָּרָשִׁים מִי לָנוּ גְּדוֹל מִיוֹסֵף שְׁלֹא נִתְּעַסֵּק
 בּוֹ אֶלָּא מֹשֶׁה מֹשֶׁה זָכָה בְּעֲצָמוֹת יוֹסֵף וְאַיִן בְּיִשְׂרָאֵל
 גְּדוֹל מִמֶּנּוּ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ מִי
 לָנוּ גְּדוֹל מִמֹּשֶׁה שְׁלֹא נִתְּעַסֵּק בּוֹ אֶלָּא הַמָּקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר
 וַיִּקְבּוֹר אוֹתוֹ בְּאֶגְיֵא לֹא עַל מֹשֶׁה בְּלִבְדָּא אָמְרוּ אֶלָּא עַל
 כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁנֶּאֱמַר וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךְ צִדְקָךְ כְּבוֹד יי יֵאֲסַפְּךָ:

פרק ב

הִיָּה מביא אֶת מִנְחָתָהּ בְּתוֹךְ כְּפִיפָה מִצָּרִית וְנוֹתְנָה
עַל יָדֶיהָ כְּדִי לִיָּגְעָה כָּל הַמִּנְחוֹת תַּחֲלֹתָן וְסוֹפָן
בְּכָלִי שָׁרֵת וְזוֹ תַּחֲלֹתָהּ בְּכָפִיפָה מִצָּרִית וְסוֹפָהּ בְּכָלִי
שָׁרֵת כָּל הַמִּנְחוֹת טְעוֹנוֹת שֶׁמֶן וּלְבוֹנָה וְזוֹ אֵינָה טְעוֹנָה
לֹא שֶׁמֶן וְלֹא לְבוֹנָה כָּל הַמִּנְחוֹת בָּאוֹת מִן הַחֲטִיץ וְזוֹ
בָּאָה מִן הַשְּׁעוּרִין מִנְחַת הָעֶמֶר אֲף עַל פִּי שֶׁבָּאָה מִן
הַשְּׁעוּרִין הִיא הֵיחָה בָּאָה גֵּרֶשׁ וְזוֹ בָּאָה קֶמַח רֶבֶן
גְּמָלִיאל אוֹמֵר כָּשֶׁם שֶׁמַּעֲשִׂיהָ מַעֲשֶׂה בְּהֶמָּה כֵּךְ קָרְבָּנָה
מֵאֵכָל בְּהֶמָּה:

^ב הִיָּה מביא פִּילִי שֶׁל חֶרֶס חֲדָשָׁה וְנוֹתֵן לְתוֹכָהּ חֲצִי לֹזֶג
מִמֶּיךָ מִן הַכִּיּוֹר רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר רְבִיעִית כָּשֶׁם שֶׁמֶמַּעַט
בְּכֶתֶב כֵּךְ מִמַּעַט בְּמִים נִכְנָס לְהִיכָל וּפְנָה לִימִינוֹ וּמִקּוֹם
הִיָּה שֵׁם אִמָּה עַל אִמָּה וְטַבְּלָא שֶׁל שִׁישׁ וְטַבְּעַת הֵיחָה
קְבוּעָה בָּהּ וּכְשֶׁהוּא מַגְבִּיָּהּ נוֹטֵל עֵפֶר מִתַּחֲתֶיהָ וְנוֹתֵן
כְּדִי שִׁירָאָה עַל פְּנֵי הַמִּים שֶׁנֶּאֱמַר וּמִן הָעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה
בְּקֶרֶקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל הַמִּים:

^ג בָּא לוֹ לְכַתּוֹב אֶת הַמְּגִלָּה מֵאִיזָה מְקוֹם הוּא כּוֹתֵב
מֵאֵם לֹא שָׁכַב אִישׁ וְגוֹמֵר וְאֵת כִּי שְׁטִית תַּחַת אִישׁ
וְגוֹמֵר וְאֵינוֹ כּוֹתֵב וְהַשְּׁבִיעַ הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה וְכוֹתֵב יִתֵּן
יְיָ אוֹתָךְ לְאֵלָה וּלְשִׁבְעָה וּבָאוּ הַמִּים הַמְּאֻרָּרִים הָאֵלֶּה
בְּמַעֲיָד לְצָבוֹת בֶּטֶן וְלִנְפִיל יֶרֶךְ וְאֵינוֹ כּוֹתֵב וְאִמָּרָה

הַאִשָּׁה אָמֵן. אָמֵן. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר לֹא הָיָה מִפְּסִיק. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר כָּל עֲצָמוֹ אֵינוֹ כּוֹתֵב. אֶלֶּא יִתֵּן יְיָ אוֹתָךְ לְאֵלֶּה
וּלְשִׁבְעָה וְגוֹמֵר. וּבָאוּ הַמֵּיִם הַמֵּאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמַעֲיָד
וְגוֹמֵר. וְאֵינוֹ כּוֹתֵב וְאִמְרָה הַאִשָּׁה אָמֵן. אָמֵן:

ד' אֵינוֹ כּוֹתֵב לֹא עַל הַלּוּחַ. וְלֹא עַל הַנִּיר. וְלֹא עַל
הַדְּפִתָּרָא. אֶלֶּא עַל הַמַּגִּלָּה. שֶׁנֶּאֱמַר בְּסִפְרִי. וְאֵינוֹ כּוֹתֵב
לֹא בְּקוֹמוֹס. וְלֹא בְּקִנְיָנוֹס. וְלֹא בְּכָל דְּבַר שְׂרוּשָׁם אֶלֶּא
בְּדִיוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר וּמָחָה. כָּתֹב שִׁיכּוֹל לְהַמְחֹזֵת:

ה' עַל מָה הִיא אוֹמֶרֶת אָמֵן. אָמֵן. אָמֵן עַל הָאֵלֶּה. אָמֵן
עַל הַשְּׁבוּעָה. אָמֵן מֵאִישׁ זֶה. אָמֵן מֵאִישׁ אֲחֵר. אָמֵן שְׁלֹא
שְׁטִיתִי אֲרוּסָה וְנִשְׁוָאָה. וְשׁוֹמֶרֶת יָבָם וּכְנוּסָה. אָמֵן שְׁלֹא
נִטְמָאתִי. וְאִם נִטְמָאתִי יָבֹאוּ בִּי. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אָמֵן
שְׁלֹא נִטְמָאתִי. אָמֵן שְׁלֹא אֶטְמָא:

ו' הַכֹּל שְׁוִין שְׁאִין מִתְּנָה עִמָּה. לֹא עַל קוֹדֵם שֶׁתִּתְאַרֵס
וְלֹא מֵאַחֵר שֶׁתִּתְגַּרֵּשׁ. נִסְתָּרָה לְאַחֵר וְנִטְמָאת וְאַחֵר כֵּךְ
הַחֲזִירָה. לֹא הָיָה מִתְּנָה עִמָּה. זֶה הַכֹּל לְכָל שֶׁתִּבְעַל וְלֹא
תִּהְיֶה אֲסוּרָה לוֹ. לֹא הָיָה מִתְּנָה עִמָּה:

פרק ג

הָיָה נוֹטֵל אֶת מִנְחָתָהּ מִתּוֹךְ כְּפִיפָה מִצָּרִית וְנוֹתְנָה
לְתוֹךְ כָּלִי שָׂרֵת וְנוֹתְנָה עַל יָדֶיהָ וְכֵהֵן מְנִיחַ אֶת
יָדוֹ מִתַּחְתֶּיהָ וּמְנִיפָה:

^ב הַנִּיף וְהַגִּישׁ קִמֵּץ וְהִקְטִיר וְהִשְׁאָר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים הָיָה
מִשְׁקָה וְאַחֵר כֶּךָ מִקְרִיב אֶת מִנְחָתָה רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר
מִקְרִיב אֶת מִנְחָתָה וְאַחֵר כֶּךָ הָיָה מִשְׁקָה שֶׁנֶּאֱמַר וְאַחֵר
יִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמֵּים אִם הִשְׁקָה וְאַחֵר כֶּךָ הִקְרִיב
אֶת מִנְחָתָה בְּשֵׁרָה:

^ג עַד שֶׁלֹּא נִמְחָקָה הַמְּגִלָּה אֲמַרָה אֵינִי שׁוֹטָה מְגִלְתָּה
נִגְנָזָה וּמִנְחָתָה מִתְפָּזֶרֶת עַל הַדָּשָׁן וְאִין מְגִלְתָּה בְּשֵׁרָה
לְהִשְׁקוֹת בָּהּ שׁוֹטָה אַחֲרֵת נִמְחָקָה הַמְּגִלָּה וְאֲמַרָה
טְמֵאָה אֵינִי הַמֵּים נִשְׁפָּכִין וּמִנְחָתָה מִתְפָּזֶרֶת (עַל הַדָּשָׁן).
נִמְחָקָה הַמְּגִלָּה וְאֲמַרָה אֵינִי שׁוֹטָה מְעַרְעָרִין אוֹתָהּ
וּמִשְׁקִין אוֹתָהּ בְּעַל כְּרִחָה:

^ד אֵינָה מְסַפֶּקֶת לְשִׁתּוֹת עַד שֶׁפָּנְיָה מוֹרִיקוֹת וְעֵינֶיהָ
בוֹלְטוֹת וְהִיא מִתְמַלְאָה גְּדִין וְהֵם אוֹמְרִים הוֹצִיאֶנָּה
(הוֹצִיאֶנָּה) שֶׁלֹּא תִטְמָא אֶת הָעֶזְרָה אִם יֵשׁ לָהּ זְכוּת
הֵיטָה תּוֹלָה לָּהּ יֵשׁ זְכוּת תּוֹלָה שָׁנָה אַחַת יֵשׁ זְכוּת תּוֹלָה
שְׁתֵּי שָׁנִים יֵשׁ זְכוּת תּוֹלָה שְׁלֹשׁ שָׁנִים מִכָּאן אָמַר בֶּן
עֲזַאי חֵיב אָדָם לִלְמַד אֶת בֵּתוֹ תּוֹרָה שֶׁאִם תִּשְׁתָּה תִדָּע
שֶׁהַזְכוּת תּוֹלָה לָּהּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר כָּל הַמְּלָמֵד אֶת

בתו תורה. כאלו למדה תפלות. רבי יהושע אומר רוצה
אשה בקב ותפלות. מתשעה קבין ופרישות. הוא היה
אומר חסיד שוטה. ורשע ערום. ואשה פרושה. ומכות
פרושין. הרי אלו מכלי עולם:

ה רבי שמעון אומר אין זכות תולה במים המרים.
ואם אתה אומר הזכות תולה במים המאריים. מדה
אתה את המים בפני כל הנשים השותות. ומוציא אתה
שם רע. על הטהורות ששתו. שאומרים טמאות הן.
אלא שתלתה להן זכות. רבי אומר הזכות תולה במים
המאריים. אינה יולדת ואינה משבחת. אלא מתגונה
והולכת. לסוף היא מתה באותה מיתה:

י נטמאה מנחתה עד שלא קדשה בכלי. הרי היא ככל
המנחות ותפדה. ואם משקדשה בכלי. הרי היא ככל
המנחות ותשרף. ואלו שמנחותיהן נשרפות. האומרת
טמאה אני לך. ושבאו לה עדים שהיא טמאה. והאומרת
איני שותה. ושבבעלה אינו רוצה להשקותה. ושבבעלה בא
עליה בדרך. וכל הנשואות לכהנים. מנחותיהן נשרפות:

י בת ישראל שנשאת לכהן. מנחתה נשרפת. וכהנת
שנשאת לישראל. מנחתה נאכלת. מה בין כהן לכהנת.
מנחת כהנת נאכלת. ומנחת כהן אינה נאכלת. כהנת
מתחללת. ואין כהן מתחלל. כהנת מטמאה למתים. ואין

כֹּהֵן מְטַמֵּא לַמֵּתִים. כֹּהֵן אוֹכֵל בִּקְדָּשֵׁי קֳדָשִׁים. וְאֵין כֹּהֵנָת
אוֹכֵלֶת בִּקְדָּשֵׁי קֳדָשִׁים:

ח מה בין איש לַאֲשָׁה. הָאִישׁ פּוֹרַע וּפּוֹרֵם. וְאֵין הָאֲשָׁה
פּוֹרַעַת וּפּוֹרֶמֶת. הָאִישׁ מְדִיר אֶת בְּנוֹ בְּנִזְיָר. וְאֵין הָאֲשָׁה
מְדִירַת אֶת בְּנָהּ בְּנִזְיָר. הָאִישׁ מְגַלַּח עַל נִזְיוֹת אָבִיו. וְאֵין
הָאֲשָׁה מְגַלַּחַת עַל נִזְיוֹת אֲבִיהָ. הָאִישׁ מוֹכֵר אֶת בִּתּוֹ.
וְאֵין הָאֲשָׁה מוֹכֶרֶת אֶת בִּתָּהּ. הָאִישׁ מְקַדֵּשׁ אֶת בִּתּוֹ.
וְאֵין הָאֲשָׁה מְקַדֶּשֶׁת אֶת בִּתָּהּ. הָאִישׁ נִסְקָל עָרוֹם. וְאֵין
הָאֲשָׁה נִסְקָלֶת עָרוֹמָהּ. הָאִישׁ נִתְּלָה. וְאֵין הָאֲשָׁה נִתְּלִית.
הָאִישׁ נִמְכָּר בְּגִנְבָתוֹ. וְאֵין הָאֲשָׁה נִמְכָּרֶת בְּגִנְבָתָהּ:

פרק ד

אֲרוּסָה וְשׁוֹמֶרֶת יָבָם. לֹא שׁוֹתוֹת וְלֹא נוֹטְלוֹת כְּתוּבָה.
שֶׁנֶּאֱמַר אֲשֶׁר תִּשָּׁטָה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁהּ.
פָּרַט לְאֲרוּסָה וְשׁוֹמֶרֶת יָבָם. אֶלְמָנָה לְכֹהֵן גָּדוֹל. גְּרוּשָׁה
וְחִלּוּצָה לְכֹהֵן הַדְּיוּט. מִמְּזֻרָת וּנְתִינָה לְיִשְׂרָאֵל. וּבֵית
יִשְׂרָאֵל לְמִמְזָר וּלְנִתִּין. לֹא שׁוֹתוֹת וְלֹא נוֹטְלוֹת כְּתוּבָה:

ב וְאֵלּוּ לֹא שׁוֹתוֹת וְלֹא נוֹטְלוֹת כְּתוּבָה. הָאוֹמֶרֶת טְמֵאָה
אֲנִי (לָד). וְשָׁבְאוּ לָהּ עֲדִים שֶׁהִיא טְמֵאָה. וְהָאוֹמֶרֶת אֲנִי
שׁוֹתָהּ. וְשָׁבְעָלָה אִינוּ רוֹצֶה לְהִשְׁקוּתָהּ. וְשָׁבְעָלָה בָּא
עָלֶיהָ בַּדֶּרֶךְ. נוֹטֶלֶת כְּתוּבָתָהּ וְלֹא שׁוֹתָהּ. מִתּוֹ בַּעֲלֶיהָ
עַד שֶׁלֹּא שָׁתוּ. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים נוֹטְלוֹת כְּתוּבָה וְלֹא

שׁוֹתוֹת. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים לֹא שׁוֹתוֹת וְלֹא נוֹטְלוֹת
בְּתוֹבָה:

^ג מֵעֲבֶרֶת חֲבִירוֹ וּמִיִּנְקַת חֲבִירוֹ. לֹא שׁוֹתָה וְלֹא נוֹטְלָת
בְּתוֹבָה. דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים יָכוֹל הוּא
לְהַפְרִישָׁהּ. וּלְהַחֲזִירָהּ לְאַחַר זְמַן. אִילוּגִית וְזִקְנָה וְשֹׁאִינָה
רְאוּיָה לִלְדוֹ. לֹא שׁוֹתוֹת וְלֹא נוֹטְלוֹת בְּתוֹבָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר יָכוֹל הוּא לִישָׂא אִשָּׁה אַחֶרֶת. וּלְפָרוֹת וּלְרַבּוֹת
הֵימָנָה. וּשְׂאֵר כָּל הַנָּשִׁים אוֹ שׁוֹתוֹת אוֹ לֹא נוֹטְלוֹת
בְּתוֹבָה:

^ד אִשֶּׁת כַּהֵן שׁוֹתָה. וּמִתְּרַת לְבַעֲלָהּ. אִשֶּׁת סָרִיס שׁוֹתָה.
עַל יְדֵי כָּל הָעֲרִיּוֹת מְקַנֵּין. חוּץ מִן הַקָּטָן. וּמִמֵּי שֹׁאִינֹו אִישׁ:
^ה וְאֵלּוּ שְׁבִית דִּין מְקַנֵּין לָהֶן. מִי שֶׁנִּתְחַרֵּשׁ בַּעֲלָהּ. אוֹ
נִשְׁתַּטָּה. אוֹ שֶׁהָיָה חָבוּשׁ בְּבֵית הָאֶסְוֶרִין. לֹא לְהִשְׁקוּתָהּ
אָמְרוּ אֱלָא לְפֻסְלָהּ מִכְּתוּבָתָהּ. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר אֵף
לְהִשְׁקוּתָהּ. לְכַשְׂיֵצָא בַּעֲלָהּ מִבֵּית הָאֶסְוֶרִין יִשְׁקָנָה:

פרק ה

כֵּשֶׁם שֶׁהַמִּים בּוֹדְקִין אוֹתָהּ כִּךְ הַמִּים בּוֹדְקִין אוֹתוֹ.
 שְׁנֵאמַר וּבָאוּ וּבָאוּ כֵּשֶׁם שֶׁאַסּוּרָה לִבְעַל כִּךְ
 אֲסוּרָה לִבְוֵעַל. שְׁנֵאמַר נִטְמְאָה וְנִטְמְאָה דְּבָרֵי רַבִּי
 עֲקִיבָא. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ כִּךְ הִיא דּוֹרֵשׁ זִכְרָהּ בֶּן הַקָּצֵב.
 רַבִּי אוֹמֵר שְׁנֵי פְעָמִים הָאֻמוֹרִים בִּפְרָשָׁה. אִם נִטְמְאָה
 נִטְמְאָה. אֶחָד לִבְעַל. וְאֶחָד לִבְוֵעַל:

בּוֹ בֵּיּוֹם דָּרֵשׁ רַבִּי עֲקִיבָא וְכָל כָּלִי חָרֵשׁ אֲשֶׁר יָפוּל
 מֵהֶם אֶל תּוֹכּוֹ. כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ יִטְמָא. אֵינוֹ אוֹמֵר טְמֵא.
 אֶלָּא יִטְמָא. לְטֵמֵא אֲחֵרִים. לְמַד עַל כָּכָר שְׁנֵי שְׁמִטָּמָא
 אֶת הַשְּׁלִישִׁי. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מִי יִגְלֶה עֶפֶר מֵעֵינָיִךְ רֶבֶן
 יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי. שֶׁהֵיטָּת אוֹמֵר. עֲתִיד דּוֹר אַחֵר לְטִהַר כָּכָר
 שְׁלִישִׁי. שְׁאִין לוֹ מִקְרָא מִן הַתּוֹרָה שֶׁהוּא טְמֵא. וְהִלָּא
 עֲקִיבָא תִּלְמִידָד. מִבֵּיא לוֹ מִקְרָא מִן הַתּוֹרָה שֶׁהוּא טְמֵא.
 שְׁנֵאמַר כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ יִטְמָא:

גּוֹ בֵּיּוֹם דָּרֵשׁ רַבִּי עֲקִיבָא. וּמִדּוֹתֶם מַחוּץ לָעִיר אֶת
 פְּאֵת קֶדְמָה אֲלֵפִים בָּאֲמָה וְגוֹמֵר. וּמִקְרָא אַחֵר אוֹמֵר
 מִקִּיר הָעִיר וְחוּצָה אֶלֶף אֲמָה סָבִיב. אִי אֶפְשָׁר לוֹמַר
 אֶלֶף אֲמָה שֶׁכֶּבֶר נֶאֱמַר אֲלֵפִים אֲמָה. וְאִי אֶפְשָׁר לוֹמַר
 אֲלֵפִים אֲמָה שֶׁכֶּבֶר נֶאֱמַר אֶלֶף אֲמָה. הָא כֵּיצֵד. אֶלֶף
 אֲמָה מִגֶּרֶשׁ וְאֲלֵפִים אֲמָה תְּחוּם שַׁבָּת. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּנוֹ

שֶׁל רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר. אֶלֶף אִמָּה מִגֶּרֶשׁ. וְאַלְפִים
אִמָּה שְׂדוֹת וּכְרָמִים:

ד' בּוֹ בַּיּוֹם דָּרַשׁ רַבִּי עֲקִיבָא אֲזִי יֵשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לֵי יִיאָמְרוּ לֵאמֹר. שְׂאִין תִּלְמוּד לֹמֵד
לֵאמֹר. וְמָה תִּלְמוּד לֹמֵר לֵאמֹר. מְלָמֵד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל
עוֹנִין אַחֲרָיו שֶׁל מֹשֶׁה עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר. כְּקוֹרְאִין אֶת
הַהֵלֵל. אֲשִׁירָה לֵי כִי גָאָה גָאָה. לְכֹךְ נֶאֱמַר לֵאמֹר. רַבִּי
נִחְמֶיָה אוֹמֵר כְּקוֹרְאִין אֶת שְׁמֵעַ. וְלֹא כְּקוֹרְאִין אֶת הַהֵלֵל:

ה' בּוֹ בַּיּוֹם דָּרַשׁ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן הוֹרְקָנוֹס לֹא עָבַד אֵיזֹב אֶת
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא מֵאַהֲבָה. שְׁנֵאֲמַר הֵן יִקְטִלֵנִי לוֹ
אֵיחָל. וְעַדִּין הַדָּבָר שְׁקוּל. לוֹ אֲנִי מְצַפֶּה. אוֹ אֲנִי מְצַפֶּה.
תִּלְמוּד לֹמֵר עַד אֲגֹעַ לֹא אֶסִּיר תּוֹמָתִי מִמֶּנִּי. מְלָמֵד
שְׁמֵאֲהָבָה עָשָׂה. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מִי יִגְלֶה עֶפְרַיִם מִעֵינֶיךָ
רִבֵּן יוֹחֲנָן בֶּן זִפְאִי. שֶׁהָיְתָ דוֹרֵשׁ כָּל יָמֶיךָ שְׁלֹא עָבַד
אֵיזֹב אֶת הַמָּקוֹם אֲלֵא מִירָאָה. שְׁנֵאֲמַר אִישׁ תָּם וַיֵּשֶׁר
יֵרָא אֱלֹהִים וְסָר מֵרַע. וְהֵלֵא יְהוֹשֻׁעַ תִּלְמִיד תִּלְמִידֶךָ לִמַּד
שְׁמֵאֲהָבָה עָשָׂה:

פרק ו

מִי שֶׁקָּנָא לְאִשְׁתּוֹ וְנִסְתָּרָהּ אֶפִּילוּ שָׁמַע מֵעוֹף הַפּוֹרֶחַ.
יֹצִיא וַיִּתֵּן כְּתוּבָה דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
אוֹמֵר עַד שִׁישְׂאוּ וַיִּתְּנוּ בָּהּ מוֹזְרוֹת בִּלְבָנָה:

^ב אָמַר עַד אֶחָד אָנִי רְאִיתִיהָ שְׁנִטְמַאת לֹא הָיְתָה שׁוֹתָה.
וְלֹא עוֹד אֶלָּא אֶפִּילוּ עֶבֶד אֶפִּילוּ שִׁפְחָה הָרִי אֵלּוּ נְאֻמִּין
אֶף לְפוֹסְלָה מִכְּתוּבָתָהּ חֲמוּתָה וְצָרְתָה וַיִּבְמַתָּה וּבֵת
בְּעָלָה הָרִי אֵלּוּ נְאֻמֹּת וְלֹא לְפוֹסְלָה מִכְּתוּבָתָה אֶלָּא
שֶׁלֹּא תִשְׁתָּה:

^ג שֶׁהָיָה בְּדִין וּמָה אִם עֵדוֹת רֵאשׁוֹנָה שְׂאִין אוֹסְרֶתָה
אֶסּוּר עוֹלָם אֵינָה מִתְקַיֶּמֶת בְּפָחוֹת מִשְׁנַיִם עֵדוֹת
אַחֲרוֹנָה שְׂאוֹסְרֶתָה אֶסּוּר עוֹלָם אֵינּוּ דִּין שֶׁלֹּא תִתְקַיֵּם
בְּפָחוֹת מִשְׁנַיִם תִּלְמוּד לֹמֵר וְעַד אֵין בָּהּ כָּל עֵדוֹת שִׁישׁ
בָּהּ קָל וְחֹמֶר לְעֵדוֹת הָרֵאשׁוֹנָה מַעֲתָהּ וּמָה אִם עֵדוֹת
אַחֲרוֹנָה שְׂאוֹסְרֶתָה אֶסּוּר עוֹלָם הָרִי הִיא מִתְקַיֶּמֶת
בְּעַד אֶחָד עֵדוֹת הָרֵאשׁוֹנָה שְׂאִין אוֹסְרֶתָה אֶסּוּר עוֹלָם
אֵינּוּ דִּין שֶׁתִּתְקַיֵּם בְּעַד אֶחָד תִּלְמוּד לֹמֵר כִּי מִצָּא בָּהּ
עֲרוֹת דְּבָר וּלְהֵלֵךְ הוּא אוֹמֵר עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים יָקוּם דְּבָר.
מָה דְּבָר הָאֶמּוּר לְהֵלֵךְ עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אֶף כָּאֵן עַל פִּי
שְׁנַיִם עֵדִים:

^ד עַד אוֹמֵר נְטִמַּאת וְעַד אוֹמֵר לֹא נְטִמַּאת אִשָּׁה אוֹמֶרֶת
נְטִמַּאת וְאִשָּׁה אוֹמֶרֶת לֹא נְטִמַּאת הָיְתָה שׁוֹתָה אֶחָד

אומר נטמאת ושנים אומרים לא נטמאת היתה שוטה.
שנים אומרים נטמאת ואחד אומר לא נטמאת לא
היתה שוטה:

פרק ז

אֵלּוּ נֶאֱמְרִין בְּכָל לִשׁוֹן פֶּרֶשֶׁת סוּטָה וּדְוֵי מַעֲשֶׂה.
קְרִיאַת שְׁמַע וּתְפִלָּה וּבִרְכַּת הַמָּזוֹן וּשְׁבוּעַת
הַעֲדוּת וּשְׁבוּעַת הַפְּקָדוֹן:

^ב וְאֵלּוּ נֶאֱמְרִין בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מִקְרָא בְּכוּרִים וְחִלְצָה.
בְּרָכוֹת וּקְלָלוֹת בִּרְכַּת כֹּהֲנִים וּבְרָכוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל וּפֶרֶשֶׁת
הַמִּלֵּךְ וּפֶרֶשֶׁת עֲגֻלָּה עֲרוּפָה וּמִשׁוּחַ מִלְחָמָה בְּשָׁעָה
שֶׁמַּדְבֵּר אֶל הָעָם:

^ג מִקְרָא בְּכוּרִים כִּיְצַד וְעִנִּית וְאִמְרַת לִפְנֵי יי אֱלֹהֶיךָ.
וּלְהֵלֵן הוּא אוֹמֵר וְעָנּוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ מָה (עֲנִיָּה הָאִמּוּרָה)
לְהֵלֵן בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ אִם כָּאֵן בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ:

^ד חִלְצָה כִּיְצַד וְעִנִּיתָ וְאִמְרָה וּלְהֵלֵן הוּא אוֹמֵר וְעָנּוּ
הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ מָה עֲנִיָּה הָאִמּוּרָה לְהֵלֵן בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ.
אִם כָּאֵן בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר וְעִנִּיתָ וְאִמְרָה
כִּכָּה עַד שֶׁתֹּאמַר בְּלִשׁוֹן הַזֶּה:

^ה בְּרָכוֹת וּקְלָלוֹת כִּיְצַד כִּיּוֹן שֶׁעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַיַּרְדֵּן.
וּבְאוּ אֶל הַר גְּרִזִּים וְאֶל הַר עֵיבֵל שֶׁבְּשִׁמְרוֹן שֶׁבְּצֵד שְׁכָם.
שֶׁבְּאַצֵּל אֱלוֹנֵי מוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר הֲלֹא הִמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן

וגומר. ולהלן הוא אומר ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם. עד אלון מורה. מה אלון מורה האמור להלן שכם. אף אלון מורה האמור כאן שכם. עשה שבטים עלו לראש הר גרזים. ועשה שבטים עלו לראש הר עיבל. והכהנים והלויים והאזן עומדים למטה באמצע. הכהנים מקיפין את הארון. והלויים את הכהנים. וכל ישראל מבאן ומכאן. שנאמר וכל ישראל וזקניו ושוטריה ושופטיו עומדים מזה ומזה לארון וגומר. הפכו פניהם כלפי הר גרזים. ופתחו בברכה ברוך האיש אשר לא יעשה פסל ומסכה. ואלו ואלו עונין אמן. הפכו פניהם כלפי הר עיבל. ופתחו בקללה ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה. ואלו ואלו עונין אמן. עד שגומרים ברכות וקללות. ואחר כך הביאו את האבנים. ובנו את המזבח וסדוהו בסיד. וכתבו עליו את דברי התורה בשבטים לשון. שנאמר באר היטב. ונטלו את האבנים ובאו ולנו במקומן:

¹ ברכת כהנים כיצד. במדינה אומרים אותה שלש ברכות. ובמקדש ברכה אחת. במקדש אומר את השם ככתבו. ובמדינה בכנויו. במדינה כהנים נושאים את ידיהן כנגד כתפיהן. ובמקדש על גבי ראשיהן. חוץ מכהן גדול שאינו מגביה את ידיו למעלה מן הציץ. רבי יהודה אומר אף כהן גדול מגביה את ידיו למעלה מן הציץ. שנאמר וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם:

י ברכות כהן גדול כיצד חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת וראש הכנסת נותנו לסגן והסגן נותנו לכהן גדול וכהן גדול עומד ומקבל (וקורא עומד) וקורא אחרי מות ואף בעשור וגולל את התורה ומניחה בחיקו ואומר יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן ובעשור שבחומש הפקדים קורא על פה ומברך עליה שמנה ברכות על התורה ועל העבודה ועל ההודיה ועל מחילת העון ועל המקדש ועל ישראל ועל הכהנים ועל שאר התפלה:

ח פירשת המלך כיצד מוצאי יום טוב הראשון של חג בשמיני במוצאי שביעית עושין לו בימה של עץ בעזרה והוא יושב עליה שנאמר מקץ שבע שנים במועד וגומר חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת וראש הכנסת נותנו לסגן והסגן (נותנו) לכהן גדול וכהן גדול נותנו למלך והמלך עומד ומקבל וקורא יושב אגריפס המלך עמד וקבל וקרא עומד ושבחוהו חכמים וכשהגיע ללא תוכל לתת עליך איש נכרי זלגו עיניו דמעות אמרו לו אל תתירא אגריפס אחינו אתה אחינו אתה (אחינו אתה) וקורא מתחלת אלה הדברים עד שמע ושמע והיה אם שמע עשר תעשר כי תכלה לעשר ופירשת המלך וברכות וקללות עד שגומר כל הפרשה ברכות שכהן גדול מברך אותן המלך מברך אותן אלא שנותן של רגלים תחת מחילת העון:

פרק ח

מְשֻׁוח מִלֶּחֶמָה בְּשָׁעָה שֶׁמְדַבֵּר אֶל הָעָם בְּלִשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ הִיא מְדַבֵּר. שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה בְּקִרְבְּכֶם אֶל
הַמִּלְחָמָה. וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן. זֶה כֹּהֵן מְשֻׁוח מִלֶּחֶמָה. וְדַבֵּר אֶל
הָעָם בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. וְאֹמֵר עֲלֵיהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר.
עַל אוֹיְבֵיכֶם וְלֹא עַל אֲחֵיכֶם. לֹא יְהוּדָה עַל שְׁמֵעוֹן.
וְלֹא שְׁמֵעוֹן עַל בְּנֵימִין. שְׁאֵם תִּפְלוּ בִידֵם יִרְחֲמוּ עֲלֵיכֶם.
כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּקְוֹמוּ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִקְבוּ בְּשֵׁמוֹת וַיַּחֲזִיקוּ
בַשְּׂבִיָּה וְכָל מַעֲרֻמֶּיהֶם הִלְבִּישׁוּ מִן הַשָּׁלָל. וַיִּלְבִּישׁוּם
וַיַּגִּיעִלוּם וַיֹּאכִילוּם וַיִּשְׁקוּם וַיְסַכּוּם וַיַּנְהִילוּם בַּחֲמוּרִים
לְכָל כּוֹשֵׁל. וַיָּבִיאוּם יְרִיחוֹ עִיר הַתְּמָרִים אֲצֵל אֲחֵיהֶם.
וַיָּשׁוּבוּ שׁוֹמְרוֹן. עַל אוֹיְבֵיכֶם אַתֶּם הוֹלְכִים שְׁאֵם תִּפְלוּ
בִידֵם אֵין מִרְחָמִים עֲלֵיכֶם. אֵל יֵרֶךְ לְבַבְכֶם. אֵל תִּירָאוּ
וְאֵל תַּחֲפוּזוּ וְגוֹמֵר. אֵל יֵרֶךְ לְבַבְכֶם. מִפְּנֵי צִהֲלַת סוֹסִים.
וְצִחְצִיחַ תְּרַבּוֹת. אֵל תִּירָאוּ מִפְּנֵי הַגָּפֶת תִּרְסִין. וְשִׁפְעַת
הַקֶּלָּגְסִין. אֵל תַּחֲפוּזוּ. מִקּוֹל הַקֶּרְנוֹת. אֵל תַּעֲרִצוּ. מִפְּנֵי קוֹל
צִוְחוֹת. כִּי יִי אֱלֹהֵיכֶם הַהוּלֵךְ עִמָּכֶם. הֵן בָּאִין בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל
בָּשָׂר וְדָם. וְאַתֶּם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם. פְּלִשְׁתִּים בָּאוּ
בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל גְּלִית. מָה הָיָה סוּפוֹ לְסוּף נָפַל בַּחֲרָב (וְהֵם)
נָפְלוּ עִמּוֹ. בְּנֵי עֵמּוֹן בָּאוּ בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל שׁוּבָד. מָה הָיָה סוּפוֹ
לְסוּף נָפַל בַּחֲרָב. וְהֵם נָפְלוּ עִמּוֹ. (אָבֵל) אַתֶּם אֵי אַתֶּם
כֵּן. כִּי יִי אֱלֹהֵיכֶם הַהוּלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם וְגוֹמֵר. זֶה
מַחֲנֶה הָאָרוֹן:

ב ודברו השוטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישוב לביתו וגומר אחד הבונה בית התבן בית הבקר בית העצים בית האוצרות אחד הבונה ואחד הלוקח ואחד היורש ואחד שנתן לו מתנה ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו וגומר אחד הנוטע הכרם ואחד הנוטע חמשת אילני מאכל ואפילו מחמשת מינין אחד הנוטע ואחד המבריך ואחד המרכיב ואחד הלוקח ואחד היורש ואחד שנתן לו מתנה ומי האיש אשר ארש אשה וגומר אחד המאיר את הבתולה ואחד המאיר את האלמנה אפילו שומרת יבם ואפילו שמע שמת אחיו במלחמה חוזר ובא לו כל אלו שומעים דברי כהן מעורכי המלחמה וחוזרין ומספיקין מים ומזון ומתקנין את הדרכים:

ג ואלו שאינן חוזרין הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת הנוטע ארבעה אילני מאכל וחמשה אילני סרק המחזיר את גרושתו אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר ולנתיין לא היה חוזר רבי יהודה אומר אף הבונה בית על מכוננו לא היה חוזר רבי אליעזר אומר אף הבונה בית לבנים בשרון לא היה חוזר:

ד ואלו שאין זזין ממקומן בנה בית וחנכו נטע כרם וחללו הנזשא את ארוסתו הכונס את יבמתו שנאמר נקי יהיה לביתו שנה אחת לביתו זה ביתו יהיה זה

כְּרָמוֹ. וְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ. זוֹ אִשְׁתּוֹ. אֲשֶׁר לָקַח לְהִבְיֹא
אֶת יְבִמְתּוֹ. אֵינָן מְסַפִּיקִין (לָהֶם) מִים וּמִזֹּון. וְאֵינָן מְתַקְנִין
אֶת הַדְּרָכִים:

ה' וַיִּסְפוּ הַשּׁוֹטְרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם וְגוֹמֵר. רַבִּי עֲקִיבָא
אוֹמֵר הִירָא וְרַדְּ הַלֵּבב כְּמִשְׁמַעוֹ. שְׂאִינוֹ יָכוֹל לַעֲמֹד
בְּקִשְׁרֵי הַמִּלְחָמָה וְלִרְאוֹת חֶרֶב שְׁלוֹפָה. רַבִּי יוֹסִי הַגִּלְלִי
אוֹמֵר הִירָא וְרַדְּ הַלֵּבב זֶהוּ הַמִּתְיָרָא מִן הָעֵבִירֹת שֶׁבִּידּוֹ.
לְפִיכָךְ תִּלְתֶּה לֹּז הַתּוֹרָה אֶת כָּל אֵלּוּ שִׁיחֲזוֹר בַּגִּלְלָן.
רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר אֶלְמָנָה לִכְהֵן גָּדוֹל. גְּרוּשָׁה וְחִלּוּצָה לִכְהֵן
הַדְּיוֹט. מִמְּזֹרֶת וּנְתִינָה לְיִשְׂרָאֵל. בֵּת יִשְׂרָאֵל לְמַמְזֵר
וּלְנִתִּין. הֵרִי הוּא הִירָא וְרַדְּ הַלֵּבב:

י' וְהָיָה כְּכֹלֹת הַשּׁוֹטְרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם. וּפָקְדוֹ שָׂרִי
צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם. וּבִעֲקָבוֹ שֶׁל עִם מַעֲמִידִין זְקִיפִין
לְפָנֵיהֶם. וְאַחֲרֵים מֵאַחֲזֹרֵיהֶם. וּכְשִׁילִין שֶׁל בְּרִזָּל בִּידֵיהֶן.
וְכָל הַמִּבְקֵשׁ לַחֲזוֹר הָרְשׁוֹת בְּיָדָם לְקַפֵּחַ אֶת שׁוֹקֵיו.
שֶׁתַּחֲלַת גִּיסָה נִפְלָה. שֶׁנֶּאֱמַר נָס יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי פְלִשְׁתִּים.
וְגַם מִגִּפָּה גְדוֹלָה הָיְתָה בָּעָם. וְלַהֲלֹן הוּא אוֹמֵר וַיִּנּוֹסוּ
אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפָּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים וְגוֹמֵר:

י' בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּמִלְחָמַת הָרְשׁוֹת. אֲבָל בְּמִלְחָמַת
מִצְוָה. הַכֹּל יוֹצְאִים אֶפִּילוֹ חֶתֶן מִחֲדָרוֹ וְכֹלָה מִחֻפְתָּהּ.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּמִלְחָמַת מִצְוָה.

אבל במלחמת חובה הכל יוצאין אפילו חתן מחדרו וכלה
מחפתה:

פרק ט

עגלה ערופה בלשון הקדש שנאמר כי ימצא חלל
באדמה ויצאו זקניו ושפטיה שלשה מבית דין
הגדול שבירושלים היו יוצאין רבי יהודה אומר חמשה
שנאמר זקניו שנים ושופטיה שנים ואין בית דין שקול
מוסיפין עליהם עוד אחד:

^ב נמצא טמון בגל או תלוי באילן או צף על פני המים
לא היו עורפין שנאמר באדמה ולא טמון בגל נופל ולא
תלוי באילן בשדה ולא צף על פני המים נמצא סמוך
לספר או לעיר שרבה גוים או לעיר שאין בה בית דין
לא היו עורפין אין מודדין אלא מעיר שיש בה בית דין
נמצא מכון בין שתי עירות שתיהן מביאות שתי עגלות
דברי רבי אליעזר (וחכמים אומרים עיר אחת מביאה
עגלה ערופה ואין שתי עירות מביאות שתי עגלות) ואין
ירושלים מביאה עגלה ערופה:

^ג נמצא ראשו במקום אחד וגופו במקום אחר מוליכין
הראש אצל הגוף דברי רבי אליעזר רבי עקיבא אומר
הגוף אצל הראש:

י מאין היו מודדין רבי אליעזר אומר מטבורו רבי עקיבא
אומר מחוטמו רבי אליעזר בן יעקב אומר ממקום
שנעשה חלל מצוארו:

ה נפטרו זקני ירושלים והלכו להן זקני אותה העיר
מביאין עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה
בעול ואין המום פוסל בה ומורידים אותה לנחל איתן
ואיתן כמשמעו קשה אף על פי שאינו איתן כשר
ועורפין אותה בקופיץ מאחוריה ומקומה אסור מלזרוע
ומלעבוד ומותר לסרוק שם פשתן ולנקר שם אבנים:

י זקני אותה העיר רוחצין את ידיהן במים במקום
עריפתה של עגלה ואומרים ידינו לא שפכו את הדם
הזה ועינינו לא ראו וכי על דעתנו עלתה שזקני בית
דין שופכי דמים הן אלא שלא בא לידינו ופטרנוהו
בלא מזון ולא ראינוהו והנחנוהו (בלא לוייה) והכהנים
אומרים כפר לעמד ישראל אשר פדית יי ואל תתן דם
נקי בקרב עמד ישראל לא היו צריכים לומר ונכפר להם
הדם אלא רוח הקדש מבשרתן אימתי שתעשו ככה
הדם מתכפר להם:

י נמצא ההורג עד שלא נערפה העגלה תצא ותרעה
בעדר משנערפה העגלה תקבר במקומה שעל ספק
באה מתחלתה כפרה ספקה והלכה לה נערפה העגלה
ואחר כך נמצא ההורג הרי זה יהרג:

ח עד אחד אומר ראיתי את ההורג ועד אחד אומר לא ראיתי אשה אומרת ראיתי ואשה אומרת לא ראיתי היו עורפין עד אחד אומר ראיתי ושנים אומרים לא ראיתי היו עורפין שנים אומרים ראינו ואחד אומר להן לא ראיתם לא היו עורפין:

ט משרבו הרצחנים בטלה עגלה ערופה משבא אלעזר בן דינאי ותחינה בן פרישה (בן פרישה) היה נקרא חזרו לקרותו בן הרצחן משרבו המנאפים פסקו המים המרים ורבן יוחנן בן זכאי הפסיקו שנאמר לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם וגומר משמת יוסי בן יעזר איש צרידה ויוסי בן (יוחנן) איש ירושלים בטלו האשכולות שנאמר אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי:

י יוחנן כהן גדול העביר הודית המעשר אף הוא בטל את המעוררין ואת הנוקפין עד ימיו היה פטיש מכה בירושלים ובמימינו אין אדם צריך לשאול על הדמאי:

יא משבטלה סנהדרין בטל השיר מבית המשתאות שנאמר בשיר לא ישתו יין וגומר:

יב משמתו גביאים הראשונים בטלו אורים ותמים משחרב בית המקדש בטל השמיר ונפת צופים ופסקו אנשי אמנה שנאמר הושיעה יי כי גמר חסיד וגומר רבן שמעון בן גמליאל אומר משום רבי יהושע מיום

שְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵין יוֹם שָׁאִין בּוֹ קָלְלָהּ. וְלֹא יֵרֵד
הַטֵּל לְבָרְכָהּ. וְנִטְלָ טַעַם הַפִּירוֹת. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר אֵף נִטְלָ
שֶׁמֶן הַפִּירוֹת:

י" רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן אֱלֶעָזָר אֹמֵר הִטְהָרָה נִטְלָה אֶת הַטַּעַם
וְאֶת הָרִיחַ. הַמַּעֲשֹׂרוֹת נִטְלוּ אֶת שֶׁמֶן הַדָּגָן. (וְחֻכְמִים
אֹמְרִים הַזֵּנוֹת וְהַכֹּשְׁפִים כָּלוּ אֶת הַכֹּל):

י" בַּפּוֹלְמוֹס שֶׁל אֶסְפָּסִינוֹס גָּזְרוּ עַל עֲטָרוֹת חֲתָנִים וְעַל
הָאִירוֹס. בַּפּוֹלְמוֹס שֶׁל טִיטוֹס גָּזְרוּ עַל עֲטָרוֹת בָּלוֹת.
וְשֶׁלֹא יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ יוֹנִית. בַּפּוֹלְמוֹס הָאֲחֵרוֹן. גָּזְרוּ
שֶׁלֹא תֵצֵא הַכֹּלָה בְּאֶפְרָיוֹן בְּתוֹךְ הָעִיר. וְרַבּוֹתֵינוּ הִתִּירוּ
שֶׁתֵּצֵא הַכֹּלָה בְּאֶפְרָיוֹן בְּתוֹךְ הָעִיר:

טו' מִשְׁמַת רַבִּי מֵאִיר בִּטְלוּ מוֹשְׁלֵי מְשָׁלִים. מִשְׁמַת בֶּן עֲזָאִי
בִּטְלוּ הַשְׁקָדָנִים. מִשְׁמַת בֶּן זֹמָא בִּטְלוּ הַדִּרְשָׁנִים. מִשְׁמַת
רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פָּסְקָה טוֹבָה מִן הָעוֹלָם. מִשְׁמַת רַבֶּן שִׁמְעוֹן
בֶּן גַּמְלִיאֵל בָּא גּוֹבְאִי. וְרַבּוֹ צָרוֹת. מִשְׁמַת רַבִּי אֱלֶעָזָר בֶּן
עֲזָרְיָה פָּסַק הָעֶשֶׂר מִן הַחֻכְמִים. מִשְׁמַת רַבִּי עֲקִיבָא בִּטְלָ
כְּבוֹד הַתּוֹרָה. מִשְׁמַת רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוֹסָא בִּטְלוּ אֲנָשִׁי
מַעֲשֵׂה. מִשְׁמַת רַבִּי יוֹסִי קִטְנוּטָא פָּסְקוּ חֲסִידִים וְלָמָּה
נִקְרָא שְׁמוֹ קִטְנוּטָא. שֶׁהָיָה קִטְנוּטָן שֶׁל חֲסִידִים. מִשְׁמַת
רַבֶּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאִי בִּטְלָ זִיו הַחֻכְמָה. מִשְׁמַת רַבֶּן גַּמְלִיאֵל
הַזֶּקֶן בִּטְלָ כְבוֹד הַתּוֹרָה. וּמִתָּה טְהָרָה וּפְרִישוֹת. מִשְׁמַת

רבי ישמעאל בן פאבי בטל זיו הכהנה. משמת רבי בטלה
עונה ויראת חטא:

ברייתא

רבי פינחס בן יאיר אומר משחרב בית המקדש בושו
חברים ובני חורין וחפו ראשם. ונדלדלו אנשי
מעשה. וגברו בעלי זרוע ובעלי לשון. ואין דורש ואין
מבקש ואין שואל. על מי לנו להשען על אבינו שבשמים.
רבי אליעזר הגדול אומר. מיום שחרב בית המקדש שרו
חכימא למהוי כספריא. וספריא כחזנא. וחזנא כעמא
דארעא. ועמא דארעא אזלא ודלדלה. ואין שואל ואין
מבקש. על מי יש להשען על אבינו שבשמים. בעקבות
משיחא חצפא יסגא. ויקר יאמיר. הגפן תתן פריה. והיין
ביקר. והמלכות תהפך למינות. ואין תוכחה. בית ועד
יהיה לזנות. והגליל יחרב. והגבלן ישום. ואנשי הגבול
יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו. וחכמת סופרים תסרח.
ויראי חטא ימאסו. והאמת תהא נעדרת. נערים פני
זקנים ילבינו. זקנים יעמדו מפני קטנים. בן מנול אב. בת
קמה באמה. כלה בחמותה. אויבי איש אנשי ביתו. פני
הדור כפני הכלב. הבן אינו מתבייש מאביו. ועל מי יש
לנו להשען על אבינו שבשמים:

עד כאן בנוסחא בבלי וירושלמי היא במשנה וכן גירסת רש"י
ובספר אחר כולה ברייתה היא

רַבִּי פִּינְחָס בֶּן יֶאֱיר אָמַר זְרִיזוֹת מְבִיאָה לַיָּדִי נְקִיּוֹת.
וְנְקִיּוֹת מְבִיאָה לַיָּדִי טְהָרָה. וְטְהָרָה מְבִיאָה לַיָּדִי
פְּרִישוֹת. וּפְרִישוֹת מְבִיאָה לַיָּדִי קְדוּשָׁה. וְקְדוּשָׁה מְבִיאָה
לַיָּדִי עֲנוּה. וְעֲנוּה מְבִיאָה לַיָּדִי יִרְאַת חֶטָּא. וְיִרְאַת חֶטָּא
מְבִיאָה לַיָּדִי חֲסִידוֹת. וְחֲסִידוֹת מְבִיאָה לַיָּדִי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ.
וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְבִיאָה לַיָּדִי תַּחֲיִית הַמֵּתִים. וְתַחֲיִית הַמֵּתִים
בָּאָה עַל יְדֵי אֱלֹהֵיו זְכוּר לְטוֹב אָמֵן: סליק

מסכת נדרים

פרק א

כָּל כְּנוּי נְדָרִים כְּנִדְרִים וְחֲרָמִים כְּחֲרָמִים וְשִׁבּוּעוֹת
כְּשִׁבּוּעוֹת וְנִזְירוֹת כְּנִזְירוֹת הָאוֹמֵר לְחֲבִירוֹ מוֹדְרָנִי
מִמֶּךָּ מִפְּרִשְׁנִי מִמֶּךָּ מְרוֹחֲקָנִי מִמֶּךָּ שְׂאִינִי אוֹכֵל לָךְ
שְׂאִינִי טוֹעֵם לָךְ אָסוּר מְנוּדָה אָנִי לָךְ רַבִּי עֲקִיבָא הָיָה
חוֹכֵךְ בָּזָה לְהַחֲמִיר כְּנִדְרֵי רְשָׁעִים נֶדֶר בִּנְזִיר וּבִקְרָבָן
וּבְשִׁבּוּעָה כְּנִדְרֵי כָשָׁרִים לֹא אָמַר כָּלוּם כְּנִדְבוֹתָם נֶדֶר
בִּנְזִיר וּבִקְרָבָן:

ב הָאוֹמֵר לְחֲבִירוֹ קוֹנֵם קוֹנֵחַ קוֹנֵס הָרִי אֵלּוּ כְּנוּיָן
לְקִרְבָּן חֶרֶק חֶרֶף חֶרֶף הָרִי אֵלּוּ כְּנוּיָם לְחֶרֶם נִזִּיק
נִזִּיחַ פְּזִיחַ הָרִי אֵלּוּ כְּנוּיָן לְנִזְירוֹת שְׁבוּתָה שְׁקוּקָה נֶדֶר
בְּמוֹתָה הָרִי אֵלּוּ כְּנוּיָן לְשִׁבּוּעָה:

ג הָאוֹמֵר לֹא חוֹלִין לֹא אוֹכֵל לָךְ לֹא כָשֶׁר וְלֹא דָכִי טְהוֹר
וְטָמֵא נוֹתֵר וּפְגוּל אָסוּר כְּאִמָּרָא כְּדִירִים כְּעֵצִים
כְּאִשִּׁים כְּמִזְבֵּחַ כְּהִיכָל כִּירוּשָׁלַיִם נֶדֶר בְּאֶחָד מִכָּל
מִשְׁמָשֵׁי הַמִּזְבֵּחַ אֵף עַל פִּי שְׁלֹא הַזִּכִּיר קִרְבָּן הָרִי זֶה
נֶדֶר קִרְבָּן רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הָאוֹמֵר יְרוּשָׁלַיִם לֹא אָמַר
כָּלוּם:

ד הָאוֹמֵר קִרְבָּן עוֹלָה מִנְחָה חֲטָאת תּוֹדָה שְׁלָמִים
שְׂאִינִי אוֹכֵל לָךְ אָסוּר רַבִּי יְהוּדָה מְתִיר הַקִּרְבָּן כְּקִרְבָּן:

קָרְבֵּן שְׂאוּכַל לֶךְ. אָסוּר. לְקָרְבֵּן לֹא אוֹכַל לֶךְ. רַבִּי מֵאִיר
אוֹסֵר. הָאֹמֵר לַחֲבִירוֹ קוֹנֵם פִּי מִדֶּבֶר עִמָּךְ. יְדֵי עוֹשֶׂה
עִמָּךְ. רִגְלֵי מְהַלֶּכֶת עִמָּךְ. אָסוּר:

פרק ב

וְאֵלּוּ מִתְּרִין חוֹלִין שְׂאוּכַל לֶךְ. כְּבֶשֶׂר חֲזִיר. כַּעֲבוֹדַת
כּוֹכָבִים. כְּעוֹרוֹת לְבוּבִין. כְּנִבְלוֹת. (כְּטֵרפוֹת).
כְּשִׁקְצִים. (כְּרִמָּשִׁים). כְּחֹלֶת אֶהָרִן וְכִתְרוֹמָתוֹ מִתֵּר.
הָאֹמֵר לְאִשְׁתּוֹ הִרִי אֶת עָלִי כְּאִמָּא. פּוֹתֵחִין לוֹ פֶּתַח
מִמָּקוֹם אַחֵר. שְׁלֹא יָקַל רֹאשׁוֹ לְכַךְ. קוֹנֵם שְׂאִינִי יִשּׁוֹן.
שְׂאִינִי מִדֶּבֶר. שְׂאִינִי מִהֵלֶךְ. הָאֹמֵר לְאִשָּׁה קוֹנֵם שְׂאִינִי
מִשְׁמֶשֶׁד. הִרִי זֶה בְּלֹא יַחַל דְּבָרוֹ. שְׁבוּעָה שְׂאִינִי יִשּׁוֹן.
שְׂאִינִי מִדֶּבֶר. שְׂאִינִי מִהֵלֶךְ אָסוּר:

^א קָרְבֵּן לֹא אוֹכַל לֶךְ. הַקָּרְבֵּן שְׂאוּכַל לֶךְ. לֹא קָרְבֵּן לֹא
אוֹכַל לֶךְ. מִתֵּר. שְׁבוּעָה לֹא אוֹכַל לֶךְ. שְׁבוּעָה שְׂאוּכַל
לֶךְ. לֹא שְׁבוּעָה לֹא אוֹכַל לֶךְ. אָסוּר. זֶה חֹמֶר בְּשְׁבוּעוֹת
מִבְּנֵדְרִים. וְחֹמֶר בְּנֵדְרִים מִבְּשְׁבוּעוֹת. בִּיצֵד. אָמַר קוֹנֵם
סִכָּה שְׂאִינִי עוֹשֶׂה. לֹוֹב שְׂאִינִי נוֹטֵל. תְּפִילִין שְׂאִינִי מְנִיחַ.
בְּנֵדְרִים אָסוּר. בְּשְׁבוּעוֹת מִתֵּר. שְׂאִין נִשְׁבָּעִין לַעֲבוֹר עַל
הַמִּצְוֹת:

^ב יֵשׁ נֶדֶר בְּתוֹךְ נֶדֶר. וְאִין שְׁבוּעָה בְּתוֹךְ שְׁבוּעָה. בִּיצֵד.
אָמַר הֲרִינִי נָזִיר אִם אוֹכַל. הֲרִינִי נָזִיר אִם אוֹכַל וְאָכַל.

חייב על כל אחת ואחת. שבועה שלא אוכל. שבועה שלא אוכל ואכל. אינו חייב אלא אחת:

ד סתם נדרים להחמיר ופירושם להקל. כיצד. אמר הרי עלי כבשר מליח. כיון נסד. אם של שמים נדר. אסור. ואם של עבודת אלילים מתר. ואם סתם אסור. הרי עלי כחרם אם כחרם של שמים אסור. ואם כחרם של כהנים מתר. ואם סתם אסור. הרי עלי כמעשר אם כמעשר בהמה נדר אסור. ואם של דגן מתר. ואם סתם אסור. הרי עלי כתרומה. אם כתרומת הלשכה נדר אסור. ואם של גזרן מתר. ואם סתם אסור. דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר סתם תרומה ביהודה אסורה. ובגליל מותרת. שאין אנשי גליל מכירין את תרומת הלשכה. סתם חרמים ביהודה מתרין ובגליל אסורין. שאין אנשי גליל מכירין את חרמי הכהנים:

ה נדר בחרם. ואמר לא נדרתי אלא בחרמו של ים. בקרבן ואמר לא נדרתי אלא בקרבנות של מלכים. הרי עצמי קרבן. ואמר לא נדרתי אלא בעצם שהנחתי לי להיות נזיר בו. קונם אשתי נהנית לי. ואמר לא נדרתי אלא מאשתי הראשונה שגרשתי. על כלן אין נשאלים להם. ואם נשאלו עונשין אותן. ומחמירין עליהם. דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים פותחין להן פתח ממקום אחר ומלמדן אותם כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים:

פרק ג

אֲרֻבָּעָה נְדָרִים הִתִּירוּ חֲכָמִים. נְדָרֵי זִירוּזִין. וְנְדָרֵי הַבָּאִי.
 וְנְדָרֵי שְׁגָגוֹת. וְנְדָרֵי אוֹנָסִים. נְדָרֵי זִירוּזִין.
 כִּיצַד. הִיא מוֹכֵר חֶפֶץ. וְאָמַר קוֹנָם שְׁאֵינִי פּוֹחֵת לָךְ מִן
 הַסֵּלַע. וְהִלָּה אוֹמֵר קוֹנָם שְׁאֵינִי מוֹסִיף לָךְ עַל הַשֶּׁקֶל.
 שְׁנֵיהֶם רוֹצִים בְּשִׁלְשָׁה דִּינָרִין. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר
 אִף הַרוּצָה לְהַדִּיר אֶת חֲבִירוֹ שִׁיאֲכַל אֶצְלוֹ. אוֹמֵר (כָּל)
 נֶדֶר שְׁאֵנִי עֲתִיד לְדוֹר הוּא בָטֹל. וּבִלְבָד שִׁיְהֵא זְכוּר
 בְּשַׁעַת הַנֶּדֶר:

ב נְדָרֵי הַבָּאִי. אָמַר קוֹנָם אִם לֹא רָאִיתִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה כִּיּוֹצְאִי
 מִצָּרִים. אִם לֹא רָאִיתִי נָחַשׁ כְּקוֹרֶת בֵּית הַבֵּד. נְדָרֵי שְׁגָגוֹת
 אִם אֲכַלְתִּי וְאִם שְׁתִּיתִי. וְנִזְכָּר שְׁאֲכַל וְשָׁתָה. שְׁאֵינִי אוֹכֵל
 וְשְׁאֵינִי שׁוֹתָה. וְשָׁכַח וְאֲכַל וְשָׁתָה. אָמַר קוֹנָם אֲשֶׁתִּי
 נִהְיִית לִי שְׁגָגָה אֶת כִּיסִּי וְשֶׁהִפְתָּה אֶת בְּנִי. וְנוֹדַע שְׁלֹא
 הִפְתּוּ. וְנוֹדַע שְׁלֹא גָנְבְּתוּ. רָאָה אוֹתָן אוֹכְלִים תְּאֲנִים.
 וְאָמַר הֲרִי הֵן עָלֶיכֶם קֶרֶבֶן. וְנִמְצְאוּ אֲבִיו וְאֶחָיו וְהָיוּ עִמָּהֶן
 אַחֲרֵים. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים הֵן מִתְּרִין. וּמָה שֶׁעִמָּהֶם
 אֲסוּרִים. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים אֵלּוֹ וְאֵלּוֹ מִתְּרִין:

ג נְדָרֵי אוֹנָסִים. הִדִּירוּ חֲבִירוֹ שִׁיאֲכַל אֶצְלוֹ. וְחָלָה הוּא אוֹ
 שְׁחָלָה בָנוּ. אוֹ שֶׁעָכְבוּ נִהַר. הֲרִי אֵלּוֹ נְדָרֵי אוֹנָסִין:

ד נוֹדְרִין לַהוֹרָגִים. וְלַחֲרָמִין. וְלַמּוֹכְסִין. שֶׁהִיא תְּרוּמָה אִף
 עַל פִּי שְׁאִינָה תְּרוּמָה. שֶׁהֵן שֶׁל בֵּית הַמֶּלֶךְ. אִף עַל פִּי

שאינן של בית המלך. בית שמאי אומרים בכל נודרין חוץ מבשבועה. ובית הלל אומרים אף בשבועה. בית שמאי אומרים לא יפתח לו בנדר. ובית הלל אומרים אף יפתח לו. בית שמאי אומרים במה שהוא מדירו. ובית הלל אומרים אף במה שאינו מדירו. כיצד אמרו לו אמור קונם אשתי נהנית לי. ואמר קונם אשתי ובני נהנין לי. בית שמאי אומרים אשתו מתרת ובניו אסורין. ובית הלל אומרים אלו ואלו מתרין:

הרי נטיעות האלו קרבן. אם אינן נקצצות טלית זו קרבן. אם אינה נשרפת יש להן פדיון. הרי נטיעות האלו קרבן עד שיקצצו. טלית זו קרבן עד שתשרף אין להן פדיון:

הנודר מיורדי הים מתר ביושבי היבשה. מיושבי היבשה אסור ביורדי הים. שיורדי הים בכלל יושבי היבשה. לא כאלו שהולכין מעכו ליפו אלא במי שדרכו לפרש:

הנודר מרואי החמה אסור אף בסומין. שלא נתבון זה אלא למי שהחמה רואה אותו:

הנודר משחורי הראש אסור בקרחין ובעלי שיבות. ומתח בנשים ובקטנים. שאין נקראין שחורי הראש אלא אנשים:

^ט הַנּוֹדֵר מִן הַיְלּוּדִים מִתֵּר בְּנִלּוּדִים. (מִן הַנּוֹלָדִים אֲסוּר בִּילּוּדִים). רַבִּי מֵאִיר מִתֵּר אֶף בִּילּוּדִים. וַחֲכָמִים אֹמְרִים לֹא נִתְכַּוֵּן זֶה אֶלָּא בְּמִי שֶׁדִּרְכוֹ לְהוֹלִיד:

הַנּוֹדֵר מִשּׁוּבָתִי שֶׁבֶת אֲסוּר בְּיִשְׂרָאֵל. (וְאֲסוּר) בְּבוֹתִים. מֵאוֹכְלֵי שׁוּם אֲסוּר בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲסוּר בְּבוֹתִים. מַעוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם. אֲסוּר בְּיִשְׂרָאֵל. וּמִתֵּר בְּבוֹתִים:

^{טא} קוֹנֵם שְׂאִינִי נִהְנֶה לְבָנִי נַח. מִתֵּר בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲסוּר בְּאוֹמוֹת. שְׂאִינִי נִהְנֶה לְזֶרַע אֲבֵרָהֶם. אֲסוּר בְּיִשְׂרָאֵל וּמִתֵּר בְּאוֹמוֹת. שְׂאִינִי נִהְנֶה לְיִשְׂרָאֵל. לֹקַח בְּיֹתֵר וּמוֹכֵר בְּפָחוֹת. שִׁישְׂרָאֵל נִהְנֵן לִי. לֹקַח בְּפָחוֹת וּמוֹכֵר בְּיֹתֵר. (אִם שׁוֹמֵעִין לוֹ). שְׂאִינִי נִהְנֶה לָהֶן וְהֵן לִי. יִהְנֶה לְאוֹמוֹת. קוֹנֵם שְׂאִינִי נִהְנֶה לְעֶרְלִים מִתֵּר בְּעֶרְלֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֲסוּר בְּמוּלֵי גוֹיִם. קוֹנֵם שְׂאִינִי נִהְנֶה לְמוּלִים. אֲסוּר בְּעֶרְלֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִתֵּר בְּמוּלֵי אוֹמוֹת הָעוֹלָם. שְׂאִין הָעֶרְלָה קְרוּיָה אֶלָּא לְשֵׁם גוֹיִם. שְׁנֵאֲמַר כִּי כָל הַגּוֹיִם עֶרְלִים וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל עֶרְלֵי לֵב. וְאוֹמַר וְהָיָה הַפְּלִשְׁתִּי הָעֶרֶל הַזֶּה. וְאוֹמַר פֶּן תִּשְׁמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פֶּן תַּעֲלוּזְנָה בְּנוֹת הָעֶרְלִים. (רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמַר מֵאוֹסָה הָעֶרְלָה שֶׁנִּתְגַּנְּנוּ בָּהּ הָרָשָׁעִים. שְׁנֵאֲמַר כִּי כָל הַגּוֹיִם עֶרְלִים וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל עֶרְלֵי לֵב). רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמַר גְּדוּלָּה מִלָּה שֶׁנִּכְבְּרָתוֹ עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְרִיתוֹת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמַר גְּדוּלָּה מִלָּה שֶׁדוּחָה אֶת הַשְּׁבֶת הַחֲמוּרָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קֶרְחָה אוֹמַר גְּדוּלָּה מִלָּה שֶׁלֹּא נִתְּלָה לוֹ לְמֹשֶׁה הַצַּדִּיק

עליה מלא שעה. רבי נחמיה אומר גדולה מילה שדוחה את הנגעים. רבי אומר גדולה מילה שכל המצות שעשה אברהם אבינו לא נקרא שלם עד שמל. שנאמר התהלך לפני והיה תמים. דבר אחר גדולה מילה שאלמלא היא לא ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו. שנאמר כה אמר יי אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת:

יום יג

פרק ד

אין בין המדר הנאה מחבירו. למדר הימנו מאכל. אלא דריסת הרגל וכלים שאין עושין בהן אכל נפש. המדר מאכל מחבירו. לא ישאלנו נפה וכברה וריחים ותנור. אבל משאיל לו חלוק וטבעת וטלית ונזמים. וכל דבר שאין עושים בו אכל נפש. מקום שמשכירין כיוצא בהן אסור:

^א המדר הנאה מחבירו. שוקל את שקלו. ופורע את חובו ומחזיר לו את אבידתו. מקום שנוטלים עליה שכר תפול הנאה להקדש:

^ב ותורם את תרומתו ומעשרותיו לדעתו. ומקריב עליו קני זבין. קני זבות. קני יולדות. חטאות ואשמות. ומלמדו מדרש הלכות ואגדות. (אבל) לא ילמדנו מקרא. אבל

מִלְמַד הוּא אֶת בָּנָיו (וְאֵת בְּנוֹתָיו) מִקְרָא וְזֶן אֶת אִשְׁתּוֹ
וְאֵת בָּנָיו אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא חַיֵּב בְּמִזְוֹנוֹתָיו וְלֹא יִזְוֶן אֶת
בְּהֶמְתּוֹ בֵּין טִמְאָה בֵּין טְהוֹרָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר זֶן
הַטִּמְאָה וְאִינוּ זֶן אֶת הַטְהוֹרָה אָמְרוּ לוֹ מַה בֵּין טִמְאָה
לְטְהוֹרָה אָמַר לָהֶן שֶׁהַטְהוֹרָה נִפְשָׁה לְשָׁמַיִם וְגוֹפָה שְׁלוֹ
וְטִמְאָה נִפְשָׁה וְגוֹפָה לְשָׁמַיִם אָמְרוּ לוֹ אֵף הַטִּמְאָה
נִפְשָׁה לְשָׁמַיִם וְגוֹפָה שְׁלוֹ שְׁאֵם יִרְצָה הָרִי הוּא מוֹכְרָה
לְגוֹיִם אוֹ מֵאֲכִילָה לְכָלֵּבִים:

י' הַמְדָּר הִנָּא מַחְבִּירוֹ וְנִכְנָס לְבִקְרוֹ עוֹמֵד אָבֵל לֹא
יוֹשֵׁב וּמִרְפָּאֵהוּ רְפוּאָת נֶפֶשׁ אָבֵל לֹא רְפוּאָת מָמוֹן
וְרוֹחֵץ עִמּוֹ בְּאִמְבָּטִי גְדוּלָּה אָבֵל לֹא בִקְטָנָה וְיִשֵּׁן עִמּוֹ
בְּמִטָּה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בִּימּוֹת הַחֲמָה אָבֵל לֹא בִימּוֹת
הַגְּשָׁמִים מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְהִינֵהוּ וּמִסֵּב עִמּוֹ עַל הַמִּטָּה וְאוֹכֵל
עִמּוֹ עַל הַשְּׁלֶחָן אָבֵל לֹא מִן הַתְּמָחוּי אָבֵל אוֹכֵל הוּא
מִן הַתְּמָחוּי הַחוּזָר לֹא יֹאכֵל עִמּוֹ מִן הָאֲבוֹס שְׁלִפְנֵי
הַפּוֹעֲלִים וְלֹא יַעֲשֶׂה עִמּוֹ בְּאֶמֶן דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר וְחֻכְמִים
אוֹמְרִים עוֹשֶׂה הוּא בְּרַחוּק מִמֶּנּוּ:

ה' הַמְדָּר הִנָּא מַחְבִּירוֹ לִפְנֵי שְׁבִיעִית לֹא יוֹרֵד לְתוֹךְ
שְׂדֵהוּ וְאִינוּ אוֹכֵל מִן הַנּוֹטוֹת וּבְשִׁבְעִית אִינוּ יוֹרֵד לְתוֹךְ
שְׂדֵהוּ אָבֵל אוֹכֵל הוּא מִן הַנּוֹטוֹת נָדָר הֵימָנוּ מֵאֲכֹל
לִפְנֵי שְׁבִיעִית יוֹרֵד לְתוֹךְ שְׂדֵהוּ וְאִינוּ אוֹכֵל מִן הַפִּירוֹת
וּבְשִׁבְעִית יוֹרֵד וְאוֹכֵל:

י המִדֵּר הַנָּאָה מִחֲבִירוֹ. לֹא יִשְׁאִלְנוּ. וְלֹא יִשְׁאֵל מִמֶּנּוּ.
 לֹא יִלְנוּ וְלֹא יִלוּה מִמֶּנּוּ. וְלֹא יִמְכּוֹר לוֹ. וְלֹא יִקַּח מִמֶּנּוּ.
 אָמַר לוֹ הַשְׂאִילֵנִי פֶרֶתְךָ. אָמַר לוֹ אֵינָה פְנוּיָה. אָמַר קוֹנָם
 שְׂדֵי שְׂאִינִי חוֹרֵשׁ בָּהּ לְעוֹלָם. אִם הִיא דֶּרֶכְךָ לְחֵרוֹשׁ. הוּא
 אָסוּר וְכָל אָדָם מוֹתְרִין. וְאִם אֵין דֶּרֶכְךָ לְחֵרוֹשׁ. הוּא וְכָל
 אָדָם אָסוּרִין:

י המִדֵּר הַנָּאָה מִחֲבִירוֹ. וְאֵין לוֹ מֶה יֵאכֹל. הוֹלֵךְ אֶצֶל
 הַחֲנוּנִי וְאוֹמֵר. אִישׁ פְּלוֹנִי מִדֵּר מִמֶּנִּי הַנָּאָה. וְאֵינִי יוֹדֵעַ מָה
 אֶעֱשֶׂה. הוּא נוֹתֵן לוֹ. וּבֹא וְנוֹטֵל מִזֶּה. הִיא בֵּיתוֹ לְבָנוֹת.
 גִּדְּרוּ לְגִדּוֹר. שְׂדֵהוּ לְקִצּוֹר. הוֹלֵךְ אֶצֶל הַפּוֹעֲלִים וְאוֹמֵר.
 אִישׁ פְּלוֹנִי מִדֵּר מִמֶּנִּי הַנָּאָה. וְאֵינִי יוֹדֵעַ מָה אֶעֱשֶׂה. הֵם
 עוֹשִׂים עִמּוֹ. וּבָאִין וְנוֹטְלִין שְׂכָר מִזֶּה:

י"ה הֵיוּ מְהֻלְכִין בְּדֶרֶךְ וְאֵין לוֹ מֶה יֵאכֹל. נוֹתֵן לְאַחֵר לְשֵׁם
 מִתְּנָה. וְהֵלָה מוֹתֵר בָּהּ. אִם אֵין עִמָּהֶם אַחֵר. מֵנִיחַ עַל
 הַסֵּלַע אוֹ עַל הַגֶּדֶר וְאוֹמֵר הִרִי הֵן מְפַקְרִין לְכָל מִי
 שִׁיחֲפוּץ. וְהֵלָה נוֹטֵל וְאוֹכֵל. וְרַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר:

פרק ה

הַשּׁוֹתָפִין שֶׁנִּדְּרוּ הֵנָּה זֶה מִזֶּה. אֲסוּרִין לִכְנֵס לְחֹצֵר.
 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר זֶה נִכְנָס לְתוֹךְ
 שְׁלוֹ. וְזֶה נִכְנָס לְתוֹךְ שְׁלוֹ. וּשְׁנֵיהֶם אֲסוּרִים לְהַעֲמִיד שָׁם
 רִיחִים וְתַנּוּר. וּלְגַדֵּל תְּרֻנְגוּלִים. הִיא אֶחָד מֵהֶם מִדֶּר
 הֵנָּה מַחְבִּירוֹ. לֹא יִכְנֵס לְחֹצֵר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב
 אָמַר יָכוֹל הוּא לֹאמַר לוֹ. לְתוֹךְ שְׁלִי אֲנִי נִכְנָס. וְאֲנִי נִכְנָס
 לְתוֹךְ שְׁלָךְ. וְכוּפִין אֶת הַנּוֹדֵר לַמְּכוּר אֶת חֻלְקוֹ:

^ב הִיא אֶחָד מִן הַשּׁוֹק מִדֶּר מֵאֶחָד מֵהֶם הֵנָּה. לֹא יִכְנֵס
 לְחֹצֵר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר יָכוֹל הוּא לֹאמַר לוֹ.
 לְתוֹךְ שֶׁל חֵבֶרֶדְ אֲנִי נִכְנָס. וְאֲנִי נִכְנָס לְתוֹךְ שְׁלָךְ:

^ג הַמִּדֵּר הֵנָּה מַחְבִּירוֹ. וַיֵּשׁ לוֹ מֶרְחָץ וּבֵית הַבַּד מִשְׁכָּרִים
 בָּעִיר. אִם יֵשׁ לוֹ בֵּהֶן תְּפִיסַת יָד אֲסוּר. אִין לוֹ בֵּהֶן תְּפִיסַת
 יָד מוֹתֵר. הָאָמַר לְחֵבֶירוֹ קוֹנֵם לְבֵיתָךְ שְׂאִינִי נִכְנָס. וְשִׁדְךָ
 שְׂאִינִי לֹקַח. מֵת אוֹ שְׁמִכְרָה לְאַחֵר מוֹתֵר. קוֹנֵם לְבֵית זֶה
 שְׂאִינִי נִכְנָס. שְׂדָה זוֹ שְׂאִינִי לֹקַח. מֵת אוֹ מְכָרָה לְאַחֵר.
 אֲסוּר:

^ד הָרִינִי עָלֶיךָ חֶרֶם. הַמִּדֵּר אֲסוּר. הָרִי אֶת עָלִי חֶרֶם הַנּוֹדֵר
 אֲסוּר. הָרִינִי עָלֶיךָ וְאֶת עָלִי. שְׁנֵיהֶם אֲסוּרִין. וּשְׁנֵיהֶם
 מוֹתָרִים בְּדָבָר שֶׁל עוֹלֵי בָּבֶל. וְאֲסוּרִים בְּדָבָר שֶׁל אוֹתָהּ
 הָעִיר:

ה ואיזהו דבר של עולי בבל. כגון הר הבית והעזרות והבזר שבאמצע הדרך. ואיזהו דבר של אותה העיר. כגון הרחוב והמרחץ ובית הכנסת והתבה והספרים. והכותב חלקו לנשיא. רבי יהודה אומר אחד כותב לנשיא. ואחד כותב להדיוט. מה בין כותב לנשיא לכותב להדיוט. שהכותב לנשיא אינו צריך לזכות. והכותב להדיוט צריך לזכות. וחכמים אומרים אחד זה ואחד זה צריכין לזכות. לא דברו בנשיא אלא בהוזה. רבי יהודה אומר אין אנשי הגליל צריכין לכתוב שכבר כתבו אבותיהם על ידיהם:

י המדר הנאה מחבירו. ואין לו מה יאכל. נותן לאחר לשום מתנה. והלה מותר בה. מעשה באחד בבית חורון שהיה אביו מדר הימנו הנאה. והיה משיא את בנו. ואמר לחבירו חצר וסעודה נתונים לך במתנה. ואינו לפניך אלא כדי שיבא אבא. ויאכל עמנו בסעודה. אמר לו אם שלי הם. הרי הם מקדישים לשמים. אמר (לו) לא נתתי לך את שלי. שתקדישם לשמים. אמר לו לא נתת לי את שלך. אלא שתהא אתה ואביך אוכלים ושותים ומתרצים זה לזה. ויהא עון תלוי בראשו. (וכשבא דבר לפני חכמים אמרו) כל מתנה שאינה שאם הקדישה תהא מקדשת אינה מתנה:

פרק ו

הַנּוֹדֵר מִן הַמִּבְשָׁל מוֹתֵר בְּצָלִי וּבִשְׁלֹק. אָמַר קוֹנָם
תִּבְשִׁיל שְׂאִינִי טוֹעִם. אָסוּר בְּמַעֲשֵׂה קִדְרָה
רָדִי. וּמוֹתֵר בְּעֵבָהּ. וּמוֹתֵר בְּבִיצַת טְרִמִּיטָה. וּבִדְלֵעַת
הָרְמוּצָה:

בַּ הַנּוֹדֵר מִמַּעֲשֵׂה קִדְרָה אֵינוֹ אָסוּר אֲלָא מִמַּעֲשֵׂה
רְתִיחָתָהּ. אָמַר קוֹנָם הַיּוֹרֵד לְקִדְרָה שְׂאִינִי טוֹעִם. אָסוּר
בְּכָל הַמֵּתִבֶּשֶׁלִין בְּקִדְרָה:

ג מִן הַכָּבוּשׁ. אֵינוֹ אָסוּר אֲלָא מִן הַכָּבוּשׁ שֶׁל יֶרֶק. כָּבוּשׁ
שְׂאִינִי טוֹעֵם אָסוּר בְּכָל הַכָּבוּשִׁים. מִן הַשְּׁלֹק. אֵינוֹ אָסוּר
אֲלָא מִן הַשְּׁלֹק שֶׁל בֶּשָׂר. שְׁלֹק שְׂאִינִי טוֹעֵם. אָסוּר בְּכָל
הַשְּׁלֹקִים. מִן הַצָּלִי. אֵינוֹ אָסוּר אֲלָא מִן הַצָּלִי שֶׁל בֶּשָׂר
(דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה). צָלִי שְׂאִינִי טוֹעֵם אָסוּר בְּכָל הַצָּלוּיִן.
מִן הַמְּלִיחַ. אֵינוֹ אָסוּר אֲלָא מִן הַמְּלִיחַ שֶׁל דָּג. מְלִיחַ
שְׂאִינִי טוֹעֵם. אָסוּר בְּכָל הַמְּלוּחִים:

ד דָּג דָּגִים שְׂאִינִי טוֹעֵם. אָסוּר בֵּהֶן בֵּין גְּדוֹלִים בֵּין קְטָנִים.
בֵּין מְלוּחִים בֵּין טְפִלִּים. בֵּין חֲיִין בֵּין מִבְשָׁלִין. וּמוֹתֵר
בְּטָרִית טְרוּפָה וּבִצִּיר. הַנּוֹדֵר מִן הַצִּחְנָה אָסוּר בְּטָרִית
טְרוּפָה. וּמוֹתֵר בִּצִּיר וּבַמּוֹרִיס. הַנּוֹדֵר מִטָּרִית טְרוּפָה
אָסוּר בִּצִּיר וּבַמּוֹרִיס:

ה' הנזדר מן החלב מותר בקום ורבי יוסי אוסר מן הקום
 מותר בחלב אבא שאול אומר הנזדר מן הגבינה אסור
 בה בין מלוחה בין טפילה:

י' הנזדר מן הבשר מותר ברטב ובקפה ורבי יהודה
 אוסר אמר רבי יהודה מעשה ואסר (עלי) רבי טרפון
 בצים שנתבשלו עמו אמרו לו וכן הדבר אימתי בזמן
 שיאמר בשר זה עלי שהנזדר מן הדבר ונתערב באחר
 אם יש בו בנותן טעם אסור:

י' הנזדר מן היין מותר בתבשיל שיש בו טעם יין אמר
 קונם יין זה שאיני טועם ונפל לתבשיל אם יש בו בנותן
 טעם הרי זה אסור הנזדר מן הענבים מותר ביין מן
 הזיתים מותר בשמן אמר קונם זיתים וענבים אלו שאיני
 טועם אסור בהן וביוצא מהן:

ח' הנזדר מן התמרים מותר בדבש תמרים מסתוניות
 מותר בחמץ סתוניות רבי יהודה בן בתירה אומר כל
 ששם תולדתו קרויה עליו ונדר הימנו אסור אף ביוצא
 הימנו וחכמים מתירין:

ט' הנזדר מן היין מותר ביין תפוחים מן השמן מותר
 בשמן שומשמן מן הדבש מותר בדבש תמרים
 מן החמץ מותר בחמץ סתוניות מן הכרישין מותר
 בקפלוטות מן הירק מותר בירקות השדה מפני שהוא
 שם לווי:

הַנּוֹדֵר מִן הַכְּרוּב אָסוּר בְּאֶסְפָּרְגוּס. מִן הָאֶסְפָּרְגוּס מוֹתֵר בְּכְרוּב. מִן הַגְּרִיסִין אָסוּר בַּמִּקְפָּה. וְרַבִּי יוֹסִי מֵתִיר. מִן הַמִּקְפָּה מוֹתֵר בַּגְּרִיסִין. מִן הַמִּקְפָּה אָסוּר בְּשׁוּם. וְרַבִּי יוֹסִי מֵתִיר. מִן הַשּׁוּם מוֹתֵר בַּמִּקְפָּה. מִן הָעֵדָשִׁים אָסוּר בְּאֲשִׁישִׁים. וְרַבִּי יוֹסִי מֵתִיר. מִן הָאֲשִׁישִׁים מוֹתֵר בְּעֵדָשִׁים. חֹטֶה (חֹטִים) שְׂאִינִי טוֹעֵם. אָסוּר בָּהֶן בֵּין קֶמַח בֵּין פֶּת. גְּרִיס גְּרִיסִין שְׂאִינִי טוֹעֵם. אָסוּר בָּהֶן בֵּין חֵיז בֵּין מְבַשְּׁלִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר קוֹנֵם גְּרִיס אוֹ חֹטִים שְׂאִינִי טוֹעֵם מוֹתֵר לְכֹס חֵיז:

פרק ז

הַנּוֹדֵר מִן הַיֶּרֶק מוֹתֵר בְּדִלּוּעִין וְרַבִּי עֲקִיבָא אוֹסֵר. אָמְרוּ לוֹ לְרַבִּי עֲקִיבָא. וְהֵלֵא אוֹמֵר אָדָם לְשְׁלֹחַו. קַח לִי יֶרֶק. וְהוּא אוֹמֵר לֹא מִצָּאֲתִי אֶלֶּא דִּלּוּעִין. אָמַר לָהֶם בֶּן הַדְּבָר. אוֹ שְׂמָא אוֹמֵר הוּא לֹא מִצָּאֲתִי אֶלֶּא קֶטְנִית. אֶלֶּא שֶׁהַדִּלּוּעִים בְּכֻלָּל יֶרֶק (וְקֶטְנִית אֵינוֹ בְּכֻלָּל יֶרֶק). וְאָסוּר בְּפֹל הַמִּצְרִי לַח. וּמוֹתֵר בִּיבֶשׁ:

הַנּוֹדֵר מִן הַדֶּגֶן אָסוּר בְּפֹל הַמִּצְרִי יָבֵשׁ דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים אֵינוֹ אָסוּר אֶלֶּא מִחֲמֶשֶׁת הַמִּינִין. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר הַנּוֹדֵר מִן הַתְּבוּאָה אֵינוֹ אָסוּר אֶלֶּא מִחֲמֶשֶׁת הַמִּינִין. אֲבָל (הַנּוֹדֵר) מִן הַדֶּגֶן אָסוּר בְּכֹל וּמוֹתֵר בְּפִירוֹת הָאֵילָן וּבִיֶּרֶק:

ג הַנּוֹדֵר מִן הַכֶּסוֹת מוֹתֵר בְּשֶׁק וּבִירֵעָה וּבִחְמִלָה אָמַר
 קוֹנֵם צָמַר עוֹלָה עָלָיו מוֹתֵר לְהַתְּכִסּוֹת בְּגִיזֵי צָמַר פֶּשֶׁתָּן
 עוֹלָה עָלָיו מוֹתֵר לְהַתְּכִסּוֹת בְּאַנִּיצֵי פֶשֶׁתָּן רַבִּי יְהוּדָה
 אָמַר הַכֹּל לְפִי הַנּוֹדֵר טָעַן וְהִזִּיעַ וְהָיָה רִיחוֹ קָשָׁה אָמַר
 קוֹנֵם צָמַר וּפִשְׁתִּים עוֹלִים עָלָיו מוֹתֵר לְהַתְּכִסּוֹת וְאַסּוּר
 לְהַפְשִׁיל לְאַחֲרָיו:

ד הַנּוֹדֵר מִן הַבֵּית מוֹתֵר בְּעֵלְיָה דְּבָרֵי רַבִּי מְאִיר וַחֲכָמִים
 אֹמְרִים עָלֶיהָ בְּכָלֵל הַבֵּית הַנּוֹדֵר מִן הָעֵלְיָה מוֹתֵר בַּבֵּית:

ה הַנּוֹדֵר מִן הַמָּטָה מוֹתֵר בְּדֶרֶגֶשׁ דְּבָרֵי רַבִּי מְאִיר
 וַחֲכָמִים אֹמְרִים דֶּרֶגֶשׁ בְּכָלֵל מָטָה הַנּוֹדֵר מִדֶּרֶגֶשׁ מוֹתֵר
 בַּמָּטָה הַנּוֹדֵר מִן הָעִיר מוֹתֵר לַכֶּנֶס לְתַחֲוֹמָהּ שֶׁל עִיר
 וְאַסּוּר לַכֶּנֶס לְעִבּוּרָהּ אָבֵל הַנּוֹדֵר מִן הַבֵּית אָסּוּר מִן
 הָאֶגֶף וּלְפָנָיו:

ו קוֹנֵם פִּירוֹת הָאֵלוֹ עָלָיו קוֹנֵם הֵן עַל פִּי קוֹנֵם הֵן לְפִי
 אָסּוּר בְּחִלּוּפֵיהֶן וּבְגִדּוּלֵיהֶן שְׂאִינִי אוֹכֵל וְשְׂאִינִי טוֹעֵם
 מוֹתֵר בְּחִלּוּפֵיהֶן וּבְגִדּוּלֵיהֶן בְּדָבָר שֶׁזָּרְעוּ כָּלָה אָבֵל
 בְּדָבָר שְׂאִין זָרְעוּ כָּלָה אָפִילוֹ גְּדוּלֵי גְּדוּלִין אָסּוּרִין:

ז הָאֹמֵר לֹא שָׂתוּ קוֹנֵם מַעֲשֵׂה יְדִיד עָלָיו קוֹנֵם הֵן עַל פִּי
 קוֹנֵם הֵן לְפִי אָסּוּר בְּחִלּוּפֵיהֶן וּבְגִדּוּלֵיהֶן שְׂאִינִי אוֹכֵל
 שְׂאִינִי טוֹעֵם מוֹתֵר בְּחִלּוּפֵיהֶן וּבְגִדּוּלֵיהֶן בְּדָבָר שֶׁזָּרְעוּ
 כָּלָה אָבֵל בְּדָבָר שְׂאִין זָרְעוּ כָּלָה אָפִילוֹ גְּדוּלֵי גְּדוּלִין
 אָסּוּרִין

ח שאת עושה איני אוכל עד הפסח. שאת עושה איני מתכסה עד הפסח. עשתה לפני הפסח מותר לאכול ולהתכסות אחר הפסח. שאת עושה עד הפסח איני אוכל. ושאת עושה עד הפסח איני מתכסה. עשתה לפני הפסח אסור לאכול ולהתכסות אחר הפסח:

ט שאת נהנית לי עד הפסח אם תלכי לבית אביך עד החג. הלכה לפני הפסח. אסורה בהנאתו עד הפסח. אחר הפסח בלא יחל דברו. שאת נהנית לי עד החג אם תלכי לבית אביך עד הפסח. והלכה לפני הפסח אסורה בהנאתו עד החג. ומותרת לילך אחר הפסח:

פרק ח

קונם יין שאיני טועם היום. אינו אסור אלא עד שתחשוך. שבת זו אסור בכל השבת. ושבת שעברה. חדש זה. אסור בכל החדש. וראש חדש להבא. שנה זו. אסור בכל השנה. וראש השנה לעתיד לבא. שבוע זה. אסור בכל השבוע. ושביעית שעברה. ואם אמר יום אחד. שבת אחד. חדש אחד. שנה אחת. שבוע אחד. אסור מיום ליום:

כ עד הפסח. אסור עד שיגיע. עד שיהא. אסור עד שיצא. עד לפני הפסח. רבי מאיר אומר אסור עד שיגיע. רבי יוסי אומר עד שיצא:

ג עד הקציר. עד הבציר. עד המסיק. אינו אסור אלא עד שיגיע. זה הכלל. כל שזמנו קבוע ואמר עד שיגיע אסור עד שיגיע. אמר עד שיהא אסור עד שיצא. וכל שאין זמנו קבוע. בין אמר עד שיהא בין אמר עד שיגיע אינו אסור אלא עד שיגיע:

ד עד הקיץ. עד שיהא הקיץ. עד שיתחילו העם להכניס בכללות. עד שיעבור הקיץ. עד שיקפלו המקצעות. עד הקציר עד שיתחיל העם לקצור קציר חטים אבל לא קציר שעורים. הכל לפי (מקום) נדרו. אם היה בהר בהר. ואם היה בבקעה בבקעה:

ה עד הגשמים. עד שיהיו הגשמים. עד שתדד רביעה שניה. רבן שמעון בן גמליאל אומר עד שיגיע זמנה של רביעה. עד שיפסקו גשמים. עד שיצא ניסן בלוי. דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר עד שיעבור הפסח. קונם יין שאיני טועם השנה. נתעברה השנה אסור בה ובעבורה. עד ראש אדר. עד ראש אדר הראשון. עד סוף אדר. עד סוף אדר ראשון. רבי יהודה אומר קונם יין שאיני טועם עד שיהא הפסח. אינו אסור אלא עד לילי הפסח. שלא נתכון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לשתות יין:

ו אמר קונם בשר שאיני טועם עד שיהא הצום. אינו אסור אלא עד לילי הצום שלא נתכון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכול בשר. רבי יוסי בנו אומר אמר

קונם שום שאיני טועם עד שתהא שבת אינו אסור אלא
עד לילי שבת שלא נתכון זה אלא עד שעה שדרך בני
אדם לאכול שום:

האומר לחבירו קונם שאיני נהנה לך אם אין אתה בא
וגוטל לבניך כור אחד של חטין ושתי חביות של יין הרי
זה יכול להפר את נדרו שלא על פי חכם ויאמר לו כלום
אמרת אלא מפני כבודי זהו כבודי וכן האומר לחבירו
קונם שאתה נהנה לי אם אין אתה בא וגותן לבני כור
אחד של חטין ושתי חביות של יין רבי מאיר אומר אסור
עד שיתן וחכמים אומרים אף זה יכול להפר את נדרו
שלא על פי חכם ויאמר לו הרי אני כאלו התקבלתי היו
מסרבין בו לשא בת אחותו ואמר קונם שהיא נהנית לי
לעולם וכן המגרש את אשתו ואמר קונם אשתי נהנית
לי לעולם הרי אלו מותרות להנות לו שלא נתכון זה
אלא לשום אישות הרי מסרב בחבירו שיאכל אצלו
אמר קונם לביתך שאיני נכנס טפת צונן שאיני טועם
לך מותר לכנס לביתו ולשתות ממנו צונן שלא נתכון
זה אלא לשום אכילה ושתייה:

פרק ט

רבי אליעזר אומר פותחין לאדם בכבוד אביו ואמו.
 וחכמים אוסרין. אמר רבי צדוק עד שפותחין לו
 בכבוד אביו ואמו. יפתחו לו בכבוד המקום (אמרו לו)
 אם בן אין נדרים. מודים חכמים לרבי אליעזר בדבר
 שבינו לבין אביו ואמו. שפותחין לו בכבוד אביו ואמו:

^ב ועוד אמר רבי אליעזר פותחים בנולד. וחכמים אוסרין.
 כיצד. אמר קונם שאיני נהנה לאיש פלוני ונעשה סופר.
 או שהיה משיא את בנו (בקרוב) ואמר אלו הייתי יודע
 שהוא נעשה סופר. או שהיה משיא את בנו בקרוב.
 לא הייתי נודר. קונם לבית זה שאיני נכנס. ונעשה בית
 הכנסת אמר אלו הייתי יודע שהוא נעשה בית הכנסת.
 לא הייתי נודר. רבי אליעזר מתיר. וחכמים אוסרין:

^ג רבי מאיר אומר יש דברים שהן כנולד ואינן כנולד
 וחכמים מודים לו. כיצד. אמר קונם שאיני נושא את
 פלונית. שאביה רע. אמרו לו מת. או שעשה תשובה.
 קונם לבית זה שאיני נכנס שהכלב רע בתוכו. או שהנחש
 בתוכו. אמרו לו מת הכלב. או שנהרג הנחש. הרי הן
 כנולד ואינן כנולד וחכמים מודים לו:

^ד ועוד אמר רבי מאיר פותחים לו מן הכתוב שבתורה
 ואומרים לו. אלו היית יודע. שאתה עובר על לא תקום.
 ועל לא תטור. ועל לא תשנא את אחיך בלבבך. ואהבת

לְרַעָךְ כַּמוֹד וְחִי אַחִיד עִמָּךְ. (שָׁמָּה) יַעֲנֵי וְאֵין אֶתָּה יָכוֹל
לְפָרְנָסוֹ. אָמַר אֵלּוּ הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא בֶן. לֹא הָיִיתִי נוֹדֵר.
הָרִי זֶה מוֹתֵר:

ה' פּוֹתֵחִין לְאָדָם בְּכְתוּבַת אִשְׁתּוֹ. וּמַעֲשֶׂה בְּאַחַד שְׁנֵדֵר
מֵאִשְׁתּוֹ הִנָּאָה. וְהִיתָה כְּתוּבָתָה אַרְבַּע מֵאוֹת דִּינָרִים.
וּבָאָה לִפְנֵי רַבִּי עֲקִיבָא וְחִיבוּ לָתֵן לָהּ כְּתוּבָתָהּ. אָמַר לוֹ
רַבִּי. שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת דִּינָרִין הֵנִיחַ אָבָא. וְנָטַל אַחִי אַרְבַּע
מֵאוֹת. וְאֲנִי אַרְבַּע מֵאוֹת. לֹא דִיָּה שֶׁתִּטּוֹל הִיא מֵאֲתִים.
וְאֲנִי מֵאֲתִים. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא אֲפִילוֹ אֶתָּה מוֹכֵר שְׁעַר
רֹאשְׁךָ. אֶתָּה נוֹתֵן לָהּ כְּתוּבָתָהּ. אָמַר לוֹ אֵלּוּ הָיִיתִי יוֹדֵעַ
שֶׁהוּא בֶן לֹא הָיִיתִי נוֹדֵר וְהִתִּירָה רַבִּי עֲקִיבָא:

י' פּוֹתֵחִין בְּיָמִים טוֹבִים וּבְשַׁבָּתוֹת. בְּרֹאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים.
אוֹתָן הַיָּמִים מוֹתֵרִים. וְשָׂאֵר כָּל הַיָּמִים אֲסוּרִין. עַד שֶׁבָּא
רַבִּי עֲקִיבָא וְלָמַד. שֶׁהַנֵּדֵר שֶׁהִתֵּר מְקַצֵּתוֹ הִתֵּר כָּלּוּ:

י' בִּיצֵד. אָמַר קוֹנֵם שְׂאִינִי נִהְיָה לְכָלְכֶם. הִתֵּר אֶחָד מֵהֶן.
הִתֵּרוּ כָּלָן. שְׂאִינִי נִהְיָה לָזֶה וְלָזֶה. הִתֵּר הָרֹאשׁוֹן הִתֵּרוּ
כָּלָן. הִתֵּר הָאֲחֵרוֹן. הָאֲחֵרוֹן מוֹתֵר וְכָלָן אֲסוּרִין. (הִתֵּר
הָאֲמֻצָּעִי. הֵימְנוּ וְלִמְטָה מוֹתֵר. הֵימְנוּ וְלִמְעָלָה אֲסוּר.)
שְׂאִינִי נִהְיָה לָזֶה קֶרֶבֶן. וְלָזֶה קֶרֶבֶן. צְרִיכִין פֶּתַח לְכָל אֶחָד
וְאֶחָד:

ה' קוֹנֵם יֵין שְׂאִינִי טוֹעֵם שֶׁהֵינִי רֹעַ לְמַעַם. אָמְרוּ לוֹ וְהִלֵּא
הַמְּיוֹשָׁן יִפֶּה לְמַעַם. הוֹתֵר בְּמִיּוֹשָׁן. וְלֹא בְּמִיּוֹשָׁן בְּלִבָּד

הותר. אלא בכל היין. קונם בצל שאיני טועם שהבצל רע ללב. אמרו לו הכפרי יפה ללב. התר בכפרי. ולא בכפרי בלבד התר אלא בכל הבצלים. מעשה היה והתירו רבי מאיר בכל הבצלים:

^ט פותחין לאדם בכבוד עצמו ובכבוד בניו. אומרים לו אלו היית יודע שלמחר יהיו אומרים עליך. כך היא וסתו של פלוני מגרש את נשיו. ועל בנותיך יהיו אומרים בנות גרושה הן. מה ראתה אמן של אלו להתגרש. ואמר אלו הייתי יודע שכן לא הייתי נודר. הרי זה מותר:

^י קונם שאיני נושא את פלונית כעורה. והרי היא נאה. שחורה. והרי היא לבנה. קצרה. והרי היא ארכה. מותר בה. לא מפני שהיא כעורה ונעשית נאה. שחורה ונעשית לבנה. קצרה ונעשית ארכה. אלא שהנדר טעות. ומעשה באחד שנדר מבית אחותו הנדה. והכניסוה לבית רבי ישמעאל ויפוג. אמר לו רבי ישמעאל בני מזו נדרת. אמר לו לאו. והתירו רבי ישמעאל. באותה שעה בכה רבי ישמעאל ואמר בנות ישראל נאות הן. אלא שהעניות מנולתן. וכשמת רבי ישמעאל היו בנות ישראל נושאות קינה. ואומרות בנות ישראל אל רבי ישמעאל בכינה. וכן הוא אומר בשאול בנות ישראל אל שאול בכינה:

פרק י

נְעֵרָה הַמְּאוֹרְסָה אָבִיהָ וּבִעְלָהּ מְפִירִין נְדָרֶיהָ. הַפֶּה
הָאֵב וְלֹא הַפֶּה הַבֵּעַל. הַפֶּה הַבֵּעַל וְלֹא הַפֶּה הָאֵב
אֵינוֹ מוֹפֵר. וְאִין צָרִיד לֹאמַר שְׁקִים אֶחָד מֵהֶן:

בִּמְתָּה הָאֵב לֹא נִתְּרוּקְנָה רְשׁוּת לְבֵעַל. מִתְּהַבֵּעַל
נִתְּרוּקְנָה רְשׁוּת לָאֵב. בְּזֶה יָפָה פֶּה הָאֵב מִכַּח הַבֵּעַל.
בְּדָבָר אַחֵר יָפָה פֶּה הַבֵּעַל מִכַּח הָאֵב שֶׁהַבֵּעַל מִפֶּר בְּבִגְרָה
וְהָאֵב אֵינוֹ מִפֶּר בְּבִגְרָה:

גִּנְדָּרָה וְהִיא אֲרוּסָה נִתְּגַרְשָׁה בּוֹ בַּיּוֹם. נִתְּאָרְסָה בּוֹ בַּיּוֹם
אֲפִילוּ לְמֵאָה. אָבִיהָ וּבִעְלָהּ הָאֲחֵרוֹן מְפִירִין נְדָרֶיהָ. זֶה
הַכֹּל. כָּל שֶׁלֹּא יֵצֵא לְרְשׁוּת עֲצָמָה שְׁעָה אַחַת. אָבִיהָ
וּבִעְלָהּ הָאֲחֵרוֹן מְפִירִין נְדָרֶיהָ:

דִּדְרָךְ תִּלְמִידֵי חֻכְמִים עַד שֶׁלֹּא הִיָּתָה בְּתוֹ יוֹצֵאָה
מֵאֶצְלוֹ. אוֹמֵר לָהּ. כָּל נְדָרִים שֶׁנִּדְרַתְּ בְּתוֹךְ בֵּיתִי. הֲרִי הֵן
מוֹפְרִין. וְכֵן הַבֵּעַל עַד שֶׁלֹּא תִכְנַס לְרְשׁוּתוֹ. אוֹמֵר לָהּ כָּל
נְדָרִים שֶׁנִּדְרַתְּ. עַד שֶׁלֹּא תִכְנַסִּי לְרְשׁוּתִי הֲרִי הֵן מוֹפְרִין.
שְׁמִשְׁתַּכְנַס לְרְשׁוּתוֹ אֵינוֹ יָכוֹל לְהַפֵּר:

הֵ בּוֹגֶרֶת שֶׁשֶּׁהָתָה שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ וְאֶלְמָנָה שְׁלֹשִׁים יוֹם
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר הַזֶּה וְהַזֶּה וְהַזֶּה חֵיב בְּמִזְנוּתָהּ יִפֹּר.
וְחֻכְמִים אוֹמְרִים אִין הַבֵּעַל מִפֶּר עַד שֶׁתִּכְנַס לְרְשׁוּתוֹ:

י' שוּמְרֵת יָבֵם בֵּין לַיָּבֵם אֶחָד בֵּין לְשְׁנֵי יָבָמִין רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
 אוֹמֵר יִפָּר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר לְאֶחָד אָבֹל לֹא לְשְׁנַיִם רַבִּי
 עֲקִיבָא אוֹמֵר לֹא לְאֶחָד וְלֹא לְשְׁנַיִם. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
 מָה. אִם אִשָּׁה שֶׁקֵּנָה הוּא לְעַצְמוֹ. הֲרִי הוּא מִפְּרֵי נִדְרֶיהָ.
 אִשָּׁה שֶׁהִקְנֹה לֹו מִן הַשָּׂמִים. אֵינוּ דִין שִׁיפֵּר נִדְרֶיהָ. אָמַר
 לֹו רַבִּי עֲקִיבָא לֹא. אִם אִמְרַת בְּאִשָּׁה שֶׁקֵּנָה הוּא לְעַצְמוֹ.
 שָׂאִין לְאַחֲרִים בָּהּ רְשׁוּת. תֹּאמַר בְּאִשָּׁה שֶׁהִקְנֹה לֹו מִן
 הַשָּׂמִים. שִׁיֵּשׁ לְאַחֲרִים בָּהּ רְשׁוּת. אָמַר לֹו רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
 עֲקִיבָא. דְּבָרֶיךָ בְּשְׁנֵי יָבָמִין. מָה אַתָּה מְשִׁיב עַל יָבֵם אֶחָד.
 אָמַר לֹו אֵין הֵיבָמָה גְּמוּרָה לַיָּבֵם. כְּשֵׁם שֶׁהָאֲרוּסָה גְּמוּרָה
 לְאִשָּׁה:

י' הָאוֹמֵר לְאִשְׁתּוֹ כָּל הַנִּדְרִים שֶׁתְּדוּרִי מִכָּאן עַד שְׂאֵבֶא
 מִמָּקוֹם פְּלוּנִי. הֲרִי הֵן קִיָּמִים. לֹא אָמַר כָּלוּם. הֲרִי הֵן
 מוֹפְרִין. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מוֹפֵר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים אֵינוּ
 מוֹפְרִים. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אִם הִפֵּר נִדְרִים שֶׁבָּאוּ לְכָלִּל
 אֲסוּר. לֹא יִפָּר נִדְרִים שֶׁלֹא בָּאוּ לְכָלִּל אֲסוּר. אָמְרוּ לֹו
 הֲרִי הוּא אוֹמֵר אִשָּׁה יְקִימֵנוּ וְאִשָּׁה יִפְרֵנוּ. אֵת שֶׁבָּא
 לְכָלִּל הֵקֵם בָּא לְכָלִּל הִפֵּר. לֹא בָּא לְכָלִּל הֵקֵם לֹא בָּא
 לְכָלִּל הִפֵּר:

ח' הַפֶּרֶת נִדְרִים כָּל הַיּוֹם. יֵשׁ בְּדָבָר לְהִקָּל וּלְהַחֲמִיר. כִּי־עַד.
 נִדְרָה בְּלִילִי שֶׁבֶת. יִפָּר בְּלִילִי שֶׁבֶת. וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת עַד
 שֶׁתַּחֲשֹׁד. נִדְרָה עִם חֲשֻׁכָה. מִפֵּר עַד שֶׁלֹא תַחֲשֹׁד. שָׂאִם
 חֲשֻׁכָה וְלֹא הִפֵּר אֵינוּ יָכוֹל לְהִפֵּר:

פרק יא

וְאֵלּוּ נִדְרִים שֶׁהוּא מִפְּרִי דְּבָרִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶן עֲנּוּי נֶפֶשׁ.
אִם אֶרְחָץ וְאִם לֹא אֶרְחָץ אִם אֶתְקַשֵּׁט וְאִם לֹא
אֶתְקַשֵּׁט. אָמַר רַבִּי יוֹסִי אֵין אֵלּוּ נִדְרֵי עֲנּוּי נֶפֶשׁ:

^ב וְאֵלּוּ הֵם נִדְרֵי עֲנּוּי נֶפֶשׁ. אָמְרָה קוֹנָם פִּירוֹת הָעוֹלָם
עָלַי. הֲרִי זֶה יָכוֹל לְהַפֵּר. פִּירוֹת מְדִינָה (זו) עָלַי. יָבִיא לָהּ
מִמְדִּינָה אַחֶרֶת. פִּירוֹת חֲנוּנִי זֶה עָלַי. אֵינוּ יָכוֹל לְהַפֵּר.
וְאִם לֹא הִיָּתָה פִּרְנָסָתוֹ אֵלֶּא מִמֶּנּוּ הֲרִי זֶה יִפֹּר. דְּבָרֵי רַבִּי
יוֹסִי:

^ג קוֹנָם שְׂאִינִי נֶהְנֶה לְבָרִיוֹת אֵינוּ יָכוֹל לְהַפֵּר. וְיָכוֹלָה הִיא
לִיהֲנוֹת בְּלֶקֶט וּבִשְׂכָחָהּ. וּבִפְאָהּ. קוֹנָם כֹּהֲנִים וְלוֹיִם נֶהְנִים
לִי יִטְלוּ עַל כָּרְחוֹ. כֹּהֲנִים אֵלּוּ וְלוֹיִם אֵלּוּ נֶהְנִים לִי יִטְלוּ
אַחֲרֵיהֶם:

^ד קוֹנָם שְׂאִינִי עוֹשֶׂה עַל פִּי אָבָא. וְעַל פִּי אָבִיךָ. וְעַל פִּי
אֶחָי. וְעַל פִּי אֶחָיךָ אֵינוּ יָכוֹל לְהַפֵּר. שְׂאִינִי עוֹשֶׂה עַל פִּיךָ
אֵינוּ צָרִיךְ לְהַפֵּר. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר יִפֹּר. שְׂמָא תַעֲדִיף
עָלָיו יוֹתֵר מִן הָרְאוּי לוֹ. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן גּוּרִי אוֹמֵר יִפֹּר.
שְׂמָא יִגְרַשְׁנָהּ וְתֵהִי אֲסוּרָה לְחִזּוֹר לוֹ:

^ה נִדְרָה אֲשֶׁתּוֹ. וְסָבוֹר שֶׁנִּדְרָה בָּתּוֹ. נִדְרָה בָּתּוֹ. וְסָבוֹר
שֶׁנִּדְרָה אֲשֶׁתּוֹ. נִדְרָה בְּנִזִּיר. וְסָבוֹר שֶׁנִּדְרָה בְּקֶרְבֶּן. נִדְרָה
בְּקֶרְבֶּן. וְסָבוֹר שֶׁנִּדְרָה בְּנִזִּיר. נִדְרָה מִן הַתְּאֵנִים. וְסָבוֹר

שְׁנֵי דָּרָה מִן הָעֲנָבִים. נִדְרָה מִן הָעֲנָבִים וְסָבוּר שְׁנֵי דָּרָה מִן
הַתְּאֵנִים הִרִי זֶה יַחֲזוֹר וַיִּפֹּר:

^י אָמְרָה קוֹנֵם תְּאֵנִים וְעֲנָבִים אֵלּוּ שְׂאִינִי טוֹעֵמַת. קַיִם
לְתְּאֵנִים. כָּלּוּ קַיִם. הֵפֵר לְתְּאֵנִים אֵינּוּ מוֹפֵר. עַד שִׁיפֹר אֶף
לְעֲנָבִים. אָמְרָה קוֹנֵם תְּאֵנִים שְׂאִינִי טוֹעֵמַת וְעֲנָבִים שְׂאִינִי
טוֹעֵמַת הִרִי אֵלּוּ שְׁנֵי נִדְרִים:

^י יוֹדֵעַ אֲנִי שֵׁישׁ נִדְרִים אֲבָל אֵינִי יוֹדֵעַ שֵׁישׁ מְפִירִין. יִפֹּר.
יוֹדֵעַ אֲנִי שֵׁישׁ מְפִירִין. אֲבָל אֵינִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה נִדֵּר. רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר לֹא יִפֹּר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים יִפֹּר:

^ח הַמְדֵּר הַנָּאָה מִחֲתָנּוּ. וְהוּא רוֹצֵה לְתֵת לְבִתּוֹ מַעוֹת.
אוֹמֵר לָהּ הִרִי הַמַּעוֹת הָאֵלּוּ נְתוּנִין לָךְ בְּמַתָּנָה. וּבִלְבָד
שְׁלֹא יִהְיֶה לְבַעַלְיָךְ רְשׁוּת בָּהֶן. אֲלֹא מֶה שְׂאֵת נֹשְׂאֵת
וְנוֹתְנֵת בְּפִיד:

^ט וְנִדֵּר אֶלְמָנָה וּגְרוּשָׁה יְקוּם עָלֶיהָ. בִּיצֵד אָמְרָה הִרִינִי
נְזִירָה לְאַחֵר שְׁלֹשִׁים יוֹם אֶף עַל פִּי שְׁנֵשְׂאֵת בְּתוֹךְ
שְׁלֹשִׁים יוֹם אֵינּוּ יָכוֹל לְהִפֹּר. נִדְרָה וְהִיא בְּרִשׁוּת הַבַּעַל.
מִפֵּר לָהּ. בִּיצֵד. אָמְרָה הִרִינִי נְזִירָה לְאַחֵר שְׁלֹשִׁים יוֹם
אֶף עַל פִּי שְׁנֵתְאֲרַמְלָה אוֹ נִתְגַּרְשָׁה. בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים יוֹם
הִרִי זֶה מוֹפֵר. נִדְרָה בּוֹ בְּיוֹם נִתְגַּרְשָׁה בּוֹ בְּיוֹם. הַחֲזִירָה
בּוֹ בְּיוֹם. אֵינּוּ יָכוֹל לְהִפֹּר. זֶה הַכֹּל כֹּל שִׁיִּצְאָה לְרִשׁוּת
עֲצָמָה שְׁעָה אַחַת אֵינּוּ יָכוֹל לְהִפֹּר:

י' תשע נערות נדריהן קימין. בוגרת והיא יתומה. נערה בוגרת והיא יתומה. נערה שלא בגרה והיא יתומה. בוגרת ומת אביה. נערה בוגרת ומת אביה. נערה שלא בגרה. ומת אביה. נערה שמת אביה. ומשמת אביה בגרה. בוגרת ואביה קים (נערה בוגרת ואביה קים). רבי יהודה אומר אף המשיא בתו הקטנה ונתאלמנה או נתגרשה וחזרה אצלו. עדין היא נערה:

י"א קונם שאיני נהנית לאבא ולאביד. אם עושה אני על פיד. שאיני נהנית לך אם עושה אני על פי אבא ועל פי אביד. הרי זה יפר:

י"ב בראשונה היו אומרים שלש נשים יוצאות ונטולות כתובה. האומרת טמאה אני לך. שמים ביני לבינך. נטולה אני מן היהודים. חזרו לומר שלא תהא אשה נותנת עיניה באחר. ומקלקלת את בעלה. אלא האומרת טמאה אני לך. תביא ראיה לדבריה. שמים ביני לבינך. יעשו דרך בקשה. נטולה אני מן היהודים. יפר חלקו ותהא משמשתו. ותהא נטולה מן היהודים: סליק

מסכת נזיר

פרק א

כָּל כַּנּוּי נְזִירוֹת. כַּנּוּיֹת. הָאוֹמֵר אֵהָא הָרִי זֶה נְזִיר.
אוֹ אֵהָא נָוָה. נְזִיר. נְזִיק. נְזִיחַ. פְּזִיחַ. הָרִי זֶה נְזִיר.
הָרִינִי כְּזֶה. הָרִינִי מְסַלְסֵל. הָרִינִי מְכַלְכֵּל. הָרִי עָלִי לְשִׁלּוּחַ
פְּרַע. הָרִי זֶה נְזִיר. הָרִי עָלִי צְפוּרִים. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר נְזִיר.
וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים אֵינוֹ נְזִיר:

^ב הָרִינִי נְזִיר מִן הַחֲרָצָנִים וּמִן הַזִּגִּים וּמִן הַתְּגִלְחָת. וּמִן
הַטְּמֵאָה. הָרִי זֶה נְזִיר. וְכָל דְּקִדּוּקֵי נְזִירוֹת עָלָיו. הָרִינִי
כְּשִׁמְשׁוֹן. כִּבְּן מְנוּחַ. כִּבְּעַל דְּלִילָה. כִּמִּי שֶׁעָקַר דְּלִתּוֹת
עֲזָה. כִּמִּי שֶׁנִּקְרוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת עֵינָיו. הָרִי זֶה נְזִיר שִׁמְשׁוֹן.
מֵה בֵּין נְזִיר עוֹלָם לְנְזִיר שִׁמְשׁוֹן. נְזִיר עוֹלָם הַכְּבִיד שֶׁעָרוֹ
מִיֶּקֶל בְּתַעֲר. וּמֵבִיא שְׁלֵשׁ בְּהֵמוֹת. וְאִם נְטֵמָא מֵבִיא
קֶרֶבֶן טְמֵאָה. נְזִיר שִׁמְשׁוֹן הַכְּבִיד שֶׁעָרוֹ אֵינוֹ מִיֶּקֶל. וְאִם
נְטֵמָא אֵינוֹ מֵבִיא קֶרֶבֶן טְמֵאָה:

^ג סֵתָם נְזִירוֹת שְׁלֹשִׁים יוֹם. אָמַר הָרִינִי נְזִיר אַחַת גְּדוּלָּה.
הָרִינִי נְזִיר אַחַת קֶטְנָה. אֶפִּילוֹ מִכָּאן וְעַד סוֹף הָעוֹלָם. נְזִיר
שְׁלֹשִׁים יוֹם. הָרִינִי נְזִיר וְיוֹם אֶחָד. הָרִינִי נְזִיר וְשָׁעָה אַחַת.
הָרִינִי נְזִיר אַחַת וּמַחְצָה. הָרִי זֶה נְזִיר שְׁתֵּים. הָרִינִי נְזִיר
שְׁלֹשִׁים יוֹם וְשָׁעָה אַחַת. נְזִיר שְׁלֹשִׁים וְאַחַד יוֹם. שְׁאֵין
נִזְזָרִים לְשָׁעוֹת:

י הריני נזיר כשער ראשיי וכעפר הארץ וכחול היס הרי זה נזיר עולם ומגלח אחת לשלשים יום רבי אומר אין זה מגלח אחת לשלשים יום ואיזה שמגלח אחת לשלשים יום האומר הרי עלי נזירות כשער ראשיי וכעפר הארץ וכחול היס:

ה הריני נזיר מלא הבית או מלא הקפה בודקין אותו אם אמר אחת גדולה נזרתי נזיר שלשים יום ואם אמר סתם נזרתי רואין את הקפה באלו היא מלאה חרדל ונזיר כל ימיו:

י הריני נזיר מכאן עד מקום פלוני אומדים כמה ימים מכאן עד מקום פלוני אם פחות משלשים יום נזיר שלשים יום ואם לאו נזיר כמנן הימים:

י הריני נזיר כמנן ימות החמה מונה נזירות כמנן ימות החמה אומר רבי יהודה מעשה היה וכיון שהשלים מת:

פרק ב

הַרִינִי נָזִיר מִן הַגְּרוּגְרוֹת. וּמִן הַדְּבִילָה. בֵּית שְׁמַאי
 אומרים נזיר. ובית הלל אומרים אינו נזיר. אמר
 רבי יהודה אף כשאמרו בית שמאי לא אמרו. אלא
 באומר הרי הן עלי בקרבן:

אמר אמרה פרה זו הריני נזירה אם עומדת (אני). אמר
 הדלת הזה. הריני נזיר אם נפתח אני. בית שמאי אומרים
 נזיר. ובית הלל אומרים אינו נזיר. אמר רבי יהודה. אף
 כשאמרו בית שמאי לא אמרו. אלא באומר הרי פרה זו
 קרבן עלי. אם עומדת היא:

מזגו לו את הכוס. ואמר הריני נזיר ממנו. הרי זה נזיר.
 מעשה באשה אחת שהיתה שכורה. ומזגו לה את הכוס.
 ואמרה הריני נזירה ממנו. אמרו חכמים לא נתכונה זו.
 אלא לומר הרי הוא עלי קרבן:

הריני נזיר. על מנת שאהא שותה יין ומטמא למתים.
 הרי זה נזיר. ואסור בכלן. יודע אני שיש נזירות. אבל אני
 יודע שהנזיר אסור ביין. הרי זה אסור. ורבי שמעון מתיר.
 יודע אני שהנזיר אסור ביין. אבל סבור הייתי שחכמים
 מתירין לי. מפני שאין אני יכול לחיות אלא ביין. או מפני
 שאני קוֹבֵר את המתים. הרי זה מותר. ורבי שמעון אוסר:

ה' הריני נזיר ועלי לגלח נזיר. ושמע חבירו ואמר ואני ועלי לגלח נזיר. אם היו פקחים מגלחים זה את זה. ואם לאו מגלחים נזירים אחרים:

י' הרי עלי לגלח חצי נזיר. ושמע חבירו ואמר. ואני ועלי לגלח חצי נזיר. זה מגלח נזיר שלם. וזה מגלח נזיר שלם. דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים זה מגלח חצי נזיר. וזה מגלח חצי נזיר:

י' הריני נזיר לכשיהיה לי בן. ונולד לו בן. הרי זה נזיר. נולד לו בת טומטום ואנדרוגינוס. אינו נזיר. אם אמר כשאראה (כשיהיה) לי ולד. אפילו נולד לו בת טומטום ואנדרוגינוס. הרי זה נזיר:

ח' הפילה אשתו אינו נזיר. רבי שמעון אומר יאמר. אם היה בן קימא. הרי אני נזיר חובה. ואם לאו. הרי אני נזיר נדבה. חזרה וילדה. הרי זה נזיר. רבי שמעון אומר יאמר. אם הראשון בן קימא הראשון חובה. וזו נדבה. ואם לאו הראשון נדבה. וזו חובה:

ט' הריני נזיר ונזיר כשיהיה לי בן. התחיל מונה את שלו. ואחר כך נולד לו בן. משלים את שלו. ואחר כך מונה את של בנו. הריני נזיר כשיהיה לי בן ונזיר. התחיל מונה את שלו. ואחר כך נולד לו בן. מניח את שלו ומונה את של בנו. ואחר כך משלים את שלו:

י הריני נזיר לכשיהא לי בן ונזיר מאה יום נולד לו בן
עד שבועים לא הפסיד כלום לאחר שבועים (יום) סותר
שבועים שאין תגלחת פחות משלשים יום:

פרק ג

מי שאמר הריני נזיר מגלח (יום) שלשים ואחד ואם
גלח ליום שלשים יצא הריני נזיר שלשים יום אם
גלח ליום שלשים לא יצא:

ב מי שנזר שתי נזירות מגלח את הראשונה יום שלשים
ואחד ואת השניה יום שלשים ואחד ואם גלח את
הראשונה יום שלשים מגלח את השניה יום שלשים ואם
גלח יום שלשים חסר אחד יצא וזו עדות העיד רבי פפיס
על מי שנזר שתי נזירות שאם גלח את הראשונה יום
שלשים מגלח את השניה יום שלשים ואם גלח (יום)
שלשים חסר אחד יצא שיום שלשים עולה לו מן המנין:

ג מי שאמר הריני נזיר נטמא יום שלשים סותר את
הכל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שבועה הריני
נזיר שלשים יום נטמא יום שלשים סותר את הכל:

ד הריני נזיר מאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל
רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שלשים נטמא יום
מאה ואחד סותר שלשים יום רבי אליעזר אומר אינו
סותר אלא שבועה:

ה' מי שֶׁנֶזֶר וְהוּא בְּבֵית הַקְּבָרוֹת אֶפִּילוּ הָיָה שֵׁם שְׁלֹשִׁים יוֹם אֵין עוֹלִין לוֹ מִן הַמִּנּוּן וְאִינוּ מְבִיא קֶרֶבֶן טְמֵאָה יֵצֵא וְנִכְנָס עוֹלִין לוֹ מִן הַמִּנּוּן וּמְבִיא קֶרֶבֶן טְמֵאָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר לֹא בּוֹ בַּיּוֹם שֶׁנֶּאֱמַר וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְּלוּ עַד שֶׁיִּהְיוּ לוֹ יָמִים רִאשׁוֹנִים:

י' מי שֶׁנֶזֶר נְזִירוֹת הִרְבָּה וְהַשְׁלִים אֶת נְזִירוֹתָיו וְאַחֵר כִּדְּבָא לְאַרְץ בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים נְזִיר שְׁלֹשִׁים יוֹם וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים נְזִיר בִּתְחִלָּה מַעֲשֶׂה בְּהִלְנֵי הַמִּלְכָּה שֶׁהֵלֵךְ בָּנָה לְמִלְחָמָה וְאָמְרָה אִם יָבֹא בְּנֵי מִן הַמִּלְחָמָה בְּשָׁלוֹם אָהָא נְזִירָה שֶׁבַע שָׁנִים וּבֹא בָנָה מִן הַמִּלְחָמָה וְהִיתָה נְזִירָה שֶׁבַע שָׁנִים וּבִסּוֹף שֶׁבַע שָׁנִים עָלְתָה לְאַרְץ וְהוֹרוּהָ בֵּית הַלֵּל שֶׁתְּהֵא נְזִירָה עוֹד שֶׁבַע שָׁנִים אַחֲרוֹת וּבִסּוֹף שֶׁבַע שָׁנִים נְטִמְאָתָה וְנִמְצְאָתָה נְזִירָה עֹשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לֹא הִיתָה נְזִירָה אֶלָּא אַרְבַּע עָשָׂר שָׁנָה:

י' מי שֶׁהָיוּ שְׁתֵּי כַּתֵּי עֲדִים מְעִידוֹת אוֹתוֹ אֵלּוּ מְעִידִים שֶׁנֶזֶר שְׁתֵּים וְאֵלּוּ מְעִידִים שֶׁנֶזֶר חֲמֵשׁ בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים נְחָלְקָה הָעֲדוֹת וְאֵין כָּאֵן נְזִירוֹת וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים יֵשׁ בְּכָלֵל חֲמֵשׁ שְׁתֵּים שֶׁיִּהְיֶה נְזִיר שְׁתֵּים:

פרק ד

מי שְׁאָמַר הֲרִינִי נָזִיר. וְשָׁמַע חֲבִירוֹ וְאָמַר וְאֲנִי וְאֲנִי (וְאֲנִי). כֻּלָּם נָזִירִים. הֵתֵר הָרֹאשׁוֹן הִתְּרוּ כֻּלָּן. הֵתֵר הָאֲחֵרוֹן הָאֲחֵרוֹן מוֹתֵר. וְכֻלָּם אֲסוּרִין. אָמַר הֲרִינִי נָזִיר וְשָׁמַע חֲבִירוֹ וְאָמַר פִּי כִפְיוֹ וּשְׁעָרֵי כְשָׁעָרוֹ. הֲרִי זֶה נָזִיר. הֲרִינִי נָזִיר וְשָׁמַע אֶשְׁתּוֹ וְאָמְרָה וְאֲנִי מִפֶּר אֶת שְׁלָה וְשָׁלוּ קַיִּים. הֲרִינִי נָזִירָה וְשָׁמַע בַּעֲלָהּ וְאָמַר וְאֲנִי אֵינוֹ יָכוֹל לְהִפָּר:

ב הֲרִינִי נָזִיר וְאֶתִּי. וְאָמְרָה אֲמֵן. מִפֶּר אֶת שְׁלָה וְשָׁלוּ קַיִּים. הֲרִינִי נָזִירָה וְאֶתִּי. וְאָמַר אֲמֵן. אֵינוֹ יָכוֹל לְהִפָּר:

ג הָאִשָּׁה שֶׁנִּדְרָה בְּנָזִיר. וְהִיתָה שׁוֹתָה בֵּינָן וּמִטְמָאָה לַמֵּתִים. הֲרִי זֶה סוּפָגֶת אֶת הָאֲרֻבָּעִים. הִפָּר לָהּ בַּעֲלָהּ. וְהִיא לֹא יֵדְעָה שֶׁהִפָּר לָהּ בַּעֲלָהּ. וְהִיתָה שׁוֹתָה בֵּינָן וּמִטְמָאָה לַמֵּתִים. אֵינָה סוּפָגֶת אֶת הָאֲרֻבָּעִים. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר אִם אֵינָה סוּפָגֶת אֶת הָאֲרֻבָּעִים תִּסְפֹּג מִכֶּת מִרְדּוֹת:

ד הָאִשָּׁה שֶׁנִּדְרָה בְּנָזִיר וְהִפְרִישָׁה אֶת בְּהֶמְתָּהּ. וְאַחֵר כֶּךָ הִפָּר לָהּ בַּעֲלָהּ. אִם שָׁלוּ הִיתָה בְּהֶמְתָּהּ. תֵּצֵא וְתִרְעָה בַּעֲדָהּ. אִם שָׁלוּ הִיתָה בְּהֶמְתָּהּ. הִחֲטָאתָ תָּמוֹת. וְהָעוֹלָה תִּקְרַב עוֹלָה. וְהַשְּׁלָמִים יִקְרְבוּ שְׁלָמִים. וְנֶאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד. וְאֵינָן טְעוּנִין לֶחֶם. הֵיוּ לָהּ מַעוֹת סְתוּמִים יִפְּלוּ לַנִּדְבָּה. מַעוֹת מְפוֹרָשִׁים דְּמֵי חֲטָאת יִלְכוּ לִים הַמֶּלֶח. לֹא נִהְנִים

ולא מוֹעֵלִים בָּהֶן. דְּמִי עוֹלָה יָבִיאוּ עוֹלָה וּמוֹעֵלִים בָּהֶן.
דְּמִי שְׁלָמִים יָבִיאוּ שְׁלָמִים. וְנֶאֱכָלִים לְיוֹם אֶחָד. וְאֵינָן
טְעוּנִין לַחֵם:

ה' נִזְרַק עָלֶיהָ אֶחָד מִן הַדָּמִים. אֵינּוּ יָכוֹל לְהַפֵּר. רַבִּי עֲקִיבָא
אוֹמֵר אֲפִילוּ נִשְׁחָטָה עָלֶיהָ אַחַת מִכָּל הַבְּהֵמוֹת. אֵינּוּ
יָכוֹל לְהַפֵּר. בְּמָה דְּבָרִים אָמוּרִים בְּתַגְלִיחַת הַטְּהָרָה. אָבֵל
בְּתַגְלִיחַת הַטְּמֵאָה יִפֹּר. שֶׁהוּא יָכוֹל לֹאמַר אִי אֶפְשִׁי בְּאִשָּׁה
מִנְּוֹלֶת. רַבִּי אוֹמֵר אֵף בְּתַגְלִיחַת הַטְּהָרָה יִפֹּר. שֶׁהוּא יָכוֹל
לֹאמַר אִי אֶפְשִׁי בְּאִשָּׁה מִגְּלַחַת:

י' הָאִישׁ מַדִּיר אֶת בְּנוֹ בְּנִזְיָר. וְאֵין הָאִשָּׁה מַדְרִיחַת אֶת
בְּנָהּ בְּנִזְיָר. כִּי־צַד גִּלַּח אוֹ שֶׁגִּלְחוּהוּ קְרוֹבִיו. מִיחָה אוֹ
שְׂמִיחוֹ קְרוֹבִיו. הֵיטָה לוֹ בְּהֵמָה מִפְּרִשֶׁת. הַחֲטָאֵת תָּמוּת.
וְהָעוֹלָה תִּקְרַב עוֹלָה. וְהַשְּׁלָמִים יִקְרְבוּ שְׁלָמִים. וְנֶאֱכָלִין
לְיוֹם אֶחָד. וְאֵינָן טְעוּנִין לַחֵם. הֵיוּ לוֹ מַעוֹת סְתוּמִים. יִפְּלוּ
לְגִדְבָה. מַעוֹת מִפּוֹרְשִׁין. דְּמִי חֲטָאֵת יִלְכוּ לִים הַמֶּלֶח.
לֹא נִהְגִּין וְלֹא מוֹעֵלִים. דְּמִי עוֹלָה יָבִיאוּ עוֹלָה וּמוֹעֵלִין
בָּהֶן. דְּמִי שְׁלָמִים יָבִיאוּ שְׁלָמִים. וְנֶאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד. וְאֵינָן
טְעוּנִין לַחֵם:

י' הָאִישׁ מְגַלַּח עַל נְזִירוֹת אָבִיו. וְאֵין הָאִשָּׁה מְגַלַּחַת עַל
נְזִירוֹת אָבִיהָ. כִּי־צַד מִי שֶׁהָיָה אָבִיו נָזִיר וְהַפְּרִישׁ מַעוֹת
סְתוּמִים עַל נְזִירוֹתוֹ וּמֵת. וְאָמַר הָרִינִי נָזִיר עַל מִנַּת
שֶׁאֲגַלַּח עַל מַעוֹת אָבִיא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי הָרִי אֵלָיו יִפְּלוּ

לַגְדָּבָהּ שֶׁאֵין זֶה מְגִלָּח עַל נְזִירוֹת אָבִיו וְאִיזָהוּ שֶׁמְגִלָּח
עַל נְזִירוֹת אָבִיו מִי שֶׁהָיָה הוּא וְאָבִיו נְזִירִים וְהַפְּרִישׁ
אָבִיו מְעוֹת סְתוּמִּים לְנְזִירוֹתוֹ וּמֵת זֶה הוּא שֶׁמְגִלָּח עַל
נְזִירוֹת אָבִיו:

פרק ה

בֵּית שִׁמְאִי אוֹמְרִים הֶקְדֵּשׁ טְעוֹת הֶקְדֵּשׁ וּבֵית הֵלֵל
אוֹמְרִים אֵינוֹ הֶקְדֵּשׁ בִּיצֵד אָמַר שׁוֹר שְׁחוֹר שִׁיֵּצֵא
מִבֵּיתִי רֹאשׁוֹן הֵרִי הוּא הֶקְדֵּשׁ וַיֵּצֵא לָבֶן בֵּית שִׁמְאִי
אוֹמְרִים הֶקְדֵּשׁ וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים אֵינוֹ הֶקְדֵּשׁ:

ב דִּינָר זֶהֱב שִׁיעֵלָה בְּיַדִּי רֹאשׁוֹן הֵרִי הוּא הֶקְדֵּשׁ וְעֵלָה
שֶׁל כֶּסֶף בֵּית שִׁמְאִי אוֹמְרִים הֶקְדֵּשׁ וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים
אֵינוֹ הֶקְדֵּשׁ חֲבִית שֶׁל יַיִן שֶׁתַּעֲלָה בְּיַדִּי רֹאשׁוֹנָה הֵרִי
הִיא הֶקְדֵּשׁ וְעֵלָתָה שֶׁל שֶׁמֶן בֵּית שִׁמְאִי אוֹמְרִים הֶקְדֵּשׁ
וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים אֵינוֹ הֶקְדֵּשׁ:

ג מִי שֶׁנָּדָר בְּנִזְיָר וְנִשְׁאַל לַחֲכָם וְאָסְרוּ מוֹנֶה מִשְׁעָה
שֶׁנָּדָר נִשְׁאַל לַחֲכָם וְהִתִּירוּ הֵיטָב לּוֹ בְּהֵמָה מִפְּרִשְׁתִּי
תֵּצֵא וְתִרְעָה בְּעֶדֶר אָמְרוּ בֵּית הֵלֵל לְבֵית שִׁמְאִי אֵי אַתֶּם
מוֹדִים בָּזֶה שֶׁהוּא הֶקְדֵּשׁ טְעוֹת שֶׁתֵּצֵא וְתִרְעָה בְּעֶדֶר
אָמְרוּ לָהֶן בֵּית שִׁמְאִי אֵי אַתֶּם מוֹדִים בְּמִי שֶׁטָּעָה וְקָרָא
לְתַשְׁיַעֲי עֲשִׂירִי וְלַעֲשִׂירִי תַשְׁיַעֲי וּלְאַחַד עָשָׂר עֲשִׂירִי
שֶׁהוּא מִקְדֵּשׁ אָמְרוּ לָהֶם בֵּית הֵלֵל לֹא הַשְׁבֵּט קִדְשׁוֹ
וּמָה יָאֵלוּ טָעָה וְהִנִּיחַ אֶת הַשְׁבֵּט עַל שְׁמִינִי וְעַל שְׁנִים

עֶשֶׂר שְׁמָא עָשָׂה כָּלוּם אֶלָּא כָּתוּב שֶׁקֹּדֶשׁ אֶת הָעֲשִׁירִי.
הוא קֹדֶשׁ אֶת הַתְּשִׁיעִי וְאֶת הָאֶחָד עֶשֶׂר:

ד' מִי שֶׁנָּדָר בְּנִזִּיר וְהֵלֵךְ לְהֵבִיא אֶת בְּהֶמְתּוֹ וּמִצָּאָה
שֶׁנִּגְנְבָה אִם עַד שֶׁלֹּא נִגְנְבָה בְּהֶמְתּוֹ נִזִּיר הָרִי זֶה נִזִּיר.
וְאִם מִשֶּׁנִּגְנְבָה בְּהֶמְתּוֹ נִזִּיר אֵינוֹ נִזִּיר וְזוֹ טְעוֹת טָעָה נְחוּם
הַמִּדִּי כִּשְׁעָלוֹ נִזִּירִין מִן הַגּוֹלָה וּמִצָּאוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חֶרֶב.
אָמַר לָהֶם נְחוּם הַמִּדִּי אֵלּוּ הָיִיתֶם יוֹדְעִים שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ
עַתִּיד לִיחָרֵב הָיִיתֶם נוֹזְרִים אָמְרוּ לוֹ לֹא וְהִתִּירָן נְחוּם
הַמִּדִּי וּכְשָׁבָא הַדְּבָר אֶצֶל חֲכָמִים אָמְרוּ לוֹ כָּל שֶׁנִּזִּיר עַד
שֶׁלֹּא חֶרֶב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִזִּיר וּמִשְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵינוֹ
נִזִּיר:

ה' הָיוּ מְהֻלְכִין בַּדֶּרֶךְ וְאֶחָד בָּא כְּגִגְדִין אָמַר אֶחָד מֵהֶן.
הָרִינִי נִזִּיר שְׁזֶה פְּלוּנִי וְאֶחָד אָמַר הָרִינִי נִזִּיר שְׁאִין זֶה
פְּלוּנִי הָרִינִי נִזִּיר שְׁאֶחָד מִכֶּם נִזִּיר שְׁאִין אֶחָד מִכֶּם
נִזִּיר שְׁשִׁנִּיכֶם נִזִּירִים שְׁכָּלְכֶם נִזִּירִים בֵּית שְׁמָאִי אוֹמְרִים
כָּלֶם נִזִּירִים וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים אֵינוֹ נִזִּיר אֶלָּא מִי שֶׁלֹּא
נִתְקִימוּ דְּבָרָיו וְרַבִּי טְרַפּוֹן אוֹמַר אֵין אֶחָד מֵהֶם נִזִּיר:

ו' הִרְתִּיעַ לְאַחֲרָיו אֵינוֹ נִזִּיר רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמַר יֹאמַר אִם
הָיָה כַּדְּבָרִי הָרִינִי נִזִּיר חוֹבָה וְאִם לֹא הָרִינִי נִזִּיר נִדְּבָה:

ז' רָאָה אֶת הַכּוֹי וְאָמַר הָרִינִי נִזִּיר שְׁזֶה חֵיהּ הָרִינִי נִזִּיר
שְׁאִין זֶה חֵיהּ הָרִינִי נִזִּיר שְׁזֶה בְּהֶמָּה הָרִינִי נִזִּיר שְׁאִין זֶה
בְּהֶמָּה הָרִינִי נִזִּיר שְׁזֶה חֵיהּ וּבְהֶמָּה הָרִינִי נִזִּיר שְׁאִין זֶה

לא חיה ולא בהמה. הריני נזיר שאחד מכם נזיר. שאין
אחד מכם נזיר. (ששניכם נזירים.) שכלכם נזירים. הרי
כלם נזירים:

פרק ו

שלשה מינים אסורים בנזיר. הטמאה. והתגלחת.
והיוצא מן הגפן. וכל היוצא מן הגפן מצטרפין
זה עם זה. ואינו חייב עד שיאכל מן הענבים בזית. משנה
ראשונה עד שישתה רביעית יין. רבי עקיבא אומר אפילו
שָׁרָה פתו ביין ויש בה כדי לצרף בזית חייב:

^ב וחייב על היין מפני עצמו. ועל הענבים בפני עצמן. ועל
החרצנים בפני עצמן. ועל הזגים בפני עצמן. רבי אלעזר
בן עזריה אומר אינו חייב עד שיאכל שני חרצנים וזגן. אלו
הן החרצנים. ואלו הן הזגים. החרצנים אלו החיצונים.
הזגים אלו הפנימים. דברי רבי יהודה. רבי יוסי אומר
שלא תטעה בזוג של בהמה. החיצון זוג. והפנימי ענבל:

^ג סתם נזירות שלשים יום. גלח או שגלחוהו לסטים.
סותר שלשים יום. נזיר שגלח בין בזוג בין בתער.
או שספסף כל שהוא חייב. נזיר חופף ומפספס. אבל
לא סורק. רבי ישמעאל אומר לא יחוף באדמה. מפני
שמשרת את השער:

י נזיר שְהָיָה שוֹתֶה יֵין כָּל הַיּוֹם. אֵינוֹ חָיִב אֲלָא אַחַת. אָמְרוּ לוֹ אַל תִּשְׁתֶּה. אַל תִּשְׁתֶּה. וְהוּא שוֹתֶה. חָיִב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. הָיָה מְגַלַּח כָּל הַיּוֹם אֵינוֹ חָיִב אֲלָא אַחַת. אָמְרוּ לוֹ אַל תְּגַלַּח. אַל תְּגַלַּח. וְהוּא מְגַלַּח. חָיִב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. הָיָה מְטַמֵּא לַמֵּתִים כָּל הַיּוֹם אֵינוֹ חָיִב אֲלָא אַחַת. אָמְרוּ לוֹ אַל תִּטְמֵא. אַל תִּטְמֵא. וְהוּא מְטַמֵּא. חָיִב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת:

ה שְלֹשָׁה מִיָּנִין אֲסוּרִין בְּנִזְיֹר. הַטּוֹמְאָה. וְהַתְּגַלְחָת. וְהַיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן. חָמֵר בְּטַמְאָה וּבַתְּגַלְחָת. מִבְּיוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן. שֶׁהִטְמֵאָה וְהַתְּגַלְחָת סוֹתְרִין. וְהַיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן אֵינוֹ סוֹתֵר. חָמֵר בְּיוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן. מִבְּטַמְאָה וּבַתְּגַלְחָת. שֶׁהַיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן לֹא הִתֵּר מִכָּלֵל. וְטַמְאָה וְתְּגַלְחָת הִתְּרוּ מִכָּלֵל. בַּתְּגַלְחָת מִצְוָה. וּבִמַּת מִצְוָה. וְחָמֵר בְּטַמְאָה מִבַּתְּגַלְחָת. שֶׁהִטְמֵאָה סוֹתֶרֶת אֶת הַכֹּל. וְחַיִּיבִים עָלֶיהָ קֶרֶבֶן. וְתְּגַלְחָת אֵינָה סוֹתֶרֶת אֲלָא שְלֹשִׁים יוֹם. וְאֵין חַיִּיבִין עָלֶיהָ קֶרֶבֶן:

י תְּגַלְחָת הַטַּמְאָה בִּיצֵד. הָיָה מִזֶּה בְּשָׁלִישִׁי וּבִשְׁבִיעִי וּמְגַלַּח בְּשָׁבִיעִי. וּמֵבִיא קֶרֶבְנוֹתָיו בְּשָׁמִינִי. וְאִם גָּלַח בְּשָׁמִינִי. מֵבִיא קֶרֶבְנוֹתָיו בּוֹ בַּיּוֹם. דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. אָמַר לוֹ רַבִּי טַרְפוֹן מַה בֵּין זֶה לְמַצוֹרֶע. אָמַר לוֹ זֶה טְהָרְתּוֹ תְלוּיָהּ בְּיָמָיו. וּמַצוֹרֶע טְהָרְתּוֹ תְלוּיָהּ בַּתְּגַלְחָתוֹ. וְאֵינוֹ מֵבִיא קֶרֶבְנוֹתָיו. אֲלָא אִם כֵּן הָיָה מְעוֹרֵב שֶׁמֶשׁ:

י' תגלחת הטהרה כיצד היה מביא שלש בהמות חטאת עולה ושלמים ושוחט את השלמים ומגלח עליהם דברי רבי יהודה רבי אליעזר אומר לא היה מגלח אלא על החטאת שהחטאת קודמת בכל מקום ואם גלח על אחת משלשתן יצא:

ח' רבן שמעון בן גמליאל אומר הביא שלש בהמות ולא פירש הראויה לחטאת תקרב חטאת לעולה תקרב עולה לשלמים תקרב שלמים היה נוטל שער ראש נזרו ומשלח תחת הדוד ואם גלח במדינה (לא) היה משלח תחת הדוד במה דברים אמורים בתגלחת הטהרה אבל בתגלחת הטמאה לא היה משלח תחת הדוד רבי מאיר אומר הכל משלחין תחת הדוד חוץ מן הטמא שבמדינה בלבד:

ט' היה מבשל את השלמים או שולקן הפהו נוטל את הזרוע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונותן על כפי הנזיר ומניפן ואחר כך התר הנזיר לשתות יין ולטמא למתים רבי שמעון אומר בין שנוזק עליו אחד מן הדמים התר הנזיר לשתות בין ולהטמא למתים:

י' גלח על הזבח ונמצא פסול תגלחתו פסולה וזבחיו לא עלו לו גלח על החטאת שלא לשמה ואחר כך הביא קרבנותיו לשמן תגלחתו פסולה וזבחיו לא עלו לו גלח

על העולה ועל השלמים שלא לשמן. ואחר כך הביא קרבנותיו לשמן. תגלחתו פסולה וזבחו לא עלו לו. רבי שמעון אומר אותו הזבח לא עלה לו. אבל שאר זבחים עלו לו. ואם גלח על שלשתן. ונמצא אחד מהן כשר. תגלחתו כשרה. ויביא שאר הזבחים:

^א מי שנזרק עליו אחד מן הדמים. ונטמא. רבי אליעזר אומר סותר את הכל. וחכמים אומרים יביא שאר קרבנותיו ויטהר. אמרו לו מעשה במרים התרמודית. שנזרק עליה אחד מן הדמים. ובאו ואמרו לה על בתה שהיתה מסכנת. והלכה ומצאה שמתה. ואמרו חכמים. תביא שאר קרבנותיה ויטהר:

פרק ז

כהן גדול ונזיר. אינן מטמאין בקרוביהן אבל מטמאין למת מצוה. היו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה. רבי אליעזר אומר יטמא כהן גדול ואל יטמא נזיר. וחכמים אומרים יטמא נזיר ואל יטמא כהן גדול. אמר להם רבי אליעזר יטמא כהן שאינו מביא קרבן על טמאתו. ואל יטמא נזיר שהוא מביא קרבן על טמאתו. אמרו לו יטמא נזיר שאין קדושתו קדושת עולם. ואל יטמא כהן שקדושתו קדושת עולם:

^ב על אלו טמאות הנזיר מגלח. על המת. ועל כזית מן המת. ועל כזית נצל. ועל מלא תרוד רקב. על השדרה

וְעַל הַגְּלָגֶלֶת וְעַל אֶבֶר מִן הַמֵּת וְעַל אֶבֶר מִן הַחַי שֵׁשׁ
 עָלָיו בָּשָׂר פְּרָאוּי וְעַל חֲצִי קֶבַע עֲצָמוֹת וְעַל חֲצִי לֹוֹג דָּם
 וְעַל מִגְעָן וְעַל מִשְׁאֵן וְעַל אֶהֱלֵן וְעַל עֶצֶם כְּשֶׁעֹזְרָה וְעַל
 מִגְעוֹ וְעַל מִשְׁאוֹ עַל אֵלּוּ הַנְּזִיר מְגַלַּח וּמִזָּה בְּשִׁלְיֵשִׁי
 וּבִשְׁבִיעִי וְסוֹתֵר אֶת הַקּוֹדֵמִים וְאֵינוֹ מִתְחִיל לְמִנּוֹת אֶלָּא
 עַד שִׁיטְהֵר (וּמִבִּיא אֶת קֶרְבָּנוֹתָיו):

^ג אֲבָל הַסְּכָכוֹת וְהַפְּרָעוֹת וּבֵית הַפָּרֶס וְאֶרֶץ הָעַמִּים
 וְהַגְּלָל וְהַדֶּפֶק וּרְבִיעִית דָּם וְאֶהֱלֵן וְרוֹבֵעַ עֲצָמוֹת וְכָלִים
 הַנוֹגְעִים בַּמֵּת וַיְמִי סִפְרוֹ וַיְמִי גְמְרוֹ עַל אֵלּוּ אֵין הַנְּזִיר
 מְגַלַּח וּמִזָּה בְּשִׁלְיֵשִׁי וּבִשְׁבִיעִי וְאֵינוֹ סוֹתֵר אֶת הַקּוֹדֵמִים
 וּמִתְחִיל וּמוֹנֶה מִיד וְקֶרְבֵּן אֵין לוֹ בְּאַמֶּת (אָמְרוּ) יְמִי הַזֶּב
 וְהַזָּבָה וַיְמִי הַסִּגְרוֹ שֶׁל מְצוּרַע הָרִי אֵלּוּ עוֹלִין לוֹ:

^ד אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מִשּׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ עַל טַמְאָה מִן הַמֵּת
 שֶׁהַנְּזִיר מְגַלַּח עָלֶיהָ חִיּוּבִין עָלֶיהָ עַל בִּיאַת מְקַדָּשׁ וְכָל
 טַמְאָה מִן הַמֵּת שֶׁאֵין הַנְּזִיר מְגַלַּח עָלֶיהָ אֵין חִיּוּבִין עָלֶיהָ
 עַל בִּיאַת מְקַדָּשׁ אָמַר רַבִּי מֵאִיר לֹא תִהְיֶה זֶה קֶלֶה מִן
 הַשָּׂרֵץ אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא דִּנְתִּי לִפְנֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מָה אִם
 עֶצֶם כְּשֶׁעֹזְרָה שֶׁאֵינוֹ מְטַמֵּא אָדָם בְּאֶהֱלֵן הַנְּזִיר מְגַלַּח עַל
 מִגְעוֹ וְעַל מִשְׁאוֹ רְבִיעִית דָּם שֶׁהוּא מְטַמֵּא אָדָם בְּאֶהֱלֵן
 אֵינוֹ דִּין שִׁיּוֹהַ הַנְּזִיר מְגַלַּח עַל מִגְעָה וְעַל מִשְׁאָה אָמַר
 לִי מָה זֶה עֲקִיבָא אֵין דִּינִן כָּאֵן מִקַּל וְחֹמֶר וּכְשֶׁבִּאֲתִי
 וְהִרְצֵתִי דְּבָרִים לִפְנֵי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר לִי יִפֹּה אִמְרָתִי
 אֶלָּא כֵּן אָמְרוּ הַלֵּכָה:

פרק ח

שני נזירים שאמר להן אחד ראייתי אחד מכם שנשטמא ואיני יודע איזה מכם מגלחין ומביאין קרבן טמאה וקרבן טהרה ואומר אם אני הוא הטמא קרבן טמאה שלי וקרבן טהרה שלך ואם אני הוא הטהור קרבן טהרה שלי וקרבן טמאה שלך וסופרין שלשים יום ומביאין קרבן טהרה ואומר אם אני הוא הטמא קרבן טמאה שלי וקרבן טהרה שלך וזה קרבן טהרתי ואם אני הוא הטהור קרבן טהרה שלי וקרבן טמאה שלך וזה קרבן טהרתי מת אחד מהן אמר רבי יהושע יבקש אחד מן השוק שידור כנגדו בנזיר ואומר אם טמא הייתי הרי אתה נזיר ואם טהור הייתי הרי אתה נזיר אחר שלשים יום וסופרין שלשים יום ומביאין קרבן טמאה וקרבן טהרה ואומר אם אני הוא הטמא קרבן טמאה שלי וקרבן טהרה שלך ואם אני הוא הטהור קרבן טהרה שלי וקרבן טמאה בספק וסופרים שלשים יום ומביאין קרבן טהרה ואומר אם אני (הוא) הטמא קרבן טמאה שלי וקרבן טהרה שלך וזה קרבן טהרתי ואם אני הוא הטהור קרבן טהרה שלי וקרבן טמאה בספק וזהו קרבן טהרתי אמר לו בן זומא ומי שזמע לו שידור כנגדו בנזיר אלא מביא חטאת העוף ועולה בהמה ואומר אם טמא הייתי החטאת מחובתי והעולה נדבה ואם טהור הייתי העולה מחובתי והחטאת בספק

וְסוֹפֵר שְׁלֹשִׁים יוֹם וּמֵבִיא קֶרֶבֶן טְהָרָה וְאוֹמֵר אִם טָמֵא
הָיִיתִי הָעוֹלָה הָרִאשׁוֹנָה נִדְבָה וְזוֹ חֹבֶה וְאִם טָהוֹר הָיִיתִי
הָעוֹלָה הָרִאשׁוֹנָה חֹבֶה וְזוֹ נִדְבָה וְזֶה שְׁאֵר קֶרֶבְנִי אָמַר
רַבִּי יְהוֹשֻעַ נִמְצָא זֶה מֵבִיא קֶרֶבְנוֹתָיו לַחֲצָאִים אֲבָל הוֹדוּ
לוֹ חֲכָמִים לְבֶן זֹמָא:

^ב נָזִיר שֶׁהָיָה טָמֵא בְּסֶפֶק וּמִחֻלָּט בְּסֶפֶק אֹכֵל בִּקְדָּשִׁים
אַחֵר שְׁשִׁים יוֹם וְשׁוֹתֶה יַיִן וּמִטָּמֵא לַמֵּתִים אַחֵר מֵאָה
וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁתְּגַלַּחַת הַנֶּגַע דּוֹחָה תְּגַלַּחַת הַנָּזִיר בְּזֶמֶן
שֶׁהוּא וְדֹאִי אֲבָל בְּזֶמֶן שֶׁהוּא סֶפֶק אֵינָה דּוֹחָה:

פרק ט

הַגּוֹזִים אֵין לָהֶם נְזִירוֹת נָשִׁים וְעֶבְדִּים יֵשׁ לָהֶן נְזִירוֹת
חֹמֶר בְּנָשִׁים מִבְּעֶבְדִּים שֶׁהוּא כּוֹפֶה אֶת עֶבְדּוֹ
וְאֵינוֹ כּוֹפֶה אֶת אִשְׁתּוֹ חֹמֶר בְּעֶבְדִּים מִבְּנָשִׁים שֶׁהוּא
מִפֶּר נְדָרֵי אִשְׁתּוֹ וְאֵינוֹ מִפֶּר נְדָרֵי עֶבְדּוֹ הִפֵּר לְאִשְׁתּוֹ
הִפֵּר עוֹלָמִית הִפֵּר לְעֶבְדּוֹ יֵצֵא לַחֲרוֹת וּמִשְׁלִים נְזִירוֹתוֹ
עֶבֶר מִכְּנָגֵד פָּנָיו רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר לֹא יִשְׁתֶּה וְרַבִּי יוֹסִי
אוֹמֵר יִשְׁתֶּה:

^ב נָזִיר שֶׁגִּלַּח וְנִדְעַע לוֹ שֶׁהוּא טָמֵא אִם טָמֵא יְדוּעָה
סוֹתֵר וְאִם טָמֵא הִתְהוּם אֵינוֹ סוֹתֵר אִם עַד שֶׁלֹּא גִלַּח
בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ סוֹתֵר בִּיעֵד יֵרֵד לְטָבֹל בַּמַּעֲרָה וְנִמְצָא
מֵת צָף עַל פִּי הַמַּעֲרָה טָמֵא נִמְצָא מְשַׁקֵּעַ בְּקֶרֶקַע

הַמַּעֲרָה יֵרֵד לְהַקֵּר טְהוֹרִי לְטָהָר מִטְמְאָת מֵת טָמֵא.
שְׁחִזְקָת טָמֵא טָמֵא וְחִזְקָת טְהוֹר טְהוֹר שְׂרָגְלִים לְדַבֵּר:

ג הַמוֹצֵא מֵת בִּתְחִלָּה מִשְׁכָּב כְּדָרְכוֹ נוֹטְלוֹ וְאֵת תְּבוּסָתוֹ.
מִצָּא שְׁנַיִם נוֹטְלִין וְאֵת תְּבוּסָתָן מִצָּא שְׁלֹשָׁה אִם יֵשׁ
בֵּין זֶה לָזֶה מֵאַרְבַּע אֲמוֹת וְעַד שְׁמוֹנֶה הָרִי זֶה שְׁכוֹנַת
קְבָרוֹת בּוֹדֵק הֵימָנוּ וְלַהֲלֹץ עֲשָׂרִים אָמָּה מִצָּא אֶחָד בְּסוֹף
עֲשָׂרִים אָמָּה בּוֹדֵק הֵימָנוּ וְלַהֲלֹץ עֲשָׂרִים אָמָּה שְׂרָגְלִים
לְדַבֵּר שְׂאֵלוֹ מִתְחִלָּה מִצָּאוֹ נוֹטְלוֹ וְאֵת תְּבוּסָתוֹ:

ד כָּל סֶפֶק נִגְעִים בִּתְחִלָּה טְהוֹר עַד שֶׁלֹּא נִזְקַק לְטַמְּאָה.
מִשְׁנִזְקַק לְטַמְּאָה סֶפֶקוֹ טָמֵא בְּשִׁבְעָה דְּרָכִים בּוֹדֵקִין אֵת
הַזֵּב עַד שֶׁלֹּא נִזְקַק לְזִיבָה בְּמֵאֶכָּל וּבְמִשְׁתָּה בְּמִשְׁאֵי
וּבְקִפְיָהּ וּבְחוֹלִי וּבְמִרְאָהּ וּבִהְרָהוֹר מִשְׁנִזְקַק לְזִיבָה
אֵין בּוֹדֵקִין אוֹתוֹ אֲנָסוֹ וְסִפְקוֹ וְשִׁכְבַּת זֶרְעוֹ טָמֵאִין.
שְׂרָגְלִים לְדַבֵּר הַמֶּכֶּה אֵת חֲבִירוֹ וְאַמְדוּהוּ לְמִיתָה וְהַקֵּל
מִמָּה שֶׁהָיָה וְלֵאחֶר מִכָּאן הַכְּבִיד וּמֵת חֲתִיב רַבִּי נַחֲמִיָּה
אוֹמֵר פְּטוֹר שְׂרָגְלִים לְדַבֵּר:

ה נִזִּיר הָיָה שְׂמוּאֵל כְּדַבְּרֵי רַבִּי נְהוֹרָאִי שֶׁנֶּאֱמַר וּמוֹרָה לֹא
יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ נֶאֱמַר בְּשִׁמְשׁוֹן מוֹרָה וְנֶאֱמַר בְּשִׁמְשׁוּאֵל
מוֹרָה מֵה מוֹרָה הָאֲמוֹרָה בְּשִׁמְשׁוֹן נִזִּיר אָף מוֹרָה
הָאֲמוֹרָה בְּשִׁמְשׁוּאֵל נִזִּיר אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְהֵלֵא אֵין מוֹרָה
אֵלֶּא שֶׁל בֶּשֶׂר וְדָם אָמַר לוֹ רַבִּי נְהוֹרָאִי וְהֵלֵא כִּכְר נֶאֱמַר:

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶיךָ וְשָׁמַע שְׂאוּל וְהָרַגְנִי שְׁכַבְּרָה הִיא
עָלִיו (מִזְרָא) שֶׁל בָּשָׂר וְדָם: סליק

אחר השלמת כל מסכתא ומסכתא יאמר זה שלש פעמים

ויועיל לשכחה בעזרת השם יתברך:

הִדְרֵן עֲלֵךְ מִסְכָּת (פלוני) וְהִדְרֵךְ עֲלֵן דְּעֵתֵן עֲלֵךְ מִסְכָּת (פלוני) וְדַעְתֵּךְ
עֲלֵן לֹא נִתְנָשִׁי מִינֵךְ מִסְכָּת (פלוני) וְלֹא תִתְנָשִׁי מִינֵן לֹא בְּעֲלָמָא הִדִּין
וְלֹא בְּעֲלָמָא דְאַתִּי:

ואחר כל יאמר

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא תוֹרְתֵךְ אוֹמְנוֹתֵנוּ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתֵהֵא עִמָּנוּ לְעוֹלָם הַבָּא חֲנֻנֶיךָ בְּרַחֲמֵי בְּרַחֲמֵי בְּרַחֲמֵי
נְחֻמָּן בְּרַחֲמֵי בְּרַחֲמֵי בְּרַחֲמֵי אֲבֵא מְרִי בְּרַחֲמֵי רַחֲמֵי בְּרַחֲמֵי
רְכִישׁ בְּרַחֲמֵי סְרַחֲב בְּרַחֲמֵי אֲדָא בְּרַחֲמֵי דְרוֹ בְּרַחֲמֵי:

הָעֶרֶב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרְתֵךְ בְּפִינוּ וּבְפִיפִיּוֹת עִמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ בְּלָנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִרְאֵי
שְׁמֵךְ וְלִזְמַדֵּי תוֹרְתֵךְ:

מֵאִיבֵי תַחֲכֻמֵּי מִצְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי:

יְהִי לִבִּי תָמִיד בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ:

לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָּם חִיֵּיתִנִּי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לְמַדְנֵי חֻקֶּיךָ: